

apoplexia quoq; fm medicos cōit est passio cerebri.
apud ar. Xo cordis. vñ pbl. pma: Metusiorib; apo
plexie qn̄ coagulatū solutū humidū cadit i cor qd pp
ibecillitatē inati coagulaf calidi: t metito. qz apople
zia fm. a. accidit hñtib; etates. Vult nāq; ar. q; hu
midū hñi aliq de cā motū p arterias t venas subibi
cas sine apoplexias aut iuueniles i cor cōcidet suffo
cet pfecti. Series tñ cōis hñi ē veteris: seniorib; ca
tarri celeri pire faciētes. Spēs. figdē apoplexie fm
hip. sūt due: sortis t debilis: siue maior t minor. dicē
tē forte solue ipossible: minorē at nō facile. scbz Xo
A. t zoar. 3. Una qdē exis ceteris peior: in q neq; anhelit
appet neq; spuma: neq; vox audib; strāgula
ti adeo vt mor nō distet a mortuo. Et alia i q insita
mot t anhelit euans spū aut debilitatur ita vt diffi
ciliis fiat anhelit: imo illuc ē spuma t ei⁹ vox est ceu
strāgulati vel ista posita hic scda ē cōis ad pma t itiā
priorē nāq; ipsa scribit. a. t tūc due solū erunt. Est t
tertia i q nocturnū magnificatur i anhelitū. t qd i
mittitur i guttur penetrat patiētis q nō euatur a noce
qz de ipsa hēatur fiducia. aphorismox Xo fm pe
nes ga. ponuntur. 4. vel 5. vna i q repete redditur in
sensibilitas i toto corpore respiratōe sola excepta q si de
mū fuerit. prohibita maria erit t apoplexiay acutissima
in qb; Xobis duplex pōt tāgi modus apoplexie. Est t
alia in q respirat s; cū violētia vehemētissima. t h
sortis ē apoplexia. alia Xo sortis s; hac min⁹ qn̄ siue
tenſiōe t violētia ineq; t iordinatā t adhuc difficile
bz qz respiratōz. Est t reliq i q qz seruaf ordo ibe
cillis exis: q sortassis sanatur oia si gerant opportu
na. Circa pdicta evenit hesitare cuz ita diuersimode
spēs numerētur apoplexie. Dōm q ipsa vel distingui
tur rōe sui finis q est ad mortē vel ad vitā: sic cuiuslibet
egritudis qd crīsis signat descriptio. t ita ei⁹ sūt
duo modi. Aut rōe synthomatū vel talis anhelitus
spume t hñi: t tūc. 3. 4. vel. 5. pñt māries ipsi⁹ fore
fm q; pspicaci⁹ aut alit cōfiderat. Amplius dubitaf.
qz dcm est p̄us t iterioz tōt i apoplexia fortiori sen
su oēz t motū auferri p̄ter eū q abelit⁹. a. dicēte q; i q
busdā anhelitus nō appet non tñ ipoz pulsus deficit
itegre. Dōm aut q; ga. tāgit qndā apoplexiā i q mo
tus cuiuscūq; piis deficit vt ea q maria t acutissima
vel q logē deabllone motus cāti a Xutte aial: non
at vitali. Meqz a. negat simpl̄r motū abeē quēcūq;
s; motū Xutis aialis: nō at vitalis vt pulsus. hic at
pōt iesse cū singularis fit act⁹ vitalis ab apoplexia sim
pl̄r nō ipedit⁹: nisi apoplexia audiat s; ar. i corde cā
ta. anhelit⁹ Xo deficit. qz act⁹ est Xutis aialis cuius
defectū ē iuxta medicos apoplexiā fore passionē ac vi
talis ēt cū sit mixt⁹ qrto de accīti. Lū. n. i apoplexia
cerebꝝ opile spūs aialis negens a cerebro i nervos
t musculos p̄gredi motus pectoris t v̄l̄ois cessat
ita vt aial oporteat suffocari. Aut. a. nec i ea simpl̄r
tollit anhelitus: vex dicit eū nō appere. P̄opter
hñi tertia sciēdū q; apoplexia cū plurib; quenit egri
tudinib; sibi cōparib;: aut i mēbro t accītibus vel i
bis saltē. Differit tñ i nō pāncis ceu s; epilepsia s̄beth
stupor cōgelatio syncopis t suffocatio m̄fīcis de accī
tū t interioz fñis. apoplexia. n. t epilepsia p̄ueni
unt i s̄becto vt i cerebro. In cā q; vt plurimū sunt
ex phlatis opilōne in accītib; anhelitus t spūe. drñt
at fm magis t minus eo q; i apoplexia qd aplius vñ
ipsa vel mox gemit. vel i galysim cōuerit. Dīt autē

apoplexia a subeth. q; apoplexia clamat cū anhelitus
lesiōe t oisartā prava sensu t motu. n̄ at h̄ adsūt s̄bie
thico: imo pōt icelligē ac excitari. Sūt t mor⁹ ipsius
senfib; leviores. Et pādicta dīt apopletic⁹ a stapi
dis t p̄gelatis. drñt et iter se. qz stupidi oculis pma
nēt claus: cathalētici aptis. distatq; s̄bethic⁹ a syncop
izato. qz pulsus s̄bethici fortior ē t filior sanox pul
sul: syncopizati aut debilior t durior. In eo et mutat
color ad citrinitatē t ad mortuox coloris similitudinē:
frigescuntq; extrēa: q; qdē nō accidit s̄bethico. Dīt si
milit s̄bethic⁹ a suffocato mālr. qz h̄ icelligē t loquit
p̄cit⁹: ille Xo cū difficultate itellit obmūrescēs oio
moi⁹ ēt patiētis subeth p̄cipue colli capitis t pedum
erat facilior: i suffocato Xo s̄esus ēt palpebrax aptio
facilior. aduēit et suffocatio m̄fīcis s̄bito t min⁹ s̄beth
p̄durās. P̄er horā Xo h̄ audib; eq̄l seu egnotialis q
ex. 4. p̄cise ps ē diei nāl̄ ita vt vnicuiq; signo duplet
hñi corrīdeat hora. Est t hora ieql̄is seu artificialis
fm q; glibz dies t nor lōgor t brevior vel meli⁹ int
z. dividūs horas: ita vt cuz dies fuerit noctib; q; in
idē abe cōcidat hore ceu cū ēt iclimatibus sol fuerit i
p̄ncipio arietis vel libre: qd̄ sub linea euēit egnotia
li ppetuo. O patio Xo ē alicui⁹ i s̄bidiūz apopletic⁹
administratio: siue dieta fuerit medicia siue alid min⁹
tñ diecē qz medicie iſistēdū. P̄opti fm qdē scien
dū q; alig auctoꝝ simpl̄r absq; p̄estatōe nil opandū
docēt fore i apoplexia vñ isaac t. a. Quidā Xo p̄e
stan̄ ne appearat defectus operatis mor agēdū. vñ me
sue: In cura oī apoplexie vt de gen⁹ regis admistret
illico. dilatio. n. ad mortē p̄duc festinā cū ēt morbus
de se pax recipiat curā vt i isaac testat. verūtū vt non
appeat ex pte opantis defectus conaberis a p̄ncipio
māz s̄birahē i cōtū possiblitas expertit siue sanguinea
fuerit aut phlatica. Aliq; at honore ac amicitie sola
tio practizās. vñ Theodor⁹ p̄cianus: Egrotos sub
plena iā despatoe positos n̄ vt medicinaz iā medelis
s; magis tm amicoz solatio visitam⁹. quidā ēt cōcita
tipiate: qre qrto pma: si dimisserim⁹ in hñi accidet
moris fm oēz dispōez: s; p̄portionabimur ad miseri
cordie paucitatē. Mōnulli Xo testat̄ non eē opandū
in qdā tñ apoplexia nisi tpe definito. vñ practice qn
to: In epilepsia cura. i. apoplexia noia ēt hic recipiūt
p̄mutata p̄us intuēdū. qz si facies egri rubet aut livida
ēt vel viridis repleta cephalice v̄taris phlomo aut
saphe quo a remotionib; trahat mā locis t iuxta q
Xutus patit t repletōis cōtitas sanguine educat. Si
at hec n̄ videris signa patiētē nō moue oio: nec aligd
ciboz adhibeas aut medicaminū donec. 72. p̄trāscat
horas. almāsor Xo nono: Si spuma egrediat̄ ab ore
nō ēt appoplelico medicandū. vñ aliq; dcm est q; ac
tio q; debet i apoplexia interdū ē vera redūdās i salu
tē apopletic⁹: t tūc nō sp medicādū: s; cū spes assue
rit cure. Interdū Xo appēs palliata vt ne defectus
i arte videat t artifice: t ita mor i ea indīnter sp ali
qd agendū. S; qd de his i tertio t qrto m̄fībis dicē
doz. P̄opti tertiu p̄mit⁹ qdē Xutis subdat̄: deinde
videatur cur haliabbas dilatōem actus i apoplexia.
72. p̄cepit horis. Dico itaq; p̄mo cōfessim a p̄ncipio
agendū t p̄prie cuz eductib; i apoplexia nec ali
qd expectādū. tum ne defectus in operatione vt mi
sericordia et amicorūz contristatio vt appareat sed
opposita. tum quoniā acutorūm morborūm non om
nisariam sunt certe p̄nunciatōes salutis vel mortis

Nic sūt ē acutox morboz marie: vnuqōqz. n. idini
duū a sua ɔstrucōe māli ca. t hu. t a supis hz virtu
tes: pprrietates occultas: ad q̄s itelleci⁹ puenire nō
pōt hū an⁹ dria. iis. Nos nāqz in cognitōe taliū non
possum⁹ ad d qd ē certū pueire cū aliqn̄ exneitas. i.
mōstraofitates i mo:bis accidat sicut in reb⁹ nālib⁹
vt viceratio pulmonis t silia col. 7. Qd apli⁹ firmat⁹
p. A. dicētē. Accidit vt hō in apoplexia icurrit t nō
fit dria iter ipz t mortuū t nō appeat aligd abelitus
deinde reniviscit t sanat. Et nos plurius vidim⁹ ta/
les. Adhuc mā apoplexie furiositatē quādā iportat.
In hīmōi āt pfecti preceptū ē mouē. Rursus opatō
īst⁹ intēpestiue nō repiūf nocumta pscripta. Igif cu⁹
p̄estatoe mī mor in apoplexia opādū. Dopt⁹ h̄
h̄sciendū q̄ iō voluit Malyab. dilationez aci⁹. 72.
horaz t si gdā libroz pue ac ēt ḥ Rasiz in cōtinēte t
A. hēant. 70. qm̄. 71. bore tres dies 2l tuūt itegros
in qb⁹ declaratū ē oēm bu. euētari dria. 88. cū melā
cholia ēt in. 3. dieb⁹ suā pficiat piodū. Et ppea Yoā
nis illud nono. Lū lazarus fuerit mo:te q̄riduanus
ac ēt setēs quē nequeūt in apopletico repiri; mi racu
lo magis ascribēd⁹ q̄z nāc hic ēt trinitatis nūer⁹ a phis
ē p̄elat⁹ adeo vt in significatiōes fit istitut⁹ h̄pcri
ptionis pemio. Verēs ēt occultā distractib⁹ halib⁹. ac
tionē nāc. amp. q̄s forte cām assignabit ex motu lu
ne p circulū zodiacū fm̄ q̄dras t inedietates ipsarū.
Mā triū diez spacio ad mediū eā dices q̄dre vnius p
uenire Sz id pōt calib⁹. Nō. n. luna puenit ad q̄/
dre mediū nisi cū fuerit cursu velocitata. tūc. n. apīū
vt ē dria. 104. 15. gradib⁹ in die mouē nāli. Ter. n.
15. 45. p̄sistūt grad⁹ q̄b ē q̄dre mediū cū tota grad⁹
ptineat. 90. Si āt fuerit motu tardata solū mouē.
iz. ita vt trib⁹ dieb⁹. 36. tm̄ pegret ptes: t sic a medio
deficiet q̄dre. Lū āt inter has duas dispōnes media
fuerit gradib⁹ inter medijs zodiacū pambulabit. sed
circa p̄ed etiā dnbītaf q̄z vt inductū Almāso: negat
medicandū cū appz spuma. Sz id in fo iurta. A. cō
tingit apoplexie mō. In fa igif non ē opaudum spē
multoqz aplius in prima. Dōm q̄ Almansor audiē
dus est in ipso actu spumationis q̄z tūc strangulatur.
Et suffocatoz t dissolutoz: nondū āt mortuoz non
reserūt gbuscūqz fit spuma circa os. Cum Xo nōdū
appz spuma cū hz spactū opandū vi in Malibba. cō
tineat p̄cidit hic s̄niam. Plures. n. curā magis vidē
tur minori coaptare apoplexie. Propter q̄rtū ve
ro ad p̄mū dōm q̄ halibbas fuit illi⁹ opinionis que
non approbab⁹ in p̄nri. ad aliud dōm q̄ in egritudine
mortali q̄n eēmus oīo certi de morte celerrima nibil
ēt agendū q̄b hic vt oīsum nō eu enit aut nibil agē
dō sine p̄estatiōe q̄b de eo q̄b quinto de inge. t. 10.
fasciūtūt in cura ethici cū p̄tificis salutem p̄tentib⁹
t am cis non p̄mittendo: Sz vite tm̄ p̄ dies meses ant
ānos. ptelationē vel qd opandū: ne actus iſtitia cū
alijs ip̄ntē medico. ad aliud dōm q̄ nil agendū in
crisi q̄n fit eq̄liter: tūc. n. nā non ē in medicamib⁹ sli
mulanda iurta illad hippocraticū. Que oz agē vñcū
qz marie repit nā te. ad aliud dōm q̄ nō sp̄: imo rari
us apoplexia vt dcm̄ ex apate t cū fe. p̄surgit q̄ p̄uz
est valde. vñ. a. post fm̄onē antemissuz. Si āt nō fit
Sz cū fe. ē pp̄ apā t p̄tredinē tūc ē mortisex. dictuz ēt
fuit q̄ apoplexia māe īmaginē hz suriose mor ad edu
ctionē cogētis in principio. Et similiter ad inductuz
dōm quic. Et fortassis b̄ mouerūt halibbatē dilatio

nē predictā opponere. ad aliud dōm q̄ apoplexis siē
egritudinē cetero hz principiū l̄ sit breue. Aut in sta
tu gescendū si nā optur sufficiēter. si Xo nō mouet
hora mor⁹ ei⁹ vt tacitū antea. Ad vlt mū dōm q̄ nō ē
multū cū dieta opāndū dūmō apoplexia ex cā p̄nge
tū iteriorū nī post. 72. aut apli⁹ horas: p̄pue cū apo
plexia mīor in palyz̄ terminat: Sz magis negotiandū
cū eductio: l̄. n. mā fit cruda idigesta hz morē furio
se p̄festim cūando exordio. Que āt p̄tis alteri⁹ q̄stuz
ēt convincat oīsus in anterius. Dria. 182.
Ircā predcā dubitate p̄tingit eo q̄ dictuz se
brē cū apoplexia p̄cidē. qd non vr: q̄ apho
gnta t fa. Acute egritudies rare q̄ sine se. q̄lis ē apo
plexia. Eti. paul⁹ apoplexiū iacēt iacēt sine se. Silr̄
pgrēs p̄cticas mīme inēt sebrē apoplexie p̄sociari
p̄cidē. Apoplexia mor accidit vt tacitū. vñ iteriorū
ēt tertio. Apoplexia pp̄ repētīnā gnātōe idicat fm̄
huorē grossū vel uiscolū repētē simul ipletē p̄ncipa
les v̄cīres q̄ fm̄ cerebz̄ non Sz discrasia toti⁹ l̄be ipfi
us: Sz febris non fit repētē: oz nāqz putredinē a suis
cāis p̄nceps fieri: deinde i esolni sumū ide putridā
cor petētē: tādē ab eo p̄ totū corp⁹ fr̄agī dria. 88. se
bris ēt discrasia erisit. Et Xo paulatē supoēit. Am
pli⁹ vt dc̄m in febre d̄ q̄ fm̄ fuliginēputridā opus sit
cor petētē. Id āt p̄tingē nō pōt cū in apoplexia vt vi
su opilo itercedat totalis qd in epilepsia non p̄tingit
Et firmat q̄ sp̄us ēt aialis subtilissim⁹ nō pōt i p̄tes
diffundi subtiliores: aphor̄ fa. Rursus. Propter
apoplexiā necessitas imēissima evētationis iducitur
ua vt suffocatio ea sola itercedat aphoris. tertia. si er
go se. supueniat multiplicabil p̄ ampli⁹ taliter vt nō
p̄maneat vita. febris. n. necessitatē extictionis cou
get nō p̄az aphoris. q̄rtā: cū sit passio cordis calida p
ōe diffusa. Nō itaqz febris poterit cū apoplexia cōci
dere. In oppositū sicut visu avic. t glosa noni Al
mā. ita. Apopl̄ia qñqz p̄tingit i vētriculis cerebri
ex phlegmate: qñqz ex sanguine supfluo: qñqz ex apa
te cerebri. apā Xo rā nobilio mētri febrē iducet dria
95. aphoris. 6. Quibusqz sanis dolores repētē sūt i
capite p̄tinuo sine voce sūt t steriū i. 7. dict⁹ p̄tē
si nō febris accipiat. Sz hec fm̄ cōmē. ē apoplexia.
P̄cidit igif se. cū apoplexia. Propter primū q̄dē
scīdū q̄d fit apoplexia: t q̄iph⁹ cāe ac modi visuz
ē p̄hus t q̄d se. 87. Propter fm̄ Xo scīdū ipsuz ex
arguitis appere. Propter tertiu pp̄ scīdū q̄d cū
apoplexia se. cōcidē pōt qñz. nā ip̄si⁹ quedā ē q̄ fit ex
mā pluria mor opilarōe suffocāte velut gnis tegmīe
corripit: t cū hac breuitate more vi p̄batū se. nō va
let cōcidere: cū hec marie a mā cōtigat phlegmatica
se. opposita ſba t q̄litate. alia qdē fit ex mā mōre ita
q̄ vigorato cerebro sup ipsā i lat⁹ erpellit ſepi⁹ drix
dria. 183. palyz̄ cāndo: t cū tali pp̄ motū t agitarō
nē nāc: t nō ob apā p̄t se. associari: t laudabilitē vt
iudicatū bip. coniugi cū fm̄ cōmē. calefaciat t dissol
uat grossū t iflatinā vētositatē: aut māz phlegmati
cā vñ contigit. Quare. A. Lū spoplexic⁹ febricitat
fac morā i re illi⁹ donec discoopia: forasse. n. ē cri
sis: fitqz morā vñqz ad. 71. horas vt visuz. si Xo iter
bas duas mā suerit in media cōgitate p̄pēqz sanguinea
non mor suffocās: t sufficiēter subingrediens p̄t apā
cāre: t q̄rari⁹ talis occurrit q̄z min⁹ ipsa contigit fi
cut ex p̄ta idicat. A. vt pluriū cōligēte. qd p̄ba t q̄z
se. cōcidat cū apate p̄tis nobilis iſtūlece vt visu dria

95. s̄ cerebꝝ pōt ap̄ari sicut oñsum. 96. Et ap̄ate ad-
huc ap̄olizāte : et p̄cipue de sanguine. vñ ēt aphor. 2.
D̄is ap̄oplexia sit aiali x̄tnie iſfluere nequeūte i q̄ife
ri⁹ i capite: aut pp phlegm̄ nosā quandā dispōnē in
iſo cerebro exītē aut vētriculis c̄⁹ qdā repleus hūi
ditate phlegmatica. Enī: vbi ē repire cāz p̄iunctā ſe.
2 ipsā erit iſenire cū iſepabil ſ comitraſ eādē ſ̄ i apo-
plexia poſſibile ſit hāc ut ſumū potentē itimius repi-
re, pp̄ ſaniē ap̄aris. T̄ps enī dat triū aut q̄tuor dierū
qñqz q̄ huius i gbus ſufficiēt pōt cā p̄duci cōiuncte
pmilla. amplius cū artarie ſint p̄tes cordis et i ei⁹ ſui
tiū ordinate. Si ḡ q̄ calor extraneus petat illas leſi-
vus mor i paſſiōe deduceſ ad ip̄m. S̄ hec eis accidit
ap̄ate. Et firmaſ: qm̄ oiu⁹ acciūtiv⁹ occurritū corpi
p̄ m̄us p̄curſus ē ad cor tāqz ad baſim v̄te. mes. ſar.
i. M̄d̄ itex ſe. cū ap̄oplexia qñqz cōcidere p̄cipueqz
phlegm̄ioſa: ſepi⁹ iñ fine ipſa. vñ. a. Lūqz cū ap̄ople-
xia ſuerit ſe. tūc illic eſt ap̄a ſim pl̄m. Sed circa id du-
bitare accidit: q̄ i gr̄ is q̄ ap̄oplexia accīns ex ap̄are ē
ex ſpēb⁹ ap̄oplexie puerſe. M̄o i gr̄ dat morā ſe. p̄du-
ctioni. D̄dm q̄ triplex extat ſic et tactū ap̄oplexia. vna
qdē p̄neſiōz et mor ſuffociaua: nēnulla puerſa ſicut
phlegm̄ioſa et tertia min⁹ puerſa: ceu q̄ p̄ alſim ma-
gis i currere facit: Ex hac nāqz p̄mo ſit euafio nō ra-
ro cū ſuerit machiau⁹ ſ̄ ipſi pfecte. a. p̄ia qdē moſ
repēte p̄tingit. ſ̄ a media tpe diſſe: ēt viſu ſeuiori⁹
vltia. vñ. a. Si ſe. ē ppter ap̄a et putredinē tūc ē mor-
tis ex. Sic itaqz ſim min⁹ et apli⁹ ē puerſa. Adhuc be-
ſitaſ: q̄r histor. 3. i cerebro nō ē modica: neqz magna
venula aut artaria. nihil enī ſanguis h̄z i ioso et ſiccis
ſimū depdif ſo: ſicqz nō ap̄abif de ſanguine. D̄dm q̄
l̄ artaria avi vena nō ſit i ſba cerebri ipla ē tñ ē pia-
voluēte ipſi ſim ſe imediate et rhet mediāte et dura: et
ide ſiat p̄tinatio cū corde. R̄de iḡ ſocietatis arta-
rijs ierit cōpaffio cerebri. Propri ſo q̄riū d̄dm ad p̄
ma eos ſe trāſtuliffe ad ea q̄ ſepi⁹ p̄igunt q̄lis ē ap̄o-
plexia p̄or triū. Sic p̄les ut viſu p̄ferūt cā ſimpler ex
phl̄ate fieri. Ad aliud ſil ſim ſe ad multū viſicari
Neqz ēt ap̄oplexia ſit ſim diſcras̄ia imediate cū nō ſit
morb⁹ ſive paſſio ap̄plexionalis: vex ſofficialis: Lvi
tñ ut oñuz diſcras̄ia ſupuenit febrilis qñqz. Ad aliud
d̄dm q̄ l̄ ſit op̄lo neruox in ap̄oplexia p̄ quos ip̄us
deſerſ ſialis ſenſus et mot⁹ delati⁹: nō tñ artariaꝝ
ita q̄ nō valeat p̄ eas ſuligo putrida cor perē: et ma-
x̄ e q̄r d̄cm i h⁹ i ap̄oplexia phlegm̄ioſa nō ſuperfluoz
māc quātitatē iteruenire repēte ſuffocatōez. Et per
hoc appet ad aliud. Propri enī ipſi⁹ minorē māz ēt
cū ſe. non tā grādis iducif extictōis neceſſitas qn̄ ali
gb⁹ dieb⁹ vita pmāeat. Et ſortassis oligd materie
diſſoluitur ſe. Non ea igitur apli⁹ intenditur neceſ-
ſitas: quod certum extat in ſpasmo de repletione cō-
currente ut quem veritas edocet aphoristica.

Dfferentia. 183.

Doc paralysie sinistri lateris sit curatōis dis-
sicilioris ea q̄ dextrimōstrat p̄ paulū id dicē-
tem. Adhuc vbi ērō curatōis maior cū hec
psicīaſ ſōio ipsa ec̄pleteſ melius. Ea x̄o i dextro regi-
tur latex cū ſit ſlidiꝫ ſiccū oppoſitio māe ſri, t̄ hu-
mide vt multū hāc paſſione cāntis t̄ nō i ſōio eius fi-
nistro. R̄tus ſus vbi x̄tus regi iua ſortior cū ipsa ſit
morboꝫ ſim hip. curaritrieq̄ latiores: qb̄ pōt mā
cuari t̄ emitti: egritudo ſacilioris ē curatōis. Doc si
qdē euēit i dextro cū latex ſit nobiliꝫ ac latiꝫ. Eui: egrī

tudo reddit difficultioris cure cā ipi⁹ aploioe: s^z in finistro plus colligit māe fride cū sit ibecillior ex q⁹ surgit egritudo hec frequētissime. Iudē defect⁹ et peccata i prib⁹ ignobilib⁹ p̄tigūt magis q̄z i eaz̄ oppositil³. appēs de prib⁹. ps āt dextera nobilioe finistra sicut acerī posterior et sursum eo q⁹ deorsū: dñia. 47. **P**ali fil'e v̄r d⁹ palyfī et pleuresi: et adhuc magis d⁹ tremor et sciatica cū vbi: l^z rō filis fucē ptiū. S^z plcurefī finistri lateris deterior ea q⁹ dextri: etio decia. Et tremori finistri: eodē fa. At sciat ca eodez mō. viatici. 6. vñ tertio. 22. In pte finistra ē diff. cilis. Erit itaqz palyfī finistri latīs curatōe deterior. In oppositū: illa egritudo deterioris ē cure q⁹ pte occurrit nobil or: et iō egritudies cordis s̄e pnicose. talis palyfīs q⁹ dextre p̄tis cū sit nobilioe finistra. rursus: illa egritudo difficultioris ē cure: q⁹ fortes nō tolerat medicinas et maxie cū h⁹ i egritudo fortib⁹ egeat remedijs. S^z hec ē palyfī dextri cū ipsā oporteat curar calis. Dextra x̄o ē calidior et visibilior finistre. Est itaqz difficultioris curatōis palyfīs latīs dextri ea q⁹ sinistri. pp̄l p̄mū q⁹ dē s̄iēdū q⁹ palyfīs duplī accipif: cōit: et p̄pe: p̄mo qdē significat mollificatiōe cuiuscūqz p̄tis. p̄pe x̄o medietatis toti⁹ corporis sensus et mot⁹ p̄uatio. aliquā tū d⁹ palyfīs p̄uatio sensus et mot⁹ fm totū qd̄ idē sit apoplexie qd̄ nomē oñdit: dissolutōe enī dic. differt at palyfīs a stupore et tremore: qz i ea s̄elus ablo ē et motus: s^z i stupore s̄elus debilitas: i tremore x̄o motus. sūt enī hec due passiōes palyfīs p̄uie. nosce quo qz i ipa maiorē op̄lonē i cœre i tetano: et deinceps i spasmo: ac demū in tremore stupore et saltu: et iō i illis n̄ tollet s̄elus et mot⁹ oio. Eti: palyfīs aliquā ē p se p̄tingēs n̄ raro x̄o et alia euēit passione vt apopl̄a et colerica se. acuta et h⁹i. Est ēt ad multū cū hūoris vitio et p̄prie frido: qñqz x̄o ex simplici q̄litate. apd n.a. Oringit ex apoplexia a crisi colice si egritudis acute: dislocatiōe s̄odiliū frigore: cāu p̄cussiōe: ligatura fortis: veneno: et h⁹. Dextrū quoqz aial ē ps dua/rū ipi⁹ nobilioe: q̄ movef. finistrū at vilior q̄ fulcitur. moueri nāqz ē i dextris: i finistris at fulciri de aialiū motu. **P**ropi fm x̄o sciēdū q⁹ paulus et oligomotus p̄inductis detēti p̄tulerūt palyfīm finistri lateris difficultioris curatōe ea q⁹ dextri: de qb⁹ t̄tio et qrto di cēdoꝝ appebit. qd̄ x̄isicabif fortasse idicatiōe a loci ibecillitate p se sup̄ta cū x̄tus sit curatina nō p̄sidērādo qd̄ accidit. **P**ropi sigdē itiū sciēdū p̄ius q̄ palyfī sepi⁹ p̄tigūt i pte dextera q̄ finistra: et demū q̄ deterior q̄ p̄tis detire. **P**ropi p̄mū h⁹ sciēdū q̄ et p̄pimēto p̄cepī crebri⁹ valde lat⁹ dextrū palytica ri finistro: p̄cipue cū ipa vt frequenter euēiat et apoplexia minori. vñ aphoril. 3. **M**is q̄ satis seniorib⁹ catarrhos pp̄ raritatē et eliq̄tōe venaz vt rep̄te peant hos at pp̄ apopleticos sen palyticos fieri i dextris. Quare alia trāslatio: celeriū p̄nūt: vel i dextro latere palyfī sustinebunt. S^z de aere et aq̄ alijs x̄o desiccant latera. qd̄ oñdif q⁹ palyfīs ad multū accidit ab apoplexia mio: i et mā q̄z multū phlatica replēte vētriculosa cerebri: min⁹ tñ q̄z i maiori. Qua qd̄ phlatica i seipsa. nā expellit ad lat⁹ dextrū: tū qz maiori ps h⁹ mater et colligīt i pte finistro finistra cū sit i firmior dextera. Repletur ḡ magis cū nā sp̄ expellat qd̄ sp̄ flū ad p̄tē ibecilliorē. Ea x̄o i plete n̄ poterii i ipsā fieri expnlsio cū plenū nō recipiat: sed vacuum. Ex pelletur i ḡis ad dextrā minus repletam: tum qz sul-

cira est in sinistris: motus atque impulsio in dextris: tamen quoniam via et meatus latiore sunt in parte dextra quam sinistra cum calidi et quod ipsum cum sit attractum precipue. Erebrius igitur in latere quam multum accidit dextra. Sed hoc virum magis in sinistro quam in dextra contingit. Quoniam serap. Sibimus viscosus abundet super duos ventriculos cerebri anteriores facit apoplexiā. Si vero super posteriorē paralysim inducit. Si in latus debilius transmutatur. hoc atque est sinistram: dicitur enim. 47. Contingit igitur amplius in sinistro. Unde quod latius debilius in humero apoplexie labore illud est quod non stimulata reddit magis aptum recipere ut omnium maz a cerebro in latus impulsus. unde tertio haec. Non elongat genitrix mazum duorum latere purgando ut expellat maz ad latum quod est debilius et per id est quod magis extat susceptibile mae primū: id autem dextrum ut omnium. Propter secundum vero humeri sciendū quod dexter pars est curatōe quam lateris dextri ea que sinistri. nam si secundum veterē ut omnium. 174. est dexter morbus quod cum convenientia et in proportione particulari contingit eis opposito. Sed talis est paralysis dextri lateris cum magis ipsa eidez huius quam sinistram: quod caliditas motus et fortitudo cum religis manifestantur. Neque inslandū sed istam rationem ut plures dicentes modernorum sime hip. Visicari i acutis tamen cum scribitur prior haec quod in habitatibus septentrionis loca non accidit epilepsia: eo quod sunt interius sanī, et quod calor inatus est multus quod si accidat erit fortio: quoniam non contingit eis nisi propter fortē cam. Et eodem tertio. 174. Non de quo vehementius timeat cum aduenit ei hydroptisis est ille cuius copio nalis est calida et sic. Non enim egrotat per huius secaem nisi propter rem magnam. Epilepsia vero non si dum spasmat et hydroptisis eruditines se cronice. Adhuc illa eruditudo difficultior est curatōis que amplius ledit fontem et mām vite ac nutritiū: et ita curatōis fundamētū. Talis vero est paralysis lateris dextri magis ea que sinistri cum virtute magis respiciat dextrem: dicitur. 47. Ex parte autem sit in eadem. Eti. morbus colligens mām ampliorē plusque disseminat et insertā dexterorē curatione reddit. Sed humeri est paralysis lateris dextri ut omnium. neque in ipsa fulcire possumus curatōis basim cum ptium sit lesta nobilio. Itaque paralysio dextri et marie que propter apoplexiā contingit minorē peior est cura ea que sinistri. Fortassis autem si etiam aliqua paralysis seu mollificatio particularis cum humero cancella absque cerebri et nuce et alio principalium lesionem possent: puta que propter ligaturam autem sinistri lateris illa que dextre cœti in podagra contigit sinistra et dextra scilicet in plurimis talium passionum cum curatōis principia salvatur illæta magis. Et sic audiēdus est dicens Paulus paralysim dextre prius facilitioris curatōis ea que sinistri. Propter quoniam vero ad primū apparet quod dicitur. Ad aliud vero dicitur per interemptōem hanc et latus dextrum sit calidus et siccius: sinistroque sortitus debilitatū in et in frātum ac hunciatū non remanet quod quo possit rō curationis haberi: sicut si foret in sinistro. per viam est remansit omnium quod mām hanc maiorem suscipit sinistro. ad aliud sit quod dicitur apparet. vero. non. cum latus dextrum in suis propriis maneret dispōne nali quod secundum hic accidit. Ad aliud dividendum: quod latus per modum congestionis seu aggregatiōnis māe instrumenti superflue plurimum ipsum aduenit in parte sinistra quam in dextra per viam in remansit ut viuum amplius concurrit in dextrā. Ad aliud dicitur quod sermo ille verificatur relatōe ptium reliquarum: ad cor in factū accidat nō documentū ex aliquo sortitione cum dexteris re-

mouetur cum non sibi auxilium adueniat aliunde ut in corde ostendit lesio. Ad aliud dicitur quod non est sile: cum non adeo humeri morbi ledant partes quibus accedit ut paralysis ab apoplexia contingentē. Amplius. non natura leduntur principia: in quadam ratione cœti tactū paralysii particulari secus potest contingere.

Differentia. 134.

Vero in tortura faciei locale remedium ponendum sit super partem visam sanam ondutum per hanc in pb. querentem propter quod in paralysii malitia non ipse affterimus auxilia: sed alteri. Adhuc locale remedium dicitur proponi super partem visam sensibiliter inserviantem medicus seu artifex sensibilitas et evidentie. Humeri vero omnes que sana. unde Aleander ibidem. Videamus musculos quod est secundum alterutramque marillam sanus inservient et inservientem versus sanum. Eti. Locale ponendum est aurum super partem fluentem cum in ea compositione corripatur: ipso a vero ut dicunt est que sana virum. Rursum super partem mollificata seu resolutionem remedium applicandum ut humiditates ercent illam ibientes. hec autem appens est sana cum non resurgat versus suum principium. sed magis reliquum videat propter. Itaque super partem opponentem sanam locale sustinendum est auxilium. In oppositum tamen dicitur. Quodam dixerunt quod latus egrum in tortura est quod sanum versus quisquam cum sit in ipso et latus sanum agitur actione propria. Sed hoc secundum placitum non est vero. Nam anatomicia et quod scitum est de dispersione lacertorum faciei facit teneare corruptionem humeri. Idem: Super locum in quo est morbus remedium appli. secundum: talis vero qui non sanus appetet cum in eo eritudo extet compōnis. unde in tertio. 174. Sanum latum ut scitis erga mollificatam correctionem latitudinem. Rursum: quoniam sunt ortus diversi piractus et fines diversi egeri remediis. Humeri vero in alterutra latere per se in tortura. Itaque super latum inserviunt et non versus sanum locale ligendum remedium. Propter primū vero sciendū quod tortura est officialis eruditudo in facie quod ipsius pars ad inalem trahit partes: sive magis proximam nali eiusdem ita ut remoueat bonitas obviatōis utrūque labiorum et abarum secundum partem palpebrarum. unde de causa vero. Secunda quod secundum placitum corrumpitur aliquam vel elephanticis ptis et humeri. Interduum vero his occidēs sicut in dissoluta seu paralyticatis vel spasmatis aut plegminatis vel iduratis aut netro abscissis vel corde sine duris cicatricibus alligatis. In oibus his talibus prius repens seu pticula aliis secundum placitum olim. Tortura namque hanc evenit propter lesionem factam in nervis venientibus a tertia conjugatione nervorum cerebri: et quoniam sub ossibus pars virilium duobus se polita et densa et in nervis venientibus quam plurimis colliguntur spondilibus ex quibus cum ligamentis et carne constitutis colligante paniculo lacertus. Ad quod secundum placitum unus et duo musculi longitiales hanc nomine noti apud. Ad. culcidrum secundum placitum branchi seu rami principali peccat: nihilominus copiatiuntur quod labiorum quatuor duorum non satis: in quod est passionem quod oculorum cum palpebris et proprie in parte tortura torqueat musculi. nosce quoque quod si oculi nervis cerebri patiuntur: et per oculis reliqui consurgit apoplexia. Si vero quod secundum alteram sunt prius oculi paralysis seu dissolution. Si autem secundum aliquam pticum mollices catitur illius pars. quod si prius alterius faciei tortura vel ener-

natio: tertio interior. Ex qua tñ conjugatione neruorum spondili manibus pnis: nervi mandet veraci ores discordes regio: quarto. n. de accidenti scribitur ita. Sensus manus qb⁹ spinalis medulla patit b³ qnta spondile perit ois cū motu: gbus xō fm sextam non ois. Prime nāqz brachij ptes ipassibiles custodiunt. Multo autē vt qz magis si b³ septimaz spōdi lcm spinalis patit medulla. si autē qd post ipm natura adhuc q:az qd patiunt man⁹. Eui quidē sermoni al ludit pmo scda vtcuz taliter: Si ḡ situs ex cōitate sit sicut cū p̄ nocumētū qd est i digito ex cā aī cognoscif qd est pppter nocumētū qd sexto ex paribus neruoz colli accidit. appareat igit̄ ex his serieb⁹ q̄ fm qnta spondile t sextaz demū min⁹ autē fm septimam: mīme xō fm octauaz nervi deferuntur i man⁹ paruas. In p̄trariū pmo interior: q̄s cadēs de vehiculo cū iret romaz in p̄ncipio spatule p̄cessus fuit in quo tribus digitis manus sensus iaz. 30. dieb⁹ defecerat motu inoccito custodito de quo p̄sumpsit ga. q̄ in prima excisione nervi q̄ p̄ septimaz spondile p̄cussionē p̄ticulaqz aliquaz phlegminantē duram dispōez habere. Sz nervi q̄ est post septimaz spōdile t aī octauaz ex pari egredit nervoꝝ octauo. vñ practice qnto vbi bic referit casus p̄cludit ita incōmodū hoc nervis contingit q̄ ad annularē medicū t mediū digitos sensuz ferut quib⁹ a spondili ē origo. 7. collz. Quare theoricē sc̄do t primo prima exp̄ssiō de hoc anothomizat ita. plurimum septimi paris nervoꝝ colli puenit ad adiutoriū: quidaqz tñ rami v adū ei⁹ ad colluz caput dorsū t diaphragma cū ramis qnti associati. Iz octaui p̄ cōmissionē t societate oēs ad brachiū t assied vel vlnas pueniūt: neqz eoꝝ q̄s puenit ad diaphrā Ram⁹ tñ q̄ est ex qnto pari versus partē dir ect⁹ manus spatulā nō q̄ trāfit: neqz q̄ ex septimo adiutoriūz h̄ ille qui ex spatula in brachiūz puenit est ex octauo mixto cū pmo ramo q̄ nascit ex pondilib⁹ dorfi t ad dorsū tendi. Dōm q̄ hic sermo secundus est verior t p̄icularior: qui autē de accidenti vlioꝝ. Per manus enī audiuit earum exordia suprema vt spatulas cum ipsaz iuncturis ad quas quinta paris nervoꝝ rami t sexti dicunt puenire: aut lesio facia i nervoꝝ explanationē circa qntā spondile nō fuit eius tñ: Iz cōicās his que inferius. q̄ autem prius sit acceptabile dictū ostendit: qd vidi de quodam adolescenti sup colluz ex gradib⁹ cadente vbi p̄cussionē incurrit cū ca spondile septimā in qua factus est tumor t phibit⁹ motus tandem in manib⁹ totis. Eū autē euz iuuare mcl⁹ b̄re incepit motū in manu dextera reassumens a sociilib⁹ mouere nō poterat. in finistra xō magis erat econtra: quod contingebat fm lefionē aut salutē nervoꝝ ortoꝝ a septima t octaua spondiliū: qui tandem sanatus pfecte tumore medicamine soluto: si tamen in presentiarū dicebre tñ de hmōi auctoz cōtrarietate. Fortasse nāqz eius amplior sermo deinceps concurret. Est autē facies p̄s que sub craneo anterī in homine solo p̄p̄e reperta: historiaz pmo. Locale qdē remedii ē auxiliū post vlem evacuationē seu purgationē q̄z plurimum administratiū cū i paucis aut i nullis talū huiusmodi cōtingat egritudo absqz corporis plectoria vel cachochimia q̄ prius evacuatione indigēt aut purgatione. Res eqdē videat aliqz talib⁹: t ē ipa vt aux pfectū aut homo qnqz xō neqz videt: neqz existit vt homo ali-

nus. Interdū quoqz v̄t t non est ceu sine distare stelle apparet nō sentillātes sentillare. Mōnūqz est t nō v̄t vt appositione diversoz coloz superficies existēt plana concava de longe apparet. qd autem certificat istoz ampli⁹ sunt duo extrema: p̄nter xō qd existit tñ visū. reliquū sūt fidē plerūqz fraudat. P̄opt̄ fm autē sciendū q̄ alig ambiguitatibus t diversorum auctoz seribus paralogizati dixerunt latus visū satū sole infirmuz: alteri vero econtra. t ideo fm hoc diversimode remedii applicandū locale. quid autē de hoc mor videbitur ex dicendis. P̄opt̄ tertium xō sciendū q̄ eneruatio seu tortura si fiat mollificatione aut corde dissolutione vel incisione apparet qd exteri⁹ iphius: tūc sup p̄tem visā sanā ponēdū est remedii cū ea taliter fit egra: t iō fluēs trabit a sana p̄ficiente suū ac tū directe. Appet. n. supficialiter in tortura q̄ latus qd p̄bitur fit sanū. Et trahēs: n. t recedens ab ei⁹ debito situ egrū vt duo trabētes sunis extrema seorsuz rotule infixi. q̄ enī plus trabit v̄t reprimi t alter sublenari. si v̄ero tortura contigerit a spasmō humectāte vel exsiccante aut apostemate vel duritie cicatricis fm ga. sup partē apparentē infirmā t vere b⁹ entē ponendum locale auxiliū vt durities aut nodosa cū in altero laterū fuerit pendēti: qd series infiniat premissae. If alcī quoqz medio breviori: qm̄ sup partē veracit ilirmā quicqz fit de appetentia qnqz fantastica locale applicandū remeū iūz hmōi quidē est p̄s visā sanā i tortura cāta ex mollicie vel ei p̄portionabili. In ea xō q̄ a spasmō t sibi sili bus: talis quidē est visā t etiā in ilma pppter qd in hac locale remedii poneat sup apparentē sanā partē cum realiter fit egra. In reliqz xō tortura sup entem infirmā t apparentē: qd t signis discernit certis. cū enī a dissolutione contingit eneruatio sensus t motū i es sunt hebetes: t sensit in cute lenitas t in lacertis absqz extensione: t demergit oculi iferior palpebra: t p̄tivz altera pāniculi palati p̄ns torturā est mollis cata humida laxa. t q̄ aspectus fit ad iferiora videat patiens. q̄. meditari. que autem fit a spasmō fisco v̄l humido: nota b̄z signa in parte spasmata cea p̄ctio cū replone non ficitatē stringitur cā cutis frontis in illo latere t extensio i altero fit latere paucitasqz adest saliuē ac sputi cū sensuum turbatione. Apostematis xō nota sunt signa in eius parte. P̄opt̄ vero q̄rtū ad primū dōm q̄ alexāder loquitur de tortura saeta pppter mollificationē i q̄ p̄cessuz remedii ponendū sup p̄te vila sanam. Ad aliud dōm lz medicus fit artifex sensibilis t euīdēs: eius tñ sensibilitas t maiusculatio vere debent esse t nō sophistice: qles sunt q̄ in tortura apparet ex dissolutione. Nā dictū ē quod dā appere: non autē existere sup qd locale nō est applicandū auxiliū. Aliud silē concedendū cū lesio fit i p̄te visa sanā: lz. n. in pte apparenſis ifirma corrupta v̄deat cōpositio non tñ pp̄p̄c: sed p̄ alligationē quam h̄nt musculi vnius p̄tis cū his q̄ alterius Lz. n. qui sunt alteri⁹ p̄tis mollificans alteri actū suum exercētes p̄bū: t non h̄ntes aliquid equipotens. Ad aliud dicendū q̄ hmōi tortura p̄tingit ex palyfi siue dissolutione. vñ sup eā remedii ponendū cū illuc egritudo erit. Ad ea ēt que alterius partis appet quid dicendū qm̄ sermo est in tortura facta spasmō vel apostemate: t q̄ hmōi sepius evenit q̄s ea q̄ mollificationē ideo dicit. A. hoc fm plurimum non esse verum

Ad aliud dōm q̄ in loco sano non est egritudo com
positionis: cū tortura mollificatione p̄tingat nisi ap
parenter et non vere. Lū. n. lacerti vtrinqz habeant
suū acutum p̄sicerē sig ex vns pte deficiat alteri suaz
p̄ficientes actionē nō eis corrūdētib⁹ refrenātib⁹
p̄hūntur in seipsoz et videantur insirmi cū tamē extēt
In tortura vero spasmo cuenit secus.

Differentia. 185.

Vod vinum competit in egritudinibus ner
uoz oñditur: qz tertio fa. Vinuz antiquum
paucū p̄serit valde egritudinibus nervoz oī
bus. Et firmat qz practice qnto. Vinū ppina ver⁹
modica quantitate vt venter ostendit et ocul⁹. Hec
āt nervosa. multo igitur magis quod mediū a noui
tate lecedens cū sit antiquo amplius nature accōmo
dū. tripl. n. tpe variaſ d̄ria. 70. Rursus morbus is
aut erit ex inanitōe et ita cōserit vinū maxime cum hu
meccatōe curet. vinum nāqz humectat: tale enim ac
zu similiter et potentia cū iter cetera celerius subeat
et ampli⁹ in p̄tcs. Lito. n. rcplet corpora obnoria inani
tioni: aphor. 2. Rō etenī nutritōis in eo saluat ma
xime cum calidū sit et hu. d̄ria. 70. vel ex humore erit
replente: vt phlāte colera vel melancholia aut sāguine.
His āt singulariter consert. phla. n. digerit inci
dit et resolut coleram ru. in vrinā errabit et nigram
lādere facit velociter qz cogit exire p̄rietate flectens
illius nōcumentū. primo tertia: sanguinē ēt clarifi
cat sp̄cs ipsius inētiuas derivando p̄tes. amp. qd
Vtutes aiales alleuiat et regescere facit consert ner
uoz: qm iuuamētū fundamēto nervoz vt cerebro mi
nistrat: h̄mōi ē vinū ēt iebrians. Almā. 4. et tūa pri
mi. Et curatio ac ēt reductio p̄fici p̄rio. neruū vero
sunt frigidū et sicci: vinū qdēm vt dc̄m calidū et hu. Iti
dem: p̄rio p̄rie sunt rōnes fo de ge. et cor. s̄z vinuz
causat egritudines nervoz replonales vt paralyses
spasmos et consimiles. Curabit iraqz illas que d̄ ina
nitōe saltem. Vinū igitur p̄serit nervoz passionib⁹.

In oppositum. 5. theorice: Vini p̄prium est cere
bro nocere et nervis: in eos. n. materias penetraſ sa
cit: tertio fa. vnde Ad. in practica. Vini vitare
oz. s̄f acit. n. ad nervos penetrare materias que for
fitan non peneſtarent. Et scito q̄ inimicū ē oculis vi
num et nervis. amp. oia interimūtū et consumpt
a d̄ris de dissipantia ineq̄li. Vinū āt nervis p̄trariā
cū sit calidū et hu. sufficenter. Ipsi autem frigidi
et sicci non moltū acutis recedentes ipamento com
plexionum appārens primo. itaqz vinum egritudini
bus nervoz non competit. P̄opter primū siqui
dem sciendum q̄ qd sit vinū eiusqz multiplicitas qd
ve nervus et morbus d̄ria monstrauit. 70. 4i. t. 42.
Noscē quoqz q̄ vinū sumitur aut ḡra nutritōis put
cibū et seipm deportat in p̄tel et p̄uertif in eas aut me
dicationis cā fm q̄ alterare sibi et p̄fortare taliter in
erit. P̄opter fm No sciendū q̄ alig dixerunt
vinū p̄petere nervoz passionib⁹: tum qz calidū eo
rum remittēs fr̄itatē: tū qz calidū eoz remittēs fr̄i
gitatē: tū ēt qz ipsoz superfluitates v̄plim cogt
et digerit. Sed hec non valent cum pitiores contra
rient eis virtutis zelationes. l3. n. nervos calesciat
et buēctet ea tū sunt nā nervoz elatiōra ita vt illis no
ccat p̄ria excessu scā sui. et subtilitate penetrando et
superfluitates in ipsos nocet iduendo: neqz materiis
eoz p̄seri mō quocūqz s̄z cū fuerint digesti nāz in ea

rū excitans expulſionē. Alii No dixerunt id cōſerre
qz v̄tūm confortat et digōem p̄curat et maxie cuq
hu. fuerint crudī. vñ q̄rio d̄ere. a. Vinuz et digerit
semicrudis hu. p̄e oī alio. Sed id filr non stat quia
hoc accidētaliter eis aduenit vt oñdetur. hic autē ma
gis qd p̄ se sicut appēbit experit. P̄opter tertiu
No sciendū q̄ vinū simpli et per se nocet nervis et p̄
prie alitionis ḡra datum vt illustriores cōiter expos
nūt et precipue subtile acutū cītr nū cū fuerit antiquū
potissime: oppositū vero min⁹ qd firmat: qz qd ner
uos relaxat et dissoluit mās in ipsos deducēs nō cō
serit eis imo eos pampli⁹ ledit. tale qdēm vt scribunt
ē vinū: ipm nāqz subtile penetratiū existit. In ner
uis ēt debilis digōis entib⁹ indigestū p̄uertif i acutū
nibilqz vt firmat nervis iūnicabilibus ē accēto itm vt
dc̄m fit re. a. tertio. feminis pls ipm ppter lesionem
vulue q̄ maribus iniūicari: nervosa. n. existit. Eti.
ā quo precipiſ dogmationib⁹ abstineri suspectis ner
uoz egritudinib⁹ ipsorūqz ipsas iduicit nervos ledit.
s̄z vinū ē tale: pb. 3. et cōplonū fo: qd signo fulcif. vi
demus. n. hoies vinū non potātes ppter legē vt aga
renos aut ppter carentiā qz illuc nō perueniat vel in
opia seu abominatione fatali vel pteratis studio ner
uoz passiones incurtere mime. Sic igit̄ vinū nervis
simpliciter nocens nō cōserit et similiter cicera et ma
xime pomacca. Et accidens autē et medicatiōis cā
pōr iterdum eisdez cōſerre: qz ipsos hu meſtet cū sue
runt exſiccati et p̄prie aque admittū non paue velut
in spasmo q̄ ex inanitōe. vnde in divisionib⁹. Detur
in potu vinū cū aqua multa. et tertio fa. Si misceat
vinū cum aqua quā bibit non ē remotū a rectificatōe
Breniarij figdem primo. Sumat in potu vinū sub
tile velocis penetrationis: et id qd nō plurimū iudi
cio distare ab eo qd sortius multeqz fuerit aq̄ cōmix
tu. Et firmat: qz aq̄ humidissima appēter transire
tū moras tertio re. a. vino No cōmixta subtilitatē ac
grit et penetrationē vt deueniēs in nervos sine lesio
ne dupl̄ humectet: subaliter ppter vinū aq̄ remolli
tū ita vt absqz siccitate humectet in ipsos conuersuz:
et accidentaliter ppter aq̄uā qd ē qddū de foris irro
rare. Lōserit ēt aliter accidente: qz mām digestā inci
tat in expulsionē calore nāe instrūm̄ fulciēdo. Dr̄ins
āt sp̄gēs eandē et apli⁹ incrudat et nocet nō paruz
qd feb̄es totius signāt passiones. xi. curatiue pdest
qz itidē: qz virtutē roborat et cōfirmat qd denotat i
syncopi ei⁹ indifferēs exhibitio. Sp̄n. n. et cor vni
versaliter p̄fortat aiam. n. letisicat et gaudē fac̄ adeo
vt nihil iueniaſ qd ipſi⁹ vt vice suppleat. Alman. 4.
in casu tū et accidētaliter consert. Noscē quoqz q̄ vi
nū vniuersaliter nocet alitionis datū rōne. Medicie
autē p̄serit ḡra qñqz: aut si sorte nocet nervis simplicē
p̄serit illis tū appetitus modicū ḡfa: diversificatū. n.
fm min⁹ et ampli⁹ diversos iduicit effect⁹. vnde Dia
scrides. Vinū vetus si multū bibitū fuerit p̄ nimic
tate Vtutis nervis et sensui p̄trariū ē. p̄ suavitate āt
modicū bibitū bonū extat: qre tertio p̄actū: fa vinū
antiquū paucū cōserit egritudib⁹ valde nervoz oī
bus: plurimū. n. ex eo sūptū ē res nocibilior ita vt d̄
ipso dicat qd exponit d̄ squilla secude fo ita. Nocet
nervis sanis parūper cōſerēdo dolorib⁹ nervorum
et iūcturaz palyfi et sciaticē p̄prie. Sicut nāqz vinū
p̄hibendū ē in nervoz passionibus ita et in his q̄ ar
tariaz: ipm. n. nervosa et frida ledit maxie. vñ tertio

22. Dicitur patiente dolore inuncturaz dimittere vi
nū oīo vñqz quo sanet ex eo integra sanatione: quod
si aliquā cōcedat in hīmōi vinū: id p accidēs vi tactuz
enenit: aut ppter abusū prauū quo in dilectionē de-
ductū est insirmis. Propter qd rasis cōcedit de iun-
cturis qñqz: satagit tñ id interdū meliorare admixtio-
nē passularū mellis t apij spermatis: quod autē amplius
cōnenit ē mellis aut zucchari aqua: fm tñ mate-
rie varietatē. Propter hō qrtū ad p̄mū dōm q
a. non dicit vinū simpliciter p̄ferre vex antiquū con-
suntur t paucū qd per accēs ut visu cōfert medicinē
qz grā: Virtutē enī cōsortat t materia educit. Ad ful-
cimentū hō dicendū q: venter nō est simpliciter ner-
uosus: verū ēt carnosus t p̄prie illius intrinsecū sun-
dale l; nervosū dicat respū ei⁹ qd extrinsecū hmōi.
Neqz ēt in suba oculi certe natura dñāt nervosa: s;
amplius aquosa: dñia. 64. Aut l; vinum absolute al-
mansoris qrtō noceat oculis p accidēs ut eoz mate-
riā vel spm̄ inuit indicatur: aphor. 6. Adicū etiā
quātitate concessuz. Ad aliud dōm q: vinū nō cōfert
spasmo ex inanitione simplē verū cōmirtū aque ut ta-
ciū plurime aut p aliud ceu tactuz. l; etenī vinū con-
serat nervis rōe medele nocet ut ostensuz eo q: mās
in ipsos deducit crudas cum eo: quod eoz dissolutū
subam. Silt ostensū est quū vinuz conserat t qñ grā
materiez contentaz in eisdē. Ad aliud dōm q: si vi-
num simpliciter noceat nervoz fungamēto ac ipfis
Virtutē tñ eius alleuiat t requiescerē facit atqz hmōi
instm̄ spm̄ vñ aiale: vrinā ēt prouocat t sadorē: reli-
qz relinquēs superflua t p̄prie non fieri verū in facto
esse: t ideo ebrietas ut dicunt cōtinua esse nō dñ. La-
uetur. n. in eo cuius cerebz est debile. Maius nāqz
nocumentoz vini non est nisi in cerebro. tertia p̄mo.
Passio hō nervoz preparatis debile cerebruz hñti-
bus concurrat. Ad aliad dōm q: qñqz vinum oppo-
natur nervis in cōplexione ita ut eos reducat sive ip-
oz curet passiones sibi in illi alia insunt premōstra-
ta nobisciora. vel vinū est aplius calidū t ha. qz ner-
vi fint frigidi t fisci cū immediate t p̄prie sensitivi in-
tpamentū fint cutis ita ut neqz nervos reducat neqz
illis opponatur directe. Ad aliad dōm q: illud verū
est i pdicamentis p se: nō aut in his q: per accēs cum
ōñsum sit vinuz nervis p accidēs inuamentū aut no-
cumētu; p̄estare. Nocet nāqz palyfi t p̄prie sūptū
in multa quantitate mām multiplicādo: t in nervos
illā amplius sigendo pāz aut acceptū silt dictū est iā
conferre.

Differentia. 186.

Hod coitus non cōserat egritudini phlaticē
monstratur: qm̄ spma qd coitu emittitur non
phla cū illud sit vñllis superfluitas vñltimi ali-
menti sanguiñe. h autē primi. 36. Cōserentia sit ipfis
passionibus phlaticis eo q: ipsaz educatur mā. t ful-
citur: qz ipsozabile sit cibū conuerti i chilō nisi ex iplo
generētur supfluitates phlaticē cuz phla sit primū in
digestū pueniēs ex cibis: dñia. 33. qd āt multum tale
qz multū distat a spmate. Eti: Qd corpus desiccat t
minuit Virtutē nāle: iōqz infidans egritudini cū ea
sit frigida non cōserat phlaticē. hmōi hō fm̄ hō est
coitus. Rulsus: qd ledit marie p̄te phlatis causati-
nā t receptiā in curatione passionis ex eo generate
non inuit. Itidē: nāqz grādins valde suscipit nocu-
mentū cōserētia: ca hō est stomachus. vñ tertio. 13.
Plurimū qd inueni in stomacho aut gnāt in eo ex

hu. est phla. qre hō. ipz posuit phlegmatis suscep-
tum: sed hic marie prosteratur ut monstratur ex
coitu. Amplius aut consert p se. vel per. accēs. non
qdē p̄mo: qz euone mediante: neqz scđo eo q: talia
eligēda sit p̄le fm̄ virtutē t non fm̄ accēs t appar-
ētia. Ad hunc iuuaret libido od egritudines phlaticas
ipfis p̄cipere vñs cū non sit medicoz grossos iufi-
cientes ponere ut febris apānis tyria: t similibus
que phlaticē: id hō nō iubēt: vex eius oppositū ma-
gis. nō iegr̄ coitus passionib⁹ cōfert phlaticis. In op-
positū bip. epidi. 6. qnta cū alijs plis. Mali: Quod
siam hilare facit corpus alleuiās egritudinib⁹ cōfert
phlaticis t melicis marie. hic aut̄ coitus. alman. 4.
t in tegni appens. Eti. Qd calescit t desiccat phla-
ticis consert egritudinibus: cū sride sint t hu. Talis
hō est coitus: ex multa. n. cōcussionē corp⁹ calesca-
cit t desiccat pñr. hō. Itaqz coitus egritudini p̄fert
platice. Prop̄ p̄mū hō sciēdū q: qd sit coitus cū
eius multiplicitate: dñia vñs. n. 4. qd ē egritudo. 72.
Est āt phlatica egritudo ut reliq cōplexionales du-
plex: qdā figdē absqz humoris vitio: altera hō cū co-
74. Et hīmōi vel diffundit p oēz p̄te fere: ut in se. le-
pra scabie iposartica cachetia t talib⁹. Aut in partez
consolidat: ceu vñdimia colica t hmōi. Propter
fm̄ aut̄ sciēdū q: q̄liter aliq t maxime epicurus nega-
runt hic coitū t vñlus p̄ferre oñsum dñia. n. 4. Qui-
dā hō plurimas coitus aduertētes faciuras i ei⁹ be-
siare inuamētis oīo: s; qd de h̄ er dicendis in aplius
appebit. Prop̄ tertiu hō sciēdū q: coitus con-
serat egritudinib⁹ phlegmaticis moaisatus tñ ut oī
detur. vñ bip. Libido a phlegmate egritudinū p̄si-
cuū. Democri. hō. Vñlus vñdere marie q: ex phle-
gmate sunt egritudinib⁹ extat adiutoriū magnū qre
Dñba. ad eustachiū. Egrotatibus ex phlegmate ve-
nus optima. t pbl. pma. t. 4. Prop̄ qd coitus cō-
serat ad egritudines q: ex phlegmate. t qnto theorice.
mīle passioni pdest: cōserat ēt phlegmaticis morib⁹.
Ternio hō. 20. Coitus p̄tēt egritudib⁹ phlegmati-
cis ut āt hōz verisicēt fm̄ones: oīz ipos p̄us idica-
tionibus subiniti gbusdā sicut oñdi pbl. ar. exposi-
tione: t demū id idē firmare. Prop̄ hmōi p̄ma
sciēdū q: caliditas expetit cocontis inata fortis quā
nō destruat spmatis exitus qd indicat desideriū cibi.
a. Sed quō dicit: quis in egritudine phlegmati potē
rit caliditas inata fortis esse. Dōm q: non simpliciter
s; vñcūqz. Pōt nāqz phlegmatica egritudo ē i ali-
qua p̄tivz t marie t ētē t cor cū alijs pncipalium fit
sufficienter calidū forte: sūt ēt egritudo cū humoris ri-
tio. Repletis enī cōpetit coitus: adfit etiā stomach⁹
non debilis p̄stratus t marie melācol cus. Līz. n.
coitus ledit qzmarie: iuxta illud tertij. 13. Coitus est
ex rebus magis nocuiss stomacho t dimissio ei⁹ er i e-
bus est cōserentib⁹ magis. vñ illius. 20. Dimissio
coitus est cōvenientior res eiq stomachū h̄ debile:
non sit quoqz eius nervosa cū cerebro oculis a corde
debilia: nervis. n. coitus principaliter obest. licz. n.
conserret ex parte maiere que educitur: nocumentū
fortassis magis consurgit nervosoru cā: qd patiētes
inunctarū lesionēs oñdunt Non sunt ēt in corpore
aliqua corrupci parata vel corrupta ceu i scabie phle-
matica. vnde quarto quinta. Scabiosus dimitta-
coitum oīo. Ipse nāqz monet materias ad exterio-
ra t excitat vaporē putridum calidum veniente ad
certo iūtētū m̄ stabūs q̄t mōre
mās ad p̄teriora m̄ p̄teriora bap̄tō
calidē putridis Gr̄yptis ad p̄teriora

ptem supsicie i cutis: q̄re pntresit illic: t̄ in leprosa simi
liter cum tyria ex phlate nā cātūr. 175. in q̄ prepatio
non raro deducit in actu. vñ q̄rto tertio. D̄s ut alien
netur leprosus a coitu penitus: neq̄ sit putrescē fū
corpis totum yt in seribus aut p̄te: ceu in yndimia
Loitu. n. corpus iſlāmaretur t̄ dissolueret. amp. cō
miseret malignū cum benigno et motu t̄ agitōne
q̄re in hmōi non precipit coitus sed tacite potius p̄
hibetur. Propter fū hmōi sciendū coitu mēsura
te adhibitū vt onsum. 123. phlatis p̄serre morbis qm̄
illud qd̄ mām educit phlatīca calidū extat nāle op̄i
tū: corpusq̄ calefacit t̄ desiccāt: egritudines iuuat
phlatīcas: talis ḫo ē coitus. Educi. n. de phlate p̄
tē non p̄uā cū in talibus p̄cipue fit quoddā supfluū
spmati assimilatū. vñ dī. Coitus p̄serit egritudib⁹
phlatīcis: qz eo supfluitas phlatis expurgat t̄ nā si
mile phlati: quare coitus auferēs multū phlatīcū in
uit. Et iō video phlatīcos emissionis multe: ac cre
bre: matie cum ventositas fuerit coadiuvas erectiva
Et firmat̄ fūlido eo q̄ cerebꝝ cū eius ortis phleg
maticū. Plurimū at māe spmati descēdit a cerebro
dia. 34. vñ de aere t̄ aq̄. Quibusq̄ iciduntur ve
ne q̄ post aures bip̄stis oī orbān̄ gnātōe. t̄ iō q̄ ce
rebri ledūnt̄ coitu q̄ plurimū: pb. apparens. Exci
tat t̄ nāe calidū motu t̄ eductōe: ex his que duobus
subseq̄t̄ calefieri t̄ desiccari. Rursus signo notaē
qz ē videre pueros phlegmaticos egritudinib⁹ phleg
maticis multū egrotare minores t̄ bebetes p̄mane
re. Lū at coire incipit sanos reddi: maiorariac ve
locitari q̄z magne: iuuat igitur coitus egritudines sleg
matis vt erpedit in p̄ditionatis t̄ indicationibus p̄
rectis determinatus. Sūt at hmōi egritudines qb⁹
is p̄serit soda marie a consueto mor absciso gravit ca
pice vertigo seu scotomia: mod⁹ q̄s epilepsie subeth
malitia aie: tenebrositas visus: t̄ vlt sensuū hebetu
do: deiectio appetitus: dolores t̄ grauitates renum
repletoꝝ emūctorioꝝ anchaz t̄ eaz vniuersaliter q̄
circa pudibūda ptium p̄seruat ab eoz apatibus p̄so
catio matricis: t̄ oisariā tollit vaporē sumosum pre
cipue retentōe semis diu coartatū g tandē petēs cor
t̄ cerebꝝ synthomata iducit q̄z praus: mor ēt accide
tia qñq̄ iterioꝝ cū. 124. evidens. 6. Lōserit et coitus
regulatus nō modicū ppter eandē cām egritudib⁹
melancholica. Malab. t. A. Dilatat. n. aiāz hilas
re t̄ iocūdā reddēs. vñ tertio. 20. Coitus colerit me
lancholie t̄ plurib⁹ egritudib⁹ colere nigre: pp̄ qd̄
dilatat t̄ expellit sumū spmati aggregatu a pie cere
bri t̄ corde. Propter q̄rtū ḫo ad p̄tū mū qd̄ dōm
iā appn̄it. l̄. n. spma vex nō sit idē phlegmati. ē tñ
sibi multū vt tactū affine p̄prie in langorosis a phleg
mate. nō. n. icōueniēs phlegma ita spmati simile co
itus educi cū eo sanguis sequitur qñz. Juuat ēt coit⁹ nō
ppter id solū: vex ēt q̄r̄ co:p̄ calefacit t̄ phlegma d
siccāt. Ad fulcimētū qd̄ est dōz vñs. 33. Phlegma
enī iproprie tñ pōt dici chilositas anq̄ in sanguinem
trāducāt q̄ magis dīstat a spmate. Dī t̄ phlegma ve
re qd̄ cū sanguie simul vt multū gnāt̄ i epate: dīs ēt
allegata d̄ quo hic rō. Ad alid̄ dōm q̄ id ē vex cū co
itus fuerit supfluū valde ēt corporꝝ t̄ quoq̄ q̄lis
nō hoc expetit loco. Ad alind̄ ēt qd̄ dōm vñs. Ez
enī coitu lesio cōlurgēt grandis alicui⁹ p̄tis p̄ncipal
oris aut x̄tutis ppter exsalationē spūm dissolutio
Ad alind̄ dōm q̄ coitus p̄ se p̄serit eo q̄ nō p̄ accidēt

t̄ casualiter p̄ficit: l̄ aliquo accidat mediāte puta mo
tu vel cuōne: t̄ per se qz ipsius iuuamentū ē p̄manē
vex. per se nāq̄ opponit ci qd̄ p̄ aliud: ac illi qd̄ per
accidens t̄ ipm qd̄ fūm quid. Ad aliud qd̄ dōm vñ
qz apparet: qm̄ in egritudinib⁹ p̄missis exceptatis
coitus p̄hibet: aut tacite subandis nocitus. In reli
qz ḫo vt exp̄ssū assērit coitum conserre.

Differentia. 137.

Mod̄ sanguis desup fluēs sit cōpescend⁹ oñ
ditur: qz qd̄ ē p̄ter nām ē cōpescēdū cū ipsa
ipdiat t̄ p̄sternat: talis ḫo est flur⁹ sanguis
desuper factus. D̄is. n. sanguis flur⁹ menstruali:
excepto ex nām exsistit: de acci. 5. qualis qdem non ē
exterioribus pueniēs. Itidem: oē malum est cohībē
dūm cum sit nature lerium: hmōi ḫo hic fluxus exi
st̄t quarta. n. aphoris. Sanguis desuper fluens qua
lisq̄ suerit malum: deorsum vero bonum si niger
suerit. Rursus: quod educt̄ filium t̄ ibesaurum na
ture de corpe t̄ p̄prie per p̄tem supiōrem q̄ deputa
ta est attractioni vt inſeror expulsioni: dia. 166. com
pescendum. Id at fluxus agit sanguis desuper ma
xime cū ipse fit p̄cipue p̄prius t̄ familiaris nature:
elementoꝝ. 2. Malin: p̄hibenda est declinatio t̄ transi
tus materie ad principale. Szbic euēnit fluxus san
guinis cū cerebꝝ fit desuper locatum: itaq̄ sanguis
desuper fluens cohībendus. In ſuū Almā. 9. Qui
bus per os ēt solet sanguis exitus cum interpolatio
ne accidere ex quo nullum sentiunt nōcumentū: iō
sic dimittendū. Rursus quod salutā seu salubre trā
gilitatem prestans t̄ iuuamentū non ē cohībendū
talib⁹ aut sanguis ē desuper fluens. vnde aphoris. 7.
Quicq̄ sanguinem vomētes si quod sine fe. salu
bie. At tertio. 13. Multoties est in vomitu duarū li
braꝝ san. Abi grā trāglitas t̄ iuuamētū. Adhuc
motus nature non est compescendus t̄ marie cū su
erit sufficienter regulatus illa. Hmōi at non p̄z re
pius est fluxus desuper sanguis factus quod reuina
fluxus sanguis a naribus oñdit iuuatinum. Itaq̄ sā
guinis fluxus desuper nō est constringēdus. Pro
pter primū qd̄ sciendū q̄ qd̄ sanguis t̄ quotiēs dīz
dia oñdit. 30. Est desuper q̄ a diaphragmate supi⁹
Inſerius ḫo quod reliquū de gbus quoq̄ p̄tib⁹ sā
effluat desup dīa videbiſ. 190. Propter fū ḫo
sciendū q̄ alig imitantes Erast. 9. de inge. dixerūt
sanguinis flurū fore compescendū oēs euitantes ēt
spontaneos fluxus. Acq̄escentes quoq̄ alig ḫo. d
notanti oēm flurum extra naturā eo q̄ menstruoꝝ ex
cepto p̄tulerūt desup fūm: ppter enim q̄ narium fore
compescendum. Nonnulli at a se afferūt vt oī: sed qd̄
de his tertio p̄positoꝝ oñdetur. Propter tertiuꝝ
ᬁo sciendū primū vt dīdūz inotuit q̄ sanguinis flu
rus desuper occurrens: aut ē a naribus vel ab ore. si
qdem primū: aut synthomaticus vt ppter aliquam
malā pplexionē ptium p̄tentiuꝝ vel sanguis acui
tate t̄ mordicationē aut ipsius quātitatē nāz stimulā
tē ad sanguis excretionem: t̄ ita sanguis cōpescēdus
p̄p̄si⁹ cāe remotionē cū synthomate factus nām p̄
sternat. Sigdem creticus bigōnis ēt signis precedē
tibus vel aliter p̄odicis considerandum an lufciē
ter sit expellēs quod supfluū. Ex cuius qdem edu
ctione sequitur iuuamentū: qm̄ tūc cū mot⁹ sit natur
naturaliter operantis non est coartandus n̄ excedēs
et quo humores cūentur t̄ spūs resolvantur: vt tan
3 3

dem virtus subiaceat prompta tuncq; ut sanciunt copescēdus. Si vero sit ab ore aut exiuit locū suū vel intra ipsum cōtineat: siq; egressus educēdus mō quocūq; ad il luc medicatoe nām icitāte: qm̄ sanguis pter nām in vētre i. cōsideratē effusus necesse ē putreficeri: aphoris. 6. Qd̄ at̄ putreficit se. et qd̄ veiceps iducit: qd̄ si i tra locū cōtineat ppterū tūc ant̄ egredī a ptib⁹ sup̄ rib⁹ ceu ore vel a medijs: et ita copescēdus ad inserio re ducēdus cū eductio expositolet oppositionē et loci et ppterū cū intendit deriuari. Si at̄ a ptibus labatur īferiorib⁹ ore: aut iussi educit v̄l vomitu: qd̄ siq; tūc ex spūalib⁹ exit. vñ aphoris. 7. Sanguis a pul mone cū sputo exiēs nō ē salubris et carentibus se. qm̄ si hec passio elōget et necessitate subseq; se. iurta illud eadē. 7. In sanguis sputo p̄fisis et fluxus capili: vbi vero saliva retinet morū. Si quoq; egressus fuerit p̄mū locū ut i cōsideratē pectoris delapsus educēdus ne putrefactōe corūpat qd̄ reliquū oē. vñ liquorib⁹ hmōi sanguis eductiis p̄mis̄t acetū minuus acutū ut ei⁹ i cōsideratione ac qdā tūssis excitatiōe cuz fluxus cessauerit qd̄ residuū foras educat̄ ei⁹ idē. In terdū at̄ fere int̄ hec medijs loca ut apate sanguineos et tūc nisi in p̄ncipio fuerit educēdus oīo medicis p̄ctoris lenitus et matutinis cū ei⁹ cura pficiatur di gestione ac eductōe. Si vero educat̄ vomitu ceu qd̄ i vētre cōtineat tūc effusus i enī. Aut erit pp̄ sanguisu ḡ sto infitā vel aliud qd̄ cūq; et ita ut appuit. ne ibi dū conūpat euandus. Si idēz in ipm̄ refundatur ex alijs locis cōsiderādū: qd̄ vel piodice depellit rigore sufficien̄t nāe. pp̄ alijs ipsius p̄sumptiones decre lictas aut euones p̄hibitas cōsuetas ut imanifestius mūillatis vel retenitionib⁹ mēstruoz emorroidē aut exercitib⁹ derelictis v̄statis: ut oīdetur. 190. Et series talis v̄rificat̄ alman. cū. 7. aphoris. 7. A. Vel educitor synthomatice magis pp̄ cām cōplonis sim plicis aut mālis aut cōpositionis. Et sic ut firmatū a nā copescēdus ē flatus ceu cōspexi in mulieribus nōcētē ipm̄ adhuc mēstruā tib⁹: et de his q̄rto int̄rioz apparat. Nosce siq; dē i ampli⁹ qd̄ bonū aut malū dupl̄ accip̄ v̄l v̄l sit dicē vel simp̄t̄ ceu deos re n̄eret et p̄tes honorare aut hmōi opposituz vel fm̄ qd̄ sicut voluptas: seu mercū i pelag⁹ tēpestatis ho ra. p̄stratio: digitiq; absclisio cā causati: aut eiusdem h̄um̄: vel qd̄ hmōi. simp̄t̄ quidē hic bon⁹ ē flux⁹ san guinis mēstrualis solūmō cū muliere cōpetat et ip̄ a te i suo gnē: nō aut̄ in vīro tpato fluxus qd̄ san. nālis cōseratq; in p̄nti et ordinetur illa depurata i. plez tūc n. amplius aduenit concipe. vñ tertio. 20. 7. 21. Ex cōsuetudineq; mēstruationis delapsus ad matricem sanguis hora p̄gnationis retinet clausa eadē itavt eo emb̄yo pficiat nutritur et soucat. Ordinatur igitur fluxus nāliter in idividuū et specie magis qd̄ appet qd̄ plurime steriliū mēstruant q̄z mīme. Alij vero fluxus lī sint simp̄t̄ mali fm̄ aliqd tñ leudabiles ut per vomitu: piodicus et iuatiū malus extat relatione fluxus mēstrualis seu fluxus sanguiniferiarum aut p̄ emoroidas vel sumiliter intestina cū id qd̄ fm̄ qd̄ erat latitudinē hic contineat grandē. vñ aphoris. 46. Deorsū vero bonū et reliqua: bonū non p̄p̄ dictū int̄elligere cōgrū: sed ipsi huic. i. melius ac si et ita dictū. deorsū aut̄ mēlius exrenentes nigre. V̄cre nanq; qd̄ eliget sanguinē deorsū reserri ante qd̄ p̄ os qualitē cūq;. Apparet igit̄ ex his veritas nō parū q̄siti. Sic

iḡt̄ sterns san. quidā est innālis et toto: sicut qd̄ corporis optime san. ali⁹ autē meli⁹ tñ simili innālis. fm̄ qd̄ aut̄ vti ppter iuamentū p̄t̄ dici nālis qd̄ inde cōslurgit sicut qd̄ et narib⁹ et emorroidib⁹. Atē vero simplici naturalis ut qd̄ in aliquo genere ceu mēstrualis cū mulieri etiā tēperate hoc opas sit babere

Propter q̄rtū qd̄ ad primum dōm naturā sumi angustie valde p̄nt̄ in eius omni naturalitate consistit cum dī oēm fluxū sanguinis fieri pter nām et c̄. In qd̄ dirit Diocles: Sudores pter nām: et simili hypostasis ita q̄libet erit in naturalis. in corpe nāq; tēperato certe nulla dū sensibilis sup̄fluitas qd̄ per vias de putatas manifestas emitti: sed insensibiliter foras oīs excerni: et ita sup̄fluitū suborale vel hypostaticuz non aderit eidē: quare dictū de accidenti. 3. fluxū oēm sanguinis ex nām fore in toto. Latius vero sumēdo nāz plurimi fluxus sanguinis et pter menstrualē nāles etiā fluxū iuamētu p̄stantes cū qui nariū et emorroidarū Valde plura pter optime sanū: corpora suna et in latitudine sunt dicta et si sanū ceteris illud. Ad aliud dicē dū iā patere. Nā fluxus oīs sanū desuper factus: pter illū etiā qui a narib⁹ ut excipit Eōmētator nō est malus simpliciter saltē: s̄ respectu fluxus qd̄ deorsū sicut emorroidē cū s̄bdit̄. Deorsū vero niger bonū. immo ali quid bonitatis ut declaratū cōtinet: sicut cū sanguis fuerit ex loca pp̄a piodice et reliquo euomitus corpe qd̄uis laudabilis amabilis atq; decentī foret eun dem p̄ intestina in extra dimitti. Ad aliud dicendum qd̄ lī sanguis fit filius et thesaurus nature sibi qd̄ dilectus nō pax: peccātū tñ q̄litate seu quantitate reddit̄ fm̄ Ila. tūc oppositus. Mater nāq; filio delinquēti qn̄q; alio magis cū in aplius debuerit subiici irascit̄ ita ut eum a se v̄beratū educat. Euacuatur et qd̄ benignus per stomachuz et precipue cū nā repit inde. ad aliud dōm qd̄ fluxus sanguinis per desuper qd̄q; versus principale ut cereb̄x inclinetur: nō tñ intū ut p̄ueniat in idē. Aut id fm̄ qd̄: non aut̄ simpliciter laudabile. Que aut̄ p̄tis alterius similiter appetit: qm̄ sanguinis fluxus per vomitiū piodice factus fm̄ ali quid bonus et remediū prestans et non copescēdus. Ad aliud dōm qd̄ vomitus sanguinis non est simp̄t̄ laudabilis: sed qui sine se. illius qd̄ cum relatione: cuz ille fit p̄niciōsus. vnde. a. Vis vomitus san. cuz se. malus: sed cum non est ille se. qd̄q; non est malus. qui aut̄ prauus ostenditur eo qd̄ subditur hip. Et irare vero s̄p̄ticis et infigidantibus et per hoc appetit tranquillitas ipsius et iuamentuz qualis erit. Ad aliud et quid dōm apparuit cuz cōcessum fit aliquem fluxum sanguinis desuper factum laudabile existere.

Differentia 188.

Vod subscannatio nō cōpetat in squinātiavi detur: qd̄ cōter opantes quos nō est insufficiētes ponere nō iueniūtur ea facer. Adhuc albucasis chirurgie. 3. In h̄stib⁹ s̄gnantiaoz ut de nitetur sectio epiglotis cū non fiat iuamētu p̄ id. in ciderēt̄. n. musculi dilatantes in aeris attractionib⁹ ordinati. qd̄ autē sit in epigloti ppter existit et s̄gnatiaoz pessima. Amplius per soramē subscannationis sanguis suffocatiū decurret ad pulmonē et aer morū alteratus in p̄anā dispositionē pmutans ipm̄: et iō bac dupli de ea v̄uee absclisio redditur suspecta: p̄ nosci. 3. hinc at̄ timor iuinitre potest nō p̄nos. Kur fus quisbus desperabilis est salus mox habet me-

dicus predicare: sicqz ab eis recedere: ne de ipsoꝝ
culpeſ morte: dria.182. hmoꝝ ḻo ē lgnantic⁹. Pre-
cipit nāqz subſcānari cū cetera nō pferant: t res ē tā
qz in despatōe posita. Et pſirmat qz si a ſe. habitu tī
more tc. mortale aphoril. 4. Itidē: ſi mortalis eſt i
cāna eis mortalis eſt inciſio: ſed illius ē mortalis iux
aphoril. 6. Delicā inciſam aut cerebz tc. mortale.
Palin. Si cāna icidaſ non poterit consolidari per
aphorismuz ſequentē. hmoꝝ qn inciſum fuerit os aut
cartilago aut neruus vel marille tenues aut pputiuz
non crescūt neqz ḻglutinātur. De nā ḻo quorūdaꝝ
iſtoꝝ ē cāna cū ſit neruosa t cartillaginosa. Timor at
ad nō poſſe consolidari ē ptractus: non itaqz iſqui-
natia cōpetit ſubſcānatio. Cuins oppofitū ſcribitur
nono pacci ci tertio nona: ſiſt t zoar. Adhuc aut iſci-
ſiones non minus iſla ſūt periculose vt que pectoris
epatis vmbilice vefice ac iguini t crepatiſ que tñ p
mittūt hieri. Rulsus ad vltimas egritudines vlti
me curationes ſūt potētes ad perfectōem. Squinan-
tia ḻo eſt vltima t pernicioſiſma egritudo appens
pnostri. tertio. O patro at manualis eſt vltima cura-
tio cum fit extremū medicine organum. Itaqz iſqui-
natia cōpetit ſubſcānari. Propter primū qdē ſci-
endū qz squinatia eſt prefocatio circa guttū ex apa-
te pſurgens. Prefocatio ſigdem hmoꝝ vt genus ex
pluribꝝ pōt ptingere cāis. Aut exteriori vt laqo vel
rebus venenosis ſuſceptis ſicut iuſquiamo t fungis
t prie andochoca aut ex bolo vehementer ſtipito
vifcoſo ſeu ſpina gutturi iſixa: vel a cā iteriori vt ſic
citare itēſa vel a debilitate muſculoꝝ ptes aeris at
tractiuaſ monētiū. Aut a mā opilāte trāſitus ſpūuſ
cerebri ad pectoris ptes vt in apoplexia vel ex mā in
pulmonē delapsa velut catarri upiores celeriter diſ-
ſolnētes: Aut ppter apa ſquinantici ſeu ſpondiliuſ
colli diſlocatōe quoqz mō cāta. Nam ſquinantia
aut multū cātū ex apate: qn̄z ḻo ex diſlocatōe aphō-
rum t interioꝝ quartis: que ēt viplurimū contingit
ex apostemate ſectione diſlocatōe ſua: interdum ḻo
caſu vel percusſione. Raſis in diſiōnibus. Nolſce
quoqz qz ſquinatia duplē diſtinguitur. Aliquando q
deni rōne materie vt ſanguis colere phlegmatis et
melancholie: tertio nona. Subditur. n. in ea preter
alios qz accidit a melancholia. Raro tñ cuius ſetit vi-
aticus ſtrium iſra. Ex mīlia nūqz ſit hoc apostema:
qz hic morbus cito pinculalet cum ſit peracutissimus:
h melancholia per longū tps operatur: quare ipoſſi-
ble ſit ex meiancholia gnāre. vnde. A. Dicunt qui
dam qz nō accidit oīo ex melācholia: qm melācholia
minoratur effuſio ab aliquo mēbro ad alia membra
ſubito. demūqz ſubiugēs terminat taliter veritatem
Verum non elongatur cū raritate illi⁹ qn accidat ſu-
bito aut paſlatim: t inde ſuffocet: neqz oꝝ vt refert
viaticus qz melancholia ſemper longum tps iprimat
Licet. n. hoc inſit ei rōne qualitatis, pōt tñ ex parte
ſue molis t grossicie cum grauitate cito meatnm ob-
ſtruere quēcūqz. Adhuc fm. A. pſocatio quandoqz
40. plongatur diebus. Interdum ḻo diſtinguitur
ſquinantia rōne loci ſolum vt quatuor ſoluſ modos
vel in gnqz: interorum quarto. Erampliant. n. ſer-
mones non paꝝ. Hip. ſubſequentes cum hiſ tñ ei⁹
res ſubdat modos pnoſticoꝝ noſos. 3. Nam qnqz
ſit in lacertiſ exiufecis ab epigloti declinantibꝝ ad

anteriora t inferiora iu qua rubor appetet in anterio-
ri pte colli t thoraciſ aut in lacertiſ ad posteriora col-
li cōitate qnqz ſpondiliuſ t nuce: tuncqz rubor
t calor pcfiūt in ore t ſit in lacertiſ intrinſecis me-
ri t que ſequuntur ipſum pſtrigens anhelitum vici-
nitate ſenſui apparenſ mime aut in lacertiſ intrinſe-
cis epiglotiſ: t in pāniculo cooperiente ipſa que de-
terior ē aliū ſenſui non maniſta oīo. Et interdum
ex his apatibus duo poſſunt ſimul aggregari vel plu-
ra. Et noſce qz aliqui vocant primā ſpēm iſtius paſſi-
onis p. q. quinātiā ſa per. f. ſinantiā; tertia vero p
f. t. q. ſquinantiam: t per. c. chianatiā aut per achi-
nantiam quod aphōꝝ t interioꝝ quartis non con-
ſert eo qz nominū ſtudium rex eſt negligenda. eſt at
hic ſubſcānatio continuatitatis ſolutio trachee perfo-
ranti ſubtiliter illam. Propter fm quidem ſcien-
dum qz medici cōiter hanc ſectionem non faciunt. uñ
albuc. Non vidi aliquem in terra noſtra: qui hāc ſe-
cerit eo qz ſunt inerpti ſormidolosi timētes piculum
t infamia quam poſſent incurrere. Et ppter dico mi-
nus reputati t imperite opantes. Maioribus enim
vulgus illius aplius nō apprehēdēt ppercit. Szgā
de hoc tenendū ſūr apparebit ex dicēdis. Propter
tertiū qdē ſciendū primus qz nō raro hic compe-
tit ſubſcānatio. Et modus eius oſtendetur deinceps.
Propter primū hmoꝝ ſciendū: qz plocationes ali-
que ſunt adeo ſeuſſime vt eis reliqua non confeſſor
medicamina deſpeturqz de ipſis oīo. Quedam ḻo
bis ſūt opposite. In primis at cum viuitis aderit cō-
ſtantia: quod vbiqz intellectum t ſuppoſitū cōpetit
ſubſcānatio vt teſtant medicorū illuſtres pſati experti
t: t in caſu cū alijs nullo modo velet aliquod me-
dicaminis auxiliū ſuſcipe preter hanc ſectionem ceu-
iſra pceditur bezel: dria.199. cū predictōe tamen ne
inde ſi aliqd ptingeret medicus iſameſ. Eecepto tñ
qz ſi apa ſuerit ad exteriora pcliue poſterit cū medica
minibus t inciſionibus ſi expedierit factis ſub gula
curari: aut ſuerit apparenſ iterius ore aperto. vnde
Platearius ſullit: Iſ nunqz ſecerit qz iminente ſuſ-
focatoꝝ piculo habeat lignum politum t aperto im-
ponēdum ore vt pellicula rumpat apostematis cum
ſūma tamen cauteia ſaciendū. Dater nāqz meus in
gt dum luderet ad aleas cum quodā ſalernitano ille
ſubito ſquinatia occupatus eſt ita ut loqui non poſſ
t. cum iam iciperet ſuſfocari locum cū digito dolētē
cepit oſtendere: paterqz tāqz cōperienſ. cām cuneo
dentibꝝ imposito clauē iterius impulit et rupta ē apa-
tis pellicula t ſic ſanguine in multa qztitate fluente
cōvaluit. Timēdū dico tamē taliter id ſacere cuꝝ apa-
latitat iterius piculum non parum poſſe iminere.
Quodā. n. vidi celerius ſuſfocari ex humorū occur-
ſu ampliori. If it ēt ſubſcānatio grā attractionis aeris
in refrigerationem cordis: non aut gratia eductiōis
materie apatis vel allitionis vt ſi eēt apa in merino
eſt peruenientum ad ipſum inciſione vt mā educta
alimentum aſſumatur cum inde moris celeriter poſ-
ſet occurrere. qz autem ſit ſubſcānatio ſacienda pro-
batur: qm ſeptimo de inge. t primo quarta. D5 te
babere maiorem ſollicitudinem de re que maiorem
incurrit timore: regendo tamē illud qdē ſub ea: ſed
maior timor incurrit ex ſuſfocatōe ſeſtinam pſgnan-
tiam qz ex ſectōe et parte artarie vt oſtendetur. Ad
huc ſicut videmus in aliis perforationibus canne ca-

su factis ita et in his amplius que arte fiunt: sed priores plerūq; accidūt absq; periculo sicut vidi et audiui. vnde albuc: ancilla cultellum accepit et sibi imisit gutturi ita ut incidit cānale pulmonis ad cu⁹ curatio nē vocat⁹ inueni eā mugire ut mortuus. Detegens ergo vulnus inueni sanguinē egrediēt pūn. Consi suis ergo sum q; ipsa nō absciderat vena neq; guidē. Et nō accidit ancille aliqd nisi raucedo q; post dies ad meliores suarū dispositionum redijt. Amplius si cut in alijs animalibus evenit et maxime pfectiorib⁹ homini assimilatis ita et in homine interior⁹ apparēs quinto. Sed in his vidi sepe cum suspēdunf et canalis pforef indifferenter et sine arte viaut. Palin: Quod pparat aerem cordi ad eius refrigeriū non solū consert: imo necessitatē hz q̄ grandē. talis autem est subscannatio cū aer inde a pulmone attrahatur. Eti: Videamus q; in pforationibus ac picolosiorib⁹ in pectoris concavū ptingentibus nō malignaſ tunc omnifariā vita: quare neq; in ea que cāne. Consert itaq; sgnantie subscānatio: imo tāq; necessaria in cā nib⁹ determinatis ē facienda. Propter fm hmōi sciendū q; oꝝ patiente in cōspectu operātis sedere super sedē posterius eleuatā ut eius dorsū cōseruetur eiusq; caput sublevē exorticeq; cutis cū eo qd illi subiacet pāniculo et tenaculis ptribatur ad diversa sub tribus aut quatuor plus q̄ semicircularibus annulis epiglotis: deinde inter cartilagine pñā et alia in pāniculis fiat tres aut quatuor fissure rotunde ut due sint versus dextrū: alie No due versus sinistrū vel fortassis due sufficienf laterales: dimittantq; apte donec piculū recesserit ptractatisq; vt expedit pribus exti infecis lateraliter occurrētib⁹: deinde mediamine cōsolidēt incarnatio. vñ zoar post multaz circa hoc pscrutationē inquit. Incidi qñq; cannā pulmonis post incisionē corij et pellicule incidi de sba ipsius cannule incisione pfecte minus quātitate minus lupini: deinde laui vulnus cū aqua et melle donec cōsolidavi. Propter quartū quidē ad pmū dōm q; non argutis p̄ os sed eos potius accusas cū sunt formidolosi ut inerpti operū artis. Subscannatio. n. siēda est vt in casu pfigurato cum inde fm albuc saluentur a morte. Ad aliud dōm q; albuc non simpliciter negavit: vex pprecipit q; fiat subscannatio epiglotis sub tribus scere circulis aut quatuor ipsius. Negavit at in ipsa epigloti. Propter qd fm eum oēs vene et pulmo sunt infirmi. Leduntur enim vt tactū musculi epiglotis illam dilatantes constringentes in aeris attractionē et emissionē. Ad aliud dōz q; san. nō curret ad pulmonē: sed exterius totus cū nō icidatur cāna nisi incisione modica et in loco pāniculoso sanguine carente. Neq; est sile qd introducatur de vuula. Neq; et aer nocet cū possit ad cōplexionē contempata pulmonis permutari. Neq; illud et remanebit tē pore longiori ceu in vuue abscisione. Ad aliud dōm q; ga. logtur in his in qbus virtus est imbecillis pertutus prostrata quales et suppositū nō sunt in qbus inducitur subscannatio: aut sermo ga. non est absolutus / sed potius cū pdcationē circa tales opanduz appens in p̄ficiis. 5. de inge. ita vt mes. p̄cipiat opare in apoplexia maiori: ne defectus appareat in arte seu artifice. Ad cōfirmationē dōm q; ante illā repentinā suffocationē potuit salutina precedere subscannatio. Ad aliud dōz q; incisio vefice est mo: talis qñ

elus magna ps incidiē qd hic non evenit. Scđm vero cōmentatore id vefice inest q; est subtilis et sine sā sanguine: nō aut talis oīo trachea artaria. Ad aliud dōm q; id audif qñ incisum fuerit. i. ps eius grādis deperdita fuerit qd hic non evenit vel hō cōglutinat conglutinatione seu consolidatione prima et verā fz primam intentionē sed iuxta secundā in regni vt vi. l. 36. Adhuc lz et partes trachee artarie non conglutinentur quocunq; mō: ptes tamen superiacētes consolidarentur et vñirentur foramina obstruerentur canne. Differētia. 189.

Vod gargarismata conferant in passionib⁹ pectoris monstratur: qm in astmote et constrictione anhelitus factis ppter catarruz oꝝ vt laboretur cum cura phibente ipm et faciente spuere qd aggregatum est tertio decima hmōi aut super pectoris eritudines: sed gargarisma operaſ pdicta cū catarrō fistat in pissando illum ad ptes stipticando et confortando dividit: et ipm subniliat cū fuerit viscōs grossum et lenit asperū in sputū ppellens. Adhuc il lud qd cerebꝝ confortat catarrū cōpescit et a pectoris ptibus auertit: consert in passionibus pectoris. Hmōi No est gargarisma ex reb⁹ cōstruciū cerebrū iuuātibus et stipticis et cōfortatiuis expulsuꝝ ptibꝝ. Mursus eadē rōe qua cōpetunt caput purgia videbꝝ et gargarisma conferre cū vtrobiq; mā phibeat catarrosa in ptes pulmonis. E apnū purgīz No cōpetit vt declarabitur cōmagis. Amplius illud consert in passionibus p cuius motū et agitationē vñus defertur ad ipm. tale autem est gargarisma. Propter enim concussionē et agitationē ipsius vigor ppellit ad intra. Palin: Ratione continuitatis partiuꝝ extinguit inflāmationē existentem in pectoro: aut frigida remittit vel alia prauam dispositionē tollit: quod autem tale eidem iuamentum prestat. Itaq; gargarisma eruditib⁹ consert pectoris. In oppositum quia nullus auctor inuenitur quos nō est dare insufficientes gargarismata exprimere in eruditib⁹ pectoris conferre verū capitū et cervicis. Ad huc quoq; quorum ptes et passiones sunt diverse et remedia erunt alia et alia cum ab his sumatur iudicatio curationis: sed ipse sunt alie ceu etiā capitū colli et pectoris: sed prioribus vt ostēdetur competit gargarismus. Itaq; ipsi non conferunt in morbis pectoris. Propter primū qdem sciendū q; gargarisma vel nomen est ficticiū ad soni huiusmodi similitudinē sumptū: aut a gargeon grece quod ē vñula. In passionibus. n. ipsius et ptium circumstantiū ei gargarismate vtuntur. Est autem gargarisma medi camen locale humidum in passionibus capitū et cervicis iuuatiuum: ex cuius agitatione sonus quis percipitur in gutture. Locale siquidem medicamen seu remedium dicitur quod determinate applicatur loco contra id qd omne respicit diuisū. humidum aut exsilit vt humectet applanet mundificet et absterget eius humidum aque vel alterius liquorū est materia in quo decoquuntur medicamina necessaria, auctores quoq; in solius capitū et colli eo passionibus vtuntur cum illis tanq; appropriatis locis inmediatis occurrat: et vsus est ipsius non parvus in passionibus cervicis: quod quidem differens administratur iuxta dicta ex ipso iuamenta sperata. Nam quoddam est Alteratinum alicuius discrasie sim-

plicis vel composite; aliud impillatum māe fluens acute: nō nullum apertum: quodā lenitium asperatum: aliud dissolutum: reliquā abstemiuū et māe difficiuum alicuius in partibus predictis contentus ut pulueris seu alterius ita ut quoddā sagittula ex puliuū qd pluries administrat calidū: iterduqz fr̄m fm qd differenter expedit alterare et permutare. Est at pectus cordis et alioz que vite tutamē in euentationē ipsius ordinatū ex. i2. spondilibus. t. 24. costis ac os se thoracali p̄stuctum. Thorax. n. seu os thoracale septupler p̄s est ipsius anterior cū q. 24. p̄nectūtur coste dīa. 192. Quid at passio seu morbus: dīa ostē sum. 72. Propter fm gdē sciēdū quosdā simpli- citer p̄tulisse gargarisma in morbis pectoris cōserre cum ipm lapsus vel alia incurrat qbus gargarismate suffragatur quod in oibus iducunt passionibus ipsius per longa. Sed qd id non valeat monstrabitur di cendoz tertio. Nam et si aliquod inuamentum affe- rent nocumētum ut ostendetur est māus illo. Et iō aliquā cū distinctione dixerūt qd passio pectoris aut est iam fiens et ita ei ut apparebit gargarisma non conuenit aut futura morbi fieri puta ex catarro animato vel viscoso ad pectus descendente. Et tūc expedit cum ipm inspisset aut diuidat cum alteratione conuenienti. nom fm Ade. interdum eligitur gargarima cum timef: ne mā ad p̄tes nobiles fluat et cum catarr⁹ est colericus acutus vel multe viscositas et spissitudi- nio. Sz ut tertio manifestabitur p̄positorum dicen- dum id non valere cū iste sermo sit in catarro magis negatur aut in passionibus pectoris. in quo et si gar- garisma conserat ex pte eius quod dcīm: nocet tñ ut ostendetur rōne motus et agitationis tussis inducit Propter tertium. No sciendum qd gargarisma nō cō petit in passionibus pectoris seu pulmonis: qd quod materia sui motu agitat in pectus tanqz et a nullo ex cellentiorum expressim et que ipsius carum non con- fert in passionibus et p̄prie cum fuerit ex catarro. qd ostenditur talium hmōi est gargarisma. cū motu. n. et agitatione actum perficit suum hic aut mās in locuz impellit debilez natum suscipere. Adhuc incidat ta liter tussim. hoc aut in pluribus nocet pectoris passi onibus cum materiaz magis deducat ad locum: so- lutionem et continuat: cāt et exempliar inducit. Rursus aut corpus gargarismatis vel vtus. Nō q dem corpus: qd cimbalaris cooperit si casu concidit agitationem et tussim iducit: passiones pectoris lesi uas ut sepe. Neqz vtus seu aliquis vapor subtilis transiens vt conserre: qd ibecillitate ipsius non po- terit discrasie que in pectore ut multū opponi: sz po- tius su patus augmentabit eandem velut aqua sup ignem asphio vigorat ardorem. Eti. si gargarismavt ad multū phibetur in catarro marie in pectoris egri tudinib⁹ dz inhiberi cum dcīm sit ipm fore medicamē capitis et cernicis: sed nō prauū phibetur in eo. vnde Ade. In quatuor casibus gargarisma suspectum ē in catarro administrare. Primus timor et suspicio ipsius ad pectus et pulmonē fluere consueti. Secun- dus si de genere fuerit acutoz et subtilium mordicā- tium. Tertius in p̄focationibus que morbi contin- gūt. Quartus si fuerit hic vehementer multus. In his sigdem casibus gargarismata mām agitant et ad vias puerū pectoris et pulmonis et fauci easdē mul tiplicita. Nos igitur gargarisma in passionib⁹ p̄ueit

pectoris. Collutio tñ oris et retentio in eo alicui⁹ me dicine humide p̄ferentis pectoris passionibus ex quo nō pueniat motus et agitatio non ē prohibita: verū p amplius p̄cepta qlis sere syrupus loch et hmōi. Mo scē qnoqz qd sternutoria filz hic nullo p̄ferunt modo cū p̄pter cox maximū motuz agitatiū materiā i'pe ctus depellant: uno et in catarris suspecta filz extant materia nōdum existent digesta et p̄prie si pectus fue rit debile receptiū. Ex hoc remedio quosdam con- spergi catarros in empima et p̄fisim delapsos. Laput purgia vero vehementer iuuant ut presata vocē cū materiaz descendantez in pectus absqz lesionē. q. in partē divertant oppositaz. Quod firmatur: quia p̄t sim habentes et ad ea sufficenter parati nihil ex na- ribus esciunt: sed totuz in os per colatoriz induci- tur et inde et marie in somno in pulmonē corrut vel ventrē p̄tis vel dyarie causatiū. quare ad opposi- tū diuertere qz bonū. Propter quartū vero ad p̄m quid dicendū apparuit: qd gargarisma potest ut i ductū aliqualiter alterando et permutando catarruz conserre. nocet tñ ratione tussis et agitationis super- flue quā inducit. Ad aliud similiter quid dicendū ap- paruit: qd minoris extat nōcumenti qz iuamēti p̄t et cerebz confortari per alia et catarrus sedari: ut in duciū sicut retentione alicuius in ore vel intra dētes aut ipsius collitione. Ad aliud dicendū qd non ē file ut ostensum ē: qd gargarisma nequaqz cōpetit. Lap- purgiū xo oifaria et p̄prie cū caput nō fuerit ple- ctoricū oino. Ad aliud dōm qd vex et si polset vir- tus illa passionibus pectoris absqz lesionē occurret quod non est ut visum prius. Virtus et non confert sepe gargarismi nisi per oppositum adueniat morbo. Ad aliud quid dōm est visuz si causa sine lesionē pos- set gargarisma persicere: conserret utiqz quod nōva let ut ostensum.

Differentia. 190.

No centaurea non conserat sputo san. ostē ditur: qd quod excoriat et san. fluxuz inducit sputo non conserat san. sed potius incitat in il lud. Hmōi xo est centaurea amarissima nāqz extat qd aut amar⁹ pre ceteris vult excoriare cū sit caliduz grossuz p̄tibus ita ut in hoc supereret quod acutū: te stanturqz ipsam solutionē san. educere. Adhuc qd ē calidum nocet sputo san. cum fluxum ipsius iducat aphōz gnta. et iō ibidem opus sit quecūqz infridata sūt calefacere: qbus sigdem sanguinē manare sutuz ē exceptis. Sed centaurea calida est et sicca in fo gra du aut in principio tertij. amp. quod opillatōes apit apata dissoluit et maturat mēstrua p̄uocat et que tali um a caliditate p̄cedentia: non iunat spuentem san- guinem cū amplius incident ad eius emanationē: ta lem qdem scribunt centauream. Rursus quod agi- tationē et motum in humores cāt: p̄manēs et in ven- tre sputū non subuenit san. centaurea xo hmōi exi- sit cū alterutra sit solutiua et phlegmatis principali us et colere nī. p̄prieqz maior minor aut cum priori colererū. Solutiūm aut efficit predcā in ventre p̄ manēs: dīa. 14i. Malin quod opponitur conserēti sputo san. marie nocet illi. Hoc at est centaurea cuz sit calida et sic. circa tertiu in quo portulaca huic op posita potissime locatur iuativa. Agitur centaurea spuitioni non cōserat sanguinee. In oppositum est Dia. cū Ba. et ceteris dīces Almaticis et emoptoicis

singulare presidium fore. Adhuc quod tussim mitigat
consert sputo san. cu ea motu exacuat fluxus. h autē
extat centaurea. vnde Ba. ad paternianū: Consert
tussientibus et suspiciois. Rursus: qd consolidat ru-
pturaz partis inuiat in sputo san. hmōi est centaurea
cum calida et sicca: etenim sicca consolidat vulnera.
Si nō perfecte siccen̄ non sanantur: aphorismoz
serua. Sed qz calida sputuſ humidis pulmonis fri-
gidis resistit. Itaqz centaurea in sputo consert sang.

¶ opter p̄mū qdē sciendū qz cētaurea est duplex
maior et minor. Est autē maior fm̄ dyā. abundans in
lycia et archadia. i. certa habens folia unci regali. i.
cōmuni similia oblonga et viridia sicut caulinuli rotū
da et seriatim exterius icisa velut tres digiti et virgaz
similē lappatio acuto duoz vel triū cubitoz longam
ramulos habentē plures egredientes ab una radice
sup quos sunt capitella similia hisqz papaveris ro-
tunda ad longitudinē tendentia/ cuius semē ē carda
momo simile et flos lāe: eiusqz radix ē grossa grauis
cubitoz duoz: saporis acuti cum pauca stipicitate et
dulcedie. cui⁹ color ē rube⁹ et succi color sanguineus
nascens in locis pingui⁹ soli expositis et in mōtibus
vnbiōsis. Et qd administrat de ea ē radix cui⁹ sapor
fm̄ ga. Sponis ex diversis. In eo enī ē acuitas et pū-
ctio ē stipicitas cu dulcedine pauca. et hic duplex fz
a. alba v̄z et citrina. et ista quidez centaurea apud nos
extat ignota: verum v̄timur quadam alia non mul-
tum differente a minori habente folia cum stipite illa
maiora et longiora. Est et altera fm̄ dyā minor dicta
iuxta quosdam amaratum vel sebifuga nascens i lo-
cis aquosis: hypericon vel origano similis: virgam
habens longā annulosā seu quadratā cu flore rn. ver-
gente ad purpureitatē. cuius folia sunt minuta oblō-
ga vt que ruta et semen velut triticū cuius radix ama-
ra nullius extat inuamenti. Et ea quidē v̄r que cōi-
ter hic appellatur maior. Adinor autē apud nos dā
vñluer latius nota. Centaurea quoqz iuris Ade. cō-
ponis ex partibus terre adustis in parte dantibus ei
amaritudinē et partibus non adustis cu permixtione
aqueitatis. Quere redditur stipita: estqz i ea de dul-
cedine a partibus aereis et ex acuitate quidez ex igne
is. vnde amaritudo i ipsa est imēsior stipicitate et hu-
ius dulcedine et acuitas ē ipsius remissa sine mordica-
tione. Neqz id est incōueniens cuz ēt in corpe hois
clarissime differentes sint partiū cōplexionis in vñā
tandē vniuersaliorē redacte p̄mo p̄ma: cu vñūquod
qz ex q̄tuor cōponatur elementis. Et minor quidez
melior ē in omni re fm̄ Ade. Quidaz tñ maiore lan-
dant. Sputum quoqz sanguinis causater: aut a pti-
bus superioribus et sic vel a colatorio vula seu miri-
gis cerebri qui cuz quadā educunt attractōe excreatā
Inierdū No euénit aptibus medijs ut labijs gingi-
vis lingua et ē subtilis paucus cu saliu p̄mixtus cuz
quadā eductus collutione: vel a partibus iferiorib⁹
vt gutturis vel cāne fm̄ qz cum minori egredit rasca-
tione seu maiori: aut fm̄ qz multus fuerit aut paucus
minus enī est cāna gutture sanguinea. Interdū etiā
emit il fine tussi vomendo et est a stomacho v̄tre epa-
te partiis mutilatione ac v̄r ab omni corpore p̄t cō-
tinger qz colore discerniur dōlore et hmōi. Aliqñ cu
tussi educit ita ex spiritualibus pueniēs: et hic vel a
pectore et ē gross or cōglobatioz et nigrioz cuz dolore
aliquo et tunore minori duraturo et sanitate velociori

vel a pulmone: et is vel ab eius sba et citrinus tūc s̄b
tilis spumosus: valde etiam dolorosus. Vel a vena
i. artaria venali. non enī audio qz vena pulmonis ar-
tarialis dicta duas habene tunicas ut artaria: et ve-
l ut imoia cu in pulmone disseminetur retro ad dor-
su vbi fere p̄manet quietus rumpi valeat: verū arta-
rīam venale vñā solum hñitem tunicā disseminatāqz
ad partē interiorē pulmonis vbi v̄bemēs motus
existit et ita san. educit multus calidus medius p̄sulē-
tia inter illū qui a pectore ac eū qui a pulmonis suba
que sigdem triplicem sanguinē p̄ns petit quesitum.
Et nosce qz hmōi fluxus: aut est fm̄ viā resudationis
a venaz vel artariarum extremis vel aperte sanguineo
vel resudationis: ceu retentione menstruorum
hemoroidaz mutilatione atqz plectoria vñiversa-
li. aut per modū rupture: et apertiois vasis vel v̄l
ceris et corrosionis que in ipso sit et sanguisuga qñiqz.
¶ opter quidē scđm sciendū qz hermes dubita-
vit et cām habuit dubitandi eo qz dictuz est centaure-
am fore venaz aperitivā et sanguinis effusiuā cuz sit
econtra vlcerū incarnativa et sigillativa. et merito qz
positū est a dia. eam singulare presidium emopthois
cōstare. vnde alkidi: Consert sputo san. aggregās
ad eius retentionē et sigillationem emanationis loci.
Quā quidē Ade. ambiguitatez eneruans ait: qz per
scrutatio satissacet inq̄fitioni. Lū enim dictū sit ipsā
cōponi ex diversis partibus dominātibus in ea ama-
ritudine et stipicitate ab his primitus operatio pue-
nit aggregationis et sigillationis. a dominante nāqz
prima consequitur actio. Qui autē post longaz actio-
nem suscitatur caliditas ipsius et acrimonia cu agita-
tione inlurgit actio ex virtute denuo acuta mordica-
tiva p̄ calorē s̄rtim excoquente et examinantē om-
ne quod ipsius in:imū. vnde et sanguina excoquēdo
vasa educit et aperiendo quod non semp̄ venit: s̄z p̄
prie cu ipsius effrenitat purgatio. Ad hoc ēt non pa-
rum operatur diversitas eius scđm qz fuerit exterius
applicata. Nam cum calidum iuenerat debile: actio-
nem inducit incarnationis et sigillationis: aut iterius:
et tunc cu eundem reperiatur acutū vasoz excoquēdoz
causat et san. fluxū inducit. ¶ opter enī q̄tuor cau-
sas res aliter operatur exteri⁹ applicata qz interius
assumpta et eō: pplexionū tertio: que i. 6. p̄telant. p̄
mo secunda ceu cepe: allea: pisces falsi: cerusa et hu-
iūsmodi. Aut qm̄ interius assumpta virtus retenti-
ua mor retinet ipsam et p̄stringit et digestua sui calo-
re imenso alterans et imutans debilitat ipsius vigo-
rē. Vel qz virtus mālis regens confessi extitit qd su-
p̄fluū et benignū in sanguinē cōvertit. Aut qm̄ vt ad
multū comedit admirra et i modica ēt fm̄ Ba. sumi-
tur quantitate: vel qz comiscetur cu reliquis humi-
ditatibus ventris eandē submergentibus. Nō enī
nunqz vacuā inueniri regionē: neqz fm̄ matricēs ne
qz fm̄ ventrem: neqz fm̄ v̄trasqz vesicas naturaliū
terio. Aut qm̄ interius mouetur contine assumpcta
motu saltem alterationis: vel etiam lationis v̄tcun-
qz fm̄. a. exterius plurimum ligatur et stricte teneat.
vnde cum cerusa sit grosse substantie quando fuerit
de foris applicata vbi calor non v̄get adeo nature
non penetrans: non pertinget ad spiritus et mēbroz
principaliora. cu autē intro:su suscipitur ontrarium
euénit buod in centaurea ostensu est p̄tingere: et me-
rito quia agens diversificatur penes naturā vigoris

ipsius et eius que patientis et agentis actus in patien-
tis decidant dispoem so de aia. Propter tertium
quidem sciendum primus quod centaurea cōserit sputo
san. et deinceps tangas ad id medicamina solēniora
simplicia et cōposita Vitatis grā. Propter primum
huius sciendū quod preter id quod idicatum est ex finione
simplicium tertiodicima; super et alia in actionibus
os ditui centaurea sputo san. conferre ita centaurea
aggregat ad retentionē sputi san. et mādificationem
tare in potu somant febrientes cum aqua et alii cū vī/
no. Et selani quidem curant cum decoctōe radicē cen-
tauree mo. Nam ingo quod hec centaurea ē ea quod laudat a
Dya. et Ba. in hoc capitulo. Quod firmatur quā id
quod carnat solidat et figillat que talium actuū extat
difficiliora mundificat cōpescit san. motū et acciden-
tia sedat sputo san. superueniētia ille cōserit magne.
Talis quidem ē centaurea. Int̄m. n. valet in prioravit
et carnes lebeti diuersas imissa consolidare dicatur;
enūdat et cum sit phlegmatis maxime colere ac me-
lancholie ut dcm eductiva; sui ēt stipticitate frigida
et p̄cipue cū eius resolutione pueniens ad pulmonez
debilitetur s̄ba san. agitationē cōpescit; mitigat et ac-
cidentia ut tuſſim sui dulcedine quadā p̄prie qui sue-
rit p̄pate ppter quod sputo conuincit non parum
san. p̄ferre. Sed cires predicta ptingit hēcitate; qd di-
ctum quod interius assumpta quod hic evenit p̄prie su-
scitas acuitas et acrimonia ut san. habeat flurum cā/
re precipue quod tendēs ad pulmonē qd plurimū s̄p̄ca
lescit; et alteras per longa ita ut que acuitatis et effre-
nitatis eleuet per aplina. Dōm quod ppter diuersaz ip-
fius administrationē cū querit ut solutam; aut sputo
colatā varas iducit i pressiones in corpus. Cum. n.
grā exhibet solutionis in maiori suscipitur quantita-
te sicut ab vnicia vnius tertia ipsius s̄be fin. Ade. vſ
qz ad vnicia vna et semis. In decoctōe vno ab vnicia
vna vſqz ad tres. Sed cum sputo exhibet san. febri-
entibꝫ cum aqz et non cū vino fin Dya. que p̄pīnanꝫ
drag. fin at Ba. anrei duo filii admiscebitur aliis quod
eius acrimoniā hēant tollere; et stipticidadem sigilla-
tam cū dulcedine consortare velut rosatū zucçaz; et
quod talium vehementer ēt ut possit penetrare velocius
pteri hz dria. 152. vñ ēt debilitat in amplius itavt mi-
nor ipsius quā itas ad pulmonē p̄ itinera longiora et
meat̄ denūtias angustos debilitetur calido alterati-
uo adeo; ut vis acuitatis et acrimonia minorata hac
s̄ba deferente resoluat ab illa quod non accidit quā-
do ad ventrē puenit et intestina effrenitās et grā ipsi-
us quantitatis grandioris. et quod non iūm calidi susci-
pit alterationē. Propter fin hīmōi sciendum quod cum
in curatōe istius passionis quod oporteat iūt Ade.
Occurre: ut p̄puta sanguinis per cibos et potus medici-
nales sub frōs deriuationem cum medicinis attrahē-
tibus et eduentibus mundificationem et accidentiū
sedationem: portulaca in hoc pharmacuz est landa-
tum. Plura. n. hoc p̄siciuntur ipsa. Similiter et reu-
barboz succo plantaginis aut portulaca; et lapi ema-
tites cum succo plantaginis; et psilum et ossūmptū
cū portulaca ita ut ipsa fin oēm p̄ferat moduz admi-
nistrationis. Medicamina in hoc composita erptio-
ra duo reperi. quoz vnu sunt hīmōi trocisci cōstricti
ni sigillatim et vniuersaliter flurui oī p̄ferentes som-
ni ēt p̄curantes quos p̄struxi. Recipe acacie bala-
niaz; nucis cupresi gallaz hypoglycidos nuclearuz

vne silvestris: caude eqnē: conigiole: mirbi: sumac
ana. 3. 2. tburis minuti: masticio mirbe lapidis ema-
titis karabe san. dīa. sandarace corali ru. gumi ora-
bici dragaganti: simile amili terre sigillate boliar/
men: lnci stelle aluminis scissi ana. scr. 5. stercois a
fini capre: leporis siccoz: spongie cōbuste encaustri
scriptoz: centauree mi. cornu cernini adusti: spodij
capilloz rosaz rubearū filuestrum cruce rubipanis
quaz iperiti putant bedegard: reubarbari costi ana.
scr. 4. se. papaveris albi se. portulace se. lactuce. se.
plantaginis. se. bibli. se. iusquiam albi. ana. 3. i. cor-
ticū mandragore: opij: castorei cassielignee: ana scr.
2. croci campboze ana scr. i. construatur trocisci mas-
sa cū succo portulace et plantaginis et informent tro-
cisci quod melius possunt duo aut tres mēles. Quorū
cum succo portulace sumatur vniꝫ quantitatis drag.
vnius at cum frigida. Est et aliud electuarium nar-
coticum in hoc mirabile quod ēt tuſſim et ventreſ si-
stis et somnum inducit et dolorem palliat: cuius per-
mirtio. Recipe sp̄ce nardi storacis calamite croci
tburis albi cīnamomi oīuā ana. 3. io. xilobalsami suc-
cīligrie ana. 3. 2. armoniaci cassielignee dauci aſint
vi: ana. 3. 7. et se. galbani mirbe costi piperis albi:
ana. 3. 5. fecis balsami. 3. 4. loco cuius pōt poni sex
tertōētine distillate. 3. 9. succi folioz mādragore. 3. 9
et se. opij tebaici. 3. 5. 2d. q. s. cuius dosis fit ad dīa.
5. vſqz ad duas: iuxta vntem et egritudinem patiē-
tis cū vino calido aut aq fin mām egritudinis artifi-
cata. Quod ut alia philonioz dandum est post tpus
constructiones ipsius longius ut sex mensum: dīis
204. et vltima. Propter q̄riū vno ad primū qd iam
dōm fere apparuit centauree et amaritudo et ostēs
est tollitur vel ppter arte et pmixtōem: vel quod resolu-
tur ppter eius minorē quātitatem et calido imensio-
ri plurimā et monstratu ē agitationem. Amarū. n.
quod sit grossioris s̄be in genere savoris calidi: est in
subtilioris in genere frigidī. Ad aliud dōm quod cali-
dum ut ostē vñ iam remissum est int̄m. ut in stipti-
cando conserat et figillando humidum et calidū nō
non nocet huīsmodi eo quod contempuratū iuvat in
exiccando humidum quod pulmonis superflunz. ca-
lidum et coniūctum s̄be grosse consolidatinum exi-
stit. Ad aliud dōm quod quantitas s̄be est aduentus ad
locum et permixtio hz actionem ut apparuit pharma-
ci variare. que aliter in sputo san. occurunt et in reli-
quis. Ad aliud et quid dōm apparuit. Similiter qd
hic parua exhibetur quantitas et non grā solutionis
sed consolidationis et sigillationis p̄prie. Ad aliud
dōm quod diuersa possunt in eadem conserre cura: pro-
pter intentiones differentes ut frigida in febribus et
calida. Erpoliatur et ut declaratū ē non parū acui-
tas et acrimonia in centaurea lesure ita ut quod ma-
gis stipticatis remaneat et mundificationis in illa
cuiusdam dulcedinis gratia.

Differentia. 191.

Hoc in pleuresi non cōpetat repūssua mō-
strat et similiter vñqz: neqz in p̄pleumo/
vñz: qd fore. a. Mor et euone non pretereū
te docentur applicari remissiva māturationis: ut vas
aqua calida plenum et hñt fortiora resolutionem et
facientia sicut ordeum vel orobum aceto insufsum: et
demum ad sal proceditur et miliū simili assata. Imo
tertiodecima precipit p̄t vñcas qd qz sup̄ p̄cī? op-

poni cum scarificatione. **D**alini: quod repellit mām
et transmittit in membrū pñcipale ē phibendū cū ca-
uendū sit ne transitus et trāmissionis sup parte siant pñ-
cipalē. **H**mōi qdē sunt reperciensia dñia. i.76. Et ful-
citur: qz herisipilla intrinsecus factā extra pñverti bo-
nū: aphorisiōz sexta. **Q**nod nō de lola tm̄ fm̄ Lō/
mētatorē auditur herisipilla: sed de omni passione
de interioribus membris ad ignobilia se conuerenti-
ti. Rursus reperciensio non cōpetit et precipue cum
corpus fuerit plectoricū nisi fiat flebothomia. **H**oc
aut sieri non pōt cū tractus accideret: et demandatio
sup cor et ppe cū flebothomia fieret ex pte opposita
i q pleuresis situā. **A**mplius quod est h̄iū curatiōi
pleuresis non ē adducendū. d aut est reperciuenti-
um administratio cū ipsa sint frigida et sicca: hec aut
phibent pleuresis digestionē cuz ea calido pñciatur
et humido et eius resolutionē. **I**psa nāqz his duobus
terminator modis sicut apatū reliqua. **R**arissime at
scilirotizā. Itaqz in pleuresi nō ppetit reperciensio
et in pñcipio. **I**n oppositū: qm̄ apostematibus et
maxime calidis ppetit reperciensio: dñia. i.76. **I**deu-
resio **N**o est apā: neqz ipsaz ab hoc videntur canone
separare. **A**dhuc herisipille competunt frigida reper-
ciensia, vnde de ingenio nono: **H**erisipilla q certissi-
ma: neqz vtiqz aliter sanabis qz cū frigida aqua. **H**e-
risipilla **N**o est apā colericū: sed pleuresis plurimum
sit ex colera: dñia. 99. Rursus siptica reperciunt cū
partes inspissent cōprimendo ita vt qd contineat co-
gitur in oppositū ppelli. Id aut in pectori mediocri-
ter exercendum. Nam quedā sunt partiū q omnino
egent sipticis: vt venter et repar. **A**liq **N**o nullatenz
sicut intestina siphac hypocundrioꝝ musculi vesica et
matrix, quēdā aut in mediis sunt hoꝝ: vt renes et pe-
ctus. ii. de ingenio. **I**git in pleuresi competunt reper-
ciensia. **P**ropter pñmū **N**osciendū qd sit pleuresis
et omne qd ipsius dñia ostensū est. 96. Quid at reper-
ciensio: dñia. i.76. **P**ropter fm̄ qdē sciendū q: aliq
dixerunt et pene cōiter factus ē vsus q pleuresi non
ppetant reperciensia sulciti sermone hip. ac pretactis
Sed q id nō sit simpliciter asserendū: neqz sine disti-
ctōe in ovus ducendū apparebit ex dicendio. **P**ropter
tertiō quidē pñmitus sciendū q pleuresi cōpetit
alicui reperciensio. Et demū qz vnū inductorꝝ flebotho-
miam tangit q iphus canon hic subdat. **P**ropter
pñmū hmōi sciendū q pleuresi: sine sit vers: siue nō
Na cōpetit cū his cōditionibus reperciensio. **P**blebo-
thomia quidē premissa si corpus sicut plectoricuz vel
mediū dñmodo nō fuerit inasitioni expositū cui for-
tissis nūnqz aduenit pleuresis ex cā saltē imanifesta.
Si aut ex apt: vt casu vel percussione flebothomadū.
Silt p̄p humoz flutn. Cū enī corpus fuerit plectori-
cuz: aut ēt mediū plenitudis actui minime obedit
reperciuentiū. **O**pus ēt mām calidā et maxie colericā
eristere: non aut frigidā phlegmaticā vel melancoli-
cā: ex q pleuresis rarissime gnātur: qz mā calida indi-
get infrigidatione que reperciensio acquirit mobilis
et de loco in locū transmutabilis qd frigide inest mi-
nimē. **O**z ēt ipsam in fluru esse et non in parte iā cō-
gregata. vñ. ii. de inge. in hmōi apatibus non ē pos-
sibile phlegmonē iuvari sipticantibus cuz nihil iflu-
it aliqd et firmatus difficile solubiliter in eo qd patif
grossis pribs humoz. Et pperea **M**e. medicamē
coadiuvans als coadunans et confortans est suspectū

nisi cū magna cautela fuerit aut i pñcipio pñcipia-
te: cuz nonduz mā repyt. **L**uz enī fuerit collecta iā et
incuneata trāmissioni non obedit: sed sipticitate po-
tius icradata idurat. Sit et non multa: s̄z panca. vñ
tertio decima: Si mā fuerit multa tunc éplastrā et epi-
timata frigida sunt nociva: et si ē pauca nō nocet. Ti-
menduz nāqz cuz hmōi mā locum non iuueniens ma-
iorata in parte transseratur pñcipialiore. **A**dhuc indi-
catio a parte sumpta p̄ paucaz expedit reperciensio et
non parū nullā, vnde. ii. de ingenio. **M**inus in thora-
ce sipticis vtendū. Expellunt enī qnqz ad pulmo-
nē et cor humoz. Nullā dico cū prius oporteat in
thorace ac pulmone cōtentuz expurgare. Et firmat
qz quod mā repcutit in locū. vnde transmittebat
ac infrigidat et membrz vigorat et confortat id agen-
dū. **T**alis quidē ē reperciensio vt appet in tegni et de in-
genio tertio pretactis conditionibus adiectis. Itaqz
reperciendū mor. At quis rarius ista vna pcurrunt
ideo medici sere incipiunt semp calistica et anodina
pectori applicare. **R**aro nāqz in pñcipio vocant pñ-
cipainte in quo dñm conuenire reperciensia. hmōi ve-
ro lateribus applicanda sunt: sic cerotum factum et
oleo violato cera colata et dragaganto cōtrito. Sera-
pio: In viatico quoqz vngavz locus cum oleo vio-
lato vel ro. cera alba et dragagato. Silt facienda sunt
cathaplasmatā de pñfilo portulaca et oleo violato: si
mā fuerit acutissima et colérica, vnde **M**e. **M**inū
administranda sunt medicamina mēbroꝝ confortan-
tia et ipsius virtutē coadunantia: vt nō recipiat neqz
ipz vincat que ad id fluit materia qliuz est emplastra-
tio facta ex lentibus excoctatis cū aceto coctis, aut
ex farina fabaz cocta cuz aceto vel ex sanich cum ace-
to. **M**uius at intentionis est evaporatio facta cū spō-
gia infusa i aceto decoctionis rosarū aut balaustiarū
vel similiū. **P**ropter fm̄ huins sciendū q flebotho-
mia sere semp est pñmittenda dū virtus patias et etas:
plus tm̄ aut minus fm̄ q indicatiōes demonstrant q
figdē ex latere opposito apatib⁹ est facienda: si corpus
fuerit plectoricū et materia in fluxu. Si **N**o non ex ea
dem asserunt pte. Qd si fuerit in pāniculo pectus di-
stinguente vtrūqz vel indifferenter flebothomandū
aut magis dextra. At quis plerunqz medici vocant
materia collecta non parum ex eadez euacuant pte.
Eum enī materia fluit bz p̄ oppositū euacuari: et pte
pue cuz volueris derinare. hoc nāqz longinquorez
expedit diversitatē. Eum autē mā fuerit infusa flebo-
thomia facta ex parte opposita ipotens est aliqd eu-
cuare de materia apatis: sed nām debilitans phibet
digestionē: quod similiter in pñleumonia intelligen-
dum. Considerandū et quia si pleuresis fuerit in pte
supiore pectoris flebothomanda est plus mediana.
si vero in inferiori basilica cum illa euacuet qd lupe-
rius magis. **H**mōi autē qd̄ inferius amplius. Ne-
qz etiam sit tractus super pñcipale cum in opposi-
to pñlis pleuresis fiat flebothomia: quia vne que ad
musculos deuenient pectoris ramifican et vena grā-
di a corde ascendentē circa clavum colli. Et neqz si
per cor transiret cum talis mā nondum sit corrupta
esset sic adeo grande nocumentū vt iuuentuz qd
inde consequit. **P**ropter quartū vero ad pñmū dicē-
dum q: vt cōiter dicitur cura aquā docet hipo. ibidē
non est vera: verū potius tentativa qualis que. **A**
qrtane ybi ieiunioꝝ triū pñcipiū hebdomadaꝝ. Quod

apparet q̄r videns calefactorium iſfirmuſ non iuuari
mor precipit phlebotomari et pharmacari. Aut dōs
q̄. Hipp. voluit administrando calefactoria pl̄ ad ac-
cidens v̄tad dolorē istare q̄z ad egritudinem vt de i-
ge. edoceſ. Onde ait. Primo qdcm calefactorium
adhiberi dissoluendi doloris intentōe non fit intile. Si
militer neq̄z v̄tose ſit admistrāde in principio cū flu-
it mā. Neq̄z in mā calida: ſz frida plus et in pleureſi
plus nō vera. Ad aliud dōm q̄ non repellit auditis
conditionibus appositis mām in mēbx principal us
ſed potius ſcā phlebotomia demādaſ membro ſlipti-
cī ſoratio in p̄tes a q̄bus fuerat transmissuſ. Ad
confirmationem No dōm q̄ repellentia caſu preaſſi-
gnato potius tandem iſpellunt mām Xſus extra q̄z in
que intra. Vel dōm q̄ bonū ē apa intrinſecum oē ad
eitra pmutari fm nām: non tñ ſemp apud artē neq̄z
oi tpe. Aut bonū vt ita interdum tñ mā congregata
iſtorum reſtrangit vnitioſe vigorata pničiem iſerēſ
vt oñdunt antraces et hmōi. Ad aliud ēt qd dōs ap-
paruit. Ad aliud dōm q̄ quando ſit repercuſſio i pri-
cipio ita principiante non phibetur materie digestio:
neq̄z resolutio: ſed potius minoratur eadem et ad di-
gōnem prepatur. Inducta ēt partiſ alterius quan-
tū conuincant viſum priuſ. Neq̄z pleureſi ſit vni-
verſeliter ex colera it̄m pura aut aqua frigida in heri-
ſipila exterius non applicatur: vex potius interi⁹ al-
ſumitur. h̄z enim extingueſe ac resoluere materiā pu-
re coleticam ceu pſolaiz h̄z p̄prietatem resoluendi
apāta calida que ſunt occulta.

Differentia .i92.

No d̄ fluxus ventris curet apostema pecto-
ſeu pleureſim oſtendit: quia lienteria ſanat
apostema lateris: primo fa. Iſla vero eſt flu-
xus ventris et latus eſt pectoris hec portio. Et firma-
tur q̄r diaria et dysenteria ſanant paſſionem oculo: u
et ſplenis: aphoris. 6. Iſla quoq; ventris ſunt fluxus
Amp. id quod vniuersaliuſ curat egritudines ma-
teriales apostema curabit pectoris. Hmōi vero eſt
fluxus ventris cum ſit evacuatio magis dilecta et na-
ture conſueta. Ea nāq; ſuper ſluſtates liberius edu-
cuntur ita ut egritudines etiam capitis curet. adhuc
egritudo repletonalis curatur evacuatione cuž omnis
enra perſiciatur contrario. 153. Sed apostema pecto-
ris de repletione morbus exiſtit: fluxus autem ven-
tris inaniſtionis. Malin: quod preſeruat ab egritu-
dine futura illam poſtq; acciderit poerit curare ma-
teriam evacuando egritudinem cauſantem. Sz flu-
xus ventris preſeruat ab egritudine futura materia
li, prie. vnde de aere et aqua. Humidi ventres nā-
liter neq; pleureſim neq; alias incidunt inſirmatſ
igitur fluxus ventris apa curabit pectoris. In op-
poſitum aphorū ſexta. A. Pleureticō habito aut pi-
pleumonia diaria ſuperueniens maluz. Nec autem
ſunt apostemata pectoris. Ea vero fluxas ventris.
Et fulcitur per Ade. dicentem. In pleureſi largitas
plurima non eſt bona: qm̄ consuevit egritudineſ flu-
xus conſequi imoderantia. vnde viatico. Adulta vi-
tanda eſt in hoc morbo mollies nature niſi v̄hemē-
ter fuerit neceſſaria. Nam hunc morbuſ ſolet ſeq; v̄-
tris ſolutio que vir potest conſtrigi. Rurſus fm ve-
terem dolores ſuper diaphragma ſuperiori purgati-
one quiescent inferiores vero per eam que deorūm
In apate No pectoris ē dolor; imo iſeparabilis et ſu-

pra diaphragma et in pleureſi marie Adhuc illud cu-
rat quod mām egritudinem cāntem p̄ppriam et cō-
uenientē regionem eūat. hmōi aut̄ ia apate pectoris
ē p̄ ſuperior que ſputio eūatur per tracheam artari
am velut ſcauitat. ſ epatis regio eūattua ē ſeſſuſ:
gibboſitatis No vrina. Itaq; apa pectoris nō curat
fluxus ventris. vex potius moleſtat. Propter pri-
mū No ſciendū q̄ qd ſit fluxus quid v̄ter et apa dria
oſtendit. 153. t. 95. Eſt aut̄ pectus ſpūalium plūm
clibanus anhelitus inſiſm cr. 12. ſpondilibus. 14. co-
ſis cē ſeptuplo dicto thoracali: et ideo ſeptem muſcu-
lis oſtructum: quoq; inter costas ſimil dilatantes et
conſtingentes Ba. cum Haliab. 22. ponit. A. No
et Alman. 88. vñiquęq; eius. 22. in quatuor partiūk
partes. Inter. n. 12. lineaſ. ii. cadunt diſtantie: ſz. 19
ſunt exterius fm ſuperius et inſerti permanentes ma-
gis. Quoq; ii. ſeu ſuperiores dilatantes et. 9. inſerio-
res oſtrigentes dria. 99. Et noſce qd diaphragma
muſculoz eſt principalior: ab ipſo. n. principium p-
venit mores pulmonis fm Bal. et totius pectoris
quod quidem per eius motuſ inter muſculos nume-
ratur dilatationis: ſz per getem inter arcentes ipſuſ
locatur ibidem. Eſt at ſpondiliſ perforatum p qd
nucha pambular. Vigintiquatuor No costaz q. 12. i
nittūtū ſpondilibus. 14. ſunt vere pectus vndique
circueentes anguſtus cum osle cartilaginoſo thora-
cali v̄hementer conexe. io. aut̄ falſe dicuntur. Nō
enim adiuvicem ſwinguntur: ſz defiſcentes remanēt
ppter itumescētiā alimēti et plis geſtātōeſ: de p̄ib⁹
fo. Quaz qdem ad ventrē extremitas ne iſ ledatur
eisdem cartilaginoſa pmanſit. notum quoq; ē q̄ apa
pectoris pleureſi ē et p phlebotomiā. cor. n. nunq;
aut rarius apa ſuſcepit cu illi moſ pri⁹ occurrat dria
91. Propter fm vero ſciendum q̄ ut apparuit ex ar-
gutis ſcrietas hec colligitur inter auctores appaſ-
cuius qdam enodatio oñdetur ex dicendis. Quidaz
No dixerunt q̄ flux⁹ p̄t dupl̄ ſieri in apate pectoris
aut vigore nāe quod oꝝ expellētiſ: et ita ipſe curat pe-
ctoris apa vel ea ſynthomate expellente: ſicq; non cu-
rās malignationē inducit. Qd egdem ſz veritatē cō-
tineat ſanuſ audituſ: opus tamen ſi quod queritur
opire. Propter tertium at ſciendū q̄ apa pectoris et
precipue pleureſi: aut eſt in principio vel in ſine: qd
ſi primū fluxue ei cōſert ventris: vnde tertio decima
Diversitas. n. fluxus ventris in principio ē ſignum
bonum imo res ē iuuans. Et fulcitor: q̄r qd ſigniſ/
cat nām potentē in euāndo et mām educit peccanteſ
conſert. hmōi No ē hic fluxus in principio et talis paſ-
ſionis cu potentiā expulſive iudicet Virtus. ſed con-
tra id pcediunt: q̄r nulla evacuatio in principio mor-
bi eſt laudabilis: vi ſcribunt: verum omnis ſyntho-
mata cum fm veterem digeſta oporteat medicari et
mouere non cruda: qualis quide in principio ma-
teria. Dicendum q̄ ſz interdum materia ſit indige-
ſta paucuſq; et acuta et materia ſenſibilis ad illam mo-
vetur expellendam etiam ante tempis ex quo nō pa-
rum ſequitur iuuamentum et ſalus cuius v̄tilius fo-
ret eam quoq; complereſt digeſtio tolerare. vnde
creticorum tertio. Virtus expulſiva quandoque
cogitur ad nocinum expellere ante ipſius maturatio-
nis cōplementum ceu cu aligd fuerit digeſtum ei⁹
interdum debilitare illius tardat expiſſio qd ventris
actus oſtendit: cu aliqui alimentoz ſtimulaſt acumi-

ne depellat maxime cū sensibilior fuerit qd eū inge-
tat cū qñqz etiā quod digestū sui tardat imbecillitate
expellere. vñ aphoris. septima illo. Quicūqz spaci-
lon seu imoderatū dolorē patiunt̄ vlt. Lōmentator
hanc passionē fore adhuc icipientē t nōdū confirmata
t si transeat tres euadūt dies cū mī intensa sit hec
passio sitqz in mēbro nobili vt ea confirmata nullus
euadat. Inniuit itaqz evacuationē natu re in pncipio
qñqz laudabilē fore t nō artis solū: vt etiā apoplexie
minoris oñdit termiatio. vel dōm q; hmōi mā deflu-
ens est: vñqz digesta. Hōuebaſ nāqz ad fluxū spō-
taneū nā post quandā neutralitatem ita vt nequiens
mām expellere pars iphius modica fuerit in aposte-
ma collecta: reliqua ḻo ad ventrē concurrit: qz qua
inde plapsa t prius minus consicif apostema: tandem
qz materia que in ipsa cōtinebat fluxu tollitur hmōi
quod experientia cōspexi. Si autē apostema fuerit in
fine iphiusqz assuerit fluxus vēris aut erit eo q; mā i
de apostematis evacuet vel ppter epatis ibecillita-
tē cū ventre mēbris spiritualibus cōpatienti in gbus
est apostema cū adinūcē hēant colligantia nō paruā
realē t virtualē. totum enī continuaſ toti t fluſt t
transpirat in adinnicē: nālinū tertio. Et si prius tūc
aut erit materia apostematis multa non dominata p
fecte a nā t ita fluxus est prauus cū materia transeat
per cor aut circa: t vlt super ptes pagibule nobileſ
debitum locū expulſionis sue omittens tē q; p tra-
cheā fit artariā. vñ praua sequūtur synthomata mor-
tē minantia vel fuerit praequantitatis vigore nāc
dñata: t ita fluxus ventris ad bonū poterit termina-
ri cū sorti nature nil repugnās existat. Si ḻo fluxus
faerit ppter cōpassiōne epatis t ventris tunc pecto-
ris non curat apa: vñqz potius stimulat nāz. vnde di-
ctum q; a pleuritide habito vel a peripleumonia dia-
ria supueniens malū. Apud nanqz Lōmentatorē h̄i
diaria supoccurrens malū signuz erit cuz cā ipfi⁹ fit
e par vt expedit non potēs trahere ac in sanguinem
comutare. Quod ē interdum cōtingit a ventre ci-
bū itraſe corrumpente. q̄re tertio decima. Lū pleu-
retico aduenit fluxus ven. i sine significat q; epar ei⁹
iam debilitatū ē valde: qm̄ per viā vt tactuz signi no-
rat nām tantā debilitatē spūaliuz: vt inde ēt cōpatiā-
tur nālia: nil tñ inde de mā apatis evacuātia t pmo-
dum filr cāe. Inducit enī h̄ fluxum intensiore debili-
tata nā cum corpus priuetur alimento qd prauū vti-
qz est valde: sicut cū spūneticis longior superueniat
dysenteria. Quod enī ḻutem psternit nihil eūans
de mā non curat qd pectoris apostema: Talis ḻo is
fluxus existit. non igitur ipfuz curat. Hōt quoqz flu-
xus iste internenire: aut ventris ppria malitia. vnde
Lōmentator: aliquñ tñ ex corruptione fit stomachi ci-
bum itraſe corrūpentis vel ēt else: qd qdē l̄z fit prauum:
non tñ vt primuz Lōmentator tñ v̄r distingue-
re in magnitudine apatis t puitate inquiēs qz si pleu-
res vel peripleumonia pueſt pñt dyaria superue-
niente solui marie ſi cā pſens fuerit dyarie: vñqz cuius
inde mā evacuetur. Non autē p̄g cibū vel potū cōtin-
gentis. qd autē magnū pectoris apatum vt oñsum
maligias idē fluxus vēris non sanat: vñqz in aplius
extendit eiusdē malitiā. Hōpt̄ q̄rtum ḻo ad p
num quid dōm apparuit. pcessum enī est lienteriā ſi
ne fluxuz ventris in pncipio. Aut qñ mā fuerit modi-
ca a nā dñata poſſe pectoris apa in sanitatē aduenire,

Neqz est hic ſil'e oīo in curatiōe oculoz t splenis paſ-
ſionū per dyariā t dysenteriā cū non ex ḻassione ac-
cidat ſpūaliū: vñqz potius vigore nāe: māteriā a natu-
ra coaptatā ex his locis expellentis. Dico autē coap-
tatā: qm̄ longior dysenteria i spūneticis hydrophi-
ſim aut lienteriū inducit: aphorismoz ſexta. Ad aliud
dōm q; fluxus ventris egreditudines vlt curat cū vigo-
re acciderit nāe: qm̄ digestū expellētis t non syntho-
mate aut ex paſſione ptiuſ nobilioz. Ad aliud dōm
q; replo non quoqz modo inanitione curatur: vñqz
debita expedit regio. Nā pectus p asperā purgat ar-
tariā: ſtomas p vomitū: intestina t ſcanitas epa-
tis per ſeſſiū. Expedit ēt tps in quo agens tñ agat i
mām vt eā evacuationi exponat. cōdigne qd nō facit
fluxus ven. vt multuz in pectoris apate: eſl tñ v̄lor
via ceteris evacuatua. Ad aliud dōm q; ſortassis nō
est verū cuz aliter educatur materia qñ vaga est non
dum in pte cōſirmata t aliter cū ſuerit in ea collecta
Lū enī vagatur pōt per plures ptes liberius evaca-
ri cōſirmata vero iam extat determinata diffinitam et
petens evacuationē. Quantū ēt que alterius ptiis iā
poſſint conuincere apparebit: quia t si qñqz curatur
pectoris tumor ventris fluxu amplius t perfectius
ſanatur ſpūti eductōe materia ēt vnde reperit niſi qd
vehementius impeditat eſl ſeſper educenda.

Differentia. 193.

Mod ptiis poſſit curari oñditur qz. 28. pbl.
Dyonifius Tyranus in poliorbina vel obſi-
dione ſm Nicolaū pipatheticū ceſſans bibe-
re ptiſim paſſus est quoqz itex trāſmutauit ſe ad p
ore viſum crapple. Adhuc p Ades. dicentē q; nō eſt
cōprehensibilis numerus eoz q ſanati ſat ex vſu zuc-
carī ro. cuius ēt ſanationi cōſentit ga. de ingenio qnto
recitans duos curatos iā pte pellicularē iſerioris cā-
nalis pulmonis expuentes. Similiſ zoar. duos t. n.
tertiodecimo: mulierē vnam ſanatā t ipinguatā que
euenerat ad tñ vt iā preparata eſſent que necessaria
erant morti. Quare ſi iphius curauit cū zucari ro. t
panis comestione. Eti: ſcreare ſaniē in vlcerib⁹ ma-
gna eſt certitudo ſecuritatis ad ſalutē. ipoſſibile nan-
qz eſſe moleſtū aut piculosū: qñ ſanies fit in vlcerib⁹
aphorismoz qnta. ſed in pti ſanatur ſanies plerūqz
ēt laudata. Malin q; nō ſaneſ: aut erit ex pte mēbrī
qd non eſt qz tñ nullū vlcus ſanareſ. vel rōe mot⁹
qd ēt nō v̄r cum ipſe p̄bheat putrefactionē t cōſoli-
detur: artariaz ēt ſolutio t diapbrātis ſe mouentiū:
aut ex pte modi applicationis medicinoz. Qd ēt nō
fit cū poſſit itus t eſt corpori applicari. Rursus ſan.
fluxus a pulmone curatur qnto de ingenio. hic iam
putrefaciūs oñditur: qm̄ ſi preter nām ſan. in ventrē
effundatur neceſſe fit in ſaniem conuerti: aphorismo-
ruſ ſexta. Hōt itaqz ptiis ſanari. In oppositum
interiorz enim quarto recitantur plures quoꝝ tandem
nullus evasit. Et Serapio ſignis ptiis datis inquit
Ptiis que ſm hanc diſpositionē exiſtit non eſt cura-
tio. zoar. vero vicit q; hec egreditudo ēt in qua ſputum
extat album non ſanatur ſm iudicium medicorū: ſed
inciſit in egreditudinem que dicitur ptiis ex qua ponit
mortez aduenireſ. Itidem in ſuatico: Siquis tandem
negligat q; ad ſaniem pulmo colligatur vulnera ſūt
incurabilitā. In ptiſi vero vulnus extat in pulmone
Adhuc ex ptiſi propter vaporem putridum capino-
ſuz qui retinetur motu pulmonis in euentādo hebe-

tato transfit in tabem & sumptōem paulatī oīmodā a qua nullum ptingit evadere: nō igis ptis posse rit curari. Propter primū vero sciēdū ut tacitū ēt qz qz ptis seu corruptio tripli inēf accipi. Etiter q dē p quacūqz idrūter sumptōe nāli seu accidentalē t sic ethica v̄l̄or extat cū oīs ethic⁹ sit p̄flic⁹ nō autē eō. Mōt nāqz qz natura ex oīmodā sumptōe h̄uidi radicalis a calido vltimo ad hmōi puenire ptis ut apparet alimētoz. 4. Et p̄prie p̄paratis simpli⁹ qua les sūt cereb⁹ h̄ntes debile: collū lōgū gracile; foris epiglotū p̄minētē: humeros ad modū alaz eleuatos; pectus strictū t a carne nudū: plenū ventositatibus pulmone t crura tortuosa qz frequenter ēt sere gravis tussiculā iuadit cū punctura spatulaz vel mā illaz t maxie si fuerint colericī facileqz irascentes. Accipit t p̄p̄issime put dī eē p̄sumptio ton⁹ corporis cū v̄lceratōne pulmonis. vñ Lassius felix: Ptis ē v̄lceratio pulmonis t thoracis cum deslurione corporis: qre Adde. Est detrimētum consumptionis ca dens in corpus ex calore febrium habitudinali⁹ ex v̄lcer pulmonis causataz: t hac qdē vniuersalior ē ethica. oīs. n. sic ptifcus ethic⁹ est et nō eō. Mi aut vno modi postremi ptis tanguntur aphōz tertia. qz bus autūnus pnūciatur praus cū vere. vñ sexto epidemie. Ptis autūnus malus: malū aut et ver qn̄ sicut solis corone. i. cornicis pedib⁹ adequātur. De vltima v̄o hic extat fmo q v̄plm cāf a catarro acuto i pulmonē cadente ipm v̄lceratōe p̄forantē ceu petrā ex crebra i stillatōe p̄canat aq vel p̄p̄i sputuz san. iuxta illud aphoris. 7. In san. sputo sanie i sputū i spu to v̄o ptis vel p̄pter p̄plemoniā seu pleurefim pcedentē ad aquā subsegtur empima fm illud aphō. 3. Si ex pleuretide facili empici a die ruptere nō purgenī in. 40. diebus transeut in ptis. Sanies. n. p manēs acutis t pulmonē corredit. Sit t interduz ex mā corrupta diuturnate in pulmone qz segtut putrefactio t v̄lceratio. Dec aut passio fm veterē plerūqz contingit a. 18. annis v̄sqz ad. 35. vñ Lassius felix. fm qdē etatem innemb⁹ magis p̄creat cū senibus: t est molestio: scipius viris adueniēs qz mulieribus t adolescentib⁹ t iuvenib⁹ qz pueris t senib⁹. Pueri. n. magis sūt alijs hmōi suscepitibiores curationibus. Est t de illis que hereditant in semine passionib⁹ qz deterior existit cū fuerit vt appēbit a pulmone qz a pectore primitus. Pulmo quoqz est mēb⁹ rax molle in flabellationē cordis ordinatū q supi us cū aspa iungit artaria t in ipm spargit: qz dura ē t p̄pacta ex anulis sere cartilaginofis p̄sistēs a pāniculis iuuentib⁹ illā. Lateraliter v̄o eidem a corde vena occurrit artarialis t artaria venalis: ex qz nu nutrit vegetat t agitat: situsqz circa cor laterelit est ipsius vt ipm trineat t amplectet p̄cipue dilatatōis bora. Qui⁹ qdē sūt qnqz pēnule seu additomēta: qz maior subiacet ad dorsu min⁹ mota qz velut sustēta culū t culitra ē maioris vena: reliq v̄o qm̄or leniores t mobiliores dilatatōe t constrictōe cor p̄slā: id in anterius aplectētes. Est at cura p̄ trā administrationē materiez corpori applicataz sanitatis introducēto qz dupler extat: vna qdē vera qz morib⁹ tollit tota liter aut ei⁹ cā: nōnulla v̄o apparenſ palliata velut cū his remedias: ne in ampli⁹ p̄tendat qz morib⁹ suppetit icurabilib⁹. Propter fm qdē sciēdū ali quos dixisse ptifcos mīme posse curari: qz vulnera/

ti sunt in pulmone. vulnera. n. ipsius qdē satentur nō solū difficile posse curari: s̄z et icurabilita eē qdē rōne affirmat ac expimēto qnto de ige. vñ tertio decia Dicūt qdam qz vlcera pulmonis non sanātur oīno: qz p̄solidatio idget gete: t illic nō est ges sed Hale diuerfiscal ab eis: estimavit. n. qz motus solus nō p̄ bibz p̄solidationē nisi adiungan̄ ei reliq p̄hibentia. Qui⁹ significatio ē qz velamē ēt mouetur t qn̄ sanātur ēt vlcera eins. Et hmōi qdē diuerfitas ī apparet ēt iductis. S̄z qdē de hoc teatōo videbis dicēdoz Propter tertium v̄o sciēdū qz ptis hic itenta v̄t qz inultū nō curat t p̄prie que īā diuturnizauit t accidentia terroris ipressū factaqz a pulmone ex catarro acuto corrosivo in ipm descendēte marume ī pēnulas mobiliores illius p̄iactas. vñ Lassius felix. Vtēs peiorē atqz insanabilē dicūt que pulmonis v̄el sp̄ste: que nā talis v̄t impossibilis ē curationis quod in dicit empīma. Ex ea nāqz v̄lsum qz pascos aut nulos hmōi evadere: quod t rōcinatio cōf. mat: qm̄ si ptis deberet curari: cum in ea sit v̄lceratio pulmonis oī illam curare. Dec autem impossibilis est curationis cum impedientia sint plurima: puta mōllescēs t teneritas pulmonis: sanguinis caliditas subtilitas t acuitas t motus. quod. n. vñ cōsolidari gete idget: qz ēt dolorem conciliat stimulantem reuma ac magnitudo cū amplitudine t duricie vasorum pulmonis. Recipit ēt pulmo catarros ascendētes t descendētes consolidationē remollitionē ipediētes: dria. 207. Ōz ēt sanie i p̄fici tassis mundificari ipfa v̄o vlcus d. latat. Introducitur ēt mala ibidē cōplerio: p̄p̄ quā p̄solidatio ipeditur ad quā ēt se. consēgtur ethica eo qz pulmo lepus non potēs cor libere enētare sumus retinef capinosus putridus: cor t v̄lrotū cor̄pus i lāmās t in ethicā conduces. Similē ēt medicina iterius sumpte non possunt ad pulmonē puenire: qz nisi multuz in transitu ad eū p̄pter distan̄tiaz alteren̄t t debiliten̄t in mēbris plurimis corporis caliditate: t maxime qz eas oīz ēt subtiliores substanziae nāe t arte v̄t transēat: quae p̄ceptū ē in tegni: eoz v̄tutez augmentandaz exterius fore: puta si ad sit discrasia pulmonē septē numeris frigida eligatur medicina sibi opposita in. io. numeris caliditatis eleuata. Tres nāqz in via estimantē depediti. Talis etiā forassis v̄tutis medicinaz elevatio ledet pulmonē t circūstantia: t iō ingeniati sunt medici p̄siruere eleūaria sorbilia humidiora lobochat dcā v̄t ore retezta super collū iacentib⁹ paulatine dissoluātur in vapores ad pulmonē aliquiter descendētes p̄ isophagū suauiter p̄trāseūtes suba v̄tūqz artarā imutēt t pulmonē. Eodē quoqz mō t que applicatē ex tertij p̄pter parietū diuerfitate difficultē pueniunt ad pulmonē. Adhuc ēt medicina se ipediūt cū hmōi passio egeat oppositis. Propter. n. sanie expurgatōez opus est calidis t siccis: p̄pter v̄o ethicā fris t hu. vñ. A. Adde. desiccantes qz regūtūt p̄ter v̄lceris cōsolidationē p̄hibēt sp̄ntū puehi addentes ī ethicam Adūdificatēs v̄o lenificat vlc⁹ t malignat forasse. Itaqz ptis que talis curationis extat impossibilis: aut forasse mōstruo se qz maxie in morib⁹ ēt ierduz monstruositas contingit. vnde coll̄ septimo. Aliqz evadūt ab egritudinibus per accidens: quia sicut in rebus naturalibus aliquando sunt extraneitates cuz tamen sit de raro contingentibus sicut v̄lceratio pul-

monis & similia: mors tñ in ptis, ptelea plerumqz diutius ita ut quā tā viderit, a i ptisi circa. 23. annos aut pax ap̄lius virisse. Raro n̄ & casu, q. pretatio collz, approximás dicto pōt ptis curari & p̄cipue cū non cronicauerū neqz accidentia terrorē apparuerint inferēta: sī ēt a solutione singularis & vlcerc n̄ sanioso superios magis circa cannā pulmonis cadēte; vel ēt fortassis in additamento maiori dictio vene majoris vt culcitra vel q̄ non a pulmone: sī a pectore magis, nā solutio cōtinuitatis pectoris cū minori difficultate sanatur ea q̄ pulmōis de causis q̄plurimis. Una qdē q̄ paucitas existit instrox pectoris & multitudo cox que pulmōis. Alia q̄ vene pectoris minores & angustiores sunt his que pulmonis itavt nō; adeo, n. accidat vt pulmoni grandis imparis solutio. Reliqua q̄ sanies vlcerationis pectoris ad ipsius cōfluit concavitatē: nō aut sic q̄ pulmonis cū in eo sint cānales angusti. Quarta q̄ pectus pulmone carnosio: sanguinisqz grossi pulmo plurimas cānaliū divisiones h̄z quoqz suba non est carnosa: sī, q̄ neruosa sanguinis colericī subtilis cōtentiva, & hmōi n. ponitur fieri & nutriti de iuuentis sexto: que at carnosa melius cōsolidat vt pars carnea dyaphragmatis denotat soluta. Quia est modus pulmonis cōtinuor & fortior eo qd̄ pectoris. Addatur ēt sexto imensior materie: debilitas in transitu ad pulmonē perueniēdo. P̄tisis etiā eneniens ex solutione continui circa tracheā artariam ad pulmonē nō est adeo difficilis aut impossibilis curationis vt que contingit a pulmonis suba puriori. Lū hmōi cānales sint solidi recipiētes cōsolidationē magis, vñ gal. Vulnera q̄ sunt in cānalib⁹ pulmonis interioris vñ pellicula: & marie in ea q̄ vicina est gutturi vt i gutture possibile sit vt caref. multos, n. hmōi h̄ntes curauim⁹ & sanitati restituti sunt. Quid aut hmōi ptis possit curari dūmodo medic⁹ nō fuerit negligēs iperitus cū alijs q̄ erperunt tribus experientia pluriū conclamat iam p̄ tacta. Ipe quoqz sanavi & quosdū curatos vidi & maxime pueros & mulieres: qd̄ & ratō similiter affirmat quoniā cum lesto fieri parua & cause remediantes maxime poterit vñiqz illa curari. Sic autem euenit in hmōi ptis cū minori sit altera cōditionata nocturnē aer ēt alterans marime siccus pōt reperiri & proprie tpe pestilēne alicui⁹ exsiccās & purgans saniem pulmonis aut pectoris ceu ḡ Strabij d̄ria: 207. Neqz ēt p̄inducta in ptis prava consolidationis impedimenta hic adeo sūt imensa vt ea, phibeant oīo. Sic itaqz raro & i casu sere ptis poterit qdā curari. Et nosce fortassis ēē medicinā nob̄ tñ occultā oēm curare se ferre possibilē p̄tis: iux illud hermetis: Mineralibus & vegetabilibus insont virtutes mirande q̄ si cognoscētur eis hoīes operant̄ quicqd̄ arte magica cōficiſ, talia tamen magis brutis q̄ nobis sunt cognita vnde zoar. Sunt medicine vlcerationis pulmonis & ei⁹ infirmitatū existentes in mundo: ignorate tamen a nobis: quoniā quādo accident in pulmonib⁹ ouiz vlcera exēunt a cōmunitate gregis, q. querentes ali quid & circūnantes ad intuendū illud: & dixerūt nobis pastores q̄ comedunt ille oues herbas q̄bus comitis mor̄ reuui cū & perfecte sanant a suis vlceribus. Et ego inquir vidi pulmones ouiz in q̄bus i ceperat iā fieri vestigium solutionis continuatatis & sp̄ parebit in ipsis in aliqua parte. In alia vero parte

opus apparebat sanationis in consolidatione carnis pulmonis manifeste. nunc aut̄ non est qui sciat illam herbam: nec credo ante nos qui scinerit illam fuisse.

P̄op̄ter q̄ tuz No & siquidem iam appareat dōz tñ & ad p̄n ū q̄ ar. p̄ p̄tis itellererit corporis consumptiōne in cōi; aut preparationē simile ptis. Ad sc̄dm dōz q̄ Mēne loquitur de ptis sc̄do modo dicta querarō & casu, q. curatur: l̄ plures sīant que inde t̄pis dīturnitate curen̄t: ipse nāqz met p̄ torem at ostensum afferit p̄tis sanationis impossibilis fore. Ad aliud dōm q̄ ga. vt v̄sum loquitur de illis in quibus erat vlceratio superioris circa cānales tracheae artarie pelliculas inde spuentes similiter dicit hos senatos ex fisci ate pestilēns aeris & hmōi similiter p̄tis dicam zoar. t. a. v̄dissē vt concessū curatā. priorē aut̄ vt onsum nequaqz. Ad aliud dōm q̄ quantū est rōe sanici dūmodo laudabilis extiterit non ipeditur cura: sed ppter inducta q̄ cons̄ quātūr accidentia ad sa niem in tali parte iacentē. Ad aliud dōm q̄ illud evenit ex pte vt monstratum talia membri motus ēt impedit consolidationē: l̄z nāqz p̄bheat p̄tis exactionē faciendo transpirationē: per accidēs tñ sequitur illā augmentore mām ad locum deducendo dolorem & vlcus letificando: & quāvis artarie aut diaphragma mote consolidentur non tñ omnes sed parue & i pueris: neqz diaphragma vbiqz: sed in pte vt tactū car nosa: non aut̄ in neruosa. similiter v̄sum est quomo do medicine & modus eoz applicationis ptis ipē diunt curationē cū fuerit q̄p̄raua. Ad aliud dōm sā guinem preter nām in ventrē seu concavitatē effusū putresceri dum ibidē p̄manserit. Si at̄ reducatur cītissime cōputrescit minime, ad eoz que alterius partis primū dōm q̄ ga. Serpicio & zoar sermocinātur de ptis deteriori que impossibilis curationis est posita: & ad reliquias similiter est dicendum.

Causione illius q̄ tactum est de causis ptis dubitatur an ptis possit fieri a siccitate: & vi detur qdē ita p̄ aphorismo tertia. In ariditatibus ptis obralmine tc. Adhuc ptis sit ab humiditate q̄ ibidē ex cōmento apparet: quod & catarus oñdit. Rursus pulmoni morbus oīis, cōplexio nalis sicut ceteris accidit partibus: quoqz vñus ē siccitas. Et firma q̄ exsiccādo continuū solvit vt ter ra denotat exsiccatione crepat: & ideo primo secunda scribitur dolorem per accidēs vt soluendo toni nuum cāre. Eti: Illud cansat p̄tis qd̄ ip̄i prauum h̄rium multū: talis quidē est siccitas quod ostendit, autūnus ptis malus detegēs occultū ēē ipsorum aphorismox tertia: & primo sc̄da. Siccus at̄ antūn⁹ q̄magine: cāt gitur siccitas ptis. In opposituz ga. aphorismox vt videbitur tertia. amplius ptis causis sufficienter enumeratis non posita fuit siccitas & firmatur: q̄ siccitas catarrum siccando & obumen do fisiit: verum & vñuersalitee partem indurat & fortificat ne san. inde labaf q̄ ptis lunt cause: non igit a siccitate causa. P̄op̄ter h̄mū qdē sciēdū quid ptis v̄sum & qualiter distinguatur v̄sum. siccitas etiam nota differentia tertia. P̄op̄ter secundum No scienduz q̄ ga. detestatur sermonē h̄c hippocraticū inquiens ptis fieri a frigiditate summa in respiratiōis organis & marime subdo cum motus postea sequat̄ foris: & a caliditate & frigiditate: sed siccitas tempatis entib⁹ caliditate & frigiditate: reliquias

Dropter quartū & sciendū & si iam appareat qd
ddm ad primū visu. Ad fm & ddm q̄ humiditas
p̄ se non causat ptifis nisi fm q̄ fuerit coniecta humi-
do catarroso vel caliditati aut frigidi. Siccitas autē
subā alias sola saltem non cōmiseretur taliter reuma-
ti. Ad aliud ēt apperit q̄r siccitas p̄hibetur intendi-
ne ad scissuram perueniat ppter pulmonem hume-
rantia. Ad aliud ddm q̄ autūnus non ledit ptifis
in rōne siccitatis: ino magis inuari ex pte sancti ex-
ficationi q̄z ppter ipsius inegalitatem. Ad ea ēt
que alterius sunt partis apparet.

Differentia.194.

Dod lac non appetat ptisicis editur: qm̄ f5
veterem lac prauū fiticulosis & suspensa ha-
bentibus hypocūdria: sed hmo sunt ptisici.
fitiunt. n. ppter inflāmationē febrilem ac seniei sero
firatē admodū: & quo viscera suspendūtur omittē
tibus prandīū: fore. a. ira & his ppter consumptio-
nem. Itidem: fo secunda vniuersaliter lac nocet de-
bilia habentibus capita. Tales autem sunt ptisici.
vnde Ade. erpositi ut cadant in ptisim sunt cerebꝝ
habentes debile. Rursus cum. 3. sint in lacte substā-
tie vi mōstratum. dīa. i. 48. aquosa v̄z butirosa & ca-
seata. Rōne quidem nullius istarum competit. Mō
qdēm aquo e fine ponatur calida ceu alig sensere: q
tunc febrilis augmentabitur discrasia seu trigida: qm̄
si non erit mundificatiua abstefiua: sed potius sui
frigiditate impillatiua. Neq; gratia partis butirose
cum sit calida vñctuosa inflāmabilis de facili. On-
ctnosum enim in febre est velut oleum in lucerna ef-
fusum: neq; ēt ex parte substantie caseate cum sit tri-
gida & sicca compacta fm' quid discrasiam adaugens
& opilat onem cum diffīcili digestione causans. Ad
buc lac cum vñnum sit alterabilium marime quinto &
septimo de ingenio: mor enim corruptitur extra va-
sa factum non competit ptisi que grece similiter cor-
ruptionem importat. Et fulcitur: quoniam incidēs
ventrem frigidum perm̄utatur in acetositatem. cali-
dum vero in sumositatē & amaritudinem: aphōrum
quinta: & pharmacoꝝ quarto. Sed ptisicus ventrē-

bz calidum inflamatum ppter febrem. Amplius ibi
dem. Estimoqz si lac posset gustari cuz fuerit dige-
stum in ventre ac venas foret dulciss mellis sapore
mel autem ponitur calidum t ficcum in fo gradu: t
ideo puenit in coleram converti: t maxime in igni-
tis apparens naturalium secundo. In dietis t vni-
uersalibus. Sapor dulcis quo amplius fm Ba.oi
re participat ca. ponitur t ficcum in secundo gradu:
quod autem tale infestum est febri ac consumptioni
non itaqz lac competit in pisi. In oppositū aphō
rum quinta. Lac conuenit in pisiis t pprie febri en-
tibus non valde. Malin: Ibidem vniuersaliter lac
bonum esse dico indigentibus bono t facili nutrime-
to. sed pisiis hoc indiget cuz sit consumptus t dis-
ficile nutritus. Eti. Lac precipitur in ecbica exhibe-
ri: ne quo minus vt apparebit videbitur:imo eradi-
cator existit: t pprie lac asine quarto prima. sed pisi-
cus est omnis huiusmodi differentia priori: lac itaqz
consert pisiico. Propter primum vero sciendum
q: quid lac t quomodo distinguatur t similiter pisi-
sis: ostensum dria. i.48. Nosce tamen q: laci differē-
hic expeditur fm diuersas intentiones. Cum enim
plus intendit ulceris abstercio et expuntio lac com-
petit camelinū: t postea caprealinum: consequenter
vero asinīnū. Ipm. n. ppter facilez eius penetratio
nem subtilitate conueniens extat. Si vero sigillatio
queratur aprior nutritio t veniris constantia lac erit
utile vaccinū. si aut equalitas t temperamentū cap-
num. Si quoqz cū his pprietas expertatur muliebre
ipm. n. pre ceteris familiarius extat: t maxie cū sugi-
tur ore a māmis fm perdicū t Euriponta. 7. de īge.
t tabe. Oz ēt animal aliis nutrirī cum intenditur sa-
niei ulceris abstercio puta isopoptimo absynthio po-
lio scea seniculo t abrotano t lacticinio quandoqz t
tunc lac conuenientius vernale atqz alteris. Lūz ex-
peditur consolidatio t ulceris cicatrizatio ceu rubo-
tāno salice spinis myrrho quercu virga pastoris vtro
qz psolatro tarasachon t similibus: et tūc lac lauda-
bilius post estatis erit mediū. Sit ēt aialis inuenescē-
tis: nec oisariam ptwi, ppinqui: neqz remoti sumanē
ēt ventre vacuo: neqz quicqz comedat. donec fuerit
digestus: et reliqua gdem hic obseruentur precepta.

Propter hūm vero sciendum aliquos hesitasse lac-
ptisicis exhibere febrilez ipsorum inspicientes discri-
fiam et catarrū augmentatum inde cum exhibuerint
aliquando; sed quid de hoc tertio et quarto appare-
bit dicendorum. Propter tertium vero sciendū
q̄ lac competit in pthi quibusdam ostensionibus pre-
missis: puta quod non sit catarrus in floru: sed iam
sedatus: nam ipsa nō pax ppter catarrum stillantez
in pulmonē et hunc longitudine temporis ulceratē
ac tandem saniantē: aliquā quoqz ex rupiura sit artarie
vel pectoris vene: seu substantie pulmonis casu per-
cussione onere graviori: vel alio cāta vt lepore mari-
no qui venenū extat super pulmone ipsum corro-
dentē ac interdum ab empimate vt visu antea. In
his figdem vltimis casibus binis securius lac conce-
ditur q̄ in priori. Non sic etiam ptisicus febricitans
multuz iurta veteris. Conuenit ptisicis febricitanti-
bus non valde. Cum enim plurimū febrivunt lac ve-
loclus alteratum discrasia febrilem adauget: et ideo
lac huiusmodi gratia exhibetur acetosum quādeque
Non suuat etiā yenter illius iuxta illud. 23 Galum et

num of lat beng
r milior mthor.
wnq angsturh
ng cndans mod
minali m. ret
ur hmbaz robi
tah. lus dgnre
imati bo mtho
hmbaz benn
gisting m. ret
wng cndans

lar antósin puer
fathers resister us
gentiles fin 13° 3°

quibus sellei secessus: aut etiam sanguinis egestio plu-
rima: lacte nāqz amplius irritat: et ideo hypostidos
admisceat eide vel calibz cādens extinguaſ in ipo: si
cut enī ei miscētur trocisci dyarodon ppter ventris
debilitatē t dragagantiū ppter firum quādoqz. Nō
sit quoqz capitū debilis doloros: eo enī maius icur
rei nocumentū ppter effumationē ad ipsū. Neqz ab
fint hypocondria surrigitantia suspensa vel ex illis
quibus lac fastidiū inducit t lesionē prīns. Eū enī
ipsum video t maxime cū pane comedū ad vomitū
stimulor: et ideo secundo scda: Lac cū corporibus p
portiones hz: quartū cause non comprehendunt. qz
plurimis at̄ consert non patū. vnde qnto de ingenio:
Lac in ista passione optimū est t non innanū lauda-
tum t marie m̄ liebre. Illud enī elegerunt antiqui
est enī nature cōsimilis humanae. quod autē preserf
stabz extat precipue castri in cāpania erūtes Rome
mari vicini: cui siquidē aliquid mellis imiscebit si eius
caseationē timueris in vētre petisqz abstersionē ve-
hementiore: quod si vis ut citius descēdat t ventrē
aperiat parū salis t zucchari in id faceas. vñ tertio de
cima de lacte: Convenientius ē mulieris sumptuz ex
māmis: deinde lac asine ac caprinū ppter māndisca-
tionē t facilem expuitionē. quod rōe firmatur: qm̄ il
lud qd̄ remonet omnes sere p̄tisi defectus confortā
do ē virtutem ipsius competit sibi: huiusmodi vero
est lac: Ipso nāqz indiget ppter sanie māndisca-
tionē t abstersione quod lactis substantia operat aquo-
sa: cum talis existat virtutis adeo qz ventrē dictū est
leviter emollire. Indiger ēt ppter consumptionem
abiectione facilis t bona. Id at ut inductū substantia
operatur butirosa caliditati attinens t humicitati:
vbi rō conservatur alimenti. Similiter illi opus est
cōsolidatione ac vleris sigillatōe quas caseitas sua
operatur frigiditate t siccitate t p̄tisi stipticitate. vnde
ad. Lac cōgregat intentiones tres. est enim res ci-
balis t dilecta nimis t ex reb⁹ que sunt velocis cō-
uersionis i sanguinē. Est. n. san. his coct⁹. Extat t
medicamē abstergēs vlnens serositatis vtute ac res
ipz vtute caseitatis aglutinās. Ad summū nāqz octo
reperiunt i lacte p̄tisiis conseruentis. Est enī facilis
digestionis assumptionis bone digestionis cīte pene
trationis t p̄tisi camelinū equinū t asinīnū bone
nutritōis. vnde Daf. Bonos nutrit hu. Chimoꝝ
ēt apud. a. contēperatinū humectatinū consolida-
tinū t sufficienter lauativū abstersionū. Et operit igr̄
lac p̄tisiis non pax. sed circa id enenit dubitare: qz
dictuz aquositatē lactis māndicare ac abstergere
quod medicina calide actus existit simpliciuz quīo:
dfferētia vero. i 48. posita est frigida. Ddm qz aquo-
sitas lz sic frigida: quandā in serositatez t acuitatem
abstersionā acquirit p longū iter calefacta quo gradit
ad pulmonē cum subtilis sit substantie ipressionis le-
uiter suscepitiva cuiuslibet. Substantia. n. subtilis ci-
tissime p̄mitatur: aut cū sua frigiditate aquosa qddā
hz acuminis in dietis particularibus. Propriū qz
rum vero ad primum ddm qz p̄tisi qui non febrifūt
fortiter non multum situnt. Sitio etiam magis con-
tingit propter inflammationem factam in humoribus
proprie colericis qz i membris: qz ostendunt ethici
stictulosi mīme: neqz serofitas sanie est tanta qz eos
stictulosos reddat. Et cleriter etiam transit per p̄tes

in quibus sitis habet catarrati non causata in' eis etiam
vere. Suspēdi ēt viscus duplicitē dī. Aut qz sit pē
dens deorsum ppter tumorem grauantē t opilatio-
nem vt hic: aphorismoz quarta. viscus accipitur su-
spensum: t i tali lac non cogruit cum ipsū suspēdat
t opilet amplius. Nol qm̄ inheret vebemēter ei cui
copulatur t sic sumitur suspensum secundo re. a. t i
huiusmodi lac non denegatur: vez potius concedit
ut extendatur ingrossatione vbi quidem iductoz im-
pediat. Ad aliud ddm qz p̄tisi si sit catarralis causa
ta capitū debilitate nisi cerebro confortato t catar-
ro getato non lac sicut pretactū cōcedēdū. Ad aliud
ddm qz lac congruit ppter oēs eius vt declaratum
subas: non. n. substantia aquo a est calida: verū ma-
gis frigida: dūa. i 48. Erhibet ēt febricitantibus ip-
sis valde. ostensum sim: liter qz lz fit modicū frigida
calefit in via puenies ad pulmonē vt valeat abstergere.
Concedit ēt pars butirosa cū pax sit calida dū-
se. vebemēts non existat. Et tempatur quoqz casei-
tate: neqz ea tanta p̄ticipat frigiditate ac siccitate ut
noceat cū alijs cōensuretur substantiis: neqz sunt
p̄tisi opilationi expositis. Ad aliud ddm qz lz lac fa-
ciliiter pm̄tetur: exhibitu in t cōmitū reculicantibus
vt ostensū temperius fistū alteratio: Neqz i p̄tisi
si est corruptio humoz aut toti⁹. Neqz similis datur
cū venter t alie nutritionis p̄tes fuerint distempate
qz multū. Ad aliud ddm lac in vēnis lz reddat dul-
cis ac grens saporē in ipsis dulcē velut qz mellis: n
tū cōplexionē eius oīo t maxime cū substantia resi-
lit caseata. vnde fortassis id verum existat de p̄tib-
uty rosa sive religis. Saporē ēt dulcis non est calidus
t siccus in sc̄do gradu nisi respectu complexionis pō-
deris: sed imperatus magis relatione temperamē-
ti iusticialis. Et ad vnum quidem preinducta p̄ce-
dunt cum sc̄. fuerit intensa: quare tunc negatum id
dare verum quando fuerit remissa quod ipsius per-
cibos t medicinas quantū possibile remittendo vt
lactis p̄tisiis assumptioni reddatur dispositus: que
autem alterius etiam partis inducta: quantum con-
vincit sufficienter monstratum.

Resentis quoqz q̄siti occasione hesitatur an
zuccarū rosaceū cōpetat p̄tisiis. Laudatum
n. extat vebementi vt lac p̄tactū. Et videt qz
nō: quia p̄tisi egēt māndicatione sanie t eductiōe
vō soſti educit medicina cū mā ſtineat i pecto-
ret pulmone. vnde qnto de ingenio: Adedici pect⁹
t pulmonē a sanie māndicationē volētes dāt fortissi-
mā medicinā incisuā v̄z. zuccarū vō rosaceū nō est
bm̄oi: vez potius oppositū. Amplius aut nouū ex-
hibet aut antiquū: non gdē nouū: qz solutiū vētris
qz bic timetur t abstersionū ita vt florus inde tumeat
san. neqz antiquū cum exsiccat t vias p̄ quas sit edu-
ctio mat erici coangustet sanieqz ipellit. Rursus cū
id sit siccū saltē pravā discrasia siccā angmetabit fe-
brilē. Cui hip. docet resistere cūctis febrētib⁹ dictā
humidā exhibēdo. Hidē: Ifrigidū hoc i p̄m: frigida
vō pectori inimica: aphoriz: qnta. cū oīa ea fint spē
indifferentia velut alba in topicis. Adhuc si nō cō-
petunt simplicia: neqz cōposita. Esse nāqz t vigorē
recipiū t a simplicib⁹. lz simplicia vt zuccharū t rose
nō cōpetunt: cū vñ calefaciat deficet t abstergat
sup̄sue vt zuccharū: reliquum vō desiccet stipticet t
humidū cōsumat ac ex̄mat vt rosc. Nō igit. zuccha-

rum rosatū appetit in pti. Oppositum vero sapient ut apparet cōspicere. Amp. id competit in ptiſiciis qd̄ eis puenit gratia medicinae et cibi. tale vero ē ruccarū rosatū cum sit fr̄m alteratiuum mala diſcrasie habitu dinalis ppter rosaz dñim et nutritiū maxime ppter zuccaz. Eti. Mundificat et abſtergit ppter zuccaz que idigere dc̄m ptiſici. Cōpetit itaqz zuccaz rosaceū in ptiſi. Propter primū qdem ſciendum qz zuccaz est duplex. quoddā. n. ē arūdinis aliud dicim allusor ab. A. et est māna cadens ſuper allusor qd̄ ē lignū leue grossū rectū pulchz. Lui cantinelis crura et brachia assimilant dñaz. zuccaz vero arādis ſumis ex meditullio cāne cuiusdā: cui⁹ nodi ſunt ppi qui cāne dore ſimilate q reponitur in vase. Et qz tūc diſtillat: inde liquor ē ſubtilior dulcissimus q mel dī cāne admodū quo ex vuis humiditas effluit nō calcatis: deinde fit hm̄oi cānax decoctio et qui pto ide poſt iſriatōez colſr zuccaz ē puz albissimum taberzeſt ceu caſſiti dc̄m: deinde decoctur fo et exprimitur: et fit panis inde dictus zuccari: deinceps vero tertio in de pulvis ſurgit citrin⁹ zuccari decoctōne tā colore intendit. Rosaceū vero dī a roſis: quarū quedaz ſunt domeſtice et alie ſilueſtres et hax quedaz albe: nōnule vero rubee. Albe qdem rubeis frigidiores minus qz ſicce et ſolubiliores: rubee vero conforſatiores: et ipſe qdem recentiores ſoluunt: antiquores vero pſipāt: viole vero econtra. Lui⁹ qdem conſtructio. Recipe roſas albas vel ru. et expaſas ſuper tabulā in umbra donec resoluat ſuperfluū humidū ipsaz: et ſint apiti onis medie: teranqz ac in vas ducant lapideum de inde pſiſiatur ſup eaz zuccari taberzeſt triplū ſui pō deris: et ponant in vale vitrea et obtureſt os eius cū pſameno: et exponat ſoli tribus mēſib⁹ cōtinue ſepi us agitādo deinde remoueat a ſole: et ſerveat. qdā ve ro ſac ut illud cū imaturis quod magis ſipticū iuenerit. Sūt et alig qui nō terūt eaz: ſz forſicibus icidūt et manib⁹ ſrīcat ealde ſrīcatōe vltima: deinceps vt pua exponat ſoli. Eius at quoddā ē nouū quod hz in ſrigidare et humectare et marime cū ſria ſumptuz abſtergere et ſolidare. Aliud antiquū cui⁹ eſt erſiccare ſipticare et conſolidare. Et et medium qd̄ medio criter opatur. Propter fm̄ vero ſcienduz qz alig dixerūt zuccaz ro. ptiſiciis nō conſerre. Et mouebāt tur qz plures non teſtenid id auctoꝝ et rōnibus pte etiſ ſiſr concitati. Sz qz hoc nō valeat tertio et qua to mōſtrabitur dicendoꝝ magis: quod. n. qz non te tigerit ipm aut enēit: qz breuitate gaudet cū eius exbibitio longioreꝝ expoulet ſermonem. Aut fortassis qm̄ iphiſus erpientia nō pcipere cū medicine quotidie inueniant empyria. Propter tertiu vero ptiſiſis oīdaſ qz zuccaz cōſert rosatū ptiſiciſis. Et demū tōs et modus administrationis tāgaſ. Propter primū qdem hm̄oi ſciendū qz vnu de marie pſerentib⁹ ptiſiciſis ē zuccaz ro. vnde tertio decimo. Ex eis qz multo tienſ ſum exptus in corpib⁹ diuerſis et regionib⁹ diuerſis ē vi vtaſ pane cū zuccaro rosato receti ſui ani oī die quātū pōt qz ſuſ multū ſit. Et ſi ei⁹ anguſtet an helitus, ppter exſiccationē rosaz def in potu ſyrup⁹ dī ſopo vel de papauere ad quātitatem neceſſitatis. Et ſi inflāmſe. denk in potu trocisci dī camphora et nō itermitteſt hec cura qm̄ ſanar. Et iō ſi nō timereſ dici mendar narrarem in hac intentōe mirabilia et reſerre ſumaz quayſa ē mulier ptiſica. Peruenit nāqz

res eius ad hoc vt egritudo cum ea plongareſ ſdeo donec pueniret ad mortē vt prepata eēnt que neceſſaria erāt morti. Et tunc frater ei⁹ qdam ſurrexit ad ipsā et curauit eā bac cura tpe longo et reuinifit et ſanata ē. Et fere ſile mihi contigit in quadā adolescen te: zoar quoqz. Rectificabif cibis ſubtilitate ac me lioratōe oium ciboz q ē zuccaz rosatū cū pane ſacio ſapienter. vnde Ad̄e. Et rebus qdem mirabilis iuumenti ad consolidationes et ſanationes vlcex pulmonis eſt zuccaz roſatum recens et ſupra quod non pterrit annus. Aggregat. n. in eo virtus abſterſioſ ex ſucco rosaz et virtus consolidationis ex pte ſube ipſarū. Et Ba. precepit dare zuccarū ro. ſingulis die bus in quantitate plurima et cum rebus medicinali bus cibalibus et potalibus et fm̄ oēm modum admi niſtrationis eius ita qz et cum pane: et plurimivſi ſunt eo poſt ipm et non eſt comprehenſibilis numerus eorū q ſanati ſunt ex vſu eius. Et ſirmatur qm̄ illud qd̄ le uiter mundificat abſtergit consolidat et ſigillat nutrit et conſortat pſicit eximie in ptiſi. Hm̄oi vero eſt zuccaz rosaceū rōne nāqz zuccari marime mundificat et abſtergit ac vtcūqz rosaz et marie cum fuerit recens Iphis. n. ſuper re aliquā viſ iſt ablutionis. Ex pte vero rosaz magis consolidat et ſigillat et pprīe cuſ ſue rit antiquū vel mediū. nutrit et rōne zuccari et aliquiter ppter rosas: quaz aromaticitate ſortat. Conſert igitur zuccaz rosaceū ptiſicis nouuz marime aut mediū et vetus ſuo mō. Propter fm̄ hm̄oi ſciendum qz medici plerūqz errat circa ptiſis curationem eo qz volentes mundificare ſanitē tñ abſterſiuis eam expurgatibus vtantur ut ſanguinis ſputū denuo inducant. Deccant et ex pte alia qz ſiptica expurgatia ut zuccaz rosaceum et marime mediū vel vei⁹ tribuūt: et pprīe cum luto armeno et alia cū nondum pfecta ſanitē iteruenerit mundificatio qz mām ampli⁹ in pulmonē cōpigunt. vñ Ad̄e. zuccaz ro. admini ſtrandū mundificatiuſ antecedentibus. fallūt. n. vietes ipſo a principio: dū mādificatio nō preceſſerit. Ozi igitur prius ſufficienter plus abſtergere: ac deinceps cōſolidare et ſigillare: quoꝝ primū zuccaz ro. plerūqz nō valet pſipe et pſipue mediū et antiquū. Propter qrtum vero ad primū dīm vt appuit qz vti nō pax et marime cum multiplicat ſanies abſterſiuis fortiorib⁹ zuccaro ro. et recenti ut lacte ſyrupis robub lohochat et electuaris fm̄ gradus non tñ qz non ipſo tpe ſuo. Ad aliud dōz qz in zuccaro ro ſato et recenti pauca vel nulla ē virtus ſolutiva. Col litur. n. quodāmodo virtus ro. lanatiua et artiſcio longiori constructionis zuccari rosacei! neqz tāta. n. iphiſus abſterſio q ſanguinis cursus faciat emanare: quod ſi timeſ vrendū medio: vel et antiquo qz pōt vti cum expedit pprīe ſigillare. Jam. n. ſanies ē co expurgata. Ad aliud dicendum qz zuccari ro. et pſipue noui paucas inefſicitas ita ut ſit mai⁹ iuuātum iphiſus rōe alioꝝ que opatur oſtenſoꝝ qz leſio hu ius rōe: cū et qm̄ id timeſ poſſit qz cibis et lohochat vti humidis ut apparuit per. A. Ad aliud dicendum qz ſrīta ſua eſt modica que etiam tollitnr cum lōgo itinere alterata in pulmone ptingat. Illa vero ſria dī qua ſermon Ad̄ip. eſt aqua. Ad aliud dīm vel interemptione: aut qz non excedenter operantur ſimplicia hic eis aſcripia ut inſerant leſionem cum eo eti⁹ qz poſſunt aliis corrigi.

Differentia. 195:

Vod ventose i retentione mēstruox sub mā
millis fint cū scarificatione applicāde oñdit
qd̄ hip. indeterminate religit: qz in hac passio
ne velut in alijs plurimis precipit flebothomia v̄lis:
post eā x̄o pticularis ac localis subseq h̄z eūatio que
scarificatione pficitur. Adhuc qd̄ māz euat t̄ diuers
tit ad loca opposita ppetit i retentione mēstruox sicut
in alijs p̄cepiū fluxib⁹. Id āt ventose agunt scarifica
re qd̄ nō faciūt simplices cuz sanguinē non educant.
Mursus aut ponuntur cū scarificatione: t̄ tunc hēc
intendit: vel nō t̄ ita trahēdo ad p̄te debilitē receptinā
inducēt phlationē. in ipsā aut maiaz: iuxta illō apbo
ris. ḡntia: M̄ulieribus gbus ad māmillas san. con
uertit maiam significat. Neqz ēt attrahēt cū obſtacu
lo penetratōne careat. Et fulcīt qz ſuppoſito q̄ ſan.
cōvertatur ad māmillas: recurret itidē gravitate re
tro cū auferiur ventosa. Malin: v̄ctosax attractio p
ficitur a vacuo seu apud ga. Ñntia qd̄ enacuatur. sed
cū ponunt cū scarificatione pp solutionē iparis mai⁹
occurret vacuu⁹ vel ñna illius qd̄ euatur cū vna ps
ſan. attractione conſequat̄ tunc reliquā. Itaqz ſicie
ſunt cuz scarificatione ſub māmis in rentione mēſtru
orū locande. In oppofitiū ſunt v̄ iaticus t. a. cum
cōiter opantibus. Adhuc in hmōi retentione nō eſt
intendio euacuationis ſanguinis ne virtus amplius
debilitetur fluxu pſtrata ſupſluo verū derivationis
tm̄ vt in penuria ſanguinis cuz ibecillitate p̄cipit vi
goris. id autem evenit cū abſqz scarificatione occur
runt Eti: Quod retinet mēſtrua ſicut minori leſione
melius. Id āt eſt vt apparet cū ſine scarificatione
applicātur. In ea. n. concidit dolor nullus: igif v̄
tose ſine ſcarificatione māmis ſupponēde. Pro
pter h̄mū qdē ſcienduz q̄ v̄tose ſunt iſtūtū. Ut
vacui ex corpe aliqd attractiu⁹ qd̄ qdem ex diuerſis
pōt materijs cōſtrui. L̄oīus tū ſit ex cucurbitis par
uis rotundis. aliqñ x̄o ex vitro q̄ fortassis eo q̄ ſoli
dior magisqz applicabilis forti⁹ attrahit. Interdum
aut cornua eis ſimile opantur. iż: de ige. que ſpū oris
ptibas applicātur minuſqz attrahunt q̄ p̄ ſe iuxta cor
neliū cel. dicūtūt iponi respectu ignitaz quoꝝ orifi
cijſ aliquod cōbuſtibile applicatur aliqñ qdē aliorū
penuria citati applicantur. Ventose x̄o igne iſite
ſunt vehementius euellētes. Et nosce q̄ aliqñ ven
toſe iō carnes ad ſe contrahunt vt abſqz eaz fractu
ra nequeat ſepari: z iō que de cucurbitis tunc laſta
biliores. poſſat. n. pſorari t ſoramē aliquo illud ob
niari. Ventosaz aut quedā cū ſcarificatione applicā
tur q̄ p̄tes cutis magis mūdificāt flebothomia: plus
qz ſanguinē ſubtilē qz grossū extrahūt: gbus autem
conſerūt a gbus ſint applicand locis pamplius edo
cent. Alie x̄o abſqz ſcarificatione ſirmantur quod
multiplici venit de cā: Vel vt flurus ſupercedens
cōpescatur menstrualis ſupponunt māmis: Aut vt
apostema pſundum ad exteriora deducat vt medica
men ad ipm melius valeat peruenire ſive vt apatis
materia ad ignobilius trahatur membr nobiliori vi
cinis: v̄l vt meatus pmaneat aperitus: ceu collo ap
plicant in ſquinantia. Aut vt membrū calore depau
peratū eaz calescat ſanguine t ſpiritus attractione
frigoraqz t ventofractes resolvant contentas ibidez
ſen vt paruqz ad ſuū nālem reducat̄ locū a quo ſepa
ta. vclut iguinis ruptura: vel vt tollat opilo t lapis

cum ponunt iurta Albucесim sup renes : seu qdem
ut dolor sedet ut in colica magis opus est ventosa et
vniuersaliter in oib⁹ doloribus ventosissim⁹ p̄cipue
Aut ne mēbris a suo remoneat loco : ceu in ante iun-
ctura : vel ut apostema mediceat ventosum et fridum
Aut ut v̄enēs sugat exteriusq⁹ attrahat p̄t cū sue-
rit illatū : quare post casū applicant languisage p̄mo
quarta duodecima .i⁹.i⁹.de ingenio .Est autē men-
struum sanguis quis superfluuus qui tempore deter-
minato a muliere naturaliter emittitur .Omnis enī
nāq⁹ fluxus innaturalis sanguinis p̄pter cū q̄ men-
struox sexto de accidenti q̄ equidem cōius circa .i⁹.
annos vsq⁹ ad .4⁹. decurrit fīm tñ cōplexiones diffe-
rentes in amplius aut minus cū nō sit in rebus ma-
terie applicatis terminū p̄firū repire : p̄mo de re , se-
xto apparēs sanitatis latitudinē expedit notare .Lū
aut̄ is fluxus fuerit nālior̄ si .mēsis amplius lunaris
cōtingit .mēstrua .n. deriuant a mense .quando autē
naturalis reddit citi⁹ fluit aut tardi⁹ .vnde lex : Adu-
lier que bis purgat in mense sana non erat : quibus/
dā autē plurimis laboriosis ac viraginibus calida in-
habitātibus loca tardius accidunt ita ut absolute ca-
reant illis .Eōius aut̄ per qnq⁹ fluunt dies : plus at̄
minusq⁹ non paucū .Est autē māmilla instrumentū ge-
neratiū lactis q̄ cōponit ex artarijs v̄enis nervis et
carne alba sēfibili .Sicut .n. epar factū ē purpureum
ut sanguis generet h̄mōi de iuuamētis et theorice q̄r-
cis : ita et māmille caro ē alba ut sanguis in ea in lac-
vlerī⁹ decoctū dealbet : ad quā quidē pueniunt arta-
rie et vene a matrice ramificate a vasis in opposito se-
moris subiacētib⁹ .Revertunt .n. sursoz ad māmil-
las sicut et vene et artarie diuise a vasib⁹ ascēdētib⁹ su-
pra surculā ramificatis descēdēdo cōiunguntur p̄di-
ctis .Est autē sacrificatio fiue carassatio als scarsatio
supficialis cuius incisio crebra : sicut fleborthomia vna
pſunda .Mōscē fīm democritū et Oribasiū ei⁹ colle-
gā q̄ ventose nō cōpetunt in passiō s initio : nec ple-
ctoria manēte : vex cū plenitudo fuerit euacuata .i⁹.
etiā de ingenio .Propter fīm No scienduz q̄ alig-
voluerunt sicias cū scarificatione apponere dicētes
inde plenitudinē euacuari .Sed id nō valet : qm̄ me-
litis esset dū p̄maneret plenitudo q̄ matricē p̄mitte-
re ut liban⁹ : aut si dū euacuari cōuenientius p̄ flebo-
thomia educere cū ipsa p̄p̄re plenitudinem euacuet .
nō aut̄ scarificatio .Et iō fuerūt ali⁹ dicentes q̄ ven-
tose valent cū scarificatione : et moenē ex inducto in-
argutis eo q̄ materia currēs ad aliquod memb⁹ ma-
gis auferatur qn̄ deriuatur et euacuat q̄z qn̄ deriuatur
tñmodo .quid autē his tertio et quarto apparebit di-
cendoz .Propter tertium qdē sciendum q̄ ventose
debent sine scarificatione absolute ponī .vn̄ viaticus
Ventosam supponamus māmillis et exugamus sine
scarificatione qnq⁹ ponuntur pp̄ter vt natura a par-
te sui motus trahatur sicut cum māmille supponunt
ideo vt cursus san .mēstrui retineatur : quod etiā rō-
cinatio confirmat : qm̄ san .mensruus grossus est et
terrestris .qui autem p̄ scarificationem educit subtli-
lis aquosus .Adhuc supficialis est san .q̄ carassatione
educitur cum circa cutē in venis contineatur minu-
tissimis .qui aāt existit in venis que māmis a matri-
ce deriuantur est pſundus ad quē non sic valet ven-
tosarum attractio puenire .Kursus si ponantur cum
scarificatione pp̄ter repletionē ipaz cessat celeri⁹ va-

cui necessitas quo facto destruit attractio. Cum at non
enatur quid corpulentis quod sine scarificatore contin
git tamen vacui necessitate vigorata fortius attrahitur
san, et retinet in loco ad quem attractore deuenit: itaque
veto sine scarificatore non debet applicari. Propter
quartum vero dolum ad primus que euacuatio plenis et plicu
laris competit quoniam est pectoria. non at sic in proposito cu
no existat: aut melius sic facta enare cum edat ut om
nium est per matricem. Ad aliud dolum est per materia non po
test enari et diverti convenienter ut apparet per scarifica
tionem cum ea impedit attractio vacui necessitate pri
mado. quoniam autem vacuo pectoris attractio dura ostensio. si.
Ad aliud dolum que diligenter artifer cessabit attractione
ad locum cum viderit pectoratione posse gigni: neque san. at
tractus in mamillis retinetur: ut corruptus tandem
mania genere: cum corpe fluru euacuato sanguis co
gens attrahat ad seipsum cum non sit supfluus olio: ne
que intus est carnis obstatulum que virtus vete sine pos
sit ad attrahendum quod in venis vel artariis puenire. Et
per hoc fulcimento quod dolum appet. Sanguis. n. attra
ctus non recurret retrosum: verutem in reliquo disportioni
indigenus illo corpus. Ad aliud dolum que in vacuu vel
consequentia eius quod enatur persistat amplius cum in
san. attractus fluit tollitur confessum molle illius quod
attrahitur ventosam replens attrahente.

Differentia. 196.

Nod in cura morbi calidi cordis competat ca
lida monstratur tertio undecima. amplius ma
gategni. 3. Sicca corpora cum fuscis: humida
cum humidis curare oportet. quare sicut calida cum calidis et
frida cum fridis. Ad morbus autem hic suppositus est cali
dus. Itide curans enim veterem est virtus medicus ve
ro illius minister: ipsa quoque eius fulcitur in calore ut ca
lore que intus est. hoc autem permanet calido et distringit frigi
do periculum. Rursus spiritus confortat per odorisera eo que
bis nutritur. viii. 3. 12. Labore in syncopis cum eo quo
nutrit spiritum ex odoribus bonis: citior namque per odoratris
est in virtutis resumptio. aphorismi. 2. sed aromaticae sunt
calida cum odore effumali cause euaporatorem: dacia. 155.
et spiritus est radix cordis ut videbis. Palinus: Cor per
ceteris membrorum opus est conservare et defendere cum sit
odium pectorum per radix virtute illis demandatis me
diantibus artariis oem: dacia. 38. Diversum est accidentium
corporis occurrentium primus concursus est ad eum tanquam
ad basim vite. Adeo de simplicibus. Sed conseruatio et
defensio ut dicuntur per filia et non per dacia cum potius
sunt corruptiua. Calida quoque sunt cordis similia. com
plexio namque formalis ipsius causa est et sic. dacia. 25. Itaque
in cura eruditinis cordis calidi frigidorum non co
petit administratio. In oppositum est eis medicorum
sermo usus frigidis discratis cordis applicatis calida
Adhuc eis cura per hunc et in totidem ex equo gradu in
tegn. Sed morbus humidi signatus est calidus. Rur
sus tertio. xi. In apate cordis calido percutitur insuffi
datio pectoris nunc et caprone super apam. Etiam: Cuz cor
fit res expiris calidorum et spiritus a quo procedit per
ma de complexionibus membrorum: si caliditate ipsius
namque morbo calido addita calida sibi applicantur incita
tio fieri ad furiam et venit ignis in igne. Propter quod in
calide passionis curatrice cordis non calida expedi
unt sicut frigida. Propter hunc sciendum quod sit cura:
quod morbus: quod calidum: quod est cor suis onsum est diffe
rius. Propter hunc vero sciendum quod a plurimis sup

siciente ut audiuntur medici sumones ut morbis ca
lidis cordis: ceu et reliqua peritatem frida et mo
ventur ex partibus et precipue cani. vii. p. Tertiatem cura
rio: et quod morbi calidi plus fridis sunt mortifici. propter
velocitatem ignei motus damas. i. aphorismi. tales autem
sunt marie que cordis calidi quoque defectus aliquis ter
tio et quod videbis dicendox. Sed circa predictum dubiu
tare contingit: quoniam collus tertio: Febris que sunt a pectoralibus
piculosores sunt febribus colere. Febris autem pectoralibus
est morbus frigidus: colere vero calidus. Adhuc
morbus cum disproportione pectoralibus circumstantiarum
sum veterem piculoso est proportionabilis: sed talis est ri
gidus et non calidus cum nam humana calida exsilit et
hunc. Rursus morbus ex natura magni detrimeti mor
talior est reliquo. Huiusmodi vero que ex frigida cum frig
idas sic mortaliter faciens caliditas vero
nature amica: dacia. 61. Palinus: Ita se hunc morbus frig
idus ad calidum ut tempus fridus ad calidum. sed in tempore
frigido mortalior est morbus quod in calido perma
propter iproprietatem pectoralitatem. Itaque eruditudo
frigida pestilens amplius calida. In oppositum quod
prosternit. scilicet: Ad arterie sanguineas et pectorales sunt mis
noris malitia que sunt ex genere colere et
trine nigre. sed pectoralis est frigidum colera calida. Etiam: n
mille coiunctum simili incitat ad furiam. est enim sicut ignis
in igne. Hoc autem in morbo evenit calido cum nam sit
calidior natura. Itaque morbus calidus mortalior frig
ido. Dolum breuiter que morbus autem est simplex. i. si
ne nam vel coiunctus illi. Si quidem prius ita morbus
calidus piculoso est frigido activioris eius qualita
tis efficacia. frigidus. n. minus acutus: sicut plus con
trarie nature quod indicat se. ethica et ea que senec
tutus ita ut decimo de inge. Expone in aqua frigidam
cum doceat ethicus in eum que senectus tanquam amplius
vivente deduci. Si quidem secundo mortalior dupli
citer: aut rōe mollis materie ipsius obregentis calidum
innatum et extinguentis: et ita morbus fridus plurimus
et interdum calidus sanguineus est mortalior calido co
lerico. viii tertio subditur collus febres pectorales picu
losiores fore colericis propter grossitudinem pectoralium et
et opilarionem catam ab illo. vel rōe essentie morbi que
dupliciter: aut quod ab ipso procedant synthomata iteratio
ra sensibiliora et dolor: non enim patiuntur medicum erra
re vel infirmum peccare Isaac se. qnt. Et ita morbus
calidus mortalior frido. vel quod ipsius essentia plus
vite principalis opponat: et tunc frigidus mortalior ca
lido. Et ad ultimum morbi calidi plus frigidis sunt
mortifici eo que iproprietate plures sunt calidi
interentes sui accutate que frigidus est libet in num
ero entibus mortaliorum sunt frigidus propter pectoralia. Ad
primus igitur dolum que febris pectoralis est piculoso rōne
quantitatis materie aut lesionis quam causat in stomacho
cho ut aiunt interficit magis. Ad aliud dicendum quod
nam humana non est calida: sed temperata relatione tem
peramenti ad iustitiam non ponderis ut que fitur et
petit: differentia. 34. Ad aliud iam apparuit ut sic.
Ad aliud dicendum que hoc verum: sed plures mor
bi contingunt valde estate que hyeme. et ideo plures
moriuntur: non autem iusta comparatione obserua
ta. Ad ea que alterius partis iam appareat: et ad pri
mum et ad secundum per solutionem quarti prius.
Propter tertium sciendum que licet in eruditini
bus cordis frigidis absoluente competant calida: in ca

lidis in nō simili erpediūt frida; sed et calida illorū re
 missiva; p. g. primitus id et tertio. xi. oñdatur. scđo
 rōe sulciatur; et tandem q̄les cōpetāt hnic medicie nar
 retar. Propri hmoi h̄mū sciēduz q̄ cuz volumus
 pmutare cōplexionē frigidā audaces sumus ad illō
 cuz medicis calidis cōmittis cordialib⁹. Sz cuz vo
 lumus pmutare op̄lone calidā nō sumus contenti i
 frigidatibus. q̄ sba ppter quā cor eratū et est spūs es
 fatus i ipso existit sba calida v̄z innata non caliditate
 corpori nocitua. vñ cu ip̄si supueniat qd̄ ipsa extinguat
 eo ḡ non sit pmixtū ex medicis calidis: q̄ ppter as
 est vt cōsortent calorē inatu: qd̄ non totū sit earū ca
 liditate: sz ēt cū ppter absolute associata calidita
 ti eaz: possibile ē vt noceat radici. s. spūi q̄zis ramo
 cōfrat qd̄ est corpus cordis. Et iō non iuenim⁹ sapi
 entes antiquoz euacuasle curatione malitie cōple
 xionis calide q̄ est in corde et eius qd̄ ei accidit a pmix
 tione medicinaz frigidaz cum cordalib⁹ calidis cō
 fidentes: si nā fuerit sortis discerne: iter infridatiu
 z et calefactiu ut afferat infridatiu m̄ cordi et ca
 lidum radicale spiritui. vnde illi qui abstulerūt cro
 cū ex trociscis cāphore et blasphemauerūt pmos tro
 ciscos cāphore reddiderūt pauci iuuamēti. Et s̄l et
 eadē de cā p̄cipit ga. i cura emitrītei aque hordei v̄
 ntē piperis admisceri: q̄rto prima. Propriet h̄i
 qd̄ fm̄ scienāu q̄ indicationes 3. pncipali⁹ hic ōz in
 tēdere. vna qd̄ sūptam a Vtute: alia a dispōc: ter
 tiā a pte. Istaz v̄o indicationū pma ceteras obnubī
 lat et denigrat: de inge. 9. marie i passione piculosa q̄
 grā dicif ephimeraz ea nāqz deficiēte vana sunt oia
 q̄ cum sit gd nāle ōz ipsā: ceu nā p̄ similia gubernare
 et ei mō p̄pugnare oī. Oñsio at a dispōne sumpta sui
 sp̄ indicat ip̄ius per h̄nū intentionē: per pte vero cor
 audio et spūs eius inatu: v̄z marime et influentem q̄
 velut eius radix dictus existere. Dicat itaqz q̄ in cu
 ratione aut attendit ad Vtutē: et ita cum ipsa calidis
 pmaneat ac cōsortetur: et frigidis noceat in passione
 eius grā quātūcunqz calida expedit calidoz frigidis
 cōfractoz administratio et marie i corde cū vita inde
 pcedat. Est nāqz ipsa motus cōtinuus a corde i me
 bra delapsus hic p̄ficit calido et noceat frigido: q̄ sp̄
 ritus factor ip̄ius et Vtutū latoz taliter calidis afficit
 et frigidis. Agitur vt sic opus ē calidis. Si at intueat
 dispōcū ipsa curari h̄eat per h̄nū: q̄ ois cura p̄ h̄i
 equali gra aut elevationi ne pdatur in via. Et ad v̄l
 timas egri udines vltime curationes sunt potētes ad
 pfectioez: vltimeqz rep̄loni vltia expediāt eūo: sic
 nūqz in passione calida et p̄cipue cordis cōpeteret ca
 lida: nisi et accēte fortassis cuz calidā intenderet iam
 pl̄us discrasia. Si v̄o p̄fideretur ps̄ puta cor rōe cu
 re cū eius pplexio calida sit: et sic formalis nālis ac ēt
 cgritudinalis frigidis eget solū. Ex pte quoqz cōser
 vationis nālis cōplexionis eget calidis cū ip̄ius fiat
 p̄similia cōfervatio: dria. ii. 6. Si v̄o altera ps̄ itue
 tur cōpositi ut spūs ḡ ē sicut radix: tūc in passione ca
 cordis egetur calidis tpatis non excessivis: eis nāqz
 celeriter resoluentur. Est nāqz alterabilissimus q̄ et
 subtilissimus de distēpantia inequali. Subtilis autē
 sba plus recipit passionē p̄mis febrinū et scđa eadez: q̄
 ppter de cā nō administrāda sunt elate frigida et ma
 rime cu; ei et ip̄ius actui sint h̄ria. Et his d̄ sp̄ositus
 pati celerrime raritate. Adhuc calida Vtutē melius
 medicinaz ad cor faciat puenire ut crocus ostendit,

Sic itaqz tum rōe Vtutis: tu ēt ex pte spūs et cōser
 vationis cōplonis nālis eget calidis frigidis repressis
 in egritudie cordis p̄cipue. Ifrigidis at ppter dispō
 nē absolute et cordis reductionē. Propter huīus
 modi qd̄ tertiu sciēduz q̄ eoz q̄ hic administrantur q̄
 dā sūt simplicia: aliq̄ cōmixta. Simplicia qdā agunt
 q̄ in ouoz vitelli brodiū carniū et vinū: alia op̄le
 gione sicut zedoaria et sticados: qdā ppterate: et ho
 rū v̄o alia q̄ nō educūt: alia v̄o educeat v̄t lapis
 lazuli et armenius: q̄ at nō v̄t biacyct et aurū. quedā
 v̄o op̄lone simul operant et ppterate v̄t melissa et
 buglossa p̄pe q̄ in oī passione cordis Vtutē h̄z mira
 bilē fm̄ oēs ip̄ius administrationis modū et ppterat
 dicis cortex nō lora. Nonnulla v̄o iuuat deportando
 Vtutē medicinaz ad ip̄m: cen crocus et muscus et cū
 h̄ alias ēt h̄nū naturas quedā ptes cordis et spirituuz
 et simplicitate qdā ne dissoluant coadunādo v̄t miro
 balani et liliū. Sūt qdā cordis cōsortativa ne de faci
 li partiat a venenis sicut muscus et doronigi. et v̄l ois
 res odorifera sive calida vel frida cum sit spiritui p
 portionabilis et amica. Sūt et qdā cōposite et ille sūt
 plures sicut tyriaca metridati dyamus et oī cōse
 ctiones in qb⁹ cū alijs cadūt qdā metalloz v̄t auruz
 et argētu et mineraliū pluria p̄ciosiora q̄lia sūt pfectio
 nes de lapidib⁹ appellate iter q̄s nobilior efficacior
 et ppterat ita v̄t in oī cordis passione frigida seu cali
 da possit administrari ē illa quā p̄struxi: cui⁹ efficaciā
 mor exhibita testatur sensus: q̄liqñ v̄t est admini
 strat: iterduz cū optimo vino v̄t muscatello vel alio
 cū opus sit celeriter Vtutē cōsortare ita v̄t teratur in
 vino. tūc. n. meli⁹ a debilib⁹ sumif ac velocius pene
 trat: aliqñ duab⁹ p̄tium vel pluribus vel medietat
 zuc. ro. admiscer vel borogati cū Vtutus nō sic fuerit
 p̄strata et discrasia extiterit calidior: vñ i h̄i cāu es
 ueaf similes ip̄ius h̄i v̄lus nimi⁹ et ppter i illo qui
 fuerit subtiloris spūs et latoz poroz. cū nāqz celeri⁹
 cogeret exalare c̄ signuz: q̄ corp⁹ odorosum reddit
 et in risū cum alicui deducit facie crebriore: vita ēt re
 cedēte: cui⁹ qd̄ hec ē pmixtio: Recipe succi pomo
 rū dulciū despūati luci buglossae dispumat i ana. 3. qn
 qz: doronici corticū citri floz horaginis ro. ru. been
 albi et rv. coralli: limature ebolis ana. 3. 4. spodij ma
 cis gallie muscate: karabe ossis de corde cerui sanda
 loz ru. ana. 3. 3. seminis basiliconis solij mirtilloz
 mellisse coriandri cinamomi galange zedoarie spice
 nardi ligni aloes minutatiz icisi aut cōbusti modicū
 croci oiu⁹ ana. 3. 2. oiu⁹ mirobalanoz ana. 3. 4. be
 rilloz smaragdoz biacyctoz sardonizaphiroz gra
 natoz ana. 3. i. albarz margaritarū. 3. 3. auri argenti
 limatoz ana. 3. 2. et semis: ambre camphore scrū. 5.
 musci. 3. siat elin arte et ingenio ori laudabile. Rem
 ediu⁹ ēt pmptū et ppter cū gs allatos ibecilliare sa
 ctus loqtur et legis sacra suscipiat extat: castoreū ma
 cis et crocus simul terant cū vino laudabili ēt v̄ ore
 aperto in id deducta. Sz circa p̄dicta dubitat p̄tin
 git eo q̄ dictū fit cor ramū existere spūm radicē cum
 videatur ecōtra: q̄ spūs generaſ i corde p̄ motuz ip
 ius et artariaz confractionē generans aut genera
 to pfectius et radicalius. Dicendu⁹ q̄ spūs inatus ē
 corde perfectior et prior cum in Vtute ip̄ius cor sit
 fabricatum cum alijs huiusmodi vñ cum vigore ip̄si
 us spiritus constat fluens. Aut dicendum q̄ l̄ gene
 ranō iquantū tale pfectius extet generato: aliquid in

generato pōt aduenire quo pfectius erit gnānte cetero q; gnāns se h̄z ut ante finē ad gnātūm. ipm ātyt finis is aut nobilior his que ad finē physicoꝝ. 2. Iz etenim si pr̄stantis agēs vt ita patiente tertio de aia. non r̄si hoie pfectior puler quē affligit punctura. Propter q̄tū No ad primū qd dōm iaz visum. Ad aliud dōm q; fmo ga. ē in curavleris t carnis gnātōe q; q dem cū fuerit hūida minus siccis oꝫ curari q; humida reputantur; cū No sicca siccioribꝫ vt acgraſ file illi qd depditū ē. hic āt sermo ē in alteratōe p̄lonis male. Aut dōm q; hāc oꝫ filibus p̄curare in eo q; opus sit p̄lonem sicut mōstratū nālem vbiq; p̄snare. ad aliud ēt qd dōm appet. Concessum. n. Virtutē calidissimis vivificare tpatiā cū indicatio vt principalior suscipiat nō pax ab ea. Ad aliud simplr qd dōm app̄sonsum. Et iz odorisera sint calida inquātū talia cū odor fit sumalis evaporalio cātive nibilomin⁹ suba in qua fundat̄ ens etherogenea pōt fritate amplius vigere vt rosa viola muscus nenusar camphora t sandalus paucā tñ aromaticā sūt a dñio frīa. Sīs quoq; opiuꝫ inquātū amaz aligd caliditatis p̄cipiat; put aut̄ stu pefactiū fritatis plm: dñia. i. 42. Ad aliud qd ēt dōz appet. Virtutē. n. t p̄prie in principaliori princio expedit qd calidis vivificare tpatiā vt vitā ceteris sub ministrant morū: t id est videre excellētes medicorū plus ad calida declinare q̄t ad frīa. Ex his ēt qd ad ea que sunt alterius ptis arguta pōt appere: qm licet plm f̄mones videant̄ sonare q; in passione cordis calida v̄tendū sit frīs: tñ audiendi vt expositum p. A. p̄cipue. Ad aliud qd dōm monstratū. Ad aliud dōz q; frīa exterius apposita non possunt ad cor deuenire sic calefacto nisi prius in medio aliquā recipiat alterationē ad calidū. secus āt si intus administraren̄. aut tanq; in cosu despato potius dispōem insperit q̄t virutem vt sic sortem. Ad aliud q; calida q; administratur nō excellēter debent esse calida sed frīs p̄tracta.

Differentia. i97.

No in apostemate epatis t precipue in sanguineo phlomād⁹ sit pes t nō man⁹ mōstrat⁹. Mā nāq; d̄z fm veterē eūari p̄ p̄tes i quas rep̄it; que aut̄ graui⁹ petīt deorsum sicut leuis sursuz cum bic p̄prius eristat locus. sī sanguis supior subtilis leuis iſerior No ēz̄ius. vñ de som. t vi. M̄rimo tenuissimus q; est purissimus sanguis q; i capite. epar aut̄ cum sub diaphragmate situeſ t pedes sūt inseri⁹ manus No supius. Et fulcīt: qm q super renes dolores sursum pharmacia idigere designat: qcuq; aut̄ i fra dco:sum:aphoris. q̄ta. Rursus q̄ta p̄to. Eave tibi ne transitus sup principale fiat. Is āt sit sup cor qd oīum est principalissimū cū manus phlometur in epatis epate. San. n. educēdus transit p̄ venā a gibbo epatis p̄ diaphragma in cor p̄tensam t demū ad manus t ad reliqua que sursuz ramificatā quod non euénit i pedū phlomia. P̄dalin ibidem. Non oꝫ vt i duas dyametros plongatōem facias: sed in vna tñ q̄ sit dyameter magis longinqua. Cum āt phlomā manus sit p̄tractio in duas dyametros: qm ab epate ad manū concidit dyagonalitas cuꝫ ipsa ex longitudine p̄struat̄ t latitudine. In pedis autem phlomia vna tñ p̄cidit distantia vꝫ longitudo t latitudo: t qz longior est dyametrus que ad pedē ea q; ad manū Amplius p̄cipi⁹ in tegni q; mā ens in gibbo epatis deducatur ad vias v̄rine q; in syma in ventrē non aut̄

ad manū aut pedem. Adhuc phlebotomia debet materie intra venas exīti cū p̄ eam sanguis educat̄ que solū in venis t corde p̄tinet. Mā No ap̄atis iam venas sūt trāgressa in spongiosas p̄tes delapsa i tegni t de dist̄pantia ineq;li. Non igitur man⁹ l̄ pes phlebotomandus aut v̄l phlebotomandus mīme. Op̄ possum vero hm̄i vñiverſi sapiūt medici p̄cipītes in epatis ap̄ate phlebotomari manū t non pedē vñ. iz. de inge. san. p̄cipītur fm dext̄x cubitum iteriorem venā. i. basiliā incidi: q; fm rectū t p̄ latam viā p̄caue vene: que si non appet incida media; hac vero nō appetre reliqua icida tertia. Et demū epate icipiente p̄legminare venas que in dext̄ra incide manu: splene vero ē. Amplius phlebotomāda est vena q; respicit p̄tem phlebotomādā: talis vero ē basilica q; est man⁹. vñ q̄to fm. Basilica cūat quod ē a p̄te sumis iferius. h̄ āt situat̄ epar. Itaq; in epatis ap̄ate phlebotomāda ē manus t non pes. Prop̄t primū sciendū q; qd sit āpa qd ep̄ar qd phlomia ostēsum ē dñis. 95. 47. t. 164. Est āt manus duplet magna: vꝫ adiutoriū sc̄ilic̄a dñines t manū p̄uā que reliquā ē manus magne: ipsaq; minor appellat̄ man⁹: t ita pes duplicit existit de dist̄pantia ineq;li. Ad man⁹ āt t pes h̄ magis audiūtur magni. Prop̄t fm v̄rosciendū q; alig p̄ticularius dixerūt aliq; phlebotomandū h̄ fore venā: que post poplitis iuncturā vel saphenā: t id firmabāt agendū cē cū mā peteret sursū vt caput. Eti. iz. de inge. de cura ap̄atis epatis. Incidere aut̄ iteriore vel mediā aut̄ humeralē venā vel eā que fm genu sen crū: quod fortassis stare nō pōt cū epar ap̄atū trahat ad se sanguinē velut sicia t maxime cū dñie sanguini fintq; illi⁹ vie latiores t direc̄te ita vt pedis p̄pter longitudinē t vias angustiam nō posset phlebotomia sanguinē ex epate efficaciter educere. Adhuc deo:suꝫ eductio ē quedā derivatio hoc āt debet ap̄ati ſienti t nō d̄ ſcō de quo p̄ponit q̄ ſitū. Ad aliud dōz q; nō ē sermo: tūc de phlomia epatis ap̄ati cū ſupius ietigerit ſufficiēter. Sz q; eūo per talē venā vel aliaz ſit considerata idicatione que a p̄te. vñ mox ſubdit a p̄tcula patiēte indicatiōem id h̄ aut ſenſuſ hoc t derivatio quedā p̄tialis. Mō igit̄ hinc ſic pes phlebotomādus. Prop̄ter ieritū qdē ſciendū ſuſ ſore ſondendū q; manus hic aplius phlebotomāda t pes āt qnq;: dcide an p̄ eādē p̄tem vel alterā puta dext̄ra vel ſinistrā: t tādem que phlebotomāda ſit vena. Prop̄ter hm̄i primū ſciendū q; ſimplr in hoc oīs recipio ſentire q; vena manus ſit phlebotomāda: etenī aphoris. 6. In passionibus ſupioribus epate a manibꝫ: i iſerioribus vero a genuū iſerioribꝫ: aut ſup calcaneū icidi venas. Dip. dicere cōſueuit dūmō indicatiōes cōcedat̄ phlebotomāz t pharmaciā in hac editōe pluries dietare: q; ſi oīs cōuenerūt aut̄ principaliores: t marie ſi vigor virtutis affuerit: tūc extrahe qd necessariū ē de sanguine vice vna q; ſi nō p̄tire phlomia in vices q̄ pluri mas tertō i. 4. Et fulcīt q; eūo faciēda est p̄ distātiā mediocrem vt neq; oīo p̄pinq; aut penitus remota ac p̄ viā latā respicientēq; directi qd̄ eūandū: talis vero phlebotomāda ē manus vt anothomia idicatur et nō pedis phlebotomāda igit̄ ſimplicer manus: verūt̄ t si p̄tiores nō ſcribāt pōt interdum t pes phlebotomari bis ſe idicationibꝫ rep̄tantibꝫ ceu q; corpus nō ſae rit plectoricū: sī magis in ſonitū ita vt euacuatiōe non

eget vero deriuatōe q̄ plus mā educat a loco et non labat i q̄ foras: accideritq; ap̄a a cā p̄mitia ut pp̄ casū aut percussione sit et p̄uu et i fieri ac i syma epatis locatū. Et q̄ q̄parū hec p̄cidūt iō absolute p̄ceptū ē manuē et n̄ pedē flebothōari. Propri fīm h̄ sciendū oēs p̄ cipe fieri flebothomā p̄ eandē piez et nō diversū. vñ 13. de ige. Epate i cipie p̄flegmiare venas q̄ in dext̄a manu icidim⁹: splene v̄o eō. p̄mo sigdē q̄rta: basilica dextra ē flebothomāda i egritudine epatis et nō cephalica dextra: ne iterdū et h̄ i errore sequat̄ nos cumētū. et iō p̄nosc. 2. et crisiū. 3. laudat̄ flur⁹ san. n̄ris dextre i phlōne epatis et splenis sinistre. vitupaēt̄ at̄ opposit⁹. basilica. n. sinistra distat ab epate tm̄ et p̄ duas magnas dyametros sieret eūo. Est et epate phlōniās sanguinē ad se trahēs velut sicia et v̄l̄r oē viscerū ap̄a: aphoris. 7. Quare ōz p̄ viā v̄hemēti⁹ educēt̄ eūare. H̄ at̄ est basilica dextra: neq; ē filē de pleure si in q̄ corpe plectorio ente māq; fluēte p̄cipit phlōri de pte opposita cū m̄ior iferueniat distatia: neq; vt q̄ epatis phlōni si adeo sanguis attracti⁹. Propri h̄ i tertiu sc̄iēdū q̄ coiter p̄cipit basilica phlōari cū evacuet ut tactū p̄tes epati cōiacētes. Cephalica ve-ro circa collū et superi⁹. Cōis v̄o mediana nigra purpurea matrix et vena cordis dicta: p̄fesq; h̄az sunt in termedie: q̄rta p̄mi. qd̄ si aligd̄ ipediat: deide media na: et deinceps cephalica. Si h̄ i ēt rebellauerit tibi aut non appuerit ut dem̄ p̄us: ut ferēs piculuz q̄ ali-qñ segt̄ur phlōniā basilice pp̄ artariā et medianē propter nernū cadētes fīm. a. illis. vñ tertio. 14. Phlōma si ētib⁹ possibile ex basilica: qd̄ si nō ex nigra: et si nō ex cephalica. et iō hic appet: q̄re i diuisionib⁹ inbetur phlōari cephalica v̄cl ut p̄hanc basilicā magis et medianā p̄nt̄ dare intelligere: n̄. si. n. explicuiss et cephalicā nullus putaret in ea v̄tilitatē fore aliquā admodū quo aphoris 4. denotat̄ p̄ nebulā rubeā apparen̄t̄ i q̄rta crisi i futara. 7. I3 h̄ac āpli⁹ demōstret̄ s̄z Ha. appendia: Neq; dixit simp̄l̄r q̄ siat phlōia cephalice s̄z adiunxit v̄sq; ad hebdomadā. q. dies q̄ i p̄ncipio d̄z fieri phlōnia de basilica i p̄cessu at̄ si optuerit de cephalica. Propri q̄rtū ad p̄mū d̄dm q̄ q̄uis san. de se petat deo: s̄u sue derelictus nāe cū in oī mixto dñentur terra et aq̄ deo: s̄u tēdentes: ipse tñ calido h̄iectus nāe petit sep̄iū sup̄iora l̄z ei san. q̄ fieri⁹ grossior eo q̄ sup̄ior: nō tñ adeo ēt qn̄ possit sup̄iora petere non pax. Lū. n. vena v̄biq; ap̄if pp̄ dolorē quo cōcurrit nāe cū spirib⁹ et h̄uorib⁹ et ipulsiōne cōfuriōis i q̄ foras: san: et grossior labat in sup̄ius ad extriseca: epate ēt tenet mediū magis corporis oīs. Ad cōfir-mationē d̄dm q̄ bip. logtur de alioz h̄aoz a sanguine deductōe: aut plus ad inclinationē aduertit māe. Ad aliud d̄dm q̄. I3 trāitus siat sup̄ cor tñ mains segt̄ur in iuuamētū q̄g nocumentū. Cum san. et qñ d̄z fieri phlōnia hm̄oi nondū sit corruptus: neq; ēt in suba disseminat̄: vex later alī magis p̄ vena currit in surfu v̄sq; in pte i quā incipit bifurcationē: et demuz ad brachiū iclinat̄: visum nāq; ē iterdū q̄ sanies epatis p̄ cor deriuatur i pulmonē et eō salutē p̄mittēs: V̄l̄r tñ melius si fieri pōt ut nūq; trāitus māe et marie p̄ niciose accidat sup̄ p̄ncipale sicut tactū: d̄ria: 92. qd̄ si alius fieri non pōt q̄ minus deterrēs eligat reliquo mīme neglecto. vñ. 7. de igenio: et primo tertia: ōz maiorē sollicitudinē h̄re de re maiorē iniciente terro-re regendo id ēt qd̄ est sub ea. qd̄ si i flebothomia pe-

dis nō cōcidat trāitus sup̄ cor: non tñ vt oīsū ad ipsam tm̄ p̄sequit̄ iuuamētū vt ad illā q̄ man⁹. Ad aliud d̄dm q̄ nō sit p̄tractio in duas dyametros: sed in vñ q̄ tm̄ p̄stat et in seriori et superiori vt brachij denotat i directū sur̄sū eleuatio. Dyameter. n. d̄z totū corpus cōtinere fīm s̄pius vel iferi⁹ dext̄a et sinistra aū et retro qd̄ h̄ nō evenit. Dyamei ēt q̄ est ad pedes, p̄ tēsa: l̄z sit longior et p̄cipue q̄ pedis p̄ui n̄ tñ alias vt oīsū h̄z p̄ditiones regitas ad elegātes p̄ dyametrū eductionē. Aut ipsa d̄z ec̄ magis lōginq; nō simp̄l̄r s̄z q̄ disp̄o duaz p̄niū capitis vt dext̄e v̄z et sinistre. Ad aliud d̄dm q̄ mā q̄ ab epate ad ventre ducit: aut ad v̄scicā ē altera ab ea q̄ sanguis sub nā eius adhuc mānetis de q̄ p̄ns extat fīmo. Ad aliud d̄dm q̄ i fieri ap̄atis cū prius expeti⁹ phlōnia mā nondū est totalit̄ ex venas q̄tūm ad alterz eius extremū. Aut eūo corpe mā eius qd̄ evacuat̄ p̄sequenta reingreditur vasa et p̄cipue cum stipticis apocrusticis impellunt̄ farmacijs.

Differentia. 198.
Hod supercalefactū sit epitimandū cerusa: oīditur p̄ diafco. dicentē: s̄f olia endiuie mixta cū aceto et cerusa oīb⁹ calidis opitulaf rebus. vñ sc̄o canone. Ad endiuie cū cerusa et aceto ē mirabile epithia ifridādo illud cui infridatio querit̄. H̄ at̄ q̄ epatispetif cuz sup̄calefactū supponat̄ ampli⁹ curatio p̄ficī oīs ūrio. cerusa v̄o frida in fo ei⁹ ḡdu frītatis locat̄ et siccitatis. Rurlos cū epate sit in p̄sun do locatū eget deducēte frītate ad ipsū. hoc at̄ repert̄ tur i cerusa cū ipsa sit frida l̄bīlis. Cōstituit̄ nāq; cōter ex plūbo fri. et hu. i gra. fo. et aceiū qd̄ p̄tibus ex t̄at l̄bīle. vñ fo ha. Cerusa ē v̄hemētis l̄bītatiōnis et magis p̄fundās et marie q̄ cū aceto p̄struit̄. adhuc si plumbū de quo min⁹ v̄t applicat̄ sup̄ l̄bos et renes infridandū vel vasa semiaria dicta s̄z ar. inolota pol lutionē cāntia multo fort̄ cerusa: cū dictū sit eam ut plumbū eq̄ fore frīdā et l̄bītatiōne v̄hemētēz qd̄ plus est cū p̄fundatione h̄re: s̄z plūbū p̄cipif. 6. de re. sa. a ga. sup̄ l̄umbos applicari ab experientia precep̄t̄ oris athletaz p̄moto. Salin: Cerusa cū dissoluta fuerit et epithimata p̄inanet irresolutionē dīnti⁹ opans super locū īglutinatōe sui. In cōmīto ēt p̄tinet dīnti⁹ applicata: qd̄ at̄ hm̄oi cōpetit. Itaq; epate sup̄calefactū est applicāda cerusa. In oppositū sunt oēs aucto. Mecubī. n. inuētū est i simplicib⁹ aut p̄positū epatis medelis calidi qd̄ p̄cipiat p̄ se vel q̄ magis cū alijs ēt conserentib⁹ h̄ac eidē appōi: neq; opantes sit̄ quo audiri medico quodā rūdium excepto quo motus hunc errorē suum pessimū extirpare. amplius cerusa frīdā stipticā grossaz partii non potens ad epate peruenire. sed qd̄ sup̄terius ipsius ipillans calidum int̄cīus obtegens p̄ampliū cōlesfacit: iurta il lud. s. pbl. Plumbū est calidius lana. s̄f rigiduz n. cōlesfacit conuersam quodāmodo et obsedens: p̄fi. s. et p̄cipue quia epate situm est in profundo. Ad buc prohibebit humorum transpirationem: Non ita q̄ epithimandū est super inflāmatū epate cerusa.

Prop̄ter primū quidem sciendū q̄ quid sit epate dīa in tūt. 47. Sup̄calefactū vero dī epate cum amplius eius calidum iuualeat q̄g eius expostulet̄ nā siue absq; humoris vicio seu cū eo mō quocunq; Est autē cerusa medicamē ex plūbo et aceto cōstructum v̄enenosū interins administratū lenitiūq; extērius applicatū. Dico autē cōter: qm̄ i fo secundū

do scribitur fieri et salibus quinque. Interduo vero ex aetate. Eti. Fuit supra plumbum et acetum docet uas uponi albas et hinc compo eius a diversis doceat in idez satis scidit taliter variuersi. Suscipiat namque vas terrenum vitreatum latius interius quam superius et in ipsum acetum fundat accerrimum cum eius sece et quodam uas additum albas deinde lamie plumbum supra acetum spacio quanto digitorum suspeditatur lignis aut panico duriori applicate; dein caps obturat vas optime et sepelias et maxie in sterco re porcino usque ad duas uasis pres et sit in loco tecto non ventoso oio et dimittatur ita p. x. dies. Alio uero precipiunt per quanto menses; tunc curiosus opator apicat vas sapienter: ne hoc pestifero et palitacatio ledam summo: deinde abradat mucillaginem cerusinae super laminas efflorente qua suscepit et manib[us] malaxata lauet in pelui cum aqua in sole et residere permittat: donec ipsa descendat: plurimorum id agat donec alteat oio illa. et n. que niuet melior et estestate summa. Et sic modus structoris eius cois. Num aliqui oes sunt ceruse cum acero: et quinque cum salibus. et interduo sunt modis quam multis hoc secundum. Epithima siquidem seu vispo est medicamentum locale per tubum exterius applicatum. Primo quoque certa. Epithimata secundum bonis medicis que ad ipsam prueniunt egritudinez talia entia ut emplastra differunt in quod emplastra sunt durata; sed epithimata sunt currentia mollia. Unde Sera. 7. Tale est epithima ex his aggregata per triu[m] et extenditur sub digitis. Dimach seu emplastry abscondit: quoniam non administratur oleum multum grossitudini eius. Nosce quoque quod taliter applicatorum quidam sunt in grossa subiecta oio: ut emplastra et calesfactoria sicca quamquam supalligant et interduo in facillis reponuntur: nonnulla in molli liquida totaliter: ut eburo que sunt medicamenta cerusa ei quod ex capite et alijs membris oculi resoluti et illi cuiusplexionem necessariu[m] est primitur: prior certa. Et struuntur ex medicis in aqua sufficienter decoctis: deinde ipsa post expressionem illarum super quem ab alto plecta ut eorum vis perundetur amplius: alia vero media quoque aliquantum neruis in medio ut vnguentu seu massa que oleum seu pinquedine recipiunt. Quedam vero ad unum declinat plus summa ordinem extremorum ut emplastry quod struuntur ex medicis recipientibus in uiscinu quoddam ut certa laudanum vel picem et oleum ita ut possit primis extremitatibus deinde perficitur: deinceps siquidem sometum quod ex rebus fit decoctis vel ex alijs calidis et applicatis reliqua vero attingunt magis extremorum alteri ceu oleum: deinde synapsima seu synapissima melius quod est super prehumerum et atque liquore viscoso pulueris fit alicuius plectio per quod erit epithima ut cu[m] in aqua odoriferas puluis sufficienter iniicias et cordi vel epati applicetur. Propter summa vero sciendum ut apparuit quod quidam filii estruunt medicoz et attentat epithimare cerusa ex serieb[us] salit[us] inducens. Cuius quod defecit cum eius motu tertio et quartio dicendoz apparet. Propter tertium quod sciendum quod cerusa non est supra epat iustam epithimanda simpliciter: aut est comixta cum id sit nouu[m] dogmatis genus medosum et a nullo auditum in antea. Quod ostenditur quod si deberet seruire opus est ipsius virtutem ad epat pruenire: sed non potest cum sit stiptica summa. et ga. grossorum per triu[m]: quapropter cum est desors non penetrat in poros. quod si penetrat non pruenit in poros spuma: neque ad membra principalia. Epater autem est humores: neque est cum alio poterit

penetrare ligido eo quod secundum admixta permanebit in pores extrinsecis cum non habeat se profundandi nam. Adhuc datur quod penetret nocum et seruire cuiuscumque quod de aggregatione est epatis et sube ipsum spuma et virtutem cum extremitate nonosa ut testatur certus unus apposita est naliiter de illis quod liniunt exterius applicata ita venenat assumpta; per modo haec et complexiorum appens tertio. Itidem quod applicatur super principalia et maxie epat de eis aromaticum cu[m] h[ab]et igitur et in tegni. Unde certa primo: principalia epithimata bonum. Sic igitur breviter seruitur tamquam a nullo intelligenti dubitatu quod epat non est supercalesfactum epithimatum quodcumque aliqua cerusa. Propter certum vero ad primum dominum quod intentio Dial. et. Ad. non est quod per scriptum epithima sit apponendum supra epat ut ipsius gratia cum id dicatur in certis in areola operationum et proprietatum in quod operaciones ponuntur primas qualitatibus et ad secundarum cum triplices extent: non aut in areola membrorum nutriti perpter quod ille summae cois exponendum est cu[m] infidare volumus quod sunt extra: et non quod sunt ius ceu epat: tunc enim assert cerusa non solu[m] per se frigidum: sed est diutius aggregatum perpter eius viscositate ide sui genitum super piem faciendo permanere. Neque est hinc dicat. Ad. per statum esse mirabile in frigidando epithima quod aliud non sit mirabilius illo. Aut quod camphora recipiet: aut aliquod alio in gradu tertio frigidorum vel quarto. Ad aliud secundum quod summa appareat per arte[m] et ceterum terapeuticam non soluzio[n]em sumere indicationem curati: nisi a dispone veru[m] non minus a virtute et apte. Num autem est quod cerusa virtute et infusum ledit ut epat. Bandet enim id peruenientibus ad ipsum aromaticis quale cerusa est minime. Ad aliud secundum quod hinc componatur cerusa ex aceto quod est lento mezo: in grossationem tamen et stipticatem acgrit per plumbi terreatem et artificium sicut adipiscit siccitatem: sed enim plumbum sit humidum in suo gradu: acetum siccum in tertio et frigidum in primo cum artificio constructionis ceruse removens humiditatem a plumbis in ipsa ut tamen secundi gra. acgrit ericatio. Neque. Ad. simplificiter dicit vobis subtilitas: sed relatione ut que ex aceto ad eam que sit ex salubre constructa. Ad aliud secundum quod non simile de plumbis et cerusa cum multum dissident in naturis primis secundis et tertiosis. Neque est de epate membrorum principali et renibus principali su[m] plicitate receptum: neque est super liberos plumbos laminam est applicanda: nisi fuerit perforata foraminibus quibusque multi timedo ne carnem impollas ampliori inducat calor. Quod ergo sub ipsa er succiso iunctio fiat fris ut semper: per solarii: umbiliciveneris: per filij: per latagios: portulace: acetosa roseo oleo et humore de re. sa. 6. Excedit enim ut duae sint laminae spacio duorum distantiu[m] digitorum ne mucha ledere[t] tamen. Sitque corio vel alio ad innunc copulate et cum h[ab]et. n. de eas quoniam supercalescut remoue et applicatione non a predictor[um] supponitur lamis humido r[um]. Applicatur siquidem magis h[ab]et per caliditatem vasorum iunctio in quod dominum dicit. 53. Sigma gnari quod renum calor supercalescut est locu[m] motu non peractus et difficitate ibide plus remis: et iusto equitate et terraces stimulant ad coitum. Ad aliud secundum quod arguit cerusam exterius infrigida re quod processum non tamen interius cum omnium sit ea penetrare non posse. unde tertio practice. Si cathaplasmetur super acuta spatia inflammationez eorum sedat et ideo ponitur in vnguentis ad combustionem ignis vel aque seruentis et in ulceribus cancerosis.

Hod bezel seu icisio sup vmbilico cōpeiat ī
 hydropisi monstraſ. Qm̄ ap̄o. 6. Quicun
 q̄ empici vruntur: aut iciduntur t reliq. vñ
 Lōmentator: hydropicos consueverūt medici icider
 plusq̄ incendē. Epidimie qdē. 6. aquosos cito inci
 dere pticos incēdere p̄tinuo lectare capita. ampli
 cura pficitur ex ablōne cāe cōiuncte cū ipsa cōverta
 tur cū morbo. Causa xo coniuncta v̄r esse i hydropicis
 aq̄ que icisione educitur. Eti cōpetit cauteriza
 tio fm̄ albu. vt declarabitur multiplex q̄ v̄r icisione
 difficultior cū ista sit vna solū. Et. i4. d̄ ige. Chirur
 gia i hydropicis sit p̄ iurascissionē. Malin: educit i
 cisione qd̄ cōtristās t p̄ter naturā. Om̄ne at tale lau
 dabile sit euauari q̄rto appārēs de accūti. Rursus
 simile v̄r de hydropisi cū sit apostema qdā vniuer
 sale t de alijs pticularibus. sed alia h̄i multotiens
 egent sectione. Quare v̄le Amplius. vñ tert o. i4.
 Cum sanies ex ruptura dubellati epatis: seu exiture
 erumperet i concavitatē cadens sub siphac p̄cipit cu
 ris incidi apud duo inguina: donec per lacertū apia
 tur siphac taliter vt cēnula itromissa post currat ex
 torsum. Itidē ars imitatur nām cū sit sequela t ipsi
 us imago. Sed nā non pax euacuat hydropicum p̄
 vmbilicuz t seminis meatus quo in vetero aquositas
 vinalis reddebat vmbilico Non enī tunc mingit
 ex vesica sed illo. Et ruptura ē circa corarum initia
 ossē. s. t pudendū. Adhuc preceptū i. 97. ne acci
 dat enōne transitus fieri sup p̄incipale sed illud con
 tingit marie cū hydropuz aq̄ diureticis educit. me
 dicine ēt subductiue cū sint de genere venenire. a.
 Ho: stomachuz ledunt t epar debilitant qd̄ non agit
 icisin. Itaq̄ bezel competit hydropicis. In op
 posituz septimus ē practice ac ga. ampli curatio mor
 bi est ip̄si ablatio: t non alteri adductio: s̄ icisione
 solutio concidit p̄tinuitatis. Et fm̄ archistratē se. t
 epar redditur ponderosū aut spāte vel aq̄ ibitione
 Aut splen ſbit d̄ yaphrā t reliq̄ deorsū spiritualia.
 vñ v̄tus percutitur vehemēter vitalis. Prop̄
 qd̄ hydropico non cōpetit icisio. Prop̄ primum
 Ho sciendū q̄ qd̄ sit hydropisis q̄ t quot lnt sp̄s ip
 fuis t cāe: dria oīsum. ior. qd̄ at incisio ex cocta dria
 oīditur: iſ. i. t. ior. Sub vmbilico qd̄ est vētris p̄
 ip̄le nāq̄ i tria dividitur vniuersis i hypocondriū: t
 que circa vmbilicuz t pectinē ap̄h. 2. Prop̄ fm̄
 at scienduz q̄ alig simpliciter cōcesserunt icisionem
 fieri. Nā hydropicos consueverunt medici incider
 plusq̄ icendere. ap̄h. 6. Qd̄ oīdunt: q̄r itenior cā
 tur dolor incisione ex cauterizat̄ multiplicitate admi
 nistratā. S̄ id non valet q̄r increpando piculum est
 magnuz practie. 7. Eti. icisio penetrat ad interiorez
 p̄tis ventrē euacuans aquā fere subito ad qd̄ spiri
 tuuz legit resolutio t humorū cōmotio. vñ fe. con
 surgit multoties: coctura vero ſ̄. Adhuc. nō sic edu
 cit repente nec hu. cōcitat: s̄ paulati cum cutē non p̄
 transeat: quo t defect⁹ maior tertio apparebit dō
 rū. Prop̄ tertiu aut p̄mitus adducātur fm̄ones
 sanctoz t rōibus cōfirmet deinceps: postea ſitus mu
 sculoz ven. i gbus cadit icisio exponat t tandem mo
 dus icisionis t cauterizationis ſit̄ ſubiungat. Pro
 p̄ter p̄muz sciendū hm̄oi hanc ſeriē de h̄ serapio. ſore
 nos iā vidimus multos gbus factū ſuit bezel: t non
 euafisse niſ paucos ex eis t ipsi qm̄ post bezel v̄ſi ſue
 runt: motu t exercitio t erāt v̄tutes ip̄oz remanē

tes t corpora non erant extenuata multū. pp id ſiḡ
 euaserunt ſicut puto. Qua pp oīz vt non adminiſtreſ
 bezel: niſ i corpib⁹ quoꝝ v̄tus ē ſira t ſanitas eoꝝ
 eſt fm̄ quātitatē necessitatē ſufficiens t nō deſcen
 dunt ad extenuatiōne t macilētiā. Qz ēt cum hoc vt
 adminiſtreſ i hiſ bezel cū cautela v̄helementi: qm̄ cu
 ram⁹ eos t faciam⁹ cognoscere v̄helementiā: q̄ eſt cuꝝ
 bezel t timore i quo eſt moꝝ vt poſtea de ipſoꝝ iſi
 paremū morte. Septio quoq̄ ac nono ēt practice i
 crepādo piculū ē magnū nec adhibendū v̄r: niſ i eo
 cui⁹ valida ē v̄tus. Dauci enī ſūt q̄ a crepādo libe
 rantur. Neq̄ enī aliquē vidi i quo adhibitū ſit p̄ter
 vñū: nec is liberat⁹ ſuit ſupple eadē pfecte. Reſer at
 ga. ſe neminē vidisse cui crepatio adhibita ſit t libe
 ratuſ ſuerit excepto viro vno c̄ valida erat v̄tus t
 corp⁹ corpuletū. Tertio xo. i4. de icisione mirach:
 Scias q̄ pax pficit: niſ in corpe valde ſorti: cuꝝ po
 tens ē hoc mō tolerare t pataz ſitum t minorationeſ
 cibi: vñ oīz vt non audeat fieri: dū poſſibilis eſt cura
 aliq̄. Albuca. quoq̄. ſi nō cōſert medicatio tua cum
 medicinis tūc pſidera q̄r ſi iſirmatio iā cōſecuta ē de
 bilitas: aut ē cū eo iſirmatas aliq̄: p̄ter hydropisiz ceu
 vētris ſolutio t ſimile: tūc caue ne mediceris ei cū
 ferro: qm̄ timor eſt illius. Si at vides iſirmū exu
 berantib⁹ v̄tutis: neq̄ cū ipſo eſt p̄ter hydropisim ſo
 lā egritudo t nō eſt puer: neq̄ ſener: tūc icidendū.
 hec igif ſūt de h̄ maioꝝ ſeries. Prop̄ fm̄ ſciendū
 p̄mū q̄ oīz indicationē in h̄ icisione luſcipe rōe ſbie
 cti qd̄ curatur t dispōis: ſubiecti qdē ſimplr q̄r vir
 tus d̄ ſe ſortis: corpus carnosū iuuenile non ab ali
 q̄ egritudine pſtratum poſt ſalutis cū medicis alijs
 deſpatione poſtens abſtinētiā tolerare ac exercituz.
 Er pte qd̄ez dispōis q̄r in hydropisi cōpetunt v̄tina
 ſeu aſcliti nonat in hypolarcha t ſipania. Malia. cuꝝ
 Adhuc. non ſit ē aquositas rāta i ipſius ea ad infeſio
 na ſumis expellere. Moſce quoq̄ deinceps q̄ egritu
 do quedā ē ſanatiua. i. non bñs qd̄ p̄hibens ipſā vt
 d̄ ſe medicinari reliq̄ ſanatiua pmo ſa cū tertio p̄ima.
 Si iſit ſuerit egritudo ſanatiua hm̄oi realit t ſim
 pliciter dōm q̄ nullo mō bezel competit ſeu ruptu
 ra. Quod monſtratur ex indicationibus pretactis.
 v̄tus nanq̄ aut ſorū vel imbecilis. Quod ſi ſorū
 caranda eſt medicis ut ſubductiuis t diaſereticis in
 gbus ſine piculo cura perſicitur. ſi xo debilis iam
 negata eſt incisio. Amplius ex indicatione ſumpta a
 cā dispōne: q̄r curatio eſt cauſe abcisio qd̄ non ſit ru
 ptura cum hydropisis ſit ex mala cōplexione vel op̄i
 latione ſeu ſpāte in evate vel alijs mēbris ita q̄t tan
 dem compatiatur ipſum vndecūq̄ inopiat: ſicut coꝝ
 cōpatitur in ſe. aliogn non eſſet ſe. primo t pronost.
 ſecundo ſed in ſectione potius morbus occurrit mor
 bo cū virtutis diſſolutione p̄p ſpirituum educationē.
 Rursus vſcera ap̄ata maxime ac ēt ponderosa red
 dita ex aquositas inbibitione ppter euacuationem
 ipſius incisione tendunt deorsum diaphrā t ſpiritua
 lium cetera ſubtus trahentia. vnde dolor t diffi
 cultas ſequuntur anhelitus. ſe. etiam fm̄ Archistratē
 concomitantur t tactum que in hydropisi reperitur
 prava conſinue. propter quod in hydropisi ſanatiua
 non competit incisio. ſi autem ſuerit non ſanatiua ne
 defectus appareat in arte ſacienda eſt ruptura idica
 tionib⁹ obſeruatis antemissis p̄ta cū q̄ ſe id preeligit

abhorrens medicinas quascunqz. vñ Serapio: Insimuntur qd non tolerant administrationē medicinarū solutināz & pugnatiū vrinā & minuentiū aquaz hydropisias: s̄z eligunt sup̄ potum medicina sebel: sicut ḡa. recitat de malente quodā oīa pati q̄z piccari. 6. d̄re. sa. Aut olig evitant medicinas: qz his videtur cura p̄tendi purātes id citius cūone p̄fici: considerētes et in eius robore: vel qm̄ paupes nō valēt moderāminibz vti vel pp al qd rale. Qd si euadāt i fortitudine virtutis coz corporis carnositate: ac alijs iaz evenit tactis. h̄m̄ d̄i tñ medicoz auxilio cura landabilius poterat p̄fici. Propter tertium h̄m̄o scienduz q̄ musculi sup̄ ventrē iseriorē s̄ti octo ex̄nt. quoz gr̄dē duo sub eute locati totū coipiunt v̄trē cipienteis qd a pectoris anterioris circa gladiatā extremitatez s̄m̄ inulos p̄tēdunf pēnis oblogos. Sunt & alijs duo quoz inuli s̄m̄ latū pcedunt cū posterioribus p̄ trāstū angulos p̄stituētes rectos locati sub duo circa pectoris iserius. Alij No secus ossa v̄llig sibi diagona libus occurrit̄es i moduz b̄i crucis. In hōz eqdem positione octo pores duos cōsentient eminentiores existere sub qb̄ nepe latitudinales aut rotundi dicti situant̄: iuuamētoz qnto: vt et greco pelagi libro cū p̄mo p̄ma exp̄ssus qd & alimā. invit cū. a. qnto eūt in terioz: de inge. 6. ac theorice tertio: sub rectis imediatiss locant̄ diagonales sive oblig. Considerans No denuo anibonica sensibili b̄ v̄sione p̄cipi ordine musculoꝝ tactā f. g. Didenſ enī int̄m̄ aliquā eō ūndi ut neque am̄i sensi discerni: a iō diversimode ipsoꝝ pronunciatur siwz: si tñ alib apparet subiunget in his que deinceps. Martes No v̄tr̄is ad interius ipsius pcedenti occurrit̄es primitus vt cutis isentientes: dein sp̄matica s̄finita: postea pāniculus seu mēbrana sub ipsa extensa: dein lacertus mirach dicte: d̄inceps No tunica isima tunicaz lacerti v̄tr̄is: t̄ de mū pāniculus q̄ s̄m̄ veritatē siphac existit qd pitineū sive circū extensū appellat̄ sub quo gibbus stinetur & itessima. Est at̄ hoc m̄sculoꝝ cū his que ipsoꝝ triplex inuamentū. vnum qdē vt eoꝝ p̄structione itessina v̄cifica & matricē qd̄ in eis stinetur cogat expelle re suo tpe. s̄m̄ vt sustentet & roborēt dyaphrā cū pectus et inflatione p̄stringitur & vocis adiuuent tūtionē. Reliquā vt v̄tr̄is augmētent. calorē i alimēti digestionē. Qui at̄ stinuant̄ v̄tilitatē p̄bent ab instrumentis sublevandos cibi soliditatē augē. to ipsius ne cū extendit ei p̄tigerit scissura vel qn̄ ventri icidit̄ inflatio. Propter quartū b̄i scienduz q̄ eūo aq̄ vel sanie s̄m̄ cauteriū d̄z fier i paulatine s̄m̄ q̄. Utus poterit tolerare. Nam s̄m̄ veterē q̄cunqz empici aut dydropici vtuntur vel iciduntur his effluente sanie vel aqua multa & repente omnino p̄reūt cum omne subitum necesse sit platiuum aphoris. 2. Modus at̄ incisionis: qm̄ ascliticus extat rectus aut super sedē eleuatā vt tendantur ventralia: tuncqz ministri late ra v̄tr̄is dorsum cōprimant & consideretur an hydropisias sit ab intestinis vel renibus epate vel spleen. Qd si qdē ab intestinis per tres digitos s̄m̄ latū s̄b v̄mbilico directe facienda est incisio. Si vero sit ab epate in latere fiat leuo. q̄ si a splene taliter a dextro vt eductio accidat per contrarium deinde pellis elenetur ad superiora: ita vt accidat incisio q̄ ea per forent in alio loco quem mirach & siphac: propterea vt ipsa cooperiat descendens foramen postea: ceu

euenerit in ingressu pororum virtutum in vesica; vñ villa nō retrocedit; cū ēt q pedibus suspendet. Serpū emis iter vñā eius tunicā t reliquā; l3 Asclepiades volue rit vñā per resudationē in eadē colligi: nālūm p̄io Ruptura vñā cānula iponat metallina ut argentea vel subtilis; t ēneatur de aqua quantū robur tolereat virtutis quod pulsus indicabit. Sunt t aligū qui ingeniant t currere faciūt aquositatē ad suphā t incidunt paulatī inde: qdām vero i cōhōnez faciūt i osso Alij vero ipm acubus multis pugnūt ut aqua resudatōes habeat plurimas. Octavareo q. 7. practice minos ruptura reputat piculosa. q. ac figdē eiusdē fū Albuc̄a. hoc mō. Qm̄ q̄ntor siant cauteria in circuitu vmbilici vt vñū super stomachū t aliud super epāt; t vñū in directo p. et oris; t reliquā in directo stomachi; t sic quātitas profunditatis cauterij p̄pīqua spissitudini cutis, deinde dimittat longo apto spe ut aqua valeat paulatī transfluere regantqz regimine ipsoꝝ p̄prio; q: si virtus fuerit debilis aut p̄terreas, i ipso cauteria siant pauciora t per vices. ut virtus cōseruet inquantū possibile, t q̄ magis in ipo agere as̄ligit coctura; sc̄qz fugiūt ipsam c̄q̄nulti sup e. m ut tactum incisionē eligētes. Prepter quartū vero ad primū dōm q̄ Hipp. nō precipit simplicē q̄ siat incisio; sed q̄ si siat aqua paulatine p̄sulit educta ne subita euone illius syncopis t mors adueniat. Aut logitur i casu p̄notato; ut cum hydropisie fuerit egritudo nō sanativa. Et ad illud quod inducit per Eōmentato rē apparuit qd dōm. Ad aliud quid dōm apparuit Herbm̄i p̄parat t asclēticos ad iposarticos. Unde subditur H ydropicum. s. hyposarticum non p̄t̄git medico su. icidere. Ad aliud dōm q̄ l3 multiplex expediat coctura pōt tamen fieri successiue t nō oīs vna que c̄uis in ipo fieri plus molestet non tamen quārum incisio vt ostensum in ipso facto eē. vnde si mile accidit ei quod dicetur de cauterio actuali t potentiali: d̄ria. 20s. Ad aliud dōm q̄ fortassis causa p̄iuncta non solum est aqua vel vñā mala dispō i epate cāta vel supposito q̄ cā erit aqua p̄iuncta t tollatur hydropisie unā cā derelicta in epate itidē generat aquā velut goximus cessat se. q̄ fuligo remouetur putrida que ipsius cā erat p̄iuncta; sed non p̄pter h̄ habitudinaliter cessat. i90. sc. cum possit cā p̄cedens remanere que ponit itidē sub p̄iuncta. Ad aliud dōs q̄ non suffic ad curatōcū vt ēneatur p̄iunctas vel qd p̄ter nām: l3 opus ē finiuerēt bene ferre t non p̄ferre tñ sic apparet in alterius duorū capitib⁹ incisione qd euenerit in p̄posito. Ad aliud dōs q̄ non est simile qm̄ ap̄atum cetera cum fuerint evata nō adeo relinquit dispōem prauā in pte qua itex p̄surgat ceu dereliq̄t in epate vt visum p̄us. Est ēt modus ap̄atis hydro- p̄isie alius ac aliter iductus. Ad aliud dōm q̄ aliquā ers nō imitaf nām: d̄ria. 164. cū aliquā ipsa potentior sit nā. Neqz euones aque p̄ vmbilicū facte aut p̄ ru- pturā circa iguina t anūlū p̄prie facte a nā vincēte ac nāliter se bñte: vñā potius synthomate ponderis stimulata qd oñdit eaz exitus prauus. Ad aliud dōm q̄ l3 regulariter p̄cipiat enitari transitus sup mēbrū p̄cipiale quamū possibile; iterum tamē p̄mittit cū materia non fuerit corrupta t pue quantitatib⁹ citoz p̄transiens. i97. Et quo et moius s̄ quāf iuuamētuz q̄z nō documentum: quod sit cum aqua diureticis eductif. Nam qucdam eius pars per epāt transit, et reli-

Quae fortassis subtilitate sine eo deuenient per venas ad renes in rta illud apho. 7. Quibus scūqz inter renes & ventrē rē. Si ēt p subductiva ipsius aliquid ascēdat ad epar in vapores redditur dissolutū ita ut n̄ taliter ledat. Medicina similit̄ l̄ non s̄nt venenoſe & proprie violēte remissiores eligātur: earūqz corrigitur malitia: cuz epar confortantibus: ut spica: eupatoria endivia & adib epate.

Differentia. 200.

Mod fluxus ventris in principio morbi factus sit cōpescendus ostendit q̄ ille cohibēdus ē quo nihil effatur benigne: neqz vi nature sed synhomatice. h̄mōi ḻo est fluxus in principio & filiis evacuatio. vnde apho. prima: Lū incepit aliq̄ egritudo nullū eoz q̄ exterritū rōc nāe evacuatur: sed sunt vniuersa synhomata dispositionū p̄ter nām in quo nāqz tpe grauatur ab egrotatiis causis nā: & est humorū indigētio nihil evacuari benigne fit ipos ſibile. Amplius qd ordinē conūpit nāc oꝝ cōpescere cū bonitas fit in rebus ppter ordinē. n. metapb. S̄ id agit fluxus talis: Primitus eni evacuat cū oporteat digestionē antecedere: ſeg ḻo discretionē & deinceps euionem. Da: ibidē: Enīs hic cōmittit op̄positū. Itidē qd est malū p viā cause & signi oꝝ abſcidere. talis ḻo est pretactus. Et si nāqz signū creticū & cā pcedens digestionis signa cū nunqz in principio appearat h̄mōi bona nāqz signa non mor apud. ventrē apparent q̄ ḻo cretica ea que digestionis accidētia mortē denotant aut prolixitatē egritudinis vel recidivationē: cristiū p̄mis & aphoris. Eti: quod nō pōt in minus neqz in maius poterit multo amplius. sed nā non pōt in principio morbi motū inducere alterationis. quē facilius est cauſare q̄ motū expulſionis & localis exiftit cū i motu locali: ppter recto mutet locus fm totū. In motu ḻo alterationis fm ptes magis de gnatione primo. Id aut in quo nā non pōt est cohibendū: cum fit ei ſrium. Rursus si cā d̄z phiberti & effectus: cum plerūqz ip̄mat amplius eeu in p̄posito. Sed cā d̄z phiberti vt morbus: ergo & fluxus qui eius est effectus. Sunt eni accidentia morbis cāta: ppter que oꝝ fluxum in principio compescere factū. In oppositū q̄ precipit septimo practice q̄ quando conturbatio & anrietas fine colerica passio acciderit non occupādum aut putatione q̄diu virtus fert validā & evacuatio modi terminos nō trāſgrediatur i mo potius adiuuandū cuz aqua calida & oleo dulciū amigdalaz quatenus ſtomachus a ſupfluitatib⁹ purgetur. Qd fili erit i vētris fluxu obſeruandū cū affo cietur eidē. Adhuc quod est signū bonū & res iunās non est cohibendū. talis ḻo est fluxus i principio morbi factus. vnde tertio. io. Lū accidit pleuretico diuerſitas in fine als fluxus ventris significat q̄ epar eius debilitatū est & maliz est valde: & eſt i principio ſu signū bonū: imo eſt res iunās. Eti: ſp̄tu ſm bip. fi continuo appareat inchoantē abbreviat: fili & fluxus in principio factus abbreviabit morbus cum v̄riqz materia educatur morbi. Malin: quod medi cum excusat ab eius ope non oꝝ abſcindere. h̄mōi vero est fluxus in principio p se factus cū medicus eva cuet in principio non rarū. Rursus quod educit hu. ſuffocantes ſu quantitate aut extinguentes ſu qualitate: ſeu v̄tro qz non oꝝ compescere. hoc autem vide tur hic fluxus efficere. Itaqz fluxus ventris non expedit in principio morbi cōſtringere. Ppter p

mum. No ſciendū q̄ fluxus eſt humorū p corpus trāſitus ex centro marini versus circumferentias factus qui aut ventris eſt aductio: ad cuius conſeruentiam p intestinoꝝ viā. hic aut aut a cauſa fit exteriori vt aere vel aqua ſeu terra & v̄l a continente. aut a cibis vel potibus & ſimpliciter ab indebita ſex cauſa necessariarū administratione vel ab interiori & a ſolutione et continuo & hoc aut ab humorū aliquo quatuor & maxime a colera: vel a mēbro vt a cerebro ſtomatico in testinī mesaraicis epate & ſplene & ſimpliciter a toto corpore aut eius aliis cibalis ex indigētione cauſatus qd fit ppter melam pplexionē ſtomachi & intestinoꝝ ſimplicem vel cōmūtā vel a mesaraicis cū epate non valentibus attrahere aut a cerebro catarizante. Aliter ḻo humoralis & ille multiplex exiftit fm diversitatē humorū in ſe adiuvicē ppter cū humorum interuenient cōpofitio cum membris: vt apparuit tertio: i6. Et at fluxus qui morbus alter accidēs: eſt fili & alijs cū ſortitudine v̄tutis: alter ḻo cum debilitate. Et demū alijs creticus nālis & alijs synhomatus Quid aut fit venter: dīa oſdit. 53. Principe aut ſumitur hic ppter vñū extat de quorū morbi temporibus quod qd fit & quot dicāt modis oſtem. 106. & 107. Morbi ēt ratio: dīa monſtrata. 72. ppter fm vero ſciendū q̄ aliqui dixerunt ſimpliciter fluxum hunc fore cōpescendum cum nil evacuetur naturaliter & benigne: verum synhomatice ſtumulata natura magis. Alij ḻo non eſſe conſtrigendū cum mām morbi educat quoꝝ, positioni deſectus & motu uox apparet tertio dicendō cum fm quid dictuſ ſimpliciter enunciat. Ppter tertiu ḻo ſciendū q̄ fluxus huiusmodi eſt aut morb⁹ aut accidēs ſicut magis quē ſum petit. ſigdem prius non eſt cōpescēdus niſi int̄m pcedat vt v̄tutem pſternat: ſicut et fluxus cōpescunt creticī. vnde Dā. in apho. Si q̄ mul tum tps: neqz vomitum: neqz ſolutionem babuerit & ei ſubito eneniat videndū ne conſtrigere ſeffines. q̄ bic corpus pratis purgaſ hu. Quare primo lēda: Sanus q̄ non exercitāt multotiens eſit virus & ſanit que ſibi purgatio & evacuatio eſt laudabilis: Et hoc enī laritas remouet q̄ ppter dimiſſionem ppterigerat exercitij. Si ḻo eſt accidēs aut eſt cibalis ex indigētione cōſurgens vel humoralis. Si quidē prior cū his q̄ vētris & intestinoꝝ pcurat digestionē interius ſtromifis aut exterius applicatis leuiter pplexēdus: q̄lia ſūt cōtemporata ſufficienter ſtipita & ab ſynib ū: maſtr: ſpica: cithonia: & ſimilia. s. terapē. Si at fuerit a mēſaraica epate vel cerebro cureſ cū illoꝝ conſortatio ne fine fit ex malitia cōplexionis vel aliter aut i locis tradit operatiis de qb⁹ propria ſūt paſſuile enucleate ſpicanardi ſticosdos arabicū & riloaloes. Hūc enī ſalſū compescere oꝝ cum inde virtus pſternat & de materia morbi nihil vt ſic educat. Si ḻo humoralis extiterit aut eſt cū multitudine humorū excedenti aut qualitate intensa vel traqz ſuppoſita virtutis conſtitā: & tūc huiusmodi fluxuz non oportet compescere ſaltem violenter: ſed magis blandiendo: demū ne materia ad aliquod membroꝝ decurrat principalius mortē aut apa vel qd ſimile inducens: cū hoc ēt alijs qd de materia evacuator adhuc ipſa quanta excedēs & qualis acuta. q. ſuriōſe digestionem non expectat & proprie cuz fuerit ex colerico genere mobilitate ipſius pernicioſa. Virtus enim aliquando ſortis cum

multa sensibilitate pcepto nocturno ut indiscretus bellator mouet nimis de se confidens. Si autem virtus fuerit debilis et fluxus quicunque cum cantela et paulati oī ipm cōpescere primū virtutem seruando et fluxui fūm ptem blandiendo. Non. n. solum oī saltem incipientem cōstringere: sed et canticū cum virtus non tolerat cōindicatio. n. sumpta ab ipsa oēs alias idicationū obtundit ut sermo significat terapeuticus non. unde pmo q̄ta. Ip de quo magis solicitanduz est virtus. ipsa. n. curatrix ē et non medicus. Qn. n. saltem cōpescitur sp̄s conservat amplias cū in omni cūnatōne resolvent facillime ipsoꝝ subtilitate. Quod autem crescas et v̄l fluxus oīs cum sup̄fluit virtutem dissolvēs debeat cōstringi: q̄to notaꝝ prima. Sile nāqz ve v̄ de aliis fluxibus; vt de eo q̄ ventris. Intus q̄deꝝ re strictōe electuarium q̄plū efficeri construxi. Recipere nucleop̄ granop̄ vue silvestris fructū: canis rubei ericiꝝ eius: nucis cupressi stercoris asini copre et leporis se. plantaginis cineris spongee encaustri scri ptoꝝ ana. 3. 4. masticis thuris minutis gōmi arabici dragagenti myrrhe acacie myrrabi sumach ramech: se. nenusaris berberox cimini et ameos tostox in acetato infusoꝝ gallax cortici granatoꝝ balaustriꝝ corali rubei ſang. drag. boliar. terrefigillate luti stelle muriae ana. 3. 3. spodii se. papa. al. et ni. se. iugami al. se. portul. se. aceto. se. end. lactuce se. bibli. renbar/ bari toſti parum ana. 3. 2. et se. pilloselle: caude equine corrigo le hypoquisticos herbe marie et peri spi. cenardi maratti se. apii carui se. levisticuſ anisi ana. 3. 2. carnium cithonioꝝ. 3. 5. nesvillorum sorbarum pitorum silvestrium ut granorum granatorum cornarum ana sc̄. 7. omnium mitobalanorum dulcoratum adustoꝝ ana. sc̄. 5 karabe sandarace capilloꝝ ros. ru. ana sc̄. 4. opii croci castorei casieligneae camphore ana. 3. 2. fiaſ zuc. electuarium rebus sufficienter contritis: Propter quartum v̄o ad primum dōm q̄ euacuari aliquid vigore nature et benigne potest esse dupliciter. Aut simpliciter et ita nullus ē talis in principio perueniens fluxus. Aut fūm quid tam q̄ malum expediens necessitatibus tempore: et ita potest modo aliquo fluxus in nature factus et cūans qd benigne. minus. n. id malum q̄ materia restrin gatur et maxime cum fuerit multa et acuta timendo ne ad aliquod membroꝝ tāqz percussio declinet p̄cipalium p̄prie cum non euacuator aliunde virtute ēt ostante. Ad aliud sif̄r dicendum q̄ ordo non corūpitur absolute nāe. sed fūm qd magis l3. n. aliquid p̄ficiatur aptius simpliciter: necessitate tamen impellente pot aliter v̄tūqz p̄pleri. Ad alind dōm eodem modo q̄ melius eligenda recidivatio ant egritudinis plixitas q̄ recursus māe ad aliquod principalium et l3 illud sit tanqz simpliciter malum. Ad alind dōm q̄ aliquando nām non videtur aligd ēt minus posse q̄r non toto sui viatur robore. Cum v̄o v̄titur in se ipsa collecta poterit quod maius vt appareat in pulsū formicante spississimo et vermiculante iuxta mortem victa virtute fēcō qd demū vertit in eaꝝ cū est nimia virtutis incensio et oī aduentus perditōi p̄oximus primo secunda. qui quidem videtur minorē virtutis imbecillitatem spissu monstrare. Pulsus enim magnus simpliciter coniunctim tres causas expertit contentivas: formitudinem virtutis instrumenti: obediētiā: et necessitatē. Qd si ipm reddatur iobedientis pul

suo siet uelox. Si v̄o cuꝝ hoc v̄rtutis occurrat debilitas erit spissus. Quod si plus spissitudo augmetetur efficietur v̄niculosus. Et si magis hac augmetata et virtute p̄strata efficietur formicans: et deinde virtute pigritata ob debilitatem mouere remittet v̄tūqz spissitudo: et pulsus itidē constituetur v̄niculosus a debilitate virtutū significās maiorē p̄ ori. Et demum ea per amplius imbecillitate mouere perterrita: fulcita tñ in seipsa cogitur pulsare: ita ut pulsus efficiat tardus: et tñc adest incendiū virtutis nimis et aduentus p̄ditioni paroxismus: p̄mo secunda. Si iunt enim aliquae p̄cussions morose: sicqz aia exalat confestim. Et hoc quoqz apparet vera concordia discordantium. Scribitur enī in pulsū introducūt formicantem maiore debilitate virtutis monstrat vermiculante ide pulsū p̄pendio ecōtra: que ēt diversitas inserit primo secunda. dicendū q̄ aut is vi efficitur synbomatia. Ad aliud dōm q̄ effectū non dō prohiberi omnino si conferat adesse vel ad destructionē cause sicut enī fluxus aliquo modo tollit cām et morbus. Ad ea ēt que alterius partis iam v̄tūqz quid dicendū ap̄paruit. Ad primū tñ q̄ fluxus ventris ut oīsum in casu non ē p̄hibendas et proprie cum aliquid materia euacuet male virtute constante. Ad alind dicendū q̄ illic. a. per principiū intelligit spaciū triū dies rum et nō vñ de temporib⁹ quatuor morbi. vel dicendum q̄ materia illa cum mouebat ad apostemam mul ēt repetebat quasi sponte ad euacuationem ita vt ea tendens ad apostema delabatur tandem ad illa q̄ fluxum inducebant. apate ēt nondū perfecto magno quod aliquando consperit: dñia. i92. non tamen simpliciter bonum in alijs vt in qbus materia esset iam collecta omniaqz. Ad alind dicendum q̄ cōtinuo sputum apparere denotat p̄incipium prout dicit spacio triū dierum: et non fūm q̄ notet tempus quod ē morbi exordiū. Aut nō est similiiter de sputo ad pectus et fluxu ventris ad ea que inde euacuatūr cum sputū egrediatur primitus indigestum continuo. non sic at de ventris fluxu omnino. Ad hinc etiam quantūqz cōcludat iam apparuit. Scitum est etiam q̄ euacuatio fūm artem similiiter laudatur in morbi principio: non autem apud naturam. Et similiiter vīsum qd ad aliud dicendum.

Dod dysenteria ex sanguine facta sit alijs de terioris curationis oīditur: Quoniā illa pafio deterius curatur i qua humor euacuator qui est familiarior et nāe p̄pinquier. hic autem ē san. clementorum secundo. Adhuc morbus iproportionalis deterior est p̄portionabilis iuxta illud: In morbis minus et reliqua: dñia. i79. sed san. iproportionabiliter se h̄z ad dysenteriam causandam cum ea sit intestinorum scissura que ex aliquo causatur hu. acuto qualis non est sanguis cum sit calidus ac humidus dulcis et mittis. Iraꝝ peior est curatione dysenteria ex sanguine causata. Quod autem ex phlegmate falso deterior scribitur aphor. tertia. Ruisus egreditudo causata ex humore resistente educationi deterius curatur fibi opposita. Huiusmodi v̄o phlegma cuꝝ sit frigidum viscolum. Idcius itaqz curat. In oppositum q̄ dysenteria sanguinea et phlegmatica curationis sunt leuiores quia p̄no. Secundo Ad āe sanguine et phlegmatice sunt minoris malitie quam colere cutiū et ni. que aut tales morbos inducunt cure facilior-

ris. Quod autem quod sit ex colera deterioris sit cure monstrum: quoniam dysenteria est excoriation. Ipse vero catur ab amaro acuto. hic enim proprietas est sua. hinc autem est colera. Eti: ea est calida tenuis penetratina: quod autem talis excoriationis est marie inductina. Ex colera igitur in curabilius est dysenteria. In triuim quod subtilis cito soras educitur. que autem dysenteria hinc curabilius est. Quod autem ex melancolia ut deterioris cure videtur: quoniam morbus ex humore amplius nam contrarium deterrimus curatur. talis vero est melancolia cum sit frigida et secca: natura siquidem humana ea. et huic. Malum: morbus causatus ex humor diffusio: is expulsionis a corpore difficultius curatur. Huiusmodi autem est melancolia cum sit terrestris grossa mobilis cum difficultate Itaque deterior hec ceteris cura. In oppositum: quod spleneticis dysenteria superuenies bonum: aphorismo. sexta splenética vero passio extat melancolica. Rursum sui frigiditate siccitate ac pecticitate his pretibus congregare ac confortare. quod autem hinc opponitur dysenteria. Malum: melancolia nam proportionat intestino: quod vero tale positum sterrens minus. Si acillime igitur curationis si contingat est dysenteria ex melancolia causa. Propter ipsum quod sciendum quod sit dysenteria: et quod vera: queue et metaphorica et quot ipsi modi dia videbis potest. Dysenteria vero intestinalis causa siquidem a causa exteriori seu a veneno seu farmaco effrenante venenoso et ex sece quicunque et ac falsis et acutis. Consurgit et a causa interiori sicut a melancolia et proprie adusta ab emissione cancrena in intestinis quod dissolutione discernit san. melancolici ex colera et phlegmate falso et vehementia infirmitatis villositatis. cum enim eradicatur vulnerat ex apertis ruptura. Non quoque te rapet. non nunquam contingit ex venax scissura cum sanguis in eis extiterit nimis. Attenuant enim et disrumpuntur san. abundantia. Sunt et alii dicentes eam a colera contingere prassina et eruginosa. Propter enim vero scientiam aliquos dixisse dysenteria deterior curatione sole co-surgentem a melancolia colerica eo quod ipetum habeat et qualitatem prenabilem et perniciem. Sed id ut ostendatur non valet cum hec breuitate sermonis per melancoliā colericā oculis audiat melancolie modos inaurales. scilicet hunc quidem solū exprimens veluti famosior magisque contingentem cum ceteris colera sit huic paratio adustioni sui caliditate et siccitate ac subtilitate. Ad melancolia tamen melancolica ut ostendatur ac impetuoso et effrenio existit per hunc modum in natura melancolie non minus audita. Quidam et differunt illa sole deterioris cure que ex colera causat prassina et proprie eruginosa cum eruditudines facte ab eis sint incorribiles corrumptentes caloris naturalis formam specificam seu venenorum colligunt tertio. quibus domini quod si dysenteria causaretur ab istis et proprio ab eruginosa deterioris ut appareat: immo impossibilis foret curationis: non tamen aliquae autenticae reperio scribentur ex his dysenteriam causari: cum est negatur ab his febrium quanto ab ipsis morbos generari mor enim sores emittuntur aut corpus corruptum: ut dia ostendit. Propter tertius quidem sciendum quod deterior curatione est dysenteria illa que ex melancolia dicta melancolica. unde ephorismorum quarta: Dysenteria si a colera nigra incepit mortale. Quod et ratione firmatur: quia illa peior curatione que his qualitates magis effrenes et nature humanae contrarias simili-

terque acutiores. Huiusmodi vero est que a melancolia causatur melancolica. Ebulit enim et fermentat terra inducens ampullas ut iura ebullientia et acetum a qua sugiuntur muscae et aialia illa non gustantia: nalius secundum interiorum tertio: de inge. i. 4. et apb. q. rto. Primum quod prima ponitur duplex et ipsa: Quoniam autem est ex adustione melancolie nalius grosse vel subtilis: quod autem ex grossiori difficultius resolutus a membro reliquo. unde ibidem: Illa quod magis est acris et deterior existit. ipsa est genitrix ex adustione subtilioris melancolie. Sed tamen si in ipsis principio auxilio postea fuerit citius medicamentum recipiet illa. Que vero super terram minus ebulit tardius perimit: sed ad resecandum et artandum et medicamentum recipienda effrenis est magis ut visum dicitur. 32. Amplius illa est deterior sanatione quod in nullo distat a cancro ulcerato cum hic sit corrosus insanabilis est in exteriori situ super quem prius remedia aduenire tangentur et permanere. talis vero est dysenteria causa ex sellene. apb. 4. Hanc vero cossicis in malitia illa quod dicta est contingere ab emissione in intestinis cancrena et san. huic huic admixta causata. unde. 9. theor. Sunt hec duae species pessime et mortifere marie si humoris contetur setor: Nam humor adeo sevus et perniciosus non nisi propter causam genitrix maximam nam extendenter ultime. qui autem talis ei aduersatur et maxime cum effectus proportionetur cause: que igitur ex talibus huic dysenteria certe ris existit deterior curatione. Post hanc vero peior illa que contingit ex adustione colere ru. in melancoliis amque conserve. hec enim se est malitia et velocioris corruptionis quam phlegmatica et sanguinea melancolicis etsi phlegma vehementer existat adhesio colera iam ente assitione iminuta: que malitia tardioris sunt illa et impedimenti: verum tamen est susceptibilis curacionis melancolia melancolica: primo prima. Quod quodominus minor harum melancoliarum secundum ordinem in se malitia cum ab humor generetur vel minus seu. Bene ratum enim aliquam genitrix obtinet nam aut subtilior quod citius potest educari ex parte seu qui colere. deinceps autem difficultius et phlegmate falso facta: ea etiam que ex colera. Unde aphorismo tertia pronunciatur difficultima dysenteria: quoniam humor colericus sui subtilitate exitum facit. phlegmaticus autem sua permanens viscositate ac adherentia quam amplius ulcerat falso sed sine sibi adiuncta. plus namque nocentia est phlegmatitis ex parte viscositatis adherentis quam eius oppositus: qualitatis phlegmatice minus mordentis acute. Sic itaque post hanc colericam: post has vero ordinetur alia ab humor vicecumque corrupto generatur melancolico ut innuitur his: aphor. 6. Quicunque spleneticis dysenteria superueniens bonum cum ipsa fuerit brevis temporis moderata. unde tertio. 16. Cum autem melancolia non ebulit: neque odorem his acerosum tunc est superfluitas melancolica quam expellit natura et speratur cum ea sanitas quoniamque: deinde que ex vehementia infirmitatis alicuius viscositatis vehementer phlegmatice minus mordentis acute intestinis creatur: cum phlegmatitis vitrei in viatico. Ad hinc namque separationem gradus sequitur ulceratio cum pellicula iterum educatur et dolor causatur. Quare modus ipsum superfluos curreribus ac transcurrentibus ideo: demum vero que generatur ex sanguine difficultius est curatio: que rara fore puto: neque exanguis in propria per-

manente nā: qz sic sorsen dysenteriam magis gnabit epatica vel eidem consimile. Cum, n. vena scindit i testinū malignatur ita vt virulentia velut in solutoe continui criteriori ptingit: qz modus ulceratōis cāetur. Que āt ex apatis ruptura cātur difficultorē curationis aut levioris existet fm quantitatez ipsi⁹ eius qz materie malitiā: et similiter que ex venenosis et se cibus generat serosis acutis. Sic igitur appet qz de terior dysenteria est que ex melancholia colurgit melancholica; deinde ea que ex colerica phlegmatica et anguinea melancholicis: et postea que ex phlegmatica salsa. post que a colera; deinde que a melancholia: et ea que ab adherentia viscositatis vehementi: et tandem sanguinea non adustis: et que ab apatis aperitura et alijs fm eoz maiore cām et minorem. Sed h̄ id vī quod dicitur de colera nigra: et per Malia, t. A., ponētes deteriorem fore amplius melancholiā generatōz ex adustione colere amare q̄ nigre. In h̄iū qz in eo qz colera nigra dicitur sicut intestinū irreme diabile a colera nigra ulceratū difficulter vō auxiliabile a slava colera. hec enim minus deterrens priori Dicendū qz rōne cīte impressionis deterius nocumē um sit ex melancholica colerica. Ante qz a melācholia minus grossa: deinde ab illa que facta ē a grossiori melancholia: et demū a sanguinea et phlegmatica differenter tamen. Ex parte aut eradicationis deterioris tertia qz secunda et prima cum alijs vt indicatur primo prima. Vel ad inductōz secundo Ba. dicendum qz non comparatur melancholia v̄ta melācholia ad melancholiā coleriz: verum illa ad coleraz amaraz non v̄slam. Sed eti. dubitare contingit. Lo tingit enīz dysenteriam mortale simpliciter fore si a colera incepit nigra. In divisionibz vō scribitur qz dysenteria causata ex melācholia est mala cronica ex eius egestione terra ebilit et odor inde odo ratur acer: cuius quidem excoriatio si antiquatur nō sanatur. Innuitur ergo qz in principio si presto auxiliū affuerit valeat curari. Dicendū qz si dysenteria incepit a selle nigro iāqz pcesserit int̄m vt vlceref in estinūz fm Lōmentatorez vlcere cancrolo: eas tunc non possibile sanari. Aut dysenteria causat ex maiori quantitate et minori similiter malitia. Propter quartū vero ad primū dicendum qz dysenteria sa quinea facta excoriatio: lz euacuat san. eius tamē quantitas est pauc. Si āt eēt multa eeu in epatica evenit aliqua: iunc quidē: hec eēt deterioris curationis. Ad aliud dōm qz ille ap̄ho. fm. Lōmentatorē locuz habet in egritudine complexionali: velve ruz extat cū san. egrediens fuerit qz multus. Aliud āt vt apparuit concedendū. Ad aliud aut dicendum qz lz vex convincat in proposito egritudines sanguis et phlegmatis: lz sint salutiores rōne qualitatis colericis et melancholicis: sunt in detiores rōne quantitatis suffocationes celerins inducentes cuz amplius abundant in corpore. Ad aliud dicendum qz lz colere insint ista: non in pluribus hu. dysenteriam inducit sanationis cū inter ceteros humoz sui subtilitate ac levitate facilis ex corpore ac alterius possit educari. Quare vide si penetrat in h̄iū pōt illius revellit ratio per uader in oppositū adducta. Ad alia duo dicendum qz melancholia hec non h̄z subam corruptā et qualitatē depravatā cum sit naturalis minimeqz intestinis h̄ia: lz brevioris animal constitutā vñc:

vñc. 2f. Ad aliud dicendum qz dysenteria que spleneticos curat non generatur a melancholia sena: vñrum ab aliquo humorē vicunqz iam in melancholie corruptionem mutato vt ostensum. Ad aliud dōm qz h̄mōi melancholia cū fieri incipiat in naturalis acqz uit a credinem: qz cum ipsius vt terrestriate ponderosa vlcus ingerit intestino. Ad aliud etiam per hoc et prius quid dicendum apparuit.

Differentia. 202.

Vod in dysenteria epatica cōpetant stiptica monstratur per viaticum et septimū practice precipientem in ea stiptica exhiberi non pax eleuata: vt trocicos de karabe eti rob granatoruz mužoz aqua portulace berberis et binōi: ac etiam qz spuro san. conseruentia. Rursus dysenteria h̄ flatus ē quidam: stiptica vō cum condensent et impellēt eū dem compescunt et marime vntate curative. H̄ic in ceteris epatis passionibus in quibus non in videtur cōpetere vt h̄ stiptica precipiuntur eidem admistrari: apparen de inge. ita vt et resolutiū matutini illius sint admiscenda. vnde primo quarta. Cum hora fuerit resoluendi ap̄ata epatis et stomachi non debes dimittere quin stipticos medicinas bonū habentes odorem admisceas. Quod fulcitur a minore. Et fulcitur qz illa competunt que inspissant et compescunt sanguinem subtilem fluentem ab epate q̄lis ē san. aque loture carnis similans. vnde interiorū. 5. Cum videris egestiones vel nouiter occisarum carnium loturis assimilatas certa sit cognitio passionis epatice. Sed hoc agunt stiptica. Rursus: cum eductio alicuius nocet: illius retentio confert: ppter rōe: h̄rietatis cure sed quod educitur h̄ obest cū sanguis et spūs evacuentur qz vite sunt cā. Prodiderit igitur eius retentio. In epatica itaqz dysenteria ppetunt stiptica. Oppositum tertio sedecima. Adhuc quod epatis triat ac ipm amplius ab eū semouens nā et mām in id ipsillat et dēsat ipsius phibens expiratōem non pserit in h̄mōi egritudine. talia vō sunt stiptica cuz fint frīa in grado tertio. in dietis vlibus. Et firmatur qz meatus epatis sunt tandem angustissimi tanqz capillares entes villi. Adhuc cū epatis velut san. congelatus primo prima: qd ipsū amplius deniqz gelat lesionē non parvā id cogit et currere. h̄mōi vō stiptica cum frīa sunt pñciata. Nō igit̄ i tali morbo ppetunt stiptica vex poti⁹ ap̄ua. Proprius pñm qdē sciēdū qz vt nomen dīgnat dysenteria ē flatus cū itclinoz rasura. discisionē nā qz denotat intestinalē. Eti. teron intestinū: inde entertia. i. intestinalis qz tripler existit. Una qdem cuz pīn gendo quedā super itclina existens excessī. Alia qz membrana superficialis iterioz ipsoz educitur. Tertio vō cū sba ab adū intestini: ap̄ho. apparet. 4. Et h̄ iurta rōem vocabuli appellatur dysenteria proprie. Qm̄ epatica dicta dysenteria metaphora dī ampliū cū rarissime in ea excoriatio intercidat. Et iō iteriorum quinto plures medicoz decepti hanc. i. epaticam estimant dysenteriam. Et āt ipsa sanguinis pūri cui nō admiscetur egestio: theorice. 9. Secundū quosdā vō flatus ventris sanguinolētus absqz intestinoz excoriatōe. Sz qz nō semp neqz in oī dysenteria epatica sanguis emituntur purus: vex tādē eruginosus ē: aliqui cum excoriatōe consequenti aut ātecedenti dicet quis dysenteriam epaticam fore fluxum

humiditatū p̄ intestina et p̄ rāua epatis dispositione causatū. Humiditas atque in ipsa emittitur est vel liquor loturis carniū nouiter occisaꝝ assimilatꝝ; aut velut sanguinis sex: interiorꝝ tertio. In ea quoq; in p̄ncipio h̄cōres excernunt sanguinei. Tepore x̄o, p̄cedenti grossi et sanguinei multū. In vltio x̄o nigra certissime colera. ga. et haliab. 6. quoq; de acciden‐ti quatuor egestiones ponuntur sanguineas: quaz tres huic p̄tinent passioni: de qbus una ex abscissionē cōtingit aut magnorꝝ alicuius dolorꝝ vel exercitiū dimis‐fione nōnulla: et melācolico accedit sanguine lucido querita quoq; ē sanguis paulati deslues ab iteslinis. Tertio quidē. i4. Plures p̄pletins ponuntur mane‐ties humiditatū et grediētes ab epate diversificate in tuba eius quod expellit. et cā illius: Substantia enī q; p̄pellitur inde alia ē chymosa: qdā aquosa: hec ab‐lutio: nōnulla colerica: quedā virulēta/ septia nigra et nigra vt ser: ac nigra melācolica: nōnulla est feti‐da et hec p̄nata fetore: aut sanguis purus q; aliquā expelli‐tur vomitu: et qdā est que in grossū nigrūq; ad‐venit circa mortē et est epatis caro. Causa quidē ea‐rum expulsionis aliquā est apa eruptū aut opilatio ap‐ta vel scissura seu vlcus vel corrosio aut debilitas re‐tentive seu attractive vel digestive. aliquā totalē reple‐tio cā vel diminuſio exercitiū et additio in cibo et potu. Ex his quidē vltius cōdescendendū ad causas egestionū p̄iculariū p̄tactas assignatas iuxta dociri‐nā indicatā avi. Dicitur aut̄ inter dysenteriam epaticā et intestinalē q; quod egreditur ab intestinali est pau‐latine et cum rasura squamosa et dolorosa pungitiva: sed quod in epatica ē fine dolore et est multū et nō cō‐tinue vex cū interpolatione. Adhuc in ea q; intestino‐rū est pmixtio stercois cum eo quod egredit. nō sic autē in epatica. Differunt et epatica et stomachalis: qm̄ epatica est chilosa equalis in q; iaz opatus est sto‐machus: in ea x̄o que stomachi nequaq;. Nosce q; dysenteria epatica dupliciter accipitur vna qdē cōt p̄ fluxu cuiuscūq; humiditaris ab. a. p̄tacte per epar transeuntis diuisa ſt stomachalez: aliuer p̄prius ceu maxime pro illo cuius initiū est a sanguine loture car‐nis simili de quo sermo p̄ncipaliter exit. Que at bre‐nitatis grā sunt hmōi tertio regratur. i4. Quinto quoq; interiorꝝ hmōi passionis indicatur taliter ilci‐tia. hec passio incipit interdū fine febre: ipse x̄o pro‐cedente corrupto sanguine fm̄ epar supuenit febris quā medici valde cōtemnunt inerpti ita vt totaliter videatur eis qñq; laborans absq; se. Si at febricitat putant p̄p̄ieiuniū p̄tingere iā appetitus grā: et ideo cū videant eos interdū vel excernere balneant et ne‐gligentius p̄mittunt dietari. qd̄ at sit stipticū: d̄ra oñ dit. i65. quod fm̄ plus diversificatur et minus vt cō‐parabilium reliqua. P̄ropter fm̄ vero sciendum q; aliqui opantes vehementer stiptica et indifferentes non discernētes in hac exhibent passionē. P̄romo‐nēturq; eo q; fluxū hunc putant stringentibus sim‐pliciter curare q̄lia sunt stiptica. Ruris precipiunt in oib; passionib; epar stipticis robo:ari. hec aut̄ absolute non valent i tertio videbitur d̄doꝝ. et me‐rito: qm̄ plures decipiuntur in hmōi passionis cura‐tione: tū q; de se qdē difficultis. vñ præc. 7. Epaticē dy‐senteria medela et cura p̄difficilio est et p̄ pauci libera‐tur ab ea: tū pp̄ medicorꝝ inscītā. Quare subditur: Multi etenī pax cognoscūt epatis debilitatē eiusq;

cām. At equidē ga. se cognouisse quosdā qbus dy‐senteria erat epatica et epatis debilitate cāta. et pie‐runt ex pauca curationis horꝝ notitia. Interdū nāq; hec passio ex humore accidit acuto effluente ad inte‐stina vicerante illa quā dysenterie curant intestinalis cura: cū epatis egeat p̄uidētia: qre laborans pditūr inde: Idez quoq; breuiarij tertio: qui āplius hodie cōtingere video. Et hāc qdē seuam passionē p̄spēri in p̄ibus gallicanis et deinceps affinib; vigere p‐cipue. Aliqñ̄ et dysenteria p̄sequitur epatica et inte‐stinali cū p̄tendit ipsa eo q; itestinis cōpatiūt me‐larice. Ifit enī qñq; a mesaracis huiusmodi passio et his tandem epar quā iperiti negligunt s̄lēt credentes eā fore simpliciter intestinalē: P̄ropter tertiu vero sciendū q; dysenteria epatica si p̄tingat et sanguis re‐pletione toniꝝ: tunc cura ipsius ē p̄ alia regionē edu‐ctio et oiuꝝ q; sanguinē hñt multiplicare alienatio et eo rū oppositis adhesio in q; non egeat nisi modicū stipti‐cis vt deriuata mā et educta epar ne deinceps recipi at roboretur. Nō enī vii oꝝ sere stipticis et p̄prie flu‐rus tpe vt superabundans cōpescatur intus mā et h̄ quidem non est difficultis cure ceu iproprie dicitur qdē multiꝝ dysenteria. Si at ex epatis accidat peccato aut erit q; debilitatū chiluz ad se non possit attrahere ita vt venter remaneat ligdus corporisq; demacret cum appetitus debilitate: in cuius qdē curatione compe‐tunt calida cum quadā stipticitate vt epatis roboret‐vigor. Calida qdem quoq; ea inuiant attractioni cū epar ibecillitatum chilū nequeat attrahere vel i eius tuba ex dominio calidi vel frigidi proportionalis ag‐gregatur lba. Siquidē frigida grossa impillās et ob‐struens epar tunc rōe passionis nullatenus cōpetūt stiptica. Nōde tertio. i6. detestans. a. exhibentes sti‐ptica inquit: Illud qdē cadit de errore in hoc capitu‐lo est vt dentur illi qui h̄ fluxum epaticū opilatiuꝝ medicine constipative in opilationem addentes ipsā q; confortantes vt stringant nām et id ad errore p̄ducit maximū. Et multotiens insipiens linit epar cū sanguinē sp̄issantibus eoz frigiditate i quo est mors et putrefactionis suscepit: imo cum i causa hmōi pa‐fisionis est i mesaracis et epate opilatio oꝝ intendere in opilationis apertione. Et iam laudauerunt passulas pingues i hoc capitulo itantū vt qdā estimarūt eas sanare fluxum lotiū difficile: quod expertum non fuit ab eo quod dixerunt longinquū. Quare tertio i4. Passe cōserunt debilitati epatis ita vt p̄hibeat solutionē aq; carnis simile. Vñ autem ostensum p̄us quod utiq; mām ipillat et condensat i epate ac ob id putrefactionem parat frigiditate addita robur ipsius destruens: dysenterie non consert epance: sed hic ta‐lia sunt stiptica cum simile i citatum ad suriam simili coniungatur. Non itaq; stipticatio huic p̄uenit pa‐fisionis: gratia tamen p̄is regrentis stipticantia: epar nanq; et stomachus vt eorum robur custodiatur p̄o‐ceteris laborantes egent semper stipticis vigorari et edocent p̄earguta. Qui siquidem caloris dominio in epate materia subtilis dominetur calida ceu san‐guis subtilis loture carnis similis qui tandem in se‐cem solet eruginosam conuerti sic opus est fridis cō‐temperate malū completionē epatis solidum remit‐tentibus et stipticis mensurate vt epar vigore et san‐guis insipietur subtilis: non tñ adeo stipantibus vt qdē delapsū iam prohibeatur descendere. nā retentū

ercoriatione consoret et putrefactione: itaqz hec ope-
tūt pre ceteris amplius stiptica: qz t rōne p̄tis et pa-
fionis: qd septimo firmat practi. Lū epatis medic⁹
cognoverit passionē ipz curare o; p̄sortatibus: et his
q ipsius malā p̄lonem anertūt: et deinceps incipiat
vt eis que sanguinē icarcerat: vt inde huius passio-
nis amputen̄t incōmoda: q̄lia sūt lactuca terra sigil-
lata et ciprina cū reliqs. sic igit̄ indicatōe sumpta sp̄ ē
stipticandū apte a dispōne iterdū ita: quiqz vero alit
H̄is quoqz poteris cognitis egōnibus epaticis reli-
quas curare premissas. Et ad lūmū huius egritudis
curā scribit auctores succinctā tāqz in ipsius p̄iden-
tes pax salute. Nescie quoqz q̄ corpus pleioricum
ante oia opus eductione: ne mā retineatur aut alte-
rātibus agitata in q̄ subtilia labat per ampli⁹ gdā ve-
ro modernox in hac p̄cipiūt passionē tēnē non eē di-
eā exhibendā. Lūius qdem H̄uum idicat. A. igens
In inceptōe assellationis epatice plurimū est vt non
approrimet pani: q̄ epat non recipit ipm: imo recti-
us ē vt sit p̄tentus q̄ sanich in die bis aut ter. Ad/
huc vieta nō tenuis laborē causat in epate: nām etiā
distrahit in morbi regimie: et fortassis bi robur cupi-
unt H̄utis inspicere. Propter quartū Vo ad pri-
mū dōm q̄ stiptica p̄cipiūt dari post epatis p̄fora-
tionē et praeue cōplexionis alterationē cū humiditas q̄
fabricat ab epate fuerit subtilis aquosa: vt ipsis con-
denseat et retineat: nō at cū fuerit frida grossa ipillati-
ua. Qd oñditur cū ab haliab. dī post vii his q̄ sagui-
nē icarcerant. vñ ipsius cura nō est v̄lis vsquequaqz
Ad aliud dōm q̄ in hac passionē nō soluz: et si sit i ea
fluxus egetur p̄stricōe: imo ē aptōe nō parū matia
educatur. vñ tercia serdecima H̄ip. dirit q̄ vomitus
phibetur vomitu et fluxus fluru: qm̄ stiptica ēt cum
p̄serant in p̄fīt: nocent nī cū non expeditū in futuro:
et per talia non p̄scititur cura. Lurātia nāqz debēt eē
per se et p̄manēta et nō per accidens et trāsimutabilia
155. Ad p̄firmationē s̄lēt apparet. Pcessum nāqz v̄tē
dum stipticis epate p̄probato ac ēt passionis grā cū
humiditas fuerit subtilis p̄fluens. Ad aliud qdē qd
dōm apparuit: concessū. n. iam grā p̄tis vt epatis sp̄
p̄petere v̄tūqz stiptica: non aut passionis rōne. Ad
aliud dōm q̄ eius quod educitur retentio cōserit nisi
id quod retinetur sit tale ad cuius qdem consequat
acuitas et mordicatio, ppter quos intendatur: et flu-
xus tunc potius aperiendum q̄ angustandum. Ad
ea ēt que alterius p̄tis quid dōm v̄sum: qm̄ cu; mā
frida fuerit grossa impillata non egetur stipticis saltē
tē passionis grā. Ad aliud dōm q̄ epat ē sanguis cō-
gelatus. i. inspissatus non qdem a frō v̄rum ab isor-
mativa v̄rente qualitatibus et maxime caliditate vt i-
strumento.

Differentia. 205.

Vod ileō ex stranguria febris non curet sup-
ueniēs oñditur per Lōmen. detestantē apho-
ris. scire se. per totū neqz hipocraticū p̄sictē
tem: cnius qdem series. Quibuscūqz ex stranguria
yleos innascitur in septē pereunt diebus nisi febre su-
perueniente multū fluxit v̄rine. Rursus. Qd mem-
bra debilitat principalia digestum corruptit et sp̄s
istāmat: yleon nō sanat. Mōi Vo ē febris cum sit
morbus v̄lsceteris isestior. d. de inge. Est nāqz abū
dantia calidi extremit̄i per oē corporis anima diffusa.
Malin. Qñcūqz nocumētum adiungit nocumento
nō p̄sicitur v̄x magis incitat ad suriam. Lūm. n. si

mile adunatur simili: velut ignis efficiēt in igne: simi-
le nāqz filii occurrēs fursem itendit. Id attingit cū
febris morboz senior alij copulatur morbo. Et. Si
se. yleon curret is erit et humoribus p̄lurgēs fris vi-
scosis cū sc̄m ex calidis ceu apostemate aplius islam
maret et lederet: s̄z cum ileon cāto ex mā frigida vilco-
sa non est febris. vñ inviatico: yleos q̄ de humorib⁹
fris neqz tumorē h̄z neqz extensionē neqz fe. ceu qui
ex ap̄ate accidit calido. Itaqz yleon ex stranguria cā-
tum se. non sanat superueniēs. In oppositū apha-
risinus p̄inductus. vñ tertio. 16. inq̄ H̄ip. Cum ac-
cidit ex distillatōe v̄rine yleos moritur ille cuius ē in
septimo nisi accidat ei febris et currat cū ea sudor plu-
rimus. Xi. vero illius. Qui h̄z difficultatem v̄rine
et aduenit ei post ipsam tenasmon moritur in septimo
vt si accidat febris et puocationem plurimam faciet.
Ecce q̄dissute duplicitē q̄z introducit aphorismox
sicut consuenit vt semper extorte simones alioz idū
cere. Vel alludit v̄ltimo Ba. volēti vesicam cōpri-
mere longanē et non yliaca intestina. Adhuc sicut
se h̄z febris supueniēs spasmo vel tetano q̄ de humo-
ribus fris viscosis occurrēs: ita supueniēs yleo ipsa
ex eisdem p̄structo: s̄z ea illum curat. vñ aphoris. 4.
A spasmo vel tetano habito febris supueniēs solvit
egritudinē. Et fulcitur: qm̄ epilepsia multoties sol-
vit ppter se. q̄s tolerat habēs eas et ppter que sūt
longe. Igitur yleos factus ppter stranguriā se. tol-
lit superueniēs. Propter primū qdem sciendum
q̄ stranguria est pua et sepissima mictura aphoris. 6.
A. vero est cum v̄rina guttatim mittit et velocē ex-
eat quod acumine seu adustione aut defectione vesice
accidit p̄tentia. Defectio quoque aduenit ex ap̄ate
vel vulnere aut intpamenta cōplone seu de grossavē
rotitate. Dissuria Vo ē cum duritia et angustia: neqz
fine magno dolore actōem suam cōplet vesica. quid
aut sit se. dīa monstrauit. 87. Est aut yleos dolor in
testinoz phibens sterlus exire ab inferiori parte co-
ges aliquā ipm vomere inviatico. vnde Lōmē. apho-
ris. 6. In yleo iserius nulla egrediuntur: et si acutius
clyster construatur non tū patiens innatur: Malus
qdem: ē acutissima passio dolore plena qua misera-
bilis pereut morte sterlus per os reūciētes circa si-
nē. 6. vero theo. Que yleos vocatur passio et iterp-
tatur veratio dolor ē grauis accidēs intestis: Lūins
in divisionibus ē erpō: dñe miserere maxime tamē
cū ex ap̄ate cōtingit calido Dēcēdit. n. abeo quod
grece misereor ex quo yleos. vñ tertio serdecia. In
q̄ H̄ip. Lū accurrit in colica a qua deus tweat vo-
mitus et figultus et cōmixtio rōnis et spasimus: tūc to-
tum illud est significatio mala. Sūt at tres passiōes
v̄lē coasimiles: sūt. n. ex mā sepe cōsimili et in loco
eodem cōi cum dolore simili: particulariter vero dif-
ferentem per amplius et minus. Est enim strophus
tortio seu colerica et yleos. cum enim mā brevis fue-
ret inducitur tortio: iuxta illud in tegni. Tortio Vo
in ventre que previa est in colicam. Ipsa quoqz sim-
veritatē accidit in intestinis grossis ut colon et quo
deriuatur et his que ipsum sequuntur et est strophus
difficilior valde yleos vero ppter et in intestinis gene-
ratur gracilibus: quādoqz tamē yleos colica ē in g-
busdam locie: v̄bemēter. n. ē filis illi: tertio. 16. q̄
fm Baripontū ē passio acuta sub angusto tpe. vñ in-
viatico. Unicus saliter morb⁹ ipse pestifer⁹ ē ac mor-

talib aliqui in die sedis interscienis: et interdū i tertia: et raro sanat. a. tñ plus qd accidit yleos est in septio qui vī morbus epidemialis et stagiosus. vñ idz Et ipse vadit de quibusdā ad quosdā pmutatōe que sit i aere pestilentioso: et de terra ad terrā permutatione egritudinū venientiū. Ipsa quidē plurib⁹ contingit de causis. Nam aut ex apate calido in intestinis subtillis causato: vel ex hūoie phlatico grossō viscoso: seu ab opilatione eauata er simo: sive stercore sicco: quo intestinū obtroras vel ex siphacis ruptura cum intestinū semotū labit in osseū: aut ex ciborum iopia: vel letiser medicamis porrectōe: theo. 6. Sicut etiā f⁹ a. pppter posū aque frigide non sūm ipsius necessitatē cum eo quod accidit ex causis cunctis qbus et colica.

Proprius scđm vero sciendum q̄ cōmen. simplicit̄ ter dāminat atemissum aphor. tū qm̄ ex stranguria nō possit yleos cōsurgere: tūm ēt q̄ se. supueniens illū non curat: sed intendit pauplīus. Nōmō equidem qm̄ multos dicit se vidisse ipse suo ex stranguria i mōrē peruenisse: quoꝝ vesica videbatur plena extensa et dolorosa: et tñ nullus ita patiens yleon incurrebat. Rursus. Is magis vī debere ex apate matricis contingere cū ipsa v̄sqz ad diaflāma ascendat quo intestina debuit amplius cōprimere: sed ex eo yleos nō fit pa lin: Si vesica esset apata solū rectū cōprimeret intestinū et non subtile in quo yleon dictū est fieri. Concludit igit̄ ex stranguria yleon causari mīme. vñ q̄ fortassis per yleon colicā ēt audiet vt tactum. Quod at sedo non possit yleos sebrie iuuari nitid ostendere. qm̄ is cātūr. pppter apostema vesice. Sc̄bris at superueniens ipsū non curat: verū potius malitiā eius aīgmentat. Adhuc febris non curat quēcunqz morbus nisi de frigiditate morbus fuerit sive sola sive cū hūo ribus phlaticis vel ventosita et grossa et inflativa ex q bus non constat yleos: verū potius ex apate. Nō igit̄ febris superueniens ipsum curat. aui. Vobis. te nens aphorismū ait gal. causam ignorauisse: qm̄ yle os phlaticus et ventosus innatur cū sebrie. Sed quis fortasse obuius ga. eius tollet arguta dicens mīme q̄ inducta valere. Ad primū quidē dōm qm̄ tñ ga. nō vidit suo ipse et regione yleon ex stranguria causatoz alijs: in vīsum. vñ illud. i93. Expertus quidem id in pluribus horis de hoc pōt aūtri: ceu febrū iquit primo: Ego nondū manifesse vidi quintanā: neqz aliaz quandā vltierius a quartana. pppter quod. a. 4. pma fere ga. impugnans ait hip. Lertificavit finonem in inuentione febrū septane et nonane: et retulit iaz mihi fidelis quidā se fecisse nonā. Quintanam vero inultoens vidimus. Non eni oꝝ vt negētur egritudines quas non sttingit in ipse quodaz et regione quadā: q̄ hoc genus non cōprehendit p̄ multitudine. similiter interioꝝ. 6. In quodam loco arabie vt aiunt vocata fraguntia sunt neruosa quidē lubricis i colore et gros siundine similia: quod equidē dicētes vidisse multos audiū. Non considerans vero ipse non habeo cognitionē neqz de generatione neqz suba eoz certissime. Hec autē passio alimansoris. 7. vena vocatur civilis q̄to vero tertia vena medeni: q̄ in hac abūdat ciuitate. vñ subditur ga. dixit q̄ non sūt cōprehensuz ex esse illius aliquid manifestū super quod sit inuitēduz qm̄ ipse non vidit eam oio. Ipseqz scriptor semel in quadā cōspexit moniali. Boetiu etiam non reperio ab arabicis cōiter expressum cū uīaynd italos sic cō-

munissimū ap̄a: 7. i4. de ingenio tractatū. Ad aliud dōm q̄ non dōs fieri yleos ita ex apate matricis vt ex stranguria passionē vesice: q̄ ipsa et marie in viris ve hementiorē h̄z connexionē et artiōrem colligationē cū intestinis q̄z matrix. hec eni debilit alligatur et la re quod oñdit ipsius descensus et ascensus circa vīe brū conuersio. Et ideo vīus regitiua ppellit ipsam vīus ventris musculosa cum ascendit ad diaphrāne intestina cōprimens passionē causat in eis. Ad aliud dōm q̄ l̄z vesica intestinū rectū imediatius cō primat cōitatem tñ quadam reliqua valet cōprimere. Nam societas seu cōitas qua passio vno cōpatit alteri multiplex existit: vel q̄ natura sunt p̄tinue inter quas aliqua p̄tinuant instra sicut cerebꝝ et stomach⁹ pppter cōmunitatē nervoz inter ea: et matrix et māme venaz p̄tinuitate. vel q̄ vnum est via alterius cen in guina et uris apati: aut quia sunt vicina situ et cerebū et pulmo: vel q̄ vnu radit et h̄ncipium actōnis alterius velut diaphragma pulmonis i aeris attractiōne: seu qm̄ vnum servit alteri vt nerui cerebro: aut q̄ tcrtio associatur alij sicut cerebꝝ renib⁹ co q̄ vnu: quodqz associatur epati et ventri: p̄mos da et tertio p̄ma: quo quidē modo vesica iliaca associatur mediā recto intestinis. Aut dōm b̄mōi societate cōpassio nis fore pppter materie exuberantia vesice causatam vt ea pueniens ad intestina minuta yleon inducat: iuxta illuz aphoris. 7. Quibuscunqz epar aqua ipletuz momentū erupit: his venter aqua implet et moriuntur. vesice quoqz orificiū angustissimū est illo quod matricis. Ad illud quod pluadet febrē yleon supueniē tem non iuuare vex efficere: dicet aduersarius q̄ ga. q̄ somnians putauit yleon ex apate calido consurge re: cū inquit dico apā calidū seu durū illud facere nec credo hanc constipationē fieri ex humoribus grossis viscosis cum tamē oēs ipsius imitatores et eis stirment iliaca contingere passionē. qd autē matrice erci tauit ga. que talū p̄ferre sūt q̄ aphorismi vt sūt expientia non precepit. Circa qdē predicta dubitare contingit q̄ dictū p̄ ga. matricē v̄sqz ad diaphrā cō scandere. e9 oppositum interioꝝ appetit ita. 6. Adatrix neqz diaflāma neqz ad aliquē aliū locū deueniet non enim v̄sqz ad ventre; renelli appetit. Dōm q̄ matrix non puenit v̄sqz ad istas p̄tes apprehensione velut aīal mota: sed magis vere īinstinctu quodā seu clementia divina. Reprobat eni predicto seruo plato fere matricē et alij putantes aīal eristere filioruz p̄ creationis concupiscentium. Qui dōm q̄ ga. non intendit q̄ matrix corporaliter absolute p̄tingat ad diaflāma v̄sqz sed mediate vel potētia ac si dicat ipsa multū ascendit cuꝝ ligamenta eius sint lara dissoluta cōpatione vesice p̄manentis imobilis fere vel morte litigiosi. Ha. volens oīfariā sic obtinere quecūqz potuit cōprehendit sicut alia non pauca ibidē inducta calūniam vt vīsu pati valētia non modicā. Propriū vobis sciendum duo q̄ ga. vīsus est negare. p̄mitus qdem qm̄ ex stranguria pōt yleos cōsurgere aut materie exaberantis vt tactū deductōne ex vesica in subtilia intestina grā cōitatis et ipulsionis nāe de mēbro nobiliori et sensibiliōri ad quod nō tale. Qd ostēdit intestinoꝝ strophus vel tortio cū aliquis vīnam veneratione vel alio cogitūt retinere. 6. de accidēti mām uero hanc matrice recipiunt gracilia intestina cuꝝ sensibiliōra passibiliōra minusqz recta defensiō

fit grossis cœn oñdit extremitas virge mor dolorosior passione scā vesice: tū qm̄ primo sensuuo ppingo ra: tū ēt qz minus vscositate t pinguedine obducta vel id qz accidere dicet: qz vesica plena ente vria eā ab ipsa quātū pōt auertit nā illam versus intestina diri gés verēs ne ad intestinū guenies rectū vesicā p̄fessione dolorosiorē reddat. qre illaz potius in intestinis cogit mancre gracilibus quo dicit mō dria pñti colicā ex ulceribus t pustulis gnari. ylens itaqz pōt ex stranguria causari. fo qdem qm̄ ois cura p̄fici h̄rio: s̄ febris ē mala pplexio calida t sicca yleon xo possum ē ex humiditate frida phlegmatica t ventosa cōtingere: vñ apboris. 6. Cōstipatio sine grossicies vētosa t inflatiua vel cōplerionis int̄pantia frida curat̄ sebre: liquefacit. n. t dissoluit mām constipatiōis generatinā ventositatis malāqz ad iugementuz cōplexionem. Malin: Ibidē bonum ēt dici humores grossos crudos viscosos t frigidos creare hm̄oi morbus t eu cū se. ac vrine purgatione curari. h̄ aut̄ morbus fm̄ reliquos yleos existit qz quis id non sentiat Bal. Et iō dicit. A. iphius cām in hoc ignorasse. itaqz qz yleos pōt sebre supueniēt catus ex stranguria curari: t marie cū vrine aut sudoris fluerit multitudo.

Dropter quartū xo ad primū dōm qz iā appuit. Mon. n. Bal. concessus est vsquequaqz. Ad aliud dōm qz maius est iuamētū quod aligs consequitur ex materiei ylei dissolutione p se. qz iphius nocumētum ab eo qz febris cœn ipsa spasmo aut tetano superveniēt ex repletōe dicto eiusdez curativa. Ad aliud qd dōm notum exislit. l3. n. febris per se vlt noceat: p accidens tamē inquantū mām frigidā t ventosam calefacit t dissoluit p̄fert pamplius. Luz. n. morb⁹ occurrens alteri sup eius fundat mā ipsam coaptans t in melius adducens non lesionē sed iugementum opatur. cū aut̄ oppositum iteruenit necesse fit qzma xime velut i hydropisi cū febre ac in emothoica cum pleuresi enenit passione. Ad aliud dōz qz febris morcuidam subuenit morbo vt yleo ex apate cato. Alia vero demū vt ei qz ex humorib⁹ crudis cato cœn que spasmo ex repletōe occurrit: hinc vero febris supuenit vel citatōe quadā nāe aut i genio seu arte vt quod nocens expellatur. Neqz intelligendū vñqz yleo ex frīa cā febrez non adesse vēz p pax relatōe iphius ex apate calido facti. horz tñ primū vñ sensisse Ba. eristi mās febrez tñ apati vesice associari calido vel qz non sit febris neqz cū accidentibus senis adeo cœn qz facta fuerit ex apate calido.

Differentia. 204.

Mod̄ narcotica nō competūt in colica oñdit qm̄ cura est per h̄riū absclisio morbi vel cāe h̄c aut̄ nō absclindūt stuperfactiva vēz poti⁹ adaugent cum eoz frīate prauā inducūt quantitatē eaqz ipsorū simul sube colice māz i grossient t impinguent t intestina implēt pamplius. Adhuc vt vñius sit rōcinariē grītudo eget curatione: colica xo ē egri tudo. ipsa quoqz curatur aut melius complexionem alterando aut euacuando. Ab his en m̄ cure ingenium simpliciter est sumendū. Nulluz aut̄ horz narcotica operantur: s̄ opposituz magis. virtutem nanqz p̄sternit cum ipsa calidis permaneat quod eius ostēdit actus motu explicitus a calido catus ac si semp. Adēbz ēt vñ hoc ineptum mortificatione reddit ad horz receptionem per quem h̄z eē t operari. Quod ut complexionem quācunqz infelicitent: aut praeve-

alterando vel euacuationem prohibendo apparuit: Rursus. Quod dolorem inducit non cūz petit in colica: sed torporifica dolorem causant, ppter cuius se dationem qz dicet ea sore administrata: qm̄ comple xionem mor dolorositate coalterant, t solutionem imparis causant cū māz in partez impellant t aggregēt soluendo eandē. hec autez duo cās ponunt doloris. Eti. Accidens segt morbus vt vmbra corpus: ea vero non pōt nisi corporis remoueri ablatione. Nō igitur sedari poterit stupesactiūs dolor accidēs si nō eius subiectum vt morbus sua si bēat tollatur causa. Adhuc si torporifica conserūt in colica ppter qd nō administrantur in principio cūz virtus fū robusta: t i peracutis passionibus eadem die ac hora fm̄ veterē fit medicandū aliquā nanqz detestationem incurrit. Easistrati naute imperito assimilati qz in sortibus egritudibus debilibus in principio vtebas re medijs. 14. In colica itaqz nō competit stuperfactiua. Oppositum vero hm̄oi cōitas p̄fiterit medicantiū. Amp. quod virtutē gescere facit t sedat accidēntia cōpetit in colica cū hm̄oi nām vēhemēter impugnant. talia vero vt declarabitur sunt narcotica. Eti. Quod malā pplexionem alterat t subam mate rie ingrossat consert t marie cū calida fuerit t subtilis. s̄ talis ē que colice cū ex humorib⁹ fiat calidis interdu. Rursus. Cum hec ex ventositate fiat que calido catus submissio ex frigido destruetur sorti ceu indicat hyems. Nam tib⁹ ventositas gnatur t patit nō calidis neqz frīis valde: methau. appens. 2. hm̄oi āt sunt narcotica. Dropter que p̄ferit in colice narcotica curatōe. Dropter primū xo scieduz qz narcoticū ē medicamē doloris sedatiū cuius nā cū siccitate vēhemēter ē frigida. Ipsi. n. ad finē tertij gra dus eleuat t ad quartū marie. hm̄oi āt quedā ē sim plix vt opū p̄re ceteris stupesactiū qd succus ē fm̄ A. papaneris egyptiaci. Et vlt papauer vtrūqz am plius nigz tñ insgamus mādragora psolatz mai⁹ et faba dcā inuersa. Reliquū vero ē compositū vt filoniū. i. amicabile diaspermation trigona siue trocisci gbus nomē iponū ternarij: tyriaca noua vt vñqz ad ser menses. A pollonia greca t seresiata siue babylo nica aurea alexandrina reges ruhe trociscata: t hu in smōi plurima quoqz bonuz est id quod constituit ex croco cassialigneā t opio eq̄liter: tertio prima. Optimum āt electuariū scriptum. 90. Nōse quoqz qz illa qz sunt simplicia sunt deteriora cōpositis. Ideoqz componūt cū alijs vt etz malitia remittatur t audacia plura. n. ex ipso timētūt nocumēta cum sint vite oia h̄ria p̄gelantia mortificantia t precipue nuda ppter quod opus sit ipsa corrige p artem ipsorū societate remouēdo nocumētū: qd triplici sit de cā. Drio vt eoz tollat p̄gellatio mortificatia qd castoreū piper t crocus opantur. Sunt. n. narcoticoz tyriaca castoreum t piper carmināt et resoluūt magis. croc⁹ vēro sedat et maturat: virtutē cum h̄ cordis p̄sortādo fo vt virtus cum mēbris p̄sortetur et spūs reparet qz cordial a et stomachica operam vt crocus spica ozi mū zedoaria: t que huiusmodi. Tertio vi stipticitas t strictio materie reumatizantis inducātur. Moror enim eracuit reuma in tegni t febrem: id āt faciētia sūt mirra mastix olibanū t sandaraca. Adhuc an tiquiora sūt eligenda eo qz debiliora existunt cum tē poie vt caliditate admixtorum sibi frigiditas sopiat

I 3 minus sit activa. amp. cū sint adeo vīte nāc ūria si pōt excusari nō sunt p̄pinanda. si vero nō cū timore ac cautela id agendū. vñ melius ē q̄ administretur i odoramētis vnguētis v̄l emplastris q̄z iteri⁹ assumā tur nisi fortasse i oculis pp eorum sensibilitatē ac dis sonitatē quā experitū. 13. Ledūtur nāqz ide marie: q̄ dā vero his appositis mime vt dentes et mīn⁹ ledūt clysterizara vel supposita q̄z transglutita cuz modis nō cōserunt p̄mis. 13. t q̄ dentur si fieri pōt in sero ante somnū: q̄ ipm inducingendo dolorē sedant. Incipiatur et a debilibus ad fortiora pueniēdo paulatim p̄ oculis inq̄tū possibile hñdo illud quarte p̄mi. Si necesse fuerit stuporē inducere nō trāscēdas tale q̄le ē papauer: qm̄ cū stupore suo est domesticū: cauendū q̄z est ne dentur sup cibuz neqz corpore replete: s̄z eo iā digesto t euato: neqz et̄ sit eoz exhibitio p̄tinua s̄z i n̄polata valde: cū ad malū deducat sine: vt ad cecitatem magis t surditatem circa raliū p̄tes: t tādē v̄l ad stupore t mortē: sitqz ipsoz cū vīno calido exhibitio celeri⁹ enī in actū p̄ducuntur. Sz circa p̄dicta dubitare p̄tingit: qz dictū est opīū sore vehementissime stupesaciens adeo vt potio eius sit quātitas lēticule magne. Venenū nāqz hm̄oi est insificiens p̄gelando t calidū extingueō inatū: fo fa: t quarto sexta. sed in p̄ibus egyp̄ti vtuntur eo modo quolibet t q̄zitate oī ita q̄ i cōdimentis oleū ide cōstruēdo. Nō igit v̄r stupesacere int̄m. Dōm q̄ sortassis alijs est papaueris modus hic t ille. Aut certius fm alexa. pbl. Dissoluendū q̄ sicut vīnū egyptiū est fm̄ cum in re ḡo sit calida: t scotie calidū frē entis eo q̄ calidū cōtinentis adueniēs in Egypto rarificans terre poros calidū eralat visceribus terre inditum: calido associa sum forinseco: aphoris. apparen̄s. i. ita vt vites nutritur fro: in Scotia vero pori terre p̄manente frigiditate obstructi vt enim non valeat calidū expirare q̄re vites nutritae calido vīnū calidū reddūt t forte q̄ Thoris̄ est iuenire. vñ terra t̄pate lapidosa calidior est alia fertilioz: ac digerēs qd̄ meli⁹ fert. Lapilli. n. p̄hibent calidū terre ac humidū eralaf. Plātē quo qz marie p̄mutantur fm̄ terre diversitatē vt boleum oñdit. 22. dria. Vinuz t caules i paly si p̄cipue: ita t de papauere v̄r ddz in egypto: t i locis fibi similib⁹ orto: ac in his q̄ circa polos: neqz et̄ opiu⁹ fieri ex semine papaueris vt ipm comeditur: sed ex lacte quod colligitur ex capitibus papaneris viridib⁹ ita: Adane nāqz postqz sol rozez desiccauerit siant scissure in capite papaueris subtilēs cum cultro non profunde q̄ transfigatur corter: sed tm̄ superficiētenuis: deinde gūmi seu lac qd̄ egreditur sine cōpressione abradat t collige fo ac tertio donec aliquid egreditur aggreditor. Rursus Hesitatur qz dictū narcotica cōposita maligniora p̄c ipue nouit constructa vt tyriaca ex opio qd̄ recipit stupore vt enqz inducat: t sanguine sputū cōpescat. vñ. 5. de ige. Mora dormiendi tyria cā quatuor mensū tribui: qm̄ cū nonitate esset vicina virtutē habuit opī. q̄re somnū inducit hu. fluētes de siccat t alimentū ingrossat. Quare neqz venenuz expellit neqz: alia que caliditatis egit quod non v̄r cuz caliditas sit fortior qualitas frigiditate. Simili⁹ plura recipit calidiora valde qz fra. Calidū et̄ corporis m̄ltis d̄z qd̄ calidū inducere ad actū qz frigidum cum secū p̄portionem habeat. Ad quod dōm q̄ opiu⁹ ppter plurima primitus supans actum suum inducit;

qm̄ vehementioris ē frigiditatis qz aliqud calidoz cū māstiones graduū fintere infinite. 13. t. 22. de ipso et̄ grādis insequitur quātitas t marie i descriptione ipsi⁹ radicali andromachi. Est t sube panchimeris t vnitio:is virtutis vt virtutē magis coadunet sua ceteris fibi nō p̄filiabantibus in gradu ipsiusqz frigiditas vehementer oī nāc nūnciat inimica. Lalida etiā corporis poros aperiūt ipm ad amplius patiendū preparātia. Opponunt̄ et̄ frigiditati opij vt inde pugnātius excitet in actū: tandem v̄o caliditas vicit cū dein ceps cala in vñā occurrit nāz. His itaqz deductis cū besitatore p̄ cōctator paſare poterit curiosus. Est at colica egritudo intestini colon vehementē dolorosa i qua opilatione p̄hibet eius qd̄ fin nām exitus: sunt at intestina mēbra ceteris corporis longiora dupli cōfita tunica iunatiū t supfluitatis p̄tentia suscep̄tua q̄ sex qdem extant nūero ex portenarum siue duodecū ad quantitatē duodecūm digitoz longū. Jeuniū iō dictū q̄ i mortuis aialiū vacuū reperit: subtile ius lutz siue yleon: in gbus trib⁹ p̄tentur qd̄ alimenti magis iunatiū t monoculū cecū seu orbū iā pūt cōtinens seculentū: deinde colō tyltio hastale rectū siue longaon dcm c⁹ vltimū ficeris appellat: in gbus simili⁹ trib⁹ qd̄ stercorosū simplicius p̄tinef. quod at i colica dolor sit imēnsus de semet testatus ē ga. ipsam patiens: interioz. 2. sentiēs se quasi terebro p̄forari exstimator t̄ calculū pati. O pilatio at prescripta ex multis p̄surgit vt. 103. appuit causis. Aut pp̄t apa ex calida mā maxime at ex humore frigido vt phlate fm̄ anaxago. vitro nominato: qd̄ pluries evenit: aut ex humore calido acuto: aut ex ventositate vel descēsu intestinoz in osseū modo quocunqz: aut excoriatione qua nā abhorret quod p̄tentū p̄ intestina emittere seu p̄pter vermes: aut ex stercore duro quod adhesit intestino: quod multis accidit modis tegni cuz hali. tertio sextadecima. Et his at appetit q̄ exitus ei⁹ quod fm̄ nām impedif. Propter fm̄ at sciendum q̄ alig pp̄ inducta suturū timentes ide piculuz euitarūt narcotica: quod fulciūt eo q̄ Serapio Raſis in divisionib⁹ cū zoar nō v̄r ea tāgere. Sed qd̄ hoc p̄n̄r̄ apparebit cū eo q̄ neqz preinducti auctores illa cuitant oīo: sed potins fm̄onis breuitate hm̄oi tacet prius ea i antidotis supplendo posteri⁹. Propter tertiu sciendū q̄ ipresentiarū iudicatio curationis sumif a rebus nālibus non nālibus t preter nām: vt tactū lepius. a primis qdem vt a virtute cum ei⁹ anneris q̄ fortis erit aut debilis seu media: a tertij v̄o vt a cā cū suo affectu t accēte. Ipsa nāqz qñqz est s̄ra t aliqñ cala: vt accēs: aliqñ est p̄nitiosum virtutē oīfariā deiçiens vt dolor: interdū v̄o mīme iter q̄ medū est iuenire. a reb⁹ non nālib⁹ q̄ media istaz medioriter iudicādū. Si quidē v̄tus fuerit fortis t metaria fra dolorqz p̄uus vt possit pati non ē lup̄ narcotica presumendū cū alīc̄ cēu alteratiis anodis t cēu tūis cura valeat perfici. Dolorem nāqz sedantia sūt triplicia v̄l materia ēuantia: que cā est ipsius aut malam p̄plexionem alterantia cēu calida mēsurate in p̄mo gradu: sic p̄plexio corporis fm̄ hebēgues se. spūs demulcentia: t quasi inebriantia: sic camomilla aene tum semen lini t̄c. Del sensum a membro remouentia velut que b̄ tractantur narcotica: aut virt⁹ ē vīcū qz debilis causa calida dolor: fortis: t tūc expedit tā de super noarcotica p̄sumere. in medijs autē medio

eriter agendū. Nā illud de quo medicū amplius sollicitari oīz ē virtus et precipue si fuerit debilis: p̄rīo q̄ta. Q̄ si h̄siores fuerit acuti subtiles tūc narcotica q̄z flurū hebetātē: calorē refrigerat̄ v̄hemēter ac īgros s̄ant s̄bāz p̄ferūt qdē multū pax nocētia et iō audēdū tūc p̄fidētius sup ea. Lū aut̄ fuerit frigidī grossi vel phlā vitreū: aut v̄ēiositas cruda nocumētūz ide icurrit grāde cū fantasiaro iuuamēto solū. In postex enī v̄hemētior dolor isurget cā elus narcocitatis adaucta: et iō sup ea cū cautela maria et necessitate p̄sumēdū: l3. n. q̄z multū iserat illis nocumētū: fortassis illud poterit corrigi p̄fir: vñ de inge. i2. saluari hoīem mor p̄eligendū nocumētō qd̄ postea segf. melius nā q̄z sit vñi p̄ticule nocere q̄z isfirmū p̄clitari dimittere q̄z q̄z. n. v̄lr cura p̄ficiat p̄cāe abscisionē: instādū tñ magis ad illud qd̄ ampli⁹ nām infestat̄ eā ars prius i surgit in cām q̄ magis urget: vñ p̄rīo q̄rtia. Si accūs supauerit egritudinē tūc ei curū adhibem⁹ et egritudinē nō p̄siderabim⁹: sicut in colica dam⁹ stupesfaciētia vt doloris remoueat̄ v̄hemētia: l3 ea culice nocumēta faciat. Sc̄da. n. die vel tertia dolor isurget molestior et p̄cipue cū mā ei⁹ fuerit frida: verūt̄ ipsa non tm̄ dolorem ientit vt calida sit mortificativa magis. Qua x̄o dolor sedat̄ hora: altera et evacua: ne iteratione narcotici crebra isfirmū in mortē deducas. Est igit̄ p̄curatio palliativa appens q̄lis que lepra cōfirmate sup quā hic audiēt deceptores orbē p̄currētes ceu q̄ dolores artericos curabat ciconie appositōne vivētis: alius x̄o cerūsa et aceto. Qd̄ aut̄ iuxta prefata narcoticis opus sit vti qñq̄z monstrat̄: qm̄ duo/rū prauox sp̄ eligendū qd̄ minus topi. 3. vt merciūz p̄iectio p̄sonē salutis grā. s̄z torporisicis vti aliqñ sit min⁹ timorosuz q̄z ipsa negligere cā mortē iphis p̄tingat effugere qñz. Tpe nāq̄z itermedio virtutis quiescit et p̄sortat̄. pōt et cā doloris iterim digeri et euari. Eti. illud p̄petit qd̄ remouet illud v̄tutē p̄sternit. s̄z hui⁹ est torporisicū sua hora: frangit. n. dolorē p̄re ceteris virtutis deiiciatiū. Adhuc ceu sacramētūz Ba. synthomatib⁹ resistere bonū: et precipue virtutē mor ac v̄hemēter, p̄sternētibus. de quoꝝ nume ro dolor extat̄ isigue. Sibi at̄ resistūt narcoticā sensū destruēdo i quo dolor sūdat̄. Est nāq̄z ipsius passio. Itaq̄z narcotica expertūt̄ i casu et tpe cuꝝ modestia tñ vt nocumētō p̄serat̄ iuuamētū qd̄ itendit oīs curās. cū difficillimoꝝ sit iuenire aliqd̄ aurilioꝝ qd̄ nibil nō cēs p̄serat̄ q̄z plurime. ii. d̄ ige. Qd̄ at̄ dcm̄ i colica et iliaca itelligendū et fibi filibus ac v̄lr d̄ torporisicorū administratōe. Que aut̄ ex ventositate p̄tingit seva et longior ppter assiduā eius gnātionem: in q̄ timēda sūt nō pax narcotica cū spm̄ ingrossent et mēbra condensent vt nō possit resolutio fieri. Propri q̄rtuꝝ vero ad p̄mū ddm̄ q̄ curatio vera cāe p̄ficit̄ abscisionē nō at̄ v̄tūs appēs mēdosa p̄liatīus vt hm̄oi plurima. Ad aliud ddm̄ q̄ narcotica p̄ueniēter administrata nō destruit̄ v̄tutē similit̄: s̄z magis saluāt vt i postex resurgeat: s̄m qd̄ tñ presentialiter debilitādo Eligēdū ē et vt vna p̄s ifelicitēt̄ ppter totius salutē vt p̄cessuz dndū. neq̄z oplo et hūoꝝ noceſ calidus s̄z potius iuuat̄: led f̄ at̄ frigidus qd̄ supportat̄ iuuamēti cōtingētis ide p̄liatione. Ad aliud ddm̄ stupesfaciētia dolorē vtiq̄z iserre: si subiectū p̄ceptiuꝝ ipsius vt sensus p̄manēt: s̄z is tollit̄: et iō dolor sedat̄ a q̄cunq̄z cōtingat cā. Ad aliud s̄l̄r ddm̄ q̄ accidēs nō solū se

gtur morbus s̄ ēt nām. Non. n. possibile fieri sanitas
tē vel eruditio carētibus vita de sensu t sensato.
Dicit̄ āt morbus unitari: qz ab eo vī immediatus cāri;
aut sicut fantastice tollit accidens sic t morbus. Ad
aliud vt apparuit dōm q. corpus initio ē repletū: vir-
tus ēt fortis: t sperat continue b̄ dolore. s̄līr p galia p
dicta sedatōe: his. n. enīb̄ nō decet stupore iducere
q̄zum ēt que alteri? p̄tis vincant apparuit arguta.
Quiesca circa vias vrine. Dīa. 205.
Hod diuretica nō cōpetat eruditinib̄ vias
rū vrine oñditur qm̄ ea educunt m̄s ad vias
vrine iſirmas. p̄ pres aut̄ lesas nō d̄ educatio
fieri imo potius ad oppositū trahendū. vñ p̄mo q̄tta
Contingit cū mēbz a quo expellitur est ipsuz mēbzū
per qd̄ ē cōo facienda: s̄z est in ipso eruditudo v̄t? aut
recēs ppter quā ē timor de cursu humoroꝝ super ipm
ipſi ligitur ad aliud quod si melius s̄t transponendi
Quare. iż. de inge. nequaq̄z neqz cū fm̄ anū vel ali
quā primaz p̄ticulaz principiū phlois fiat ventreꝝ
mouebis quēadmodū neqz si fm̄ vesicā vel pudendū
aut renes diuretica pharmaca: transglutire iubebis.
neqz mulieri fm̄ matricē vel pudendū mēstrua
mouebis: s̄z que ad longissima sp̄ in ſtruꝝ emulfionē
facies. Amp. cū pficiatur ſueta curatio: fitqz paſ-
ſione adducēs in pte inferiori: curabit p ea que ad ſu-
piora deducunt vi vomitū. vnde. 3. is. Domit̄ ē me-
lius quo renū vlcera curant̄ eo q̄ mēdificat t euat:
t p̄ hoc qd̄ attrahit humores ad ſtruꝝ p̄tio rēnum:
Rursus qd̄ materiā educit ad locū patientē opilatio-
ne adaugēs ac ipsam resolutione subtili indurans et
petrificās simulqz cāns dolorem inde reumatīſ ſi-
mulatione non conſert in morbis vias vrine: quare
v̄lī in nullis. talia v̄o ſunt uritica cum ſint v̄bemē-
ter calida t ſicca acuta. ſimpliū quinto. t practi. 3.
Id alio aut cōferūt: q̄ ſimilia vel ſuia. nō qdem p̄tio
q̄ ſuē ſagerent mīme cum oīs actio pficiat ſueta.
60. que āt talia nō pſunt cū ſuo priuens ſine: neqz fo-
q̄ ſuia ſunt adiuvicē corruptiua. vñ de diſpantia in
eq̄li. Oia iterumuntur t corrūpunt a ſuīs. Itaqz in
passionibus vias vrine non conſerūt diuretica. In
oppositum ſunt auctores inbētes non raro in hmōis
eruditinib̄ eoꝝ transglutitionem. Rursus apho.
pma: qua oī agere vndecūqz marie repit natura hac
agere. Et iō preceptuꝝ quarta. Braciles t facile no-
mentes purgare ſuperius: oppofitos uero inferius
s̄z in bīmōi paſl. onibus natura repit per ptem iſerio-
rem cum ſit ex ppingoribus eūo. Et i. eadē quarta
ſup diaphragma dolores ſurſum farmacia indigere
ſignat. Quicūqz v̄o inferius deoſum. p̄uocatio āt
urine ſimilis eſt ventris phartacie. s̄z hmōi dolores
t passiones ſunt inſra diaphragma. Amp. qd̄ educit
mām ex nijs urine illas mundificās conſerit eisdem.
hmōi uero ſūt diuretica. Eōſert igitur uiaruz urine
passionibus. Propter primū gdē ſciendū q̄ diu-
reticū ſiue uriticū. i. urinariū eſt medicamen cali-
dum t ſiccū acutū ſanguinis ſubtiliſtū ſubtilis a
grossiori discretiū ſipſius qd̄ tenui? in urine vias
euacuatiū ſicut ſemen apij ſeniculi acoſus t hmōi
Mā medicinaz quedā ſūt caleſcientes temperate t
non desiccātes ut que lactis ſūt generatiue duplicita
eni ſunt lac generatiua ut calida et hōida multā ma-
teriā ſanguis ipſius p̄creātia t calida t ſicca iſiden-
tia ſanguinem et ſubtilitati. aut hic motus in lac con-

ueratur materiam spermatis minorando. Alio modo calefaciunt magis desiccantes mesurate sicut menstruorum, per uno cative modo plus ipsis calefaciunt et desiccant cum incisione fortis lapidis frangit. Si autem adhuc aplius caliditate principiantur et siccitate provocantur sunt urine. Non enim quod lapidis adeo sunt calide et sicca ut iste: quoniam ita lapides aggregaretur grossare et iduraretur. Sarmacorum quanto et iusto in gloria. nonus resellit almanisorum ex hoc genito. Et enim virtutica calida seca et sicca: ut vias aperiunt: humores subtiliter: et renes calefaciantur: ut eorum virgores attractio. Sed dubitare sit circa predicta positum. nam virtuticu[m] medicamenta quod plurimae calidam et sicca. acutum existere cum quedam frigida et humida. multum ponantur non poterit diuretica seu quatuor aut quinq[ue] dicta seca et frigida. Unde duplicitur: aut quod virtuticu[m] proprie calidum et siccum. Unde haliab. medicamina vere urinaria. provocantia calida esse et acuta simul oportet. Quare habenguesto: provocantis urinas sunt oia quod calefaciunt et eradicant: quod et plurima sunt acuta. Et ita me dicam notificatum diureticu[m]: vel poterit et tunc frigidorum quedam horum virtutis eo quod habent a liquore humiditatē subtilem aperitiu[m] per utrūq[ue] diuretica nostrarū: seu propriæ medicina solutio[n]e est attractiva tamen: sed quod vero tres relique magis. Aut dicitur quod virtutica in quantum talia sunt calida et sicca nihilominus quantum ad aliud potest in eis altera complexio amplius attendi: seu oem amara in quantum habet calidum: quod per et opium ut sit calidum et si frigidorum indice dicitur. Et quoniam in corticibus humido seminum minus abundat frigiditas et humiditas quam in medullis facte sunt eis aperitive aplius. Distincte et humido diuretica in magis et minus esse calida vel frigida. Est autem ad prius triplex eorum complexio: vel ratione alterationis secundum quod ipsa alterando proprijs alterat qualitatibus; aut eductionis per medium ex vijs evanescunt urine. aut et pre deductionis eo quod medicinas deportant ad passionis locum: velut crocus ad cor patiens desertus: ita ut in morbis eius admittantur et calido. i.e. 6. Aut forte est quanto ablationis cunctis grauibus. Quid autem sit morbus dicitur visus. 7. Est autem duplex: simplex ut mala complexio sine materia et cum ea prava complexio in quatuor diversa naturas: solutio continuatatis multis secundum diversa noia et tempore occurribus: et complexio ut apa. vie vero urine sunt prius deserentes ipsius eductioni: ut vene arterie emulgentes: renes porti urinales: vesica ei: musculus: et virga in viris. hanc quoniam prius ordinata sunt a natura ut supfluitas urinalis ex corpore educatur musculis in id operatis ventris. Quid autem sit urina et quod ipsius causa est visus. 8. Nosce quoniam quod vie urine aut sunt vehementer debilitate aut mimes. Propter secundum modum sciendu[m] quod secundum Thessalium in differentiis principiuntur administrari diuretica in passionibus viarum urine cum indicatio secundum eum solum attendatur vel a dispensatore sumpta: et non particularis a membro et alijs. Quare is quod non merito sciam medicina addiscit in sex partibus utitur membris: immo per et aplius minus in sex verbis et quod multis deridet prius de igitur. Methodicus enim hic seu proprius amethodicus via solu[n]dum considerans nihil de particularibus in quibus errat experientia et medicina adipiscit terminus praeturbat. Alio modo et coiter operantes indifferenter principiunt diuretica transglutinari eo quod sibi videatur materia in vijs abundare urine et per easdem tanquam per p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]a. quod defectus tertio videbitur dico. Propter tertium modum sciendu[m] quod si passio fuerit hic sine humoris vitio diuretica eidem

conferunt ratio alteracionis et deductionis. prius quod est modus curationis super proprietatem fundatur: et marie cum concessu fit diuretica differenti complexione varia re: et si proprius calida sunt et sicca. Ex parte vero deductionis eo quod medicinas factas deportant ad locum: non est educationis cum careat presupposita passio materia sunt quod humido vie non dissolute oino. Si autem cum humoris vitio prava fit complexio: aut corpus fit pectoricum vel cachochimicum tunc quod prius eum andandum vel purgandum et diverso cu[m] particulari educatione opus fuit vellem precedere. Et deinde si locus tolerat diureticas interduces vel neutra p[ro]p[ter]a existit: et ita moris si per tolerat diureticandum. nam cu[m] eductio acta fuerit velis ut perfecta educatur leuius expedite per patientem preducere. Quare tunc virtutica seruit per triplici modis praetacta cum maxime egeat alteratio ne complexionis ratione deportatione medicinam materiem ad locum ac evacuationem: si autem fuerit prava complexio et per proprie in receptionis opilatio ut humoris lapidea vel carnosa eductione peccantis humoris diureticandum si membrum patitur tamen ne materia fluat amplius in p[ro]ptem obstructione inducens: et ne ipsa et marie si fuerit calidior cum quadam viscositate contortatur in lapide. vnde in fractura lapidis prohibita sunt vehementes calcificationes. minuantur et ex continuo usus diuretica carni excrecentia: et humectant ac leniunt et proprius frigida et humida membra siccitat[er] er quo opilatio consurgit attenuatoria. Si vero fuerit passio in superficie seu scabies aliqua seruit corpe per dispositio[n]em virtutica saltu ablutionis grauia ut demum sequatur solidantia stiptica. Adorbus siquidem in his quantitatis perparum numeri aut positionia mente poterit virtutis curari: Quod si fuerit solutio continuitatis aut erit plaga recentis per quam sanguis educatur continne sicut in ruptura emarginati et humido et tunc ad oppositus trahendum nullatenus diuretica exhibedo cum sanguine ut deinceps sustinetur: et fluere amplius cogat nisi fortassis ipse detenus est et euenuit in tubis. quod gravitate dignoscitur et urine retentio. Et si adhuc per ipsas solutio[n]es utrumque diureticis leniorib[us] cum simplicibus quod sine time[n]e fortioribus si fuerit solutio continuitatis antiqua ut uclus corpe per dispositio[n]em educatione qui in oppositu quod si fuerit levior cum diureticis remissionib[us] ut semel kekingi altere humido modicantibus et abstergentibus: deinde stipticis solidantibus ubi non expeditum diuretica nisi fortassis deducuntur grauia. si autem malignum fuerit ucl[er]e et get fortioribus ut abstergatur quod grossius et sanguiferus in eo et sanguiferus capillouneris yreos et sanguiferous: demum vero carnatis et solidantibus serapio et a. quod si fuerit exiguus deposita sicut apa corpe et humido idigere educendo quod peccat: deinde maxime digesta maturandum: non autem virtuticu[m] nisi quoniam fuerit maturatum ut diureticis rupes apas: et sanies educatur adiectus et cauedum non fortiora sunt humido virtutica: ne nimis provocent maxime plurimam mordedimentum in eius vias ita ut constipatio generet: ac ne sanius inspissent indurent petrifacent. propter quod in talibus optima medicinarum est cassia fistula. semper equidem in his supposito viarum urine vigore ostente aliquo. Et nosce quod diuretica exhibere longe ab alimenti assumptione. non enim ante ipsam partem neque cu[m] ipsa vel postea consumim. Ipsam. n. indigestus in vias educetur motus urine: sicut causa fieret maior et nocuus. Et ideo peccat coitus practicatus diuretica

epuladmiscentes. 03. n. per horas ante ipsam suscipere et si vetrus subductiva. vn Almā. 2. Psalitā: q̄ p̄ma subductioni seruit vetrus post oblatōem ipsoꝝ sup bibere dulce vinū et ierumpe aliquod tps et nō prandere post ipsam: et hoc qđem cōe in memoria beatō oīum q̄ latans vetrē. Multo igit̄ ampli⁹ in vriticis differendū alimētū cū vias vrine citius es petat ventris molitius. Sz 5. i4. de inge. Lū in renib⁹ fuerit lapidosa constō mor cum oximelle dare cappares in principio esce quo usq; transcat quod graue. Dōm q̄ huīus diureticū non d̄z eē tante quantitat⁹ et virtutis ut cibū indigellū educat ceu non est. Vel dōm dare cappares tc. i. q̄ sumaror ieiunio eo ante aliud omne nō tñ q̄ mor sequatur illud. Enīda ēt sunt diuretica et marie in vrine ardore imēsion. dicēdo enī ad locuz infirmū magis mingere cogūt et ita ducūt dolorem ampliōē. Si itaq; breviter de vniuersaliorū huīus qū sitio traciatum. Propriet̄a vero ad primū dōm ut apparuit q̄ qn̄ p̄tes sūt v̄ hemēter lese nō d̄z fieri educatio per eas. vn. A. dōz q̄ aut loquitur in huīus p̄textu vel cum p̄textu vel cuz mā fuerit multa indigesta p̄us. n. minoranda ēt di gerenda. Et s̄lī appet qd dōm Ba. qm̄ sermo eius ēt in apate existit nondū matrato. Ad aliud dōz q̄ qnādo mā v̄lius peccat ducēda est in opposita. cum aut̄ minorata fuerit eadem poterit parte euari i regni nisi es fuerit umbecillata oīo. Neq;. A. oīoram negat diuretica in vlcerum renū curatione et si vomētū tam p̄mplius laudet. Ad aliud quid dōm apparauit q̄ cum hmōi accidentū apata non competūt vritic⁹. Sic. n. p̄aptatur corpus et administrantur diuretica talia ne p̄tacta ut monstratū p̄tingant accidentia. Ad aliud dōm q̄ vriti a possunt conserre nō. n. sūt eio filia neq; penitus h̄ria sed media cum cōcident cō viis vrine in mā: et p̄p̄uis differant formis. talia nā q̄ sunt activa et passiva: d̄ria. 60. Ad ea ēt que alterius p̄tis qd dōm vis m̄ ēt declaratum. n. est que vriticorum et qñ et quō concedant edociti. Ad aliud dōz q̄ vnde repit natura inde oīz ducere si regio fuerit cōveniens qualis non est ut vritum sepe. Quare oīz fm Ba. ibidem reuelleat ad contraria transmutare. Ad aliud dicendum q̄ Hipp. consideravit raptum materie maxime horum si tamen p̄s fit oīo lesa transmutanda erit in aliū locum. Ad aliud ēt quid dōz apparuit. Sic enim practicandum nisi aliquod prauum contingere ut ostensum synthema. Quesita circa articulos ut pedes. Differentia. 206.

Vod in podagra sanguinea exīte i pede dextro phlebotomā sit ex manu sinistra et in sinistro ex dextro monstratur: qm̄ Rasis in divisionibus. Si podagra fuerit in pede dextro phlebotoma et sinistra manu. si vero in sinistro ex dextro vñ de iuncturis idēz. Si dolor in pede sinistro debem⁹ minuere et manu dextera. etrio de vena basilica vel de gbusdam ramis eius: et non debes ire ad alias venas. Quare Auenzoar indigne cephalicam iubz sci di venā. Et firmat: qm̄ Rasis in Almā. et divisionibus in elephantia precipit partis opposite basilicam phlebotomari. Adhuc Borinpontus struens p̄fionarium et serie Bs. ep̄la ad Blauconem Alerā drum Paul Theodori Prisciani ait. Si podagra fuerit calida et vnius pedis dolor fuerit magnus cuz humore et rubore vritibus et late permittentib⁹ phle-

botometur de brachio p̄tis sane. Sana v̄o p̄ est ilia que ī dictorie opponit infirme ceu dextri ad finistrā manū et finistri ad dextram. Rursus. Serapio ī egreditudine podagre phlebotomatus ex iunctura opposita pedi infirmo. hec aut̄ non est pedis s̄ manus cuz i eo p̄cipiatur saltem mor fieri phlebotomia aut nequac̄ cuz attraheret magis q̄ cuaret. Oppohto v̄o p̄p̄ia inter ī dictoria reseruntur cū oīis tandem reducatur ad illā et simp̄lī platum in potiori audiendū sit eius esse z. r. a. sed dextri pedis ad finistrum et eō est oppositō velut traditōnis. Adhuc cura contrario simpliciter p̄sicitur. Itaq; et magis maxime: eo q̄ si simpliciter ad simpliciter: et magis ad magis: maxie ad maxime dialectice. 2. vnde tertio. 22. Si podagra fuerit sanguines. aut cum dñio san. op̄z ut administrates phlebotomiā et pte contraria. Maior aut̄ contrarie tas extat et superius et dextra simul ad finistram eāq; tñ superioris et inferioris. hoc vero iteruenit cū extremitate podagra in dextro pede phlebotomē ex manu finistra et in sinistro ex dextra. Non autē si in dextro ex dextro vel in sinistro ex sinistra. Psalitā. et corpus suerit plectoricum non solum debebitur cū sine attractio v̄ez ēt derivatio seu extractio per p̄p̄inquiryas. cū aut̄ ente podagra in dextro pedum phlebotomē mot ex dextro ac in sinistro ex sinistra sic secundario non poterit intercidere. ut phlebotomia ex eadez pte scientice aut saphene mām exaḡtaret p̄mplius. Itaq; p̄de gr̄zante pedū dextro p̄petit phlebotomā ex manu sinistro et sinistra et dextra. In oppositum: Almā. 9. Eger si dolet in dextro pede ex dextra manu et si in sinistro ex sinistro est phlebotomādū. Ad huc. 13. de inge. Manu qđem mala habēte crura incidētū vel scaris cabimū: altero vero crute patiēte et reliquā. vnde p̄imo q̄rtā. Et non oīz ut in duas diametros p̄longationē facias sed in unam tñ q̄ sit diamet̄ et magis longinqua. vnde si mā faerit in suprema p̄tis dextre nō est trahenda ad insimū sinistre immo ad istum ipsius dextre: qd̄ amplius necessarioz erit. Eius qđem iteruenit oppositū cū ex dextra manu phlebotomatur podagrātē pede sinistro aut ex sinistra dextro cū diameter duplet intercidat. p̄nta ei⁹ que supius ad inferius et dext̄ i ad finistrum. Quare Almā. Si apa est in manu dextro attrahitur sanguis ad manū finistram et cōtra: et si est in pede dextro trahi sanguinē inferius et latere qd̄ est in directo ipsius Psalitā: ars imitāt nām: spontaneus aut̄ fluxus natūris dextre latet in epatis apate. In eo aut̄ q̄ spleneticus sinistre. Oppositum autē v̄tupatut d̄ria. 194. Rursus cūonem expedit fieri p̄ p̄tem aptiore eidem talis v̄o ēt dextri p̄ dextrā et sinistri p̄ sinistrā: cum cōitas seu p̄uenientia sit iunctior dextri ad dextrū et sinistri ad sinistrā q̄ ecōtra. Itaq; phlebotomādū de manu dextra podagrātē pede dextro et ex sinistra sinistro. Propter primū qđez sciendū q̄ podagra iuxta v̄iaticū est dolor calcanei et plante pedis cū distensione nervi et pulsatione sui et prauis nascēs humoribus ad calcaneū descendētibus. Nec aut̄ p̄sio denotatōez suscipit a pede velut ciragra. cir. 1. manus denotat et pleuris et pleura costa. Egredities quoq; sibi multiplī dicāt noīa d̄ria. 99. h⁹ et passiois et v̄lī doloris iuncturaz ēt siderare cāz sa iētē patiēte ac instralem. agētē v̄o duplēcē v̄niuersale precedētem et que talū v̄t est regimen prauum in sex rebus

necessariis et proprie in vino fortis subtili inebriati et contumaciam et retentio euonis consuete ac catarri et colice curatio itestinis vigoratis quod superfluum facit i extram et quod talium et particularis magis pertinet. Et hec duplex coplexus aut mala. prima quod sicut totius nam vel prius principalis et quadruplices seu octuples simplex vel composta calida et frigida et mala quod sicut sanguis singularis aut phlegmaticus: colericus vel melicetus: aut phlegma singulare vel multitudo humoris crudis. et haec aut singularis vel composta ex phlegmate et colera: san. aliqd ex genere colere commixta vetustate. plurimum tamen euicit humore passio a phlegmate cum colera. nam et cetera sui acumine mordicante nam cum spiritibus et humoribus currere incitat et viam parat. Prolegma vero sui grauitate et lubricitate descendit in quod a colera perparata deinceps a crudo humor: deinceps a sanguine: et deinde a colera et mala raro. Rasis et tertio. 22. Eadem patientem dico membrum suscipiens pro debilitate vel complexionem malam impressam et maxime frigidam aut propter prauam constructionem ab initio vel tempore acquisita. Instru: le siqdem velut meatum aptio nam vel accente ad quod motus superfluous et proprie post clementem vacuitas: ratitas: balneorum stricture calciamenti. et humore accidentium operantur non pax. aptiores autem ut passiones incurvant iuncturam sunt egreditur inibus complexi chronicis et comedientibus sceleribus et proprie quoque cura sunt bladiens accidentibus sedativa ergo vera et evanescens. Aptiora etiam tempore generationis sunt ver propter humorum motum et autem eorum malitia idigitione cantus. nam podagraria et manaca vere et autumno mouentur ut ad multos aphorisi. 6. Dolor quoque multiplicatur in iuncturis quod sunt plurimi laboris alicuius corporis partibus. unde attrahunt calefacte: cum et nali superfluores ad easdem demadent phlegmatis hunc tantum gravis. Sunt et vacue suscipientes de levi quod fluit complexio: quod debilis et frigida ac a sonore remotiores vite. Est et cum humore passio hereditas in se. Et nosce quod sex extant drie loci penes quae phlegmia regulatur puta superius et inferius: anterior et retro, extra et sinistra: quod aliquam incedunt simplices: non unquam vero composite eeu due aut tres si expediret in una obfuscent phlegmia due quod ut si paciente pede dextro minuenda ex manu sinistra et eorum trebus aut non sic accidunt fortasse. Proprius enim quidem sciendus dum aliquip similitudinem propter tertium fore ex manu sinistra: sinistra vero ex dextra. alii vero his oppositi quod pede dextro paciente minuenda ex manu prius ei: sinistro vero ex sinistra quoque utriusque fulciebatur cum alijs ex horum iductorum. Sed simplicis eorum similitudinis defectus ex dextro monstrabilis non. Id propter tertium vero sciendum quod humore veritas apparet non pax ex rocinatis via. 197. nam corpus aut est plectorum fortis virtutis et ipsius egreditudo in principio principiatur et ita phlegmandum est ex loco ictorio: et non tamen ictio. Plectorum non. eget attractio ne cum eione ad longinquo: virtute etiam plus debilitatem in longinquo educte que magis que pedis quam quod manus ibecillitat phlegmia. primo ictus. Eum et mala amplius fluunt et in longinquo deducere quod in principio accidit passionis. Ei firmatur pro simile: quod in divisionibus et aliis in sciatica et caliditate precipiat phlegmia basilice lateris illius et aperte testiculi calido phlegmam basilice ex apertis latere. Adhuc mala non solu quod egit extra etatione vero ipsa et attractione quod penes longinquo diversitate attendit. in quod gemitus non solus expectat prima sanguinis eductio: vero et ictus quod convenientius celebratur

tur ex basilica pris insieme cum ex ea quod sane antecessit minutio. Si vero corpus non fuerit plectorum nec virtus ingens nec morbus iniicias: tunc non ictorio verum phlegmandum putatur quod podagritante dextro finistris minuenda et ecotriangulari vero quod san. et pax supabundat in humore passione cum potius se san. aut apoplexiam vel scissuram venae seu suffocationem induceret quam rarissime phlegmandum erat ictorio: cum et humore passio fuisse minus fiat ex san. idigesto in divisionibus quod et minant hora opposita modo deducta. Proprius quod quartum si apparat: ad primum et secundum ille Rasis aut est falsus. nam in pluribus librorum reportis si est ex pede dextro phlegmatis ex manu dextera: si in sinistro ex sinistra. Et concordat aliam. sermo in argutia prescriptus. Sunt autem aliqui librorum non quod vitas continentur ut si passio est in pede dextro phlegmetur in manu sinistra: et si est in pede sinistro ex manu dextera. Vel dextro quod si secundum verus erat preinductus suo audiendus est suppositus modo. Ad aliud quod de iuncturis adducitur dextrum quod plurimum continet: et dices appositum putari si dolor fuerit in sinistro pede debemus minuere de sinistra manu. Confirmationem autem interiuntur tales non similis ex multis cum ex maiori quam plurimum plenitudine accidat elephanta quam iuncturam passio. Ad aliud dextrum quod gariponto apparuit ex iductis in tertio premissorum quid dextrum. in casu enim si rarissime potius tamen veritate continere. Ad aliud dextrum quod id verificatur in casu cui pretactum quod si le bothomia perficiatur contradictione vel quod oppositum secundum medicum accepit propter contrario iunctura cano. curativum per contractum assignatum. Ad aliud quidem per hoc visum. Adhuc non solum cura persicitur contrario immediate: vero etiam aliquo simili differentiatione. 153. Lura etiam non perficitur solum contrarietate vero magis virtutis constatia. Ad aliud quidem dextrum apparuit. Autem fuisse scilicet de cephalica aut ex basilica in parte seorsum a priori vel ex eius ramorum aliquo. Ad ea que alterius prius iam ad primum quid dicendum apparuit. Ad secundum dextrum quod sermo ille verificatur quando corpus non fuerit plectorum olio cum ibidem scribatur materie evacuatione et ipsius de suo loco ad locum era dicatio siue fiat attractio que ad longinquo diversitatem aut ad proximam dignior harum existat cum in corpore nullo modo est alicuius materie repletio. Sed id quis resertum. s. dignior et ceterum. ad evacuationem diversitatis propterque aut aliis cum in corpore stomachi videlicet nullo modo et reliqua. Quare dicendum contradictionem evacuationem quam rarissime fienda: cum huic repletionem hic minime aut rarissime sit dictum contingere. Ad aliud dicendum quod in ars si nature sequela: non tamen ut semper differentiatione ostenditur. 164. Ad aliud dextrum quod non ostendit semper dextre ad dextram aut sinistram fieri evacuationem eo quod intensior sit coitus vel conuentio: quoniam tunc omnifariam per eandem foret evacuandum per rem proportionem interniente maiorem. unde prius expeditur quam magis cum fiat conflitus et comparsatio per eundem etiam porum totius in totum naturalium tertiam. Quiesco circa manualem actuorum.

Differentia. 207.

Vnde non oculi ergo exiccatione ostenditur. Quare Rasis in cotinensis. 15. De oculis de exiccati preter illud quod sit ex contusione et dislocatione in carne quod oportet humidari et calcare.

sicer ut putrida in eo velociter fiat mā. vñ q̄rto q̄rta.
Dia vlcera idigent exiccatōe quadā preter scā ex cōtūfione lacertoꝝ t ipsoꝝ tritōe. Ista nāq̄z indigent
in primis vt mollisicētur t humectetur. Adhuc q̄rio
de ige. fīm **H**ip. Dē vulnus nō oꝝ hūfieri ergo ali
qd̄ vlc̄oꝝ humesieri. s̄ vlc̄ realiter ē vuln̄: nō enī
supra ipm verus addit̄ nisi qd̄ plus vt putrefactōe
In greco quoq̄z scribit̄ vt appebit eleos. Itidē vlc̄
q̄z multū eget icornatōe p̄solidatōe t cicatrizatōe. b̄
aut p̄ iuiscationē p̄sciat̄. iuiscatio x̄o cāt̄ ab hu
mido: vt fo d̄ ge. t cor. t metha. appz. 4. Ampli⁹ i
vlcere nō ē pua carnis depditio quā regnāre oꝝ cuꝝ
cursatio p̄t̄ ad id in quo p̄us extit̄ deducat: s̄ caro
gnātur primit⁹ a nā p̄ fritatē t humiditatē fo de ge.
zialium igitur t fīm artē p̄ hmōi p̄stituet cū illi⁹ extet
pedisseq̄. Eti. si fiat vlc̄ in corpe sicco t pte sicca cū
ois cura p̄sciat̄. H̄io hūectabil nō modicū. Et fir
mabis cū ge. n. patif p̄nices seu scissura calcaneorū
mugas dictas et mala p̄plone fria t sicca velut acci
dit in gelu opus sit calefacōe t multa humectatōne
nō āt exiccatōe. Itaq̄z vlcus eget mime p̄solidatōe
q̄libet. In oppositū. 5. de inge. expimētū restat
t rōe firmat̄: qm̄ vna in curādis vlceribus ē itentio
v̄z desiccare. vñ p̄imo q̄rta. Intētio in medicādo vlc
era ē exiccatio. Adhuc in vlcere ē debilitas p̄ns ei⁹
t caliditas ppter cursuꝝ nāc cū p̄iritib⁹ t hu. dolorē
idūcentib⁹ nō raro. b̄t̄ dia cū māz ad locū attrahat̄
humidā molle spp̄es sebzū fo. Vlcus itaq̄z eget ex
iccāte oꝝ. Prop̄ter primū x̄o sciendū q̄ vlc̄ ple
rūq̄z sumit̄ p̄ vulnere ac e᷇. nec puto eā realiter dis
seire v̄x potius accēte. Pronūciat̄. n. vuln̄ plaga
recēs in corpe carnosō. Vlcens āt vulnus seu plaga
putrefacta ī codē. Tpe. n. subseq̄ntē in vulnere gnā
tur putredoꝝ s̄ p̄ius erat cōe ad sanie seu pus q̄ est
p̄mutatio hu. putrescentiū ad albedinē quandā t le
vitatē in q̄ nāc calor tandem supat inālem aphoris. fo.
t pno. i. aut e᷇. t b̄ d̄ q̄ putrescens aut ē aquosum
subtile calido v̄tus d̄m egens exiccatōe marie. Est
enīm virus humiditas subtilis horribilis qualitatis
Ma. vcl grossum terreū puta sordes seu macor exic
catōe t absterfione idigene p̄cipue. Matredinis āt
cōter dicte duplex exisit cā itrinseca vcl extrinseca.
p̄ma qdem p̄ncipalē ē mēbri debilitas. Inde nāq̄z
olie p̄tes eidē fortes supfluitates mittit̄ suas qua et
eins nō potēs incorporare nutrimētū in p̄tredinē
transducit̄. qnā qdem nāc cuꝝ humidus decursus t
calidi adiūcāt̄ cum dolore. Extrinseca x̄o ē medica
mē colidū t humidū supiacēs p̄t̄ cum religs forinse
cis taliter narratis. Vulneris āt dīa preter alia ei⁹
practa plurima de inge. 3. practice: t q̄rio q̄rtis ē du
plex quoddā nāq̄z ē si implex sicut illud cui nihil aliꝝ
associatur p̄t̄ nām nisi dīnū solntio ita vt in eo sit
p̄plexio mime alterata non indigens correctōe cum
modica sanie laudata. Reliquū x̄o compositum et
id aut rōe cāe vel morbi seu accidentis ceu cōplexio
praua supfluitates decurrentes in ipm q̄z praeve esca
ra supaddita caro: ap̄: Icauitas: sanguis et vasis in
id effusio. Quid āt si siccus t quoties dī dīa oñdit.
is. Prop̄ter fīm x̄o sciendū q̄ in ista vt appebit
cura indicatio marie sumenda ē ex pte. Iogz Thes
sali heres nullatenus suscipiēs indicationē ab ea de
inge. fīmo. s̄ v̄luis a h̄rietate tm̄ dī et non oꝝ vlcus
exiccatū v̄x quoddā humectandū aliud vero exic

candū p̄ eoꝝ oppositā ceu alīq̄ moti in hoc ex p̄argu
tis. s̄ hoꝝ defectus dicendoꝝ tertio mōstrabit apte.
Prop̄ter tertiu vero sciendū q̄ oꝝ vlcus ac etiā
vulnus in quātū talia. i. vt sunt qdā imparis solutio
nes egēt exiccatōe. vt rei nā denūciat̄. Indigent. n.
vnitōe que fieri nō p̄t̄ absq̄z sanguinis ingrossatiōe
q̄ perficitur siccitate. vñ de inge. 3. Vulnera seu vlc
era in eo q̄ vlcera sunt desiccāda: t ideo vinum in
quātū talia ē medicamē oium sublime. Dicit aut̄ in
eo q̄ vlcera qm̄ si fuerit ppter contusionē es precipit
humectari de inge. 4. vt induciū p̄ns vt aut̄ id pro
pateat ē sciendū q̄ cura quedam ē immedia cum me
dicamentū nullo interveniente interstutio in remoti
onē dīcidit morbi vt aqua in fe. frida t vnitio in solu
tione dītinui: reliqua vero media t per aliud velut
cū frigida curat aqua retanū repletionis t scamone
fe. t v̄l bono regimine natura oēm morbum robo
rata. is. tertio apparenſ. Siccū igitur per se dīvenit
vlceti ac ēt vulneri hu. per accidēs: s̄m̄ vero sicq̄
vt nullatenus. ipm. n. mordax vlceribus apho. 5. s̄
q̄rto. 4. Vlceribus corrosivis cum qbus nō ē pu
tresfactio dīsert embrocatio cum aqua fria t aqua pur
ta plurima si fuerit caliditas. Dīm q̄ h̄uius vlcerib⁹
bus fria p̄petit vt erisipile pure t se. causonide ceu v̄
sum. dīa. 172. Non. n. opilō ipsa p̄tingit b̄ aut sanc
ti detentio. Dī ēt aqua non modica embrocari. Mo
scis quoq̄z ex h̄uius dīs q̄ h̄uum sumitur cōter pro
omni eo quod morbi expellit mō quoq̄z eo idū
ter in quolibet entium genere. vñ h̄rietas vlceris et
v̄l solutionis vndecūq̄z accidat est vnitio. dīcas er
go q̄ si vlcus fuerit simplex cum in eo marie rō suet
ipfius oisariam t siccante indiget immediae cū b̄ mor
bus sanatiū exīs nisi quid intervenit quod ipfius
curationem diuertat. quod firmatur tū qdem per se
in quātū in eo natura generis saluetur supioris puta
sepatio iuncture. Dī āt hmōi ut s̄ba rei denotat uni
tōe p̄clamat ad sui prioris ēē reductionem. hmōi aut̄
efficitur eticante san. in p̄p̄ colligante dīdensantē
tū ēt rōe sanie que indiget exiccatōe ac absterfōe ex
iccan̄ ēt p̄t̄ insuper p̄sortat poros opilat ne super
fluitates in seipm recipiat effundendas. Si uero vlc
eus fuerit sive vulnus p̄positum q̄vis rōne adiuḡ
ei. qñz immediatus p̄petat humectatio. Mediate tm̄ t
farīo sibi debeat in quātū vlcens ut premonstratū
exiccatio. Interdum nero t associatio t vlceri dībet
exiccatio: aliquā nero v̄trisq̄z. Exēplum qdem p̄misit
vlcus complexione siccum escarōum durum ut idē
p̄tes nequeant iuiscari cum id aliquo perficiant̄. hu
mido. tunc nāq̄z humectante t remolliente fit opus
unde. 4. de inge. Si in carne fuerit vlcario corrup
ta opus sit investigare v̄x fit dura t sicca si enī ita fu
erit fomentef q̄ calida p̄t̄ate donec intumescens in
bescat. Remota nero mala p̄plone sicca carne que q̄
si escarōa humectatōe sua placata īc̄ instandum cū
exiccatib⁹ p̄nt̄ ceu natura expedit partis. vñ de
inge. 5. Quodūlibet sunt p̄plones attendende. Nā
si vlcario corporis extiterit sicca et membra sicciora
cen ossa colligationes t corde opus est ipsorū mām
eff. c. sicciorē. Si aut̄ vlc̄ totus cum mēbrie sue
rit humidior expedit p̄x medicina deficciūa cum
ptem oporeat quāq̄z per similia facere t obseruare
Si uero mediū interveniat medicinā ēt op̄fit hmōe
fore primo itidem. 4. Similiter quoq̄z si vlcus fue

rit cum atritō seu trusidē p̄ us humectādū t̄ caleſatēdū vt his sanies gnēt̄ q̄d nocitiū expellat; deinde ḥo ad exiccidū redeat nisi n. cōtusio v̄l atritio cessauerit vlcus sanari n̄ poterit. Si vero q̄d vlceri associat̄ ē cōcavitas aut caro supadiūcta vel vas scissum san: i vlcus vel vulnus p̄pellēs op̄ sit exiccate spatiōt̄ vt caro gnēt̄ depedita puta p̄solidatē ac cicatrizatē indiget exiccationi. Verūt̄ i deſtruēdo carnē additā opus ſiccitatē ſit magis caliditatē adiūgē. In p̄ſcēdo ḥo fluxū ſan. frigiditatē niſi oporteat q̄nq̄ hūc cauſtis p̄ſcē cicatrizatiuſ. Maradigma ḥo tertij est apa. nā in p̄ncipio idiget exicante auxilio vt repellat q̄d currat ad vlc̄ t̄ obſtruat̄ pori atq̄z p̄ ſroboreſ. In augmēto ḥo ſine t̄ ſtatu egeſ hūctatē maturatiuo. In declinatō ḥo exiccatino calido ad mirro t̄ rādē vltio vničte exiccatio. Lura. n. vlceris vt vlc̄ p̄ exiccatia ſuſcita ē aīa p̄mit̄ vt dcm̄. Lura ſt̄es āt intermedie et nā reꝝ enidēt̄ appent: cū hoc q̄d oē ipediēs vntionē in ſmediū ſit ſuo amouēdū ḥrio. id āt eſ humidū aut ſiccū. oꝝ iḡ in medio q̄nq̄ exicare ac humectare in ſduz. Et qbus ēt apparet q̄ vlcus cōpoſitū diſſicilioris curationis ē valde ſimplici cū plurib̄ egeſ itentib̄ curatiuſ ḥrī ſq̄z non paꝝ t̄ marie cū fuerit i pte nobiliori: aut multe q̄titatis vel malignitatē. Moſce quoq̄z vlcus ſimplē ſoluſ p̄ſolidatione idigē cū nulla i eo ſit ſacta ſbe depeſditio aut aliqd ei adiūctū q̄ medicamie pſciſ frigido in p̄ncipio vt vlc̄ ſit dicere primi ḡdus t̄ ſiccō p̄ncipio ſi. Cōpoſitū āt t̄ p̄prie cum carnis diūtē p̄ductione ac interdū calidis ſufficiēt̄ t̄ amplius ſiccis. Vlc̄ iḡ omne indiget p̄mius vel conſequēter exicante q̄ in digeat ſiquidē qualitatū dictū gradualitate: ſz cicatrizatio eget ſeigidiſ in p̄mo t̄ ſiccis in ſine ſedī: t̄ i tertio q̄nq̄z. Prop̄ quartum ḥo ad primū qd diſendum apparet. Exceptiū. n. t̄ cōcessū vlcera ſtusa t̄ atrita humectari vel quod fluit in partē maturetur. Vlcera. n. ſanari nō poſſunt niſi ſanies oſſidatur maturaſo: t̄ iō dictū apho. g. Curare ſaniē in vlcere magna certitudo ē ſecuritatē. Imposſibile nāq̄z in ipo ſanie ſiētē ſore periculouſum vel moleſtū. Ad aliud dōz q̄ illa ſeries hip. corrupta ē a monacho nec p̄t niſi extrenee verificari valde. Et greco. n. ſic traduri: vlcera vniuersa nō oꝝ extendere ſine vino. q̄d apparet ex eo q̄d additur ita cām docens ingt̄. ſiccū. n. vicinū eſt ſalubri: humidum ḥo non ſalubri. vñ q̄ ſiū cū ſuſ humiditate t̄ ināxime antiquiſ ſiccum eſt. Utute cuſ ipſo remollire ac extēdere oꝝ t̄ non ſic cum aqua vel liquore alio cām dicit̄ ſit mulieribus ſeu vlceri b̄is optimū medicamē exiſtere. Aut dōm q̄ humidum vt viſuz q̄nq̄z conſert in vlceribus ceu in ſcliro ſis aqua calida humida. Ad aliud dōm q̄ caro geneſatur a calido t̄ hu. relatione gnatiōnis ossis qd a calido genātūt̄ aſſatiuo rāq̄z regula in ſornace dē gnatiōne ſialiv. 2. Respectu ḥo pinguedis genet̄ a ca. t̄ hu. p̄mo ſima. Ad aliud dōm q̄ inuſcato que debetur vlceribus l̄ ſi materialiter ſit in humido ſorma l̄ter i consurgit ex ipſiſ exiccatione. L̄uz. n. ſan: eſſet hu. currēt ſi immediate ſtinuatur t̄ inuſcatur ad herens ſiccitatē. Ad aliud dōm q̄ in cura ſolutionis continuū aliter ſe h̄z q̄ que complerionis male. Illā enim per conſtrarium q̄litatuſ curare omnifariaz obſeruataſi ſi p̄ poſſibile naturali complexione ita vt co

Iericus cauſonizans miſius egeat extinguentibus q̄ phlaticus: dīa. i74. hanc autem per ſimile vt ratio ne naturalis pplexionis ac ſbe. Dī. n. tale quale fu it deperditum reſtarare. hoīus autem eſt ſha ſan. deſiccata. Opus igit̄ erit deſiccatinis: ſm plus tamē aut miſius put ſuerit mēbrum cū eius pplexionē iſtī modi aut alterius vñ tertio de ingen. Si duo vlcera ſeu vulnera ſint equis hūditate: vñ iī eorum in hūdo corpore t̄ alterū in ſicco ertat: qd qdē in ſicco ex pedit ſiccioribus adiuvari. qd ḥo in hūdo cū miſius ſiccātibus ſubueniri: h̄ iī ſm diuſitatem ſiccitatē t̄ hūditatis ipſoꝝ fieri oꝝ. nā carnē in vlcerib̄ creatā ſimilē neceſſe generari ſperdite. quare ſi ſicca ſuerit expedit ampli ſeſiccare vlcus aut vuln̄. Si āt hu mida opus ſit medicamie miſius exiccate. De pñci bus dico t̄ h̄ vlceribus ſiccioribus vt appaſuit q̄ cura mediata p̄us oꝝ humectare t̄ remollire vt dictum per calidā: psequenter autem t̄ mediate deſiccare q̄ ſi dicatur curam non eſſe per ḥrīum. Nñdeo q̄ eſt ḥrīum ſuſcepto modo quoq̄z. In vlcere nāq̄z ſolo inerat cuius contrariuſ eſt vnitio que inducit. l̄z enīz per ſimilia prius p̄tis introducat̄ tandem ḥrīum occurrit puta conuicio ſiccātib̄ pportionabilibus p̄tis t̄ pplexioni vlceris cāta.

Dod cauteriuſ poſtēniale ſit laudabili ſtua li: uī qm̄ melior medicop̄ eſt q̄ p̄t curare ul cera mala fraudulēta corrodēta cum medicinis quas ponit t̄ ſaciunt id quod facit inciſio cuſ ſerro aut cauterium cum igne. In hoc nāq̄z appet oga tio p̄udentis ſup ip̄udentē. haly. cauterium āt po tētiale conficit ex medicinis. In actuali āt p̄mifetur ignis metallo alicui. Amplius damascenus iapho. Potēs curare cū dieta ſine medicinis pſpera inue niet. uī haly. Melior eſt medicatio ſacta cū cibis me dicatione q̄ ſit cū medicina: ſz ſicut ſe h̄z dieta ad me dicina ſeu potionē ita ſe h̄z poto ad chirurgiam. Si ergo pſperabitur curā ſicta ſine medicina p̄perabitur et ſanans potionē abſq̄z chirurgia. Rursus il lud eſt deterius cauteriuſ qd repentinorē cāt imu tatione. Matura enī repētinas non luſſinet alteratio nes. ſed cauteriuſ actuale repētiniore cāt imu tatione ppter ignis actuali ratē intensam: Illo antē potetia le cū oporteat paulatim qd eſt in potentia in actu ſe reduci ex affectione quadā portitoris ipſius ad corpus. P̄alīn: id medicamen cuius compositio miſius ledit partes magis eſt eligendum. tale quidem eſt cauterium potentiale cum in molle magis ip̄imat cor pus: non autē ſic ut ſiccum durum ut neruosa t̄ oſſosa. Actuale uero plus h̄ in omnē ſuī ſi ip̄imere p̄t partem. Adhuc ga. in pleriq̄z locis nos docet elige gere talia ſm virtutem ſeu potentiam ſic per formaz aut essentialiter. Rēpue uero talia ſm actum uel per accidens ut per ſenſum uel apparentiam. ſz cau teriuſ potentiale locatur in p̄imo: actuale ḥo i fo: Eti: per cauterium melior ſit operatio quod magis pplexioni pportionatur humane cum Orraria ſint ſu me adiuvicem corruptiva. talis quidē eſt natura po tētialis cauterij cū illa ſit graduolis: non āt q̄ actuale ter. Eius. n. eſt caliditas ignis in ſummo. Cauterium iraq̄z po tētiale pſerit actuali. In oppoſitū Albuc: in chirurgie p̄ncipio extollens cauterium actuale ſi monſtrabitur q̄magis ſupra potentiale. Adhuc illō cauteriuſ eſt potius eligendum in quo pſecti ſi omnis

repititur cauterizationis utilitas. *h*mōi *h*o ē actuale vñ. o. præc. In coquendi cura necessaria ē desiccato vt qlis piperis t enforbij; t adustio vt qualis calcis t floris eris. *N*ō aut vtrūqz in *oplémenti* adiuniat si ne ex ignis ē obuslōe quod cauteriū ē actuale; alterz *h*o vtrūqz potētiale ē. Est igitur cauterium actuale eligēdū sup: a potētiale. Propter primū sciēduz qd sit cauteriū qd potētiale cauteriū qd actuale t diuersitas eozdem: deinceps gbus ueniat *oplónibus*; t gbus nō t randē in quo ipse plenius expedit cauterizare. *B*ra sigdem prioris sciendū pmo q̄rtia cauteriū ēē medicamē valde nobile invans ad p̄hibendū ne corruptio spargatur t ad p̄fortādum mem brū cuius *oplónem* volumus rectificare t ad resolvēdum mās corruptas in mēbro retentas t ad p̄stīgendū san. fluxum. t hec qdem cauteriū notificatio p̄ quatuor eius iuuamenta cū genere ipsius data p̄cī pue p̄petit cauterio actuali quod apparet p. *A*. mor comparantē cauterium ferri cauterio auri t nullum sermonē tangentē de cauterio potentiali. Est aut cauteriū potentiale qd ex medicinis sit adolūs seu cauſicis ca. t sic. in q̄rto marie gradu. *H*ec nāqz corpori applicate t calore affecte nature de potentia cōſurgunt in actu. Quaz cauteriū diversificat̄ rōe sube q̄litatis fili t quātitatis. Substantie qdem: qm̄ alid in suba dura fissa: sicut arsenicū sublimatū calx viride eris t filia. Alid aut in suba ligda: vt aqua salis nitri arsenici: t talcum p̄ distillationem p̄parati. Est t alid in suba mealdiscut̄ ex his p̄structū medijs extremis vt cū sapone herbis p̄tulis ceu flāula rapsia gūmi rute agreſlis apio ranio t rīsus t talib. *C*auterium quoqz actuale ē illud in quod caliditas ignis actu ipsumf cuius mā est metallum: vt auruz vel ferrum: t olig modernop̄ non tenerunt argentū t auricaleū. *D*e convenientia cauterij in complonib⁹ teſtatur Albuc. illud nāliter oī p̄ferre comploni: q̄ cū mā est fuerit t absqz mā complexione *h*o ca. t sic. si ne mā mīme conuenit t pprie potētiale ita vt p̄cipaliter cauteriū conueniant complexioni fri. t hu. cū hu. vītio t fine illo cum dcm̄ sit ipm complexione mēbri alterare mās in ipso retentas resoluere altera t oīs ē actio perficitur contrario. *V*irtus. n. cauteriū ē calefacere t desiccare. deinde conuenit comple xionis frīde simplici t humide deinceps ca. t hu. t pprie materiali: t deinde frīde t sicce. *D*e ca. quoqz hinc hu. et sic. videtur ēē dubitatio non parua cuz dictum sit cauterium complexionez mēbri alterare qd̄ p̄ficio efficitur. ppter quod quidam posuere huic nō conuenire cauterium complexioni cum hec conueniant cuz ignis natura: s̄z alij p̄tulerunt sibi ēt conuenire eo q̄ l̄ fit complexio hominis aliqua ca. et sic. ipsa tamen est fri. et hu. comparatione cauterij et pprie actualis. Ista qdem fortassis rōcinatio non ē ex q̄sua intelligendi cuz op̄orteat curationem p̄ oppositum occurere in eodē gradu. Senit m̄ Albuc. h̄ canteriū p̄ferre: sicut inuentum ēē testatur emperia non p̄p̄ ab ipso: oī tamen hoc operantem forē pbūm et exercitatum in actione cauterij vltime. *O*p̄us ēt scire sit ipse diversitatem complexionum hoīum dispōnēs egritudinū: cās accidentia et spacia ip̄is ipsarū: ita vt canterium cadere faciat in actōem in materiaz egentem resolutione nō aut in complonem et nāz ta

liter consurgat inde hocumētum: l̄. n. cauteriū in uamēta op̄etur predicta nō m̄ oīa fil. s̄z aliquā plurā iterdum vero vnum. *H*ec aut omnia iterduz magis verificantur de cauterio actuali q̄z p̄imo. *I*llnd. n. pprie non conuenit nisi in complexione fri. et hu. et p̄cipue cū mā ppter nocumenta dicēda que ip̄i occurrūt plusqz cauterio actuali. *T*empus vero cauterij duplex: erisit vñ qdē quod ad ip̄a relatum continēt: aliud vero ad ip̄m quod medetur configura tur corpus. *H*ec p̄mo qdam discordati sunt chirurgi ci. Quidā nāqz dicūt in vte solum competere cauterium cū tunc completionis alterentur et humores moueant. Alij vero de quoqz numero Albuc. dicūt cauterium oī p̄petere ip̄e: ppter qd̄ nocumentū accīdcens ppter ip̄s tollitur cauterij in uamēto marime si cauterium exptitur ppter dolorem festinū. *V*tutem p̄sternētem oīo vel flurū san. et p̄cipue ex artaria. *H*ec aut ambiguitas satis p̄t clarescere p̄io q̄rta. *S*icut. n. in phlebotomia duplē distinguis horam s. electā et necessariaz: ta in purgatōe et cauterio ac vle in oī ope medicine duplex ip̄s tunc obseruādum. *S*ic igitur ip̄s electū vle est: ver et p̄ticulare alia: ita m̄ ut post ver sequatur autūnus in bonitate: et dein de hyemis: et postea estas. *T*empus aut relatum ad corpus est: qz cauterium fieri post purgationē corporis sufficientem vniueralem et particularez ne ipsius dolore hu. agitati concurrent ad locum. *D*z nāqz fieri post medicamina plurima non cōſerentia: ita ut dicatur cauterium a gbusdam vltimā med. cīe sub fidiū. Propter h̄m sciendum est aliquos absoluitus elegisse cauterium potentiale sup actuale moti ex repenteño dolore quē inducit. Sile eo q̄ q̄ ip̄m ab hōres magis potētiali. *H*ec aut positio stare nō p̄t sicut oīditur in tertio p̄posito: nec motiuū vniuerſalites arguit s̄z p̄ticulariter cum casu in quo interdū canterium actuale p̄cedere potētiale. sunt et alij circa canterium errantes sicut vulgares et stolidi chisurgicoz et putant egri uđinem cauterio sanatā nunqz subversionē habitā h̄ aut non est cuz possit reciduari occasiōe rex nālūm aut non nālūm vel p̄ter nām existentiū. Similiter est ipsoz sermo q̄ cauteriū p̄stremū sit medicina subsidium q̄ tñ s̄nū p̄t habere i tellectū. ip̄o nāqz vītimur cū videamus alioz plura nō conserre: p̄mo nāqz corpus regendū dieta et potione: demū aut chirurgia sub q̄ canteriū relocaſ. Si tñ velit ad referre vt quod post ip̄m aliud nō cōſerat medicamētaz dcm̄ est id phlari cum alia sit medicina dispōem futurā cōſerlaria pleraqz. Propter tertii qdem sciendū simpliciter cauteriū actuale p̄līgēndū ēē potētiale: qm̄ vt oīsum actuale cōneit se re oī complexioni. nō aut potētiale s̄z frīde magis et hu. et pprie cum mā et in ip̄e ip̄ato ac corpore sortiori. Adhuc vtilitates gbus cauterium describitur diligenter consideranti magis adeptantur cauterio actuali q̄z potētiali. Malin canterium potētiale pene trās plus ledit principalia mēbroz q̄z actuale et maxime cū fuerit illis ppinqū. Rursus canterium potētiale et maxime ligdum postqz impressum fuerit nō remanet in nostra p̄tate sicut cauterium actuale: qd̄ aut tale deterius existit. Simile nāqz vī de cauterio potētiali et actuali sicut de pharmacia et phlōmia nā i phlebotomia nihil penitus cadit timoris: i pharmacia *h*o ītēt grādis dīa. 160. i op̄oe eq̄li t dīersa

Itidem illud cauterium quod nō solum puenit ad locum cauterizandum sed et sana etiā colliquat et nocet membra et dolo: ē diuturniorē p̄stat faciens fortasse ac crē ignē in membris difficilis sanatiōis et interitū sorte deterius est illo q̄ locū non transcēdit infirmus; neq̄ alia ledens membra. Prīmū vero ut dicunt est cauterium potētiale: s̄m vero actuale. Potētiale nāq̄ paulatim deductū de potētia in actū ebullitionē idū cens in spiritib⁹ et hu. facit ipsos dolore ad locū currere nō inimis q̄ ericet multoties a quibus laimi et ciōtur horridi ad cor ipm inflamantes et in se, cadere facientes et merito q̄ putrefaciēdo agit. 5. et tertio farinac. vñ galien⁹ tertio farma. de medicis v̄hemēta. et sic. restatur similes dolores cauterio et longiores actuē inducere et ad hoc non pax temporis pliritas ipsi⁹ operatur. Cauteriu⁹ vero actuale non hec inducit cu⁹ fit similes s̄m albnc. fitq̄ eius dolo: citissime gescens subtilitate sua et s̄be bonitate nisi sudſuerit q̄ plurime et locus huins cauterio potentiali cauterizādus. Debilis non poterit violentiā canterij tolerare qn ad interiora prescratur membra qd̄ est periculofu⁹ valde et p̄prie cu⁹ membris nobiliorib⁹ faerit p̄ pinquū. Iḡ cauteriu⁹ actuale p̄serendū amplius potentiāl. Interdum qdā sunt pusillanimes abhorretes ac fortis formidātes cauterium actuale ut dc̄m de bezel: dria. iiii. eligētes ob hoc potētiale magis actuoli: eo q̄ illis videatur illud v̄bementiorē dolores inducere qd̄ tum extat vsq̄ veru⁹. l⁹. n. intensiue v̄bementiorē effet. vnde tertio. i⁹. Si spleneticus n̄ tolerat ignē administrētur canteria ex medicinis iuxta illud quarti de iganio. Quidā incisiones carnis nolentes longo volunt tpe curari: dolor celeriū t̄n̄ transfit sed extensiue maiore iducit potētiale cu⁹ actio ipsius longiori tpe mensuretur putrefaciendo partes aliquā etiā sunt loca carnosa fistulaſa orificium h̄ntes augnſtum et pſandu⁹ latu⁹ ad que non posset cauterium actuale sine grādi leſione circumstantiu⁹ p̄tinu⁹ pertingere. Interdu⁹ etiā administratur potētiale cu⁹ timemus neruoz lesiones aut venaz potētiale nāq̄ debite ſtructu⁹ min⁹ hos ledit. Propri⁹ q̄rtu⁹ vero ad primu⁹ dōm q̄ ille medicie non sunt auſtice sed potius mundificative abſterſive ac leuit exicatione et dieſe debite ac evacuationis oīd. natio. et si dicantur facere illud qd̄ faciunt incisio et cauteriu⁹ cu⁹ igne hec per media est q̄plurima. Non eni ois repleto: neq̄ois ſplexionis malitia ſuo medicaſ contraſrio vel q̄ talia ſi ſint cauſtica non debent ſub ſecudo medicine inſtro locari: vex cum tertio cu⁹ chirurgie fit incidere ſuere et coquere. Ad aliud dōm eſt ſimili ter. Cauſtica. n. h⁹i non debet ſub potionē ſi manuāli operatione locari. Ad aliud dōm q̄ repentina imunitatio q̄ cadit in diſpōem et in ſuam cām non nocet verum confert q̄ at in naturā plurimum ledit precipue cum quo nāle aut habitatu⁹ deſtruit. Cadit at cauterium actuale in rez preter naturā ſi debite adminiſtreſur et non naturā qd̄ ex eius celeriter oīditur eſſe etiā. Ad aliud dōm q̄ in tali conceditur aliquā cauterium ut oīſum eſt potētiale. Ad aliud dōm q̄ ga. non ſpernit oīo talia ſin actum cum ſua actuali eſſentia poſſunt effectum iducere quale cauterium eſt actuale. ſed q̄ in plerisq; ſunt deceptiva cum eorū preincepta non permanet actio potius ſupueniat dria ſicut apparet in aqua calida. q̄ ſi incipiat calefacere in

frigidat deinceps et resurgit: deinde priori infrigida. tione v̄bementiore. Ad aliud dōm q̄ ſi cauterium potentiale videatur plus proportionari corporis ſplexioni q̄ actuale ppter eius diuturnā morā in pte ſed ob acciūta onis q̄ inducit maius noſumentu⁹ cauſat cauterio actuali. Actualē. n. modicus moratur in pte non ledens circumſtantia vi declaratus velut potētiale. D̄ pium nāq̄ ſi plus proportionē ſplexionis humane q̄ aqua cu⁹ fit cōpositū graduale. Illa vero in ſumō ſoliditatis: magis m̄ infrigidat ea et ledit ei⁹ ſimpler ſic agit in ſpoſitis eeu cōpositū. Isaac eſt etiam ipſius actio ſimpler. Aut etiā ſi magis imutet cauterium actuale mor non tamen poſtea ut potētiale.

Ratia ſiqdem huīs q̄ſiti monſtraſ q̄ cauteriox actualium laudabilius fit factu⁹ cu⁹ ſerro eo qd̄ cum auro: qm̄ in cauterio et p̄pē actuali qritur ut apparuit exiccatio et aduſtio. ſi hoc magis in eo qd̄ ferri reperitur q̄ aurī cum ipm fit etiam in ſe ſiccus et ſubiectū eſt cōpactius in quo ignis ſuſcepta ipreſſio ſortius poterit operari q̄ in auro ipreſſio. Adhuc aurū metalloꝝ ſolu⁹ nō ignis metau. 5. Cauteriu⁹ aut̄ oīz eſſe ignitu⁹. Eti: ex illa materia laudabilius eſt cauteriu⁹ in q̄ melius poſſumus actionē ignis cōmensurare q̄ in reliqua. hm̄oi x̄o eſt ferrū: qm̄ aurū cum fit coloris ſubruſſi ignei non appet qn̄ ſufficienter eſt calidū eeu oſtenditur in ferro colore p̄ticipante ſere ſubalbido. Amplius aurum eſt corpus minus densatū cōpactu⁹ ferro ita q̄ ſi ſuperficie caleſcat diſſoluitur et cedit in lamina. q̄re artifer cadit in occupationē inde. Si at inodicum caluerit ante cōpletani cauterizationis infrigidaſ actionē quo periculū ſpotest conſeq nō modicum ut doloris et eſcare qd̄ in ferro non accedit. Rursus marti ſi astrologos actus attribuitur medicine chirurgicusq; p̄cipue. Ferrū vero ut videtur eſt hm̄oi. itaq̄ cauteriu⁹ ferri cauterio pponendum eſt aurī. In oppoſitum pmo qdem quarta: Reſ melior qua cauterium fit eſt aux vnde fo fa. Melius cauteriu⁹ et velocius ſanabile ē qd̄ fit cu⁹ canterio aurī. qd̄ etiā conſteſtatur diaſco. cu⁹ ſa primo: ita qn̄ cauterizatur cu⁹ cauterio aurī nun ſacit veficas canterizatio ipſius et melioris cuſationis. Malim: ex illo elegātius fit cauteriu⁹ qd̄ magis p̄pinquū eſt ſplexionis humane qd̄ et minus iuſtit noſumentu⁹ citoſq; curatur. ſi hoc ē cauteriu⁹ aureum: nō aut̄ ferreū. Qd̄ ſirmatur q̄ aux eſt temperatu⁹ ſplexionis humane proportionatū: ferrū vero ſufficienter frigidū et ſiccū ſortassis. non. n. ſatis ex̄mitur in activis q̄litatibus ipſius nā. Post et cauterizationē cum auro nō ſequuntur vefice et pufule ſic cum ferro: neq̄ ſanies in membro cauterizato. Eſt et velocioris consolidationis et pulchrioris cicatrizatio niſ. ppter aurī ſtemperiē et operationis ipſius q̄litate. Eti: pble. i. ppter quid ſiquis ere incidatur ſacilius ſanatur q̄ ferro. incisio aut̄ et cauterizatio proportionatū. Es aut̄ ut ſubſtātia oīt et color auro amplius p̄pinquat q̄ ferro. Adhuc illud cauteriu⁹ cuius materia eſt nobilioz magisq; proportionatur vite nobilis eſt. hm̄oi vero aurum et non ferrum cu⁹ ipm fit ſolum quod vite ſontale prediſcarū exordiu⁹. Illud vero martis illius corruptiu⁹. igif cauterium aurī illo pſerendum eſt ferri. Propri⁹ p̄mum x̄o ſciendum q̄ quid fit ferrum quidq; aurum cu⁹ reliquis dria vīſū. iſi. Canteria x̄o dīi eſſe diuersarū ſiguraz

Fin diversitatē lōcorū que oꝝ cauterizare quēdā nāqꝝ opꝝ ē rotundā fore nōnulla curvata: alia subtilia lōga quēdā grossa r̄liqua vniꝝ capitis nōnulla vero plurimū sicut sufficiēter cū alijs Albus. signat. Qꝝ ēt aliquādo munire cauteria cum frigidis lucis t̄ iu/ lutionibꝫ vel cū cānulis metalicis t̄ p̄prius cum op̄ns si cauterizare p̄tes iteriores occultas vt iteriꝝ ani vel matricis t̄ oris. **P**rop̄ter fin āt sciendū q̄ au. hic vidētur sibi cōtradiere. precedētes albuc. sicut idē testaf elegerūt cauteriū aurī supra cauteriū ferri. ipse vero p̄fert cauteriū ferri supra illud qđ est aurī. t̄ motina ip̄ius iā sunt p̄missa sumpta ex pte co/ loris aurī t̄ eius substātia. **M**edia ēt p̄tis alterius tacta sunt prius ēt. **Q**uid aut̄ de hoc videbitur p̄fir: **P**rop̄ter tertiu sciendū **X**o q̄ cauteriū actuale p̄t duplicit̄ cōsiderari: t̄ i se: ac i relatōe ad opantes eo qꝝ duplices ēt suni periti. s. longa xp̄ientia educati raro reperti quoꝝ numerus ē iſinitus sc̄re p̄cipue cū fin almāſ. 7. pleriqꝝ eox q̄ hāc exercēt arte sūt idio/ te rustici stolidi ac restauratores p̄cipue. **S**i. n. p̄fide retur i se cū aurū sit metallū nobiliꝝ vt oñsum t̄ ma/ gis p̄ipatum nāeqꝝ humane p̄portionatū t̄ minoris leſionis t̄ facilioris p̄solidationis nulli dubium fore d̄z q̄ eius elegātior ē cauterizatio vñ tertio. 22. Cau/ terizēt sc̄aticus cū auro rubeo. Quod iducat q̄rto p̄ ma cū precipit variolas acu rūpi aurea. Sed qm̄ q̄s p̄t ipsius decipi colore vel suba oꝝ ipsum i illo prius exercitari perfecte aut ipsos exercitatos operari solū non enī defectuz inest sed opatore magis. Sicut ēt motua Albu. oñdunt subtilit̄ aīaduersa. Et ideo periti et expti cauterio dñit vñ auri t̄ nō ferri t̄ p̄prie/ em p̄tes nobiles t̄ apparentes volūt cauterizare vt que faciei marie puta labioꝝ vel nasi aut palpebrarꝝ facies nāqꝝ nobilior ē superficies corporis qm̄ est detecta ꝓ. breuiar. Si autē ferri cauteriū i se cōsidereatur de/ teriꝝ ē illo aurī. eligēdū ē tñ magis ab iperitis ierp/ tis ignorantibus calorez ignis i auro p̄mēsurare. ma/ gis. n. eligendū qđ minus ledi: cū vix q̄s possit leſi/ uis secedere. Plus enī standū i grossis i gbus error minus evenit q̄z le ignorāter i subtilia p̄cipitare: l̄z i bis adſit iuamētū maius cū fuerit debite admistra/ ta. t̄ ideo cibi laudant̄ sacrificatorꝝ exp̄mentorꝝ lib̄. Et similiter ga. tales in xp̄ientiā icidant rōe om̄issa cum difficultior extet. Si. n. nō cōferunt nō in nocēt vt medicaminū plurima. Sic igif eligēdū est simili/ cins cauteriū aurī quo ad plures āt ferri. t̄ fortassis p̄ eligif qđ ferri qꝝ auro carēt egestate vel avaritia cau/ teriū **X**o de auro melius ē q̄zto fuerit p̄vius magis q̄z cōpactū t̄ tardī eliquabile. If errū āt q̄zto fuerit puriꝝ min⁹ ſiccū ſabroſū ac cōpactū. Cauteriu qdeꝝ argēti aut auricalci eoz nō est approbadū ſubte/ nitate: l̄z gdam modernox ſeſigerit illud. **P**rop̄ter quartū vero ad primum d̄dm q̄ in cauterio nō requi/ ritur oīmoda exiccatio t̄ aduſtio ſed ſufficiens contē/ perata. hoc autē vt oſtēsum melius induciur caute/ riu aurī q̄z ferri. Ad aliud d̄dm q̄ intelligitur aurum non igniri; non qꝝ ignis minime ſuſcipiat īpreſſionez ſed qm̄ non minoratur igne ac p̄primiſtū prop̄ter ip/ ſius puritatē vt metalloꝝ alia. Ad aliud iam appoſit̄ probus. n. t̄ expertus fit aurī cauterium cōmensura re: t̄ ideo ipsum alijs d̄z preſette oībus. Ad aliud di/ cendū ſorte q̄ nō eſt verū q̄ potius aurū ſuerat i/ laminas þus q̄z ſi ſufficiēter calefactū cum ipſū ſue

rit electū quale dictū fuerit ēt alicuius corporalētie can-
teriū. pōt t̄ int̄m calefieri q̄ nō refrigerabif ante pse-
ctā ipsius cauterizationē. Ad alind dōm q̄ rō ē vt/
cūqz iplinēs cum arguat nō ex p̄priis generi: sed ex
cōibus logicis t̄ exēneis satis. Aut dōm q̄ l̄z cauteri-
um ferri nō minus conserat eo qđ auri in p̄senti puta
cauterizatōis actu t̄ solntionis p̄tinuitatis qđ p̄priū
ē maritis: rōe tñ p̄sequētiū accētium ut cōsum nocet
amplius illo auri. Preinducta x̄o alterius ptis cuž
eo qđ amplius augūt sua tñ via pcedere sunt ostēsa.

Differentia. 209

Vod medicinaz alteratiuaz copulatio pos-
fit pflare medicinā solutiua monstrarur : qz
Dias. dolore pedū graviter veratis radicem
arbitemisie da cum oximelle manducare: t ita cenato
purgabis vt vir credi possit tantā virtutem habere
neutx aut horz ponitur solutiuum: t ideo illud cū ad
miratione subintulit. Eti divisionū antidoto conse-
ctio pillulaz que sumitur ante cibum t post ipm t ex-
citāt ejectionem cibi pauplatim t destruit nauseatiā
satietatem t soluū ventrē t resoluū colicā. Recipe
zizi. pipis ni. pip. lon. gallie gariosiloz neremisch.
i. semē peonie. oium ana. 3. io. zuccari tabarzeib tan-
tūdē: isformen̄ pillule t sumaf de ipfis. 3. v. If aciūt
eni assellare a dnibus sellis vsq; ad gnq; oēm hoiez
fm qualitatē sue næ t Vtutis. nullū aut igredien-
tium banc confectionem solutiuū existit. Adhuc i te-
gni corpus euāt a calidis sufficienter pharmaciis:
vn Lōmē. Medicine attrahunt per supfluitatē ca-
liditatis sue humores. Dicit ēt pharmacū quo solu-
tiū denotaf. Sz vnū ē alij t pluribus copulare cali-
dis. tale reddif magis tale topi. 3. Soluet igit̄ sorti-
us qz si simp̄l̄ ad simpliciter t reliqua: corūdem. 2.
Kursus in solutiuo. 2. vn expti pura caliditas. vnde
apho. i. Dia pharmaca purgantia calida sunt Vtutis
bus calore. n. vis luua attractionis et viri inducta
specifica euulsiva. Solutiu. n. nō similitudine qlu-
tatiua s; s̄bali opatur phar. 3. Sz hec ex alteratiis sim-
plicib; v̄r pflurere. Qd ostendit virtus specifica in
tyriaca ḥ venena resultata. 178. Et fulcif s̄l̄ qm me-
tallū pfltrit a nā et fin alchimiā. i. alacritatem ab ar-
te. Scorpiones s̄l̄ s̄t nā et arte: q ēt alios gnānt.
A. aialium. 15. vn recitat Dias. basiliconē tritū si la-
pis ptegrat scorpioes gigni. 2. Vo alium. Si trit⁹ ol-
le imittat vacue celerrime gnāri i paucis dieb; dicūt
scopioes et marie cū die qlibet olla fuerit i sole cale-
scā. Subdif tñ. Sz hoc gdē falsū. Vacca ēt Plato
nis ex carnib; thauri spcs docet pfltrē: et Virgili⁹
qrto georgicoz ex vitulo. Et Ar. dñia. 60. Ellebor⁹
alb⁹ qz leuis purgat sp̄ins vomitū cāndo sciamōea
grauis deorsuz. Elacterium vero et rapsia qz medie-
vtroq; mō sz vnū alteratiuox leuiū vel graviu; aut
medioz poterit alijs adiungi calidis entib; cunctis.
Pali: si nā pōt ex simplicib; elem̄tis solutiuū pfltrē
multo ap̄li⁹ ea valebit arti h̄iucta: sz illud euēit cuz
alteratiua simplicia ēt næ p arte demū pflciata pōde-
re copulat̄ obito. Itaq; ex alteratis simpliciē pōt so-
lutiū pflrē. In oppositū qz tyriaca metridatu;
anacardinū et similia cum sint qz calida dbiteq; oī et
marie tyriaca mō pflrē structa eēnt solutina. Itidē qz leq;
strāt ex opposito vnū nō pflcit i reliquū cū vna sp̄s
nō innet reliquā adesse sz alteratiū et solutiuū vi vi-
a ebis disignēt ex aduerso. Kursus nibil yltre suaz

spēm pōt. Potētia ḥo alteratiū ē alterare. solutiū āt ad se trahere. Non igit̄ ex alteratiis potest solutiū confari. Propter p̄mū qdē sciendū qd sit medicina quidqz solutiua: d̄ria. 136. 7. i4i. innotuit. Solutiū etenī seu laxatiū hic audio medicinā sufficiēt calidā attractuā a vtute spēm p̄sequēte q̄ res p̄spicit fm̄ debitu aspectū ad orbē. 72. q̄ p̄prie dicit̄ h̄z hippo. farmacia. sed alteratiuā q̄litate prima vel se cunda elemētari agentiū quedā ventrē cōcitat̄ autqz leniunt naturā vt mēbroz supficies remolliēdo ceu cassia fistula viole t̄ hm̄di. vel materiā lubricā reddē do sicut gūm̄ p̄ unoꝝ t̄ p̄sili mucillago: aut ei⁹ caliditatem subtili ī poros penetrādo t̄ humidū abstergen do qd̄ ī his t̄ per p̄nū flutū causando. Dis. n. medica absterfia eēntialit̄ lenit̄ naturā l̄z ī ea nō sit vt̄ tus solutiua sc̄di p̄mo: vel ei⁹ acumine ceu euphorbiū l̄z alij hoc ponat̄ magis dissoluē. Quedam nāqz medicaminū larat̄ sui ponticitate vt̄ mirobalani alia soluēdo: sicut salsa t̄ dulcia vt̄ causabūl̄ seu enorbiū alia viscositate vt̄ medolle: nōnulla vtute attrahēdi humores illi cōlōnos vt̄ scamonea ru. a p̄ibus cole rā p̄rac. 1. de hac innotuit mā: d̄ria. i4i. Propter fm̄ vero sciēdū q̄ aliḡ moti ex argutis p̄cesserunt alteratiua p̄acta solutiū possē cōflare cum debita p̄portione t̄ mēsura: qd̄ declarare nitunq̄ qm̄ eris herugo ī vulnerib⁹ carnē nō generat eo q̄ sanguinē ad locū puenientē exfiecat t̄ carnē mordicat sanā t̄ corrodit: neqz cera cū oleo cum sanguinē in carnē nō condenset vex̄ potius p̄uresfaciat t̄ corrūpat mixta m̄ fil̄ cōcreant carnē: de ige. 3. Sic igit̄ in p̄posito ex alteratiis nō solutiis p̄siciet solutiū. Seu q̄ eoꝝ positiō stare nō possit cū motiis p̄oribus. 3. ac. 4. d̄doꝝ apparet. neqz simile qd̄ inducitur de cera t̄ oleo t̄ eris herugine cū eius in adiuvicē cōiunctis nihil ultra q̄litatē cōsurgat actiuū. prius. n. vñ qd̄qz ipropozitione existebat ī carnis gnātione. In p̄posito vero expert̄ aliḡ consurgere spēd̄fferens vt̄ videbitur a priori: Propter tertiu ḥo sciēdū q̄ ex medicinis alteratiis pōt farmacia surgere qm̄ sicut se h̄z ad p̄ductionē ita ad actū. Nā filis est dispō rei in entitate t̄ opatione. 2. meta. sed solutiū supra cōpositionem simpliciū id cōponentiū vtute bone cōplexionis alterat̄ s t̄ decoquentis ea fm̄ aspectū talē aut̄ hm̄di ad orbē expert̄ eū us vigore aliā suscipit formā p̄ori corrup̄a quā virtus attractōis cōsequit̄ p̄pria. Calidū t̄ regis celeste qd̄ in simplicibus ampli⁹ reperit p̄mis: non aut̄ sic in his. Ipsū. n. est ois gnātione cā d̄ria. 48. In alteratiis aut̄ vt̄ ita solū prius adueniens mixti forma cū cōplexione reperit t̄ p̄prie in frigidis in qbus vtutes nisi fuerit viuentia non regiuntur specificē hec d̄ria nota. 71. Adhuc hm̄di p̄prietas solutiōis si surgeret et alteratis iā ars formā iduceret naturalē. id at̄ non pōt q̄ ipsa debiliō est nā nec consequit̄ eā l̄z multū laboret. a. met. au. 4. forme similit̄ artificiales sūt accūtia: q̄ si dicas: Ars non facit hāc nisi initiat̄e simplicia inadinnincē applicādo: tunc n. vtute cōplexionis agunt̄ fe. Dōm id non valere tūm p̄pter ipropozitionē vt̄ tactū ad orbē t̄ calidum celeste: tū ēt qm̄ q̄ sapiētia debita mēsura t̄ ponderē non valet ad id p̄uenire cū nō possimus p̄tingere ad id qd̄ certū. 153. P̄alin: si deberet p̄ artē solutiū ex huiusmod̄ cōponi simplicibus oport̄eret ea v̄sqz in mām redigi primā. Sic. n. ponit̄ aliḡ gnāri cum

hoc totū p̄mutet̄ ī hoc totū: p̄mo de ige. t̄c. ad ilē ve ro puenire nō pōt nisi mītio p̄cesserit vera quo ad ī tellectū t̄ nō appens sensibilis talis. n. q̄ simplicium solū p̄mox cōmittio: eodē de ige. t̄ eloꝝ ero: dio. h̄z ars nō valet ad hāc p̄tingere cū sit dei: t̄ nāe: d̄ria. 178. sed ad alterā incertā t̄ appentē. Idem: q̄ d̄ria specifica aliquo tollat̄ ī genio ego non credo possibiliē t̄ iō sciāt artifices alchimie s̄vēs vere p̄mutari non posse. 4. meta. a. Ap̄la ḥo t̄ modus tolleref species qz p̄mutaref ī genio si ex alteratiis posset aliqd̄ cōsurgere solutiū cū id vigore p̄stitueret artis. Non igit̄ pōt ex alteratis solū solutiū cōflari. Propter q̄rtū ḥo qd̄ ad primū d̄dm q̄ illa non est series diasco. sed adiecta tū q̄ solū p̄ponit tres spēs alchimie. t̄c. n. essent. 4. tū qm̄ illā sup additā nō scribit sicut alias t̄ vt̄ moris est illi⁹ in oib⁹ plura. n. sūt ap̄cripha ī co t̄ p̄prie in trāstionē alphabeticā: nō sic sūt in illa q. 5. distinguis libris radicoli. Ut l̄z assūmēs purgetur vt̄ p̄mītīf non tñ hm̄di purgatio est p̄ solutiū vex̄ lenitio qd̄ oñdit ei oxime cōm̄xtū. Sua nāqz icisione t̄ acumie h̄z ventrē aliq̄liter incitare ad qd̄ adiuvat qd̄ subdīf ī ita cenato. Ad aliud q̄ ille pilule cū fint ex speciebus alchimie viscoſe colice cātive eaz̄ caliditate agitat̄ ipsa eliq̄tur t̄ dissoluīf acumie sensibiliter vt̄ expellat moris surgit nā: qd̄ t̄ anteā concessū. non āt q̄ ex his conslef solutiū aliez qd̄ indicatur ita tegni: evanit̄ aut̄ a calidis sufficiēter farmacijs: iuenit̄ ēt nām apparata. aliq̄ enī medicia flurum inducit aut̄ p̄stringit fm̄ q̄ fuerit suscipiēs disposituz vñ sc̄do sc̄da: basilicon p̄stringit q̄ si hu. iuenit̄ p̄paratu soluitur. Sz̄ mirandū quō dosis adeo p̄ua vt̄. 3. s. id pōt op̄ari. vñ fortassis cecidit corruptio in scriptura vel numer⁹ multiplicabitur t̄c ipsius. Ad aliud d̄dm q̄ ga. p̄ ca. sufficient̄ farmaca non adiuvat solutiua sed poti⁹ alteratiua fm̄ Lōmen. vehement̄ ca. t̄ hu. ad cutim attrahētia ī vaporē dissoluētia que tā dē resoluunt̄ in aerē t̄ p̄prie cū subtilis critterit. qd̄ appet ex eo qd̄ subdīf: purgationib⁹ p̄ q̄s solutiua intelligit t̄ clysterib⁹ t̄ sudorib⁹ ac vomitib⁹. 5. n. eū modos retigit nec farmacūm hic sumif p̄ solutio hippo. more: h̄z coiter p̄ alteratiuo magis. Ad aliud d̄dm q̄ l̄z ca. alteratiis adiut̄ non pōt virtus solutiua adesse vt̄ oñsu. Lōadiuuat. n. cū p̄ncipali attrac̄tio: p̄ se aut̄ sufficiēs non extat neqz valet approbat̄ eo q̄ p̄ tyriacā non datur vt̄us p̄culcatiua sed potius ad aliquā ea p̄tingi filis. 178. neqz id est simile: qm̄ plus distat alteratiuz a solutiuo q̄ simplicia cōstruētia tyriacā a vtute q̄ estimatur inde conseg. p̄ pria cū v̄traqz ei⁹ sit nature alteratiue magis. Adhuc h̄i v̄rt⁹ tyriace post. io. aut. 20. surgit ānos. 178. Medicamē ḥo alteratiū tāto non pōt tpe durare vt̄ el̄m trocisci aut̄ pillule: d̄ria vltia nisi ī eo opiu. t̄ frigida ponerent̄ huiusmodi. Ea ḥo vtute solutiua ipedirēt. Ad cōfirmationē ḥo d̄dm q̄ metalluz non pōt sieri p̄ artē t̄ in aliud vt̄ tactū trāsmutari cū ars solū faciat p̄mutationē in accidentibus: non autē in s̄ba vel fortassis si possibile id ignotū vñ Lō. 3. de aia. Dicitur de mulius artificis q̄ videntur esse possibilia sed sunt causarū ignorarū vt̄ verbi grā. Alchimie t̄ si cōstituat̄ forsūtā hoc amplius cēt̄ per accidēs t̄ inspiratione diuina q̄ artis sapiētia vt̄ dictū de p̄prietate tyriace: d̄ria. iii. Non. n. ars pōt puenire vt̄

agens in mām cum tpe sciat ita pportionari ut inde nouū pstituaf metallū. Qd si appenter videatur id erit qz ars fallaciā ipsius quoquo iganio negt detegere s̄ nā. vnde aux̄ seu argentū arte pstructum vñ non puto habere cor vt aliud nā. pductum pfortādi l̄ nequeat qz eius fallaciā fīm artem oīdere. siedes mibi tomē expti dicūt argentum decoctione p artem fieri vñp non vñ tamen appenter lucrari. pditionibus oib⁹ qbus vñtūr expertū. Eti. nō est ēt consimile: qm̄ vnū metalloz magis cōuenit cum alio cuž sit amplius alterabile passibile materieqz ppinqus qz medicina terre nascentiū aut aialium. Errat enī formalior minusqz passiua t̄ iō magis distincta vna a reliqua. Qd volunt alchimiste dicētes oia metallo in vna mā liquabili ppinqua connenire: nunqz eē ad alterius relativū velut egz corpus quod depuratione deducūt in metallū nobilius t̄ eō ceu corpora p regimen t medicinam aialis adipiscitur sanitatē. De scorpiōnū aut apum gnātōe vel vniuersaliū ver miū quorūcūqz nō est sile cum oporteat mām ex qua gnānt ea putrescere t ad materiā reverti primaz qd hic nō evenit: qd qdem posset fieri si alterativa calida acuta putresceret ad elā t mām se puerendo pri mā. Ad aliud qd dōm: dria vñsum. 60. Ad alit̄ dōz qz natura pōt ex simplicibus elis solutiuñ gnāre cuž ea sit mā gnātionis ppris in qbus calidū magis celeste gnātūm nō aut ei simplicibus cōpositis et cuž arte cum non sit materia ex qua natura possit aliquid opari eis pmanentibus actu; verū ars in modo.

Differentia .210.

Mod composita plus perdurent simplicib⁹ oīditur qm̄ tyriaca ē medicina cōpositior ceteris vltra ēt triginta suuenescens annos s̄z tñ regionum diversitatē vt tactum: dria. 178. Nullū āt simpliciū vltra hos positum pmanere. adbuc cuž res opetur vt bz eē. Siliis nāqz ē dispō rei in entitate actu t Vitale vt appz meibau. 2. Sz pposita fortis agūt qz simplicia sicut vñsum: dria. 143. qz fortis bz eē. Rursus cū ars imiteretur nāz vt accidit in nā: sic t in arte. Sz in his que nāe pdurabilia sunt pposita vt gnāta qz seia vñ spmata ex qbus vt appz pducunt. Eti. virē vñtior fortior ac pmanētior per h̄is qz diuisa multisplicata. Durabiliora itaqz sunt pposita sim plicib⁹. In oppositū qm̄. 2. cañ. sc amonee. Vtus perdurat vñqz ad. 30. ānos bno ēt ellī vt al. t ni. longiori pmanēt tpe t iō excipiūtur ab herbis que vtra. 2. aut. 3: debilitan̄ ānos; qd oīdunt mineralia t ossa, lūa pmanionis longeue nullū āt ppositum simplicit aut p se tā longiori vt declarabit pmanebit tpe. Iti dē simplicia pmiss pportionātūt elis. Pposita xō ex his pstructo. Sz elā longiori pmanent piodo illis que pponuntur ex iphis cū sint eis maiora qz marie: etenīz potērie eoz sequūtur magnitudines. Lōmē. i. cc. et mū. Simplicia igitur magis pmanent compohtis.

Prcpter primū xō sciendū qz pdurare ē tpe cū vigoris pstantia coextendi. Sic. n. vegetabilis ppris dicūt virē cū in act⁹ valēt debitos filz t qz hmōi. Est āt hinc simplex medicina singularis a nā. pducta. Pposita vero ē pstructū ex simplicibus arte que p miscet plurima vtra nām debite ipsa inadivicē applicādo. vnde simplex ē duplex vnum qd̄ t fm̄ artem sicut medica singularis filz t p oppositū duplex ē cōposi-

tum. Mosce qz simplicia t cōposita pdurant longiori aut breuiori tpe multiplici de cā. nā ea que sūt sri. t sic. Pōnis cū minus exponātūr putrefactioni t resolutioni longiori pmanēt tpe subaudiēdo absqz vñta: tactū dria. 21. Que āt ca. t hu. sunt amplius putrefactōi cōposita t que ca. t sic. resolutioni. Ifrida xō t hu. vñ vñsum. 158. hebetiora celerius reddonē. Que ēt fuerint sbe dure ppartia: differentes sapores ponticos stipticos t amaros durabiliora sūt oppositi vñ mineralia oīdūt t sui oppositi: nā mollia aqua sa minus pdurant ad multū ceu sucofitates nisi arte t decoctione pstructe: deinde solis radices gūme stipes t seia demū nisi fuerint multum hu. mollia illa xō fucciora dura t in aliqz aialibus pfilz bz suo mō. Silz que sūt grandioris quātitatis min⁹ putrescunt vt sic ḥijs. vñ. 4. methau. Multuz minus putrescit paucō. In maiori. n. amplior ignis. adbuc qua expontur aeri t agitationi eiusdē cum bēat p̄tinue alterare t resoluere magis: t ppris sic mollia p̄seruāt a corruptōe pstructa. vñ pb. 22. quare fructus t carent t qz cūqz talia vñalibet iputrescibilia sūnt qm̄ vehemēter iſlabūtur et ea filz que in terra supfluis se habent. Luius qdē cāz assignat qz oia mota putrescunt qz āt plena imobilia: lz qdem id ḥiſ ei qd̄ dī metha. 4. de quo mōstraui qd sufficit pb. p̄tracta. 2. Et cum aliquo filz glutine simplicia vel cōposita superficiā liter illiniūtūr aut melle occultant vel decoquūt diuis pmanēt: qz cupiētes ppositoꝝ aliqua pmanētūra effici melle pstructūt t nō zuc. quod oia denotat pposita pdurabiliora. Ea ēt que tenētūr in regiōib⁹ sri diutius vigore pdurant his qz in calidiorib⁹ qd̄ in dicat etatis distinctio: dria. 178. Illa ēt que i tpe coligātūr frō t sic. boreali t sereno t luna lumen diminuta minusqz bu. redūtantia pmanēt ampli⁹ oppoſitis. Similiter quorū suba ē magis hōgenea t vñ formis pdurant aplius ḥijs. Propter xō fm̄ sciendū qz auctores vt exprimūt simplicia t cōposita vt ad multū. 3. aut. 4. pdurare ānis. Mō. n. ppter an̄ dicta pōt limitat⁹ hore ipoz assignari pmanētē pter min⁹. amp. in ac p̄ticularius p̄tractat̄ d̄ pduratōe cōpositi qz simplicis vt appz Serap. t Malib. aucto ritatib⁹. Singulariter. n. descēdūt ad multoz cō positoꝝ pmanētā vigorosā vt tyriace vñqz ad. 30. an. Vtus pdurat itegra: t vñr elā melle pstructa et marie sria ceu opū recipientia longiori pdurat̄ tpe: puta. 5. vel. 7. āno. que āt zuc. cōdūtūr t absqz sri t ppris modicū decocta nō pdurant anno qz venditores ea in fornelliis cōseruāt subcalidis. Plurime ēt quātitatis aplius cōassata t aeri plus pdurat̄ i obvīa ita vt liqdī valoz orificijs repleteꝝ mel aut oleum supponat ne aeris motui ac putrefactiū subsit igrel sus qz āt minoris mollis pmo pmanēt tpe sicut tric. t pil. ceu trib⁹ aut qnqz mensibus in qbus distare vñr vñqz Serap. t Malib. t iō melius vt conseruet hoz massā qz remaneat̄ isformati: quare polueres p prieꝝ cōtinuiores mimo perdurant tpe sicut mensib⁹ duobus t inde. nam quātūcūqz minuitur corpus et Vtus cōsimilit̄ cañ. So pmo ca. olea xō pmanēt quousqz icipient rancidari et odore emittē. Sz oleū balsami. i. balsamus fine opobalsanus et camphore aq quāto antigores tanto virtuosiores. Emplavero vnguēta et qz similis pdurant in annū. Sirupos aut duobus ingunt ānis pmanere aut vñqz ad. 4. eo qz

sunt optime cōstructi et decoctione iſpissati. Apud h̄o modernos h̄o apothecarios seculatos iuxta vnu aut 2. p̄manent mēl. vñ ali. 2. Medicinā cū citoni o fine eq̄ aut rob h̄o imāifesto fortuitu iacentē posteri⁹ qñ qz iuuenimus intermedij ānis. 7. factis nullā hñtez i mutationē q̄litatis i gustu puta vel odore seu colore. Et id q̄ h̄m baliab. fuerat quousq; 3. defecesit pars decocta. Mosce q̄ ea q̄ p̄ponūtur iadūnicē p̄ponuntur et p̄pē nō ab igne aut modicū affecta nō mor suscīent opantur cōstructa verū tpe egent quodā iter medio quo actōe et passione p̄currēt⁹ iter ea i vnu cōcidant nām. vñ eloꝝ. i. mora indigēt cōfusorū p̄tūle vt adiūnicē agāt et p̄tianf oisariā et sic p̄ficiet totū fibiq; filē oio. Condita siquidē q̄ opiu⁹ insgamuz et hmōi recipiunt sufficiēter saltē mēles p̄tāscant sex aīq; exhibeant vt inde vnu resultet et malitia sopiat narcotica. Plura h̄o alioꝝ ex vno vel duob⁹ tribu ant. Que h̄o igne examinanf p̄fecte vt syrapi decoctiones et filia post eoꝝ refrigerationē p̄fectā vt a die cōstructionis vel biduo et palueres et consilr empla vnguēta et q̄ talia. Pillule aut vel tro. saltē a. 4. vñ 7. cōdominanf in anteā vsq; in ips⁹ p̄tactū. Sic itaq; appet breuius in cōi ips⁹ p̄manentie cōpositorū. Sz circa p̄dicta dubitare p̄tingit eo q̄ ingt dial. ellī. abo al. et ni. āno vno durare p̄nt cui⁹ oppositū p. a. supi⁹ scriptū q̄ non solū. 1. aut. 3. pdurāt annis itaq; est longiori tpe. Dōm q̄ ellī eo q̄ sufficiēter sunt ca. subtillis sbe de facili resoluunf: q̄i tñ sunt violētores cor porib⁹ modernis iſestī et marie almā. vt tactū dria. 9. 1; ab āno i anteā vel circa debilitenf nibilominus h̄tus coꝝ quo ad actū i nos sufficientē lōgo p̄manet tpe filrq; qđ dictū est scamoneā. 30. an. pdurare iter pretandū. Propri⁹ tertii qđē dōm q̄ oibus purificatis vt ad multū simplicia p̄positis sūt p̄manentia: qđ discursus expientie oīdūt et rō nō min⁹ qm̄ p̄manētia sit p̄ formā: Ipsa. n. ē q̄ dat eē atq; pdurare q̄āt p̄fectior existet meli⁹ poterit eē ac p̄manē cōdonare. Sz hec ē illa q̄ simpliciū cū sit nālis: q̄ h̄o cōposito rū artifcialis. Arte sigdē p̄fectior nā cū p̄ncipiū extet itrinsecū illa h̄o extrinsecū. 2. de ige. aialiu⁹ Rur sus dcm ē q̄ qñcūq; minorat corp⁹ minorat et h̄tus illi⁹. Sz cōposita minorat tercia q̄ laboriosa ē ac et̄nea nō aut ita simplicia. Eti: cā corruptiōis et p̄ p̄ns in p̄manētia etherogenitas extat nullū enī nudorū simpli cū corrūpit dū p̄manet tale fa. i. et iō artifciata ēt ex plurib⁹ cōstructa rupture plus sūt oppositis exposita filrq; nālia v̄t mor oīdūt pbl. ii. Sz simplicia sūt vt hōgenea: p̄posita h̄o etherogen ea vt evidētia de termiat. amp. id min⁹ pdurat i quo repiunt p̄la h̄ria alterātia et cōmpētia ei⁹ opposito: Sz id i p̄posito nō ēt i simpliciū duplex reperiāt i eo cōpositio i h̄ vna sola vt p̄mo xeloꝝ: q̄re lac nā cōmītū ext triplex sba et nā corrūpif celeri⁹. Simplicia itaq; longiori pdurant tpe p̄positis. Propri⁹ q̄riū qđē ad p̄mū dōm q̄ tyriaca et h̄i dīnti⁹ p̄manentia cōposita nō pdurant diuti⁹ p̄g rōnē p̄onis vniſormis ex simplicib⁹ cōſurgētis vex p̄p vnu marie simpliciū puta opiu⁹ et sic potius p̄vincit oppofitū q̄ intentū. Aut id verificatur vt multū. Ad alind dōz nō oportere aliq̄ eē p̄mantia eo q̄ fint fortiora vigorofiusq; agētia: ceu appet in hoie respectu pluriū aialiu⁹ eo fortior⁹ verū p̄mantia q̄ minus i vita: neq; oio res sic opatur h̄z esse vel econverlo l̄z ea verificet in cōi non tñ p̄ticulariter

oisariam cū cā differat eētialiter ab effectu. Ad ali⁹ ud dōz filr nō fore verū v̄l: vt v̄liz dria. 164. Lūz eo ēt q̄ p̄ma et cōponētia sūt p̄manentia cōpositis vt elā. Ad alind dōz q̄ i cōpositis h̄tus iadūmicez copulaſ sed nō pp hoc cū hmōi eoꝝ p̄unctio non in vnu reddita cōsopiaſ vt simplicis. Sunt nāq; in cōpositis plura que nō nā copulaſ sed arte. Ipsa enim quātuncūq; conata dōnū appens. i. non p̄t ad eā q̄ nāe et dei verā permissionē peruenire. Lūus siquidem benignitate ipso in posteru⁹ perfaci valeamus.

Eregimus deo fātore opus Lōciliatoris magistrī Peiri de abano medicorū physicoꝝq; sua tempestate principis: Impressum papie per Babrielez de grāsis anno dñi. 1490. die sexta. nouembri⁹.

Luriosus esse desiderās ne aliquid huic op̄i desiceret et multa querens originalia emendatissima ante illam dria que incipit sic: q̄ craneum vno constituta osse que est. 39. dria et post illud annexum qđ incipit: Occasione siquidem huius qđ tactum est de restauratione partium et c. inueni in multis originalib⁹ hoc annexum quod incipit:

Dhuc hoc p̄hesitatur occasione et potissime: qm̄ plebiscita pte diminutis hostiliter penaz inserunt qua mēbrū indicandū sit colobū lefione. nam v̄t q̄ oī p̄fectū extat cui nihil veest esrum q̄ natum est h̄re. 5. metaph. igitur erit iperfectū cui et c. cū bene diffiniens h̄ria consignificet: topi. 6. sed diminutū est iperfectū vt nomē oīdit. Eteni oē totū et p̄fectū sunt in dria spē igitur et sua opposita: q̄r lesionē quecūq; posita mēbrū colobū seu diminutum existit. Itidē cum tollitur id quo mēbrū p̄ncipaliter agit colobū siet q̄ et mēbrū in actū sub ordinatur tanq; in sinē sed id remotione accidit p̄tis confimilis cuz ea perficiant opationes officialium et dria. 63. tūc itaq; mēbrū colobū reddeſ. Rursus mēbra ut iliter aut v̄l existere carentia in suo actu vt oīdit contusio ipillatio circa cerebrum nuchā vel nervos v̄t nālitas absq; aialitate seu nutritio sine motu et sensu: ac is absq; illo: interiorꝝ primo ca. pe. et p̄mo prima ca. de h̄tutib⁹. 4. p̄tq; actus deleri alia cōpositionis nā et non ea que numeri sola q̄r colobum absq; separatione constabit. Eti: carne abscissa membrū non redditur colobum. 5. metaph. sed labium est caro. Adhuc Lōmē. ibidem: diminutū mēbro ē id cuius numerus non remanet. sed id contingit cuz zirbus auferatur igit̄ colobū aliter q̄ abscissione contingit precipue cum alia sint pretacta p̄tisq; interioris detractione. Quorum oppositum oīum sentiunt Ar. et Lōmen. 5. metaph. Itidē qđ colobū idem iportat q̄ abscissuz vel brevitatuz grece. sed in p̄tactis plurimis non p̄uenit abscissio hmōi cum nō appareat. igitur individua hec minime coloba. Propter primum qđem sciendū q̄ lesio est nōcumentum sensibile perceptū in actu que triplex existit vt minor media et maior. vnde. 2. tegni nocetur operatio aut leviter: aut mediocriter: aut oīno non fit. prima qui dem dicitur p̄mutatio seu visus cum aliud q̄ sit up̄ positiū conspicit. reliq̄ qđes debilitas sicut v̄lso tene-

brosa: s; tertia corruptio vliis sicut cecitas. de accidēti. 3. c. 3. quaz vnaqqz triplex itez errat: ceu. 3. sim plices sunt nae. nā quedā ſimilis quedā officialis et tertia viraqz nā cōis appellata: quaz quippe deterior ē vltima: min⁹ qdem: 2. et mime q: 3. qd āt sit opatio: quecūqz dical dria oñdit. 6i. et mēbz. 5s. Estāt hic indicū ſnia rōe ſeu pſuetudine approbata: colobū qdē noie abſcissum iportat breviatū: mancū muti atū ipſecū diminutū aut vulgariter mancū vt ſupra Rōem ḥo ipm totū quod pte eēntialī faria integra li diminutū extrema: ē t totū triplex metaphy. 5. puta vle qd natū ē de pluribus predicari pyarmenias pmo. aut qd in plurib⁹ hz eē. 7. metaphy. vt animal logicus nāqz pſiderat intentiōs ſas, put ſūt pdicebiles ac ſubicibiles: metaphysicus ḥo respicit ad qd-ditantes. ē āt hmōi nā totius vtin qlibet pte eius ſal- uet ſubiectiva. alivid ḥo ē totū itegrale et pſib⁹ con ſans q̄titativis vt corpus qd et domus: cuius ratō ſaluat pſibus vna pſunctis: cū id nō aliud ſit q̄g ag- gregatio pſium in ipſo phicoꝝ. i. qz nō in vna vel in plurib⁹ pſtat pſiu ſ; in oibus toto vli compositū. ter tiū qdē vliuale qd ex pſib⁹ ipſius pſtat potestatiuſ vtaia cui⁹ triplex ſūt vites note. qd vt mediū duo rū extat predictorꝝ: pſium nāqz rōem et nomē pſ ſufci- pit toti⁹: ſ; nō ſalnaf in qlibet eius pte. Silt ēt pars triplex exiſit. hic āt fmō de toto ē itegrali et eius pte put totū respicit potestatiū. anſerf. n. fili⁹ eo et nō d̄ toto vli cū ſit quæꝝ qd hic totū expertif: hmōi qd pe totius descriptio pſca i apli⁹ tertio appebit dicēdo rū. Propter fm̄ ḥo ſciēdū vt et teligerūt arguta q: aliq dixerūt colobū id fore qd abſcissum extremo. Aliq̄n vero ſine h̄ posſe colobū dici dūtarat ei⁹ actus deficiāt oſſariā ſ; qd d̄ h̄ tertio videbiſ p̄nter. Propter ipz qdem ſciēdō pmit⁹ pſitōes hmōi poſite. 5. metaphy. ſubdanf veiceps ḥo veritas ſubiungatur. Propter hmōi primū attendēdū q: eaz qdā ſumūt magis ab ipſo toto. alie āt plus pte respiciunt. vtriqz āt. 6. fore vidētur l̄ vna qn̄z cōpliceſ alteri. pmo q/ dez putat q: ſit totuz itegrale diuifibile qd ſit iequale ſublatū ei a quo abſcidit. Et iō duox uno ſepato co- lobofitas nō ſurgit cū totū nō pmaneat. plures enīz id expertit ptes: q: pmaneat eius ſba ſine ſpēs nā ſi ca- lit colob⁹ ſiat adhuc oꝝ fore calicē et ideo numer⁹ nō d̄ colob⁹ cū eius ablata vnicā re ſpēs pmitē qd ſit etherogeneū velut officialia mēbroꝝ qz pinguedis vel carnis nō reddef et ſi colobū priuatoe: qd ptes i toto d̄riam cauſent in ſitu. vñ aqua ignis et vli hōge nea nō ſunt coloba cū in eis ptes in p accidens ſitēt et q: ſit p̄tinu nā vel arte: qz armonia l̄ diffimilum ſit pſiu peccatiūqz hſitum qz tñ in pſinua nō dicūtur coloba: rōem vero ptes q: ſit pſ integralis diffimilis q: auferat oio a tota et non ſcindat aut pſoretur tñ. vnde ſi pſoreſ calix nō efficitur colobus q: nō ſit pſ q: abſcinditn principalis ſeu caput: cui⁹ abſcissiōe in teritus pſeq̄t q: non poſſit denuo regnāri ablata: ſicut pinguedo et caro q: ſit extrema vt exterius ſitua- ta: qre ſplenis ablatio vel renis corpus non cāt colo- bu: et q: ſit eēntialis q̄li nō eſt pars ſialis ex ſupflu- tibus genita. vnde ſi anſerant pili vel anis depul- met colobitas non iterueniet: qre calui nō ſunt colo- bi: et vtrqz cū hec iteruenient oia mēbz p̄prius dice- tur colobū exiſiere: ptes ſigdem quedā ē accidētalis et exiſanea ſeu ynguſ et maxie in hoibus et pili alte-

ra eēntialis: et hec duplex vel fluens et refluens vt pi- guedo et caro: aut pmanēs et ea bina ſimpliciter vel principalis vt trine note: aut faria ſicut cetero illis il- late. p̄ ergo deſcriptio pdcā: ſic itaqz verius dicunt coloba exterius ſepatis: qm̄ qdam ſut aperta nā ſons denotata ſicut manus et pedes: oculi nasus et vrga et alia ſublatentia ut lingua dentes: quedā ḥo media vt auris et teſticuli. Enī, quedā velamine tegūtur ar- tificiali ut genitalia: reliqua ḥo mime et proprie que ſaciei anterius: quedā media ceu auris manus et pe- des. quedā ēt ſunt maiora ut manus et pes respectu maioris et ipſius pſium duplices nāqz ſunt de diſpā- tia in equali. c. 2. Propter fm̄ hmōi ſciendū q: co- lobū pot dupliſter accipi ut ēt apparet in libro i- chationis anothomie quam tranſluli tertio: aut p̄prie fm̄ q: eius et p̄tis ipſius conditiones oñdunt vel cōi- ter et id duobus ēt modis natura aut: ceu mēbris na- ſens diminutū quod potius azgema fm̄ alcabitum et mōſtrouſ ſappellatur vel ab euentu ſeu tpe q: dicūtur egriſtines: ceu qūo alicuius opilatiōe caſu vel percūſione actus p̄ius deperit ea pmanente toti coniuncta. Lū igitur qz euētu veri⁹ colobē ſappent et magne ita ut corruptio interuenit totalis ſimplici- indiuiduū ē colobū ut cū manus ſeu pes abſcindat et pena a legiſlatore: tunc ipoſita iſtanter et ipoſtune q: literūqz repetenda: cum. n. totaliter actus p̄uatūr corpusqz relictū ſedum abominabile atqz ſprietū red- diſ id indiuiduū colobū oio et pena cōmilitenti exgrē- da ſimpli. abſolute nāqz p̄latum in eius auditur ſi- gnificatorꝝ poſtori regime acutoꝝ. 3. Qz aūt h̄ nō ſolum diminutionē corpori aduertere illatā verū ēt diſormitatē nō paꝝ inde cātā: marieqz cū non vale, at occultari quod in tegni ſcribenti tertia nobis iten- tio inuenire aliquā Rōem. 1. decoratiōem iuxta tranſlationē alterā ut in decurtatōibus hoc ē pte rema- nēt ſup adductione pellis copertire ut min⁹ diſor- mis pmaneat: qd ēt attendūt hi qui medicanf mutu- landis pellē vndiqz ſhentes ſurſum ante abſcissionē ut deſcendens circulariter tandem valeat ſege manēs qd extremuſ alicubi aūt ſic enenit qre et c. Si p̄tua ſuerit mīma ut digitus aut ēt ipſius pſ ſ; vere colo- betur: qz ramē non ſic ledif totius actus: neqz diſor- matur int̄m: colobitas nō vſquequaqz iudicanda ne- qz abſolute pena ipoſita expendenda v̄x mittenda ceteris alij ſtationib; pariter occurrentibus q- bus in arbitriuſ iudicis relinquentum prudentis regis. non enim cuncta poſſunt propter eorum inſi- nitatem particularia ſcribi. Moſce etiam q: palpe- bre ſuperioris abſcifio grandem inducit defectum et diſormitatem cum oculus tandem ſpirituſum diſfor- matione aut continentis alteratione cecetur. Si vero leſio ſuerit in parte abſqz ipſius ſeparatōe in toto na- tura vel aliter cum etiam totum non adeo ut p̄t de- ſendator et non id niſi vi cōmunius et fm̄ extensam aut diminutam rationem colobi diminutum iudice- tur: quod et potest fm̄ plus et minus apertuz et occul- tum ſimiliter contingere. ideoqz pena ut prius non ſimpliciter expedienda ſed iudicis magis coniunctu- re rationabili cōmittere et ſtandum cum hoc ēt pen- ſanda plebiscite iſtituentis intentio cum peccantis ſ. conditione ac delicti quantitate nam ſuriorum alti- quo quis ſuſpenditur: aliquo vero quas muſilatur: aut aliter plectiur et tamen ſuſtum vtrinqz. Propt̄

quartum vero iam ad prima tria quid dicendum apparet: quoniam communiter et extense potest colobum appellari non autem certe, peccatum etiam numeri amplius reliqua compositione prava actum tollit et totum disformat et ideo talium coloborum pena suppeditanda et ad priorem comparatione arbitranda ut cuicunque colobitas accidit verissime. Ad aliquid dicendum quod sermo Ar. audiendus est plus de carne naturali simplici cuius regenerationem possibilis est magis quam de carne glandosa lacertosa qualis que labij nam in eo post non parua spontanea puta nera ligamentum paniculus. in utroque quippe duo extant musculi: cum hoc etiam labia extrema sunt dependentia separata quod non sic carni adest relique. Ad aliud dicendum quod igitur numerus partium diminutus opus sit illam sororem extremam sed verius ut visum colobum debet dici quod non est in stirbo cum sit interior contentus: neque eius abscissione ante putrefactionem cum erumpit et reductus fuerit: plagaque invicta fuerit solum quod tale colobum nominari.

Post differentias. 65. que incipit quod sanitas sit species subalterna inveni hoc annexum

Et autem sermo presatus in amplius apparatur huiusmodi an corpus quod ut nunc tale dicunt ceteri egrum vel neutrum sit a generatione vel ab extra. quod autem ab extra ut quia in tegni dicitur id est tempus et in tempore sole. hoc autem quod extrinsecus existat: cum rem sapiat non naturale. Adhuc si mensura est sozinsecus et mensuratus cum simul extensum. sed mensura est extrinseca ut tempus cum sit forma una: quod medicina corporis applicans ceterum est et qualitas et quantitas et modus: unus est in tegni libro tertio. Rursus ois divisione cedit in opposita: quod non esset si tale ut nunc foret a generatione cum id quod est simpliciter. tale sit enim huiusmodi. Eti: Galienus ut ipse quod est tale ab extra sole oblitus infra ut crimen impingatur ipsi sicut ipsi patitur huius de corpore praevegrotatio. Et confirmatur: quoniam sanitas ac etiam egritudo duplex existit. ut ex principiis generationis primis et ab extra seu a tempore ut que post egritudinem acquisita. Rursus primo est ubi ponuntur. 6. corpora habitudinalia non ut hoc inseri. sunt namque sanum in ultimo sanum non in ultimo neutrum egrotatuum parum egrum et egrum maxime: ceterum talia sunt a generatione et quod tale ut nunc non reponatur in eis concluditur ipsum sole huiusmodi ab extra amplius. In oppositu Ba. et Commentator huius recte audit: id quod est tale ab extra notificatur per actus et non per ipsius principia: natura enim et ars principiant diversimode: cum unum sit ab intra: reliquum vero foris. sed quod ut nunc tale de notatur per eius intrinseca ut eucreasiam propriam et compositionem differentem tamen ab ea que amplius corporis temperatur ut series firmat technica. erit igitur quod ut nunc a generatione et non ab his que foris existentes.

Droptier primum quidem sciendum quod corpus in duobus locatur generibus puta quantitate quod est magnitudo continua tribus dimensionibus constituta ut longitudo latitudine profunditatem et substantiam: ipsa namque corpora existit dimensionata similiter cum ea duplex extet incorporea et corporea. unde Aver. meta phys. tertio: Corpus est substantia trium dimensionum ad angulos rectos se in vicem secantium susceptiva. hic autem non inscipitur corpus prout est quid quanti-

tatum aut substantiale nisi prout qualitate informatur sana vel egrum: dictum namque differentia. 7. medicina corporis humanum sanabile speculari. Huiusmodi vero corpus duplex existat. quoddam namque ex principio generationis taliter constitutum: alterum autem ab his que foris: siue sunt superiora vel inferiora non naturalia dicta: 13 principium effectivum intrinsecus lateat: differentia. 72. omne namque dictum est de potentia in actu praeexistente ibidem et id quam doque constituitur arte: interdum vero superno ambitu concitante celesti cetero nos continent. Primum autem triplex reperitur: aut enim semper tale puta optimam complexionem et positionem in similibus et officialibus partibus a generatione habens: aut pessimum in eisdem vel mediis. sunt enim tria corpora semper talia vel distans per parum ab eis cetero quod dictum ut multum tale similiter triplex aut plurimum indecedens in utrisque naturis dictum ut nunc tale quod plures volentes suam positionem que praetacta astruere ita protulerunt cum series tamen greca contineat in nunc: unde alia translatio in presenti hora. Nos scimus quoque sanitatem cum eius correlatiis dupliciter notificari aut ex principiis intrinsecis et tamen est eucreas in confamilibus et coequalitas in officialibus vel ex posteris magis sicutque habitus erit vel dispositio que operationes sibi sane proueniunt ita ut prior dispositio principium demonstrationis sapiat: ha vero eiusdem cognitionem ac tertiam cetero demonstratio positione differens ut sanitas est habitus et ceterum. propter eucreas et coequalitatem et reliqua apparenzs posteriorum primo. Droptier secundum autem sciendum quod communius dicunt corpus ut nunc appellatum ab eis tale sole non a generatione verum ab extra ut erate tempore regione ac vix. 6. rei um non naturalium administratione. his enim corpora permutteratur de sanitate per medium in egreditudinem aut econtro modo talibus non religis fuerit gubernatum formis: quorum siquidem praetacta sunt motiva. quod vero de eo tertio cum quanto videbitur dicendum. Droptier secundum quod sciendum quod corpus tale ut nunc vel in presenti hora siue tempore: cetero enim importat duo hoc grece dicitur id quod ex principiis generationis est tale ut sanitatem aut eius correlatiis possideat in nunc seu hore presenti ad differentias eius quod est semper aut multum tale quod et genit. ut indicare intellectus inquisiens: sanum in nunc sanum sole corporis secundum partem horas et hoc esse sanum in illa hora seu tempore in qua permanet eucreas in confamilibus et coequalis in organicis non tamen perfectissima eucreas et coequalitas quia hec principia liter debentur corpori sano: ceteraque multum sano secundum ipsius sani corporis nam vel est secundum propriam sanitatem corporis ipsius ut aliqui scribunt. grece siquidem sonat secundum propriam. s. eucreas et coequalitatem ipsa vero ente simpliciter sani corporis. unde alia translatio secundum propriam: ois autem iste sermo quod est in nunc seu generatione tangit et non quod extra id enim quod est huiusmodi corpus a nativitate contraxit tamen namque in nunc siue hora presenti huius sanitatem suam propriam in compunctione ac positione secundum eius naturam deferentem satis ab eo quod simpliciter tale: quod autem volunt eorum opposita ratione firmare litteram corruptentes scribunt secundum propriam naturam temporis ipsius quod et sufficienter explicat. Commentator ordinem faciens in his tribus corporibus. cum enim

Inquit temperate fuerit complexionis et equalis compositionis corpus *Ba.* sic noiatur id meliorem formam. Non autem ab his paulisper minuatur ita ut non impedianter operationes: tunc est corpus ut multus. Si autem diminuatur complexio et compositio diminutio neque plurima ita ut reddatur corpus de facili suscep-
 tur et ceterum non noiatur corpus sanum in hora presenti eo quod in illa hora sunt complexio et compo-
 sius in tempore pantiam propriae puncta infra equalitate suorum in pluribus disponibus. hanc est triplicem sanitatem na-
 tura indicat regimine sanitatis primo. Sed et firmat
 ratione quod uno extremorum posito cum medio alterum dat intelligi ut appetit presato. 2. ubi *Hip.* per fricationem multius et mediocrem expressas dat paucam audiri: mul-
 to ergo amplius alterum sufficienter indicatur extremum exponendum et suo respondendum *Horio*: quod hic euicit ceterum diligenter exposuitur: erit ergo tale in nunc a gna-
 tione in extremum oppositum ei quod semper ab eadem.
 quod autem in multum tale medius erit latum et amplius optime appropinquans compositioni cuiuslibet uniusque sit dare magis et minus et medius sed et in plures sequentiem habeat partes cuiusunque species sanitatis gradem obtineat latitudinem. unde si non ponere est tale corpus ut in nunc expositum ceterum foret doctrina gal. diminuta corporum omittens unum. Rursus si corpus est tale ut dicunt homines ab extra aut conservatur et tunc non potest dici quod ab eis que foris eidem sanitatis insit: aut curatur et ita nullus corpus est ut nunc sanus nisi prius egrotans bisque foris sanatus: cuius tamen aliquid cor-
 pus tale a naturitate existat contrahens disponitur: ta-
 le que in presenti dicatur sanus hora hoc est in iper-
 ruz cuius eius sanitas sit debilis agibilis non parvus. *Malin.* Si unum horum est in natura et reliquum: *Bria.* 18. et conuerso cuius eorum sicut opposite rationes sed nunc est corpus egrotum in nunc causatus ab his que foris quoniam tale creditum ab aduersariis est actu seu ceterum egro quocunque modo exterius vel interius. unde in tegni et gibus deinceps sunt iam. i. actu qualitercumque egrotativa corpora unde in serius quecunque vero in presenti. i. actu sunt egra corporia. unde. A. Talia corpora que sunt infirma nunc. s. que iam in firmata sunt corpus ergo nunc tale a generatione constabit et non ab extra summa mente *Ba.* et *Clementoribus.* *Pro-*
 pter quartum vero ad primus dicendum quod non summis tempore et in tempore prout corpus est quid causatum et mensuratum ab eo via conservationis aut reductio-
 nis. sed quod sanitas eius debilis et in parvo permanens tpe et quod ratione ut nunc dicitur existere vel in hora presenti unde sanitas eius quod est semper videtur quasi ad modum perpetuorum exire tempus existere cum omnis que alia in tpe propriis cum abscondatur incontinuata ita ut sanitas corporis simpliciter eger existat nunc marime: deinde illa que neutri summa magis inter se et minus sicut et multus sunt talia et exinde que corporis in nunc sani et demum minime que corporis multus sani et per id etiam ad secundum apparet. Ad aliud dicendum quod bene divisione cadit in opposita. I. n. esse a genera-
 tione in eis non sit contrarium esse tamen tales complexionem et compositionem aut reliquam ut visum est oppositum sum quod sanitas fuerit firma vel agita sententie ut media. Ad aliud dicendum quod corpus ut in nunc sanum ab extra notum est sufficienter per corpora a generatione sana nam eorum sanitas no-

nisi his forinsecis conservatur: sicut enim sunt natura sana permanet huiusmodi simpliciter ab extra. ad confirmationem dicendum quod huius possit sanitas esse ab extra: ea tamen non est que a *Baleno* exprimitur hac parte verum que natura magis conservata vel de foris producta. Ad aliud dicendum quod non tetigit distincte omnia ut appareat plus in neutro: sed implicite magis ita ut sub eo quod est sanum non in ultimo comprehendat sanum in nunc iam expositum et simpliciter in egro et neutro.

Laus deo.

Sequitur tabula

<i>M necessarium sit medico ceteras</i>	
<i>scire speculationis scientias</i>	i
<i>An opus sit medico logicum esse</i>	2
<i>An medicina sit scientia cum eius appenditiis</i>	3
<i>An medicina sit theorica vel practica</i>	4
<i>An medicina sit artium preclarissima</i>	5
<i>An corpus humanum sit medicinae subiectum</i>	6
<i>An medicinae subiectum sit unius vel pluribus</i>	
<i>medicis committendum</i>	7
<i>An doctrinarum ordinatarum numerus</i>	
<i>fit trinus maior aut minor</i>	8
<i>An natura humana sit ab eo quod antiquitus</i>	
<i>suit debilitate</i>	9
<i>An quis existens medicus possit conferre per scientiam astrorum in salutem egroti</i>	10
<i>Quiescit enim de theorica cum eorum appenditiis</i>	
<i>Quiescit ultimum rex et elementorum primus</i>	
<i>M numerus elementorum sit quater</i>	
<i>nun vel alius</i>	ii
<i>anterra sit frigidorum primus aut aqua</i>	ii
<i>An aqua sit humidorum primus aut aer cum eius appenditio</i>	
<i>an aer sit natura calidus vel frigidus cum eius adiuncto</i>	13
<i>an ignis sit calidus</i>	14
<i>an elementa sint in mixto actu vel potentia</i>	15
<i>Quiescit circa complexionem</i>	
<i>M complexio sit substantia vel acci-</i>	
<i>dens cum suo appenditio</i>	17
<i>An sit complexionem tanta regire</i>	18
<i>An complexionem sit ponere simplicem</i>	19
<i>An iusticialis certus vel melius sit equali</i>	
<i>ponderis propinquior</i>	20
<i>An complexio temperata sit alijs longioris vite</i>	21
<i>An complexio innata possit permutari</i>	22
<i>an duo individua possint eandem seu similem complexionem habere</i>	23
<i>An cerebrum sit complexionis calide vel humide cum eius anno</i>	24
<i>an nubes sit cerebro frigidior</i>	25
<i>Quiescit circa annera</i>	
<i>M puer fit iuvene temperatio-</i>	
<i>lem econtra</i>	26

An maior sit calor pueri vel iuuenis	17	N sanitas sit species specialissima	65
an masculus sit semina calidior	28	Quesita circa res non naturales	
Quesita circa humores		N ver sit iugatum cū suo appenditio	66
N humores simul generentur vel suc-		an sub equatore sit possibilis habita-	
cessine cum eius appenditijs	29	tio cum eius annexis	
an solus sanguis nutritat	30	an carnes limaciarū sint ceteris laudabiliore	68
an san. artarialis nutritat cum eius appenditio	31	an albumen ovi sit ca. t vitellus frigidus	69
an melie causa efficiens calor sit temperatus	32	an vinum sit calide vel humide complexio-	
an in nobis sint hu. secunde humiditates		nis cum eius appenditio	
dicti t̄ quot	33	An forma dicta specifica sit sua vel accidens	70
Quesita circa generationē ex spermate depēdētē		Quesita circa res preter naturam ut egri-	
N sperma decidatur a toto corpore		tudinem in cōmuni	
cum appendiculo eius	34	N inter sanum t̄ egrum cadat me-	
an ad spermatis generationem testes		dium cuz eius appenditio	72
sint necessarij vel innatiui	35	an dolor possit eē morb⁹ cuz ei⁹ appēlo	73
An genitura sit pars cōstitutiva embryonis	36	an morbus signis in pōsitione cū eis appēlo	74
an sperma semelle gutta dictū ingrediat embryo		an morbus quis si in natura cōmuni cum	
nis generationem cum eius appenditio	37	eius annero	
Quesita circa membra		an cause doloris sint due vel plures an mi-	
N vnum sit membruz principale vel		nores cum eius adiuncto	76
plura cuz eius annexis	38	an dolor sentiatur	77
an crani plasmatico sit ex quinqz		Quesita circa signa	
ossibus pluribus vel paucioribus	39	N icteritia ante septimā diez apparens	
An caput sit factū ppter cerebrū vel oculos	40	possit esse bonum signū vel econtra	78
an nerui oriantur a cerebro vel corde	41	an caput puū sit melius signū magno	79
an caro sit organum tactus neruus aut cor	42	an qñ cor dilatatur dilatentur artarie t̄ quādo	
an cutis sentiat cum eius appenditijs	43	constringitur constringantur	
an panniculus componatur ex neruo tantu		an in dilatatione artiarum sat attractio t̄ in	
vel ex eo ligamento	44	constrictione emissio vel econtra	81
An caruncule māmillares sint organum olfa-		an pulsos drie sint decem plures t̄ pauciores	82
ctus vel narcs	45	an in pulso musicalis reper aē consonantia	83
an interior tunica artarie dissoluatur in villo		an egestionis varicias sit laudabilis	84
longitudinalis vel latitudinalis	46	an substantia urine prius detur vel color	
an vene orianur ab epate vel corde	47	cum eius coniuncto	85
Quesita circa virtutes		an mictura sanguinis sit ex venarum que cir-	
N sperma sit animatum	48	carenes ruptura	86
an natus octimēnsis vivat	49	Quesita circa febres	
an digestio pcedat ingrossando		N sebris fit calor t̄ qualis	87
vel subtiliando	50	An humores possint confluere piodice	88
an attractiva que a calido ad eam que a		an sanguis putrescens febrem gene-	
vacuo reducatur	51	ret sanguineam vel colericam.	89
an medulla nutritat ossa	52	an febris sanguis cōponat cu alijs febribus	90
an venter nutrita chilo cum eius appenditio	53	an ex colera p̄assina t̄ eruginosa possit febris-	
an pili t̄ vngues nutritantur cum suis annexis	54	fieri cum eius appensis vt distinctione	
an virtus augmentativa sit altera t̄ nutritiva	55	colere loco generationis situ	
an augmentum fiat per partes formales		an in empiala insrigidentur interiora t̄ cale-	
vel materiales	56	fiant exteriora vel econtra t̄ in lipparia econ-	
an virtus vitalis sit a naturali t̄ animali	57	uerso etiam cum eius appenditio	92
an virtus motiva influat primitus in neruos		an ethica fiat incipiendo	93
vel lacertos enz eius appenditijs	58	an febris pestilentialis sit putrida vel alia	94
Quesita circa spiritum		Quesita circa apostemata	
N calor t̄ spūs sint idē cū ei⁹ appēditio	59	N apostema intrinsecum possit febrem	
Quesita circa operationes		interpolatam causare	95
N qualitate fiat omnis actio cum		an cerebrū possit apostemari vel ossa	96
eius appēditio	60	an cor possit apostemari	97
an frigiditas ingrediat essentialiter		Quesita circa egritudines particulares	
opus nature vel accidentaliter solum	61	N egritudo consueta fit deterior	
an digestio fiat a frigiditate	62	insueta vel econtra	98
an actio partibus officialibus attributa pce-		an pleuresis dextri lateris fit ea que	
dat a complectione vel compositione	63	sinistri periculosior cum eius adiunctis	96
an visio fiat intus suscipiendo vel extra mit-		an pipleumōia phlatica sit periculosior colerica	100
tendo cum eius appenditijs	64	an peritis possit in ventre generari	101
Quesita circa sanitatem rerum naturali-		An asclites fit hydropum periculosior	
um t̄ effectum existentem		Quesita circa diem creticam t̄ crism	102

N crisis diei sit laudabilior illa que noctis cum eius appendiculo	103	f rigida de potentia ducatur in actum	140
A n vigesima dies sit cretica vel vigesima	104	an medicina attractiva pergit ad humorum attrahendum	141
A n crisia septime diei sit sortior vel quartedecim	105	A n medicina si non soluat convertatur in humorum quem habet attrahere	142
an computatio sit facienda a die partus vel a die febris	106	an medicina compressiva sit lenitiva vel lubrificativa adiungenda	143
an contingat in declinatione mori	107	an quis ordo evacuationis humorum medicina effrenitatis	144
an deterius nocturnum somni sit in declinatione paroxysmi: an in partibus alijs	108	an omne amarum calidum	145
an recidua sit eadē egritudine cū sua radice	109	an amplius decoctum reddatur amarius seu dulcius	146
an recidua sit deterior sua radice cum eius appenditiis	110	an piperis multū prouocet et parum laxet	147
Q uesita circa practicā conservativā in primo		scamonea vero econtra	
N calidum innatum magis consumat humidū radicale vel fluens	ii1	an aqua lactis sit calida vel frigida	148
an humidū radicale possit restaurari	ii2	an menta sit calida vel frigida	149
an mors naturalis possit beneficio aliquo retardari	ii3	an cicuta sit calida vel frigida	150
an aer magis imutet q̄z potus vel cibus	ii4	an argentū viuū sit calidū aut frigidum	151
an autumnō magis abbrevietur vita vel aliis temporibus anni	ii5	an coloquintida sit multum conterenda vel modicum	152
an regimen corporis lapſi debeat per simile vel ſrim ad mensurari cum eius appenditio	ii6	Q uesita circa curationem in cōi	153
an complexio calida et humida faciliter toleret ieinnia.	ii7	N omnis cura per contrarium	
an primitus sit totum comedendum deinde bibendum vel fundū cum eius annexo	ii8	an cura inchoanda medicina fortis vel debili	154
A n cibus grossus debeat precedere subtilēm: aut econtra	ii9	an odores current aleando vel solum alterando cum eius appenditio.	155
an semel vel bis an pluries comedendum in die naturali	ii10	an precantationes current	156
an prandium cena debeat esse maius	ii11	A n somnia conseruant in cura	157
an super fructus bibendum	ii12	Q uesita circa digestionem nutritiōz	
an super derrum vel finistrum latus dormiendum	ii13	N calor digerat innaturalis	158
an coitus competit in re. sanitatis	ii14	an digestio debeatur cause antecedenti cum eius appenditio	159
an quolibet euacuandum anno	ii15	A n materia digesta fiat se. seu morbus	160
an sup̄ assumptū pharmacū dormiendum	ii16	Q uesita circa euacuationem materie	
an tyriaca competat post somnum	ii17	N in morbi principio cōpetat eūo	161
an post pharmacū die balneandum secunda	ii18	an cōpetat cāe aſcedēti vel diūcte	162
an pharmacū competit in re. sanitatis	ii19	an euacuandum in di- motus egritudinis	163
an connalescens euacuandus	ii20	A n euāndum vſqz ad lipothomiam	164
an vomitus competit oculis	ii21	an eūo conſerre possit ynhomatica	165
Q uesita circa practicā curativā magis		A n in pregnante periculosior euacustio phlebotomia vel pharmacia	166
Q uesita circa regimen curandi in cōi		an post quartā diem phlebotomādū i scura	167
N in continente calidiori sint frondes populi sternende	ii22	an inipria vel alia lunatōis q̄dra phlebotomādū	168
an sit morbus quis cui non competit cibus vſqz in statum	ii23	Q uesita circa curationem februm in cōi	
an dieta procedat ingressando aut subtiliādo	ii24	N in fe. ptisana competit ordeacea	169
an confidentia infirmi de medico conseruat in salutem	ii25	an syrupus acetosus cōpetat i qualibet digerenda materia	170
Q uesita circa materias curationis		A n aqua frigida competit in febribus	171
N medicina sortiatur complexionem ab innata vel influente	ii26	an vinum competit in febribus	172
an sit medicina aliqua temperata	ii27	A n balneum expedit in febribus	173
an humidū iunctum frigido ultra gradum secundum possit extollī	ii28	Q uesita circa curationē egritudinis cōis	
an medicina primi gradus calida reducat eam que tertii ad secundū	ii29	N sener causonizans iuene amplius egeat in frigidari cū ei⁹ appenditō	174
an quis modus quo medicina et pprie		A n in canſone competit phlebotomia	175
		an apati cōpetat repuſſio cum ei⁹ appēditio	176
		an in lepra competit eductio	177
		an tyriaca veneno cōſerat pprietate vel q̄litate	178
		an tyriaca diatesseron conſerat morbi canis rabidi	179
		an in scabie competit phlebotomia	180
		Q uesita circa passiones capitū	
		N solutio continuatatis penetrans ad interius cerebri possit sanari	181

An in apoplexia nihil agendum infra.	72. bo
ras cum eius appenditio.	182
Quesita circa passiones nervorum.	
<i>N</i> paralysis dextri lateris sit difficultas curationis ea que sinistri	183
<i>An in tortura locale remedium sit applicandum super sanam vel egram cum eius annexio.</i>	184
<i>An vinum competat in egritudinibus nervorum</i>	185
<i>An coitus serat in egritudinibus phlegmaticis</i>	186
Quesita circa passiones colli et pectoris	
<i>N</i> sanguis per superiora fluens sit com-pescendus	
<i>An in squintia competit subscannatio</i>	188
<i>An gargarismata competit in pectoris passi-nibus</i>	189
<i>An centaurea competit sputo san.</i>	190
<i>An in pleuresi competit repercutiua</i>	191
<i>en flurus ventris curet apostema lateris</i>	192
<i>an ptifis possit curari cuui eius appendiculo.</i>	193
<i>an lac congru et ptifis cum eius appenditio</i>	194
<i>an ventose sub māmis in retentione menstruo-rum apponende</i>	195
<i>An in curs morbi calidi cordis competit calida-cum eius appendiculo</i>	196
Quesita circa passiones epatis	
<i>N</i> in apostemate epatis et precipue sanguino congruat phlebothomia	197
<i>an epar supercalesfactum sit epitima-dum cernsa</i>	198
<i>An bezel sine incisio sub ventre competit by-dropicis</i>	199
Quesita circa intestina	
<i>N</i> flurus in principio morbi factus cohibendus	200
<i>an dysenteria colerica deterior</i>	201
<i>vel alia</i>	
<i>en in dysenteriae patica competit stiptica</i>	202
<i>An ilion causatum ex stranguria febris curet superueniens</i>	203
<i>an narcotica competit in colica</i>	204
Quesita circa vias vrine.	
<i>N</i> diuretica competit in passionibus viarum vrine	205
Quesita circa articulos ut pedes	
<i>N</i> in podagra dextri pedis congruat phlebothomia ex sinistro et econtra	206
Quesita circa manualem actus	
<i>N</i> omne vlcus egeat exsiccatione cum eius appenditio.	207
Quesita circa ipsum annexum	
<i>N</i> cauterium potentiale sit laudabilius actuali	208
<i>An medicinarum copulatio alteratiuarū possit medicinam conflare solutuam</i>	209
<i>an composita plus perdurē simplicibus</i>	210
Quesita de appenditiis notabilioribus et pri-mo differentie tertie	
<i>N</i> medicina una sit scientia vel plures	5
<i>an nali subalteretur scientie vel alii</i>	5
<i>an qualitas elementi propria sit eius forma</i>	13
<i>an aer habeat gravitatem in propria spera</i>	14
<i>an complexio inequalis quo ad pondus sit</i>	

equalis quo ad iusticiam	17
<i>an cerebrum sit frigidum amplius quam humi-dum vel econtra</i>	24
<i>an phlegma generetur tam in epate aut enas alibi</i>	29
<i>an sit eiusdem speciei san. genitus ex cibis phlegma-te ac universaliter ex coitu genita et fine</i>	29
<i>an in venis digestio persiciatur communis</i>	29
<i>an digestiones se possint vicissim corriger</i>	29
<i>an sanguis continetur tantum in venis</i>	31
<i>an vir muliere amplius delectetur in coitu</i>	34
<i>an spermatica membra soluta possint verius consolidari</i>	37
<i>en ossa sentiant</i>	43
<i>an dentes sentiant</i>	43
<i>an per anum immissum possit nutritre</i>	53
<i>an pilis sint passiones plurime ipsis attribute</i>	54
<i>an unus nervus possit esse principium sensus et motorum</i>	58
<i>an musculus habeat solum virtutem innatam</i>	58
<i>an spiritus in animali semper idem maneat vel fluctuat mox aliis factus</i>	59
<i>an quis morbus sit quantitate sedens</i>	60
<i>an nervus sinistrum dexter obticus absq; redi-tu et sinistru econtra</i>	64
<i>an oculus sit coloratus</i>	64
<i>N</i> autumnus sit temperatus	66
<i>an venti contemperent aerem</i>	67
<i>an vinum competit pueris</i>	70
<i>an sanum et egram actu coincidant una</i>	72
<i>an stupor sit morbus vel accidente puta dolor</i>	73
<i>an morbi complexionales sint quatuor octo aut decem et octo</i>	74
<i>an apostema sit morbus simplex vel compositus</i>	75
<i>an labor seu dolor apostematus sit aliis ab ulceroso et tensu</i>	76
<i>an que et qualia de vrine esse</i>	85
<i>an qualis sit distinctio colere locus genera-tionis et situs eius</i>	91
<i>an in empiala calidum cum frigido simul per totum sentiat</i>	92
<i>an pulmo sit proprium organum banelitus vel diaphragma</i>	99
<i>an motus anhelitus sit nalis vel voluntarius</i>	99
<i>N</i> plurimum mos est ngat die vel nocte	110
<i>an subiectum supponatur in scientia sua</i>	110
<i>an oua comperant in febris</i>	110
<i>en flurus san. menstrualis sit naturalis</i>	110
<i>an naturales temperantie appetit similis et egritudinales contraria</i>	116
<i>an exercitandum ante comedionem vel post</i>	118
<i>an aer et universaliter elementum nutrit</i>	155
<i>an humor sit causa efficiens febris vel nalis</i>	159
<i>an morbus proportionalis sit periculosior im-proportionali vel econtra</i>	174
<i>an formice cura perficiatur penne concavitate</i>	176
<i>N</i> cu apoplexia possit febris concidere	182
<i>an septis angatōe nervorum collis orientis nerui peruenientes ad manum aut aliud</i>	184
<i>an ptifis possit siccitate caulari</i>	193
<i>an qualis natura lactis temperata vel alia</i>	193
<i>an zuccharum competit ptifis</i>	194
<i>an morbus frigidus periculosior calido</i>	196
<i>an cauterium melius ex auro vel argento</i>	208
<i>Finis tabule</i>	

Franciscus argilagnes de Valentia artivz et medicine doctor lectoribus sa.p.8.

Cum sepius mecum cogitare carissime lector maximu[m] humano generi ab immortalis deo munus suisse colatum artem i primendi libros. s. q[uod] omne bonu[m] pulchrum et q[uod] ordinis vni adheret et vie: et ostenditur in ipso vestigium sapientie non est aliud nisi de sursum an[ima] supreme ordinata: impermutabili incorruptibili: creticoz. 2. c. 2. nolui in quod huic rei deesse videbain curia p[er]mittere. Laborauit igitur his noctib[us] q[uod] longis ut doctoz artium et medicine decus et splendor petrus Paduanus de villa abano oriundus qui in comitatu Paduanino sita est: iuste ac eleganter i primaretur. et h[oc] ingenium nostrum ut inquit cordubensis Queroys et principia nostra non sufficient peruenire ad viratem plurimam h[oc] investigationuz: conueniens in extat ut de his in disponem presentis loquatur ipsi. et h[oc] iterum nihil simplici in genere oibus ex partibus nam p[ro]fectum exposuerit ut Tullius secundo veteris rhetorice decantat: tam pro virili nostra quoad potuimus eius differentias ita emendauimus ut nobis plurimam debet ipsius conciliatoris anima: qui cu[m] antea ter impressus fuisset adhuc erat ita medis abundans ut durus et incognitus legentibus haberetur. neq[ue] inconvenit ut posteri addant prioribus que ab illis minime visa aut negligentia p[er]missa fuere. h[oc] enim Valieni tpe ars medicine fuerit vere p[er]fecta. Inqt tamen ipse non fore impossibile posse queq[ue] sup uenire sibi inueniente in ea: quod per euz non fuerit aduentum ita ut possit sibi dici: hoc nondum vidit Valienus: sicut et plus dicit p[ro]mo physicoz. In hoc eniz officio duo q[ua]ntitate necessaria esse arbitratns sum: diligentia. s. et intelligentiam. quoq[ue] altero deficiente inceptias et delyramenta in libris impensis quo tidie est videre. neq[ue] in lucri g[ra]u hanc p[re]uinciam suscepisse putetis velim: sed ut desiderio satissacer[er] meo et legentibus utilitatem aliquam afferre oga nostra. Vale. **Franciscus argilagnes de valentia artium et medicine doctor.**

REGISTER

A	I	R	S
Prima alba	tribus	ideo	cerdotum
conciliator	miscede	et venis	ut in co
nuper	coniungens	multa	cum ad
lari et alia	tio virtutis	pulsuum	z
b	qui ar.	f	serentis
differentia	guinis	erigne	magis
transcedit	per plura	transire	conualescens
salubritas	est	bic rationem	viridum
medico	l	terum comparata	A
c	si autem	t	sunt
insuperioribus	derit	est maior	dem
est corpora	libus	et intentionis	principale
merentur	cius	et loci	diversis
gene	m	strictione	B
d	contingere	u	neq[ue]
ram senescere	deinde	ter universalis	ipius
separari	ab anima	bium tamen	tiam
vnuquodq[ue]	oz et distinguendo	cum	C
resultrans	n	stia	causetur
e	in ea que	r	licet sit
dictam	c. 4.	nos omni	breuiter
mensure	fis longitudinis	grandis	D
ctum	ligamentum	febris	Regimen
frigiditatis	o	quarto	in sagaci
f	ego etiam	P	aliud
tine virtutis	peramentum	altera	sensu
guinea demu	potissime	vel augmento	E
similiter	t scripte	bentur	putredo
corpora	p	multiplicantur	catina
g	extrinsecum	z	stante
huius modi	et humectat	humidi	F
quo principaliter	bibile	exicatio nunq[ue]	deinde
tandem	stantinopolitana	quidem	res
ex parte	q	tuere	a medio
b	locantur	T	B
principiis	accidunt	dens	collz
rantur	videlicet. et	desiderium	nerit
in de animalibus	rationis	scrunt	mederi
forma			

Finis

